

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
October 2024

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ผีผืนที่จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพียงด้วยการผีผืนนี้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และดวงวิญญาณบุญ
- คำถาม:** เนื่องจากการมีความรู้ในเรื่องใดที่ทำให้ลูกๆ อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** ลูกได้รับความรู้ว่าเป็นละครที่มีหัตถ์สร้างที่ลูกสร้างขึ้น บทบาทที่ไม่สูญสลายของนักแสดงแต่ละคนถูกกำหนดไว้แล้วไว้ในละคร แต่ละคนก็เล่นบทบาทของตนเอง และเนื่องจากการรู้นี้ลูกจึงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ
- คำถาม:** พ่อมีงานศิลปะอะไรอย่างหนึ่งซึ่งไม่มีใครมี
- คำตอบ:** พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีศิลปะของการทำให้ลูกๆ มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพราะท่านเองมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ ท่านคือผู้ที่สูงสุด ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถมีศิลปะนี้

โอมซานติ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต นั่นคือแก่ลูกดวงวิญญาณ ลูกต้องพิจารณาตนเป็นดวงวิญญาณใช้ไหม? พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่า ก่อนอื่นใดผีผืนการเป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย เมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่ลูกจะจดจำพ่อสูงสุด หากลูกไม่พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ และแล้วจะมีการจดจำเพียงญาติมิตรทางโลกและธุรกิจ ฯลฯ เท่านั้นอย่างแน่นอน เหตุนี้เองก่อนอื่นลูกต้องผีผืน: นั่นคือดวงวิญญาณ และแล้วก็จะมีการจดจำระลึกถึงพ่อทางจิต พ่อให้คำสอนแก่ลูก: อย่าได้พิจารณาว่าตนเป็นร่างกาย ในทั้งวงจรพ่อให้ความรู้แก่ลูกเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และแล้วลูกจะได้รับคำอธิบายนี้อีกครั้งหลังจาก 5000 ปี หากลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็จะจดจำพ่อด้วยเช่นกัน ถึงครั้งหนึ่งของวงจรที่ลูกเคยพิจารณาว่าตนเป็นร่างกาย ในเวลานี้ลูกต้องพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ เช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณ พ่อคือดวงวิญญาณด้วย อย่างไรก็ตามพ่อนั้นสูงสุด พ่อเป็นเพียงดวงวิญญาณ และดังนั้นพ่อจึงไม่ได้จดจำผู้มีร่างกายใดๆ ดาด้านี้คือผู้มีร่างกาย ในขณะที่พ่อนั้นคือผู้ที่ไม่มีตัวตน ประชาบิดาประหามัณีคือผู้มีตัวตน ชื่อที่แท้จริงของชีพบาบาคือชีวา ท่านเป็นเพียงดวงวิญญาณ เป็นเพียงท่านนั้นที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด นั่นคือท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่อมาในเวลานี้เท่านั้นและเข้ามาในร่างกาย ท่านไม่สามารถที่จะกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างได้ เป็นมนุษย์ที่มีตัวตนผู้ที่กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ท่านไม่มีตัวตนอย่างสม่ำเสมอ ท่านต้องมาและดลใจลูกให้มีการผีผืนนี้ ท่านพูดว่าพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ นั่งและเรียนรู้บทเรียน: “ฉันคือดวงวิญญาณ ฉันคือดวงวิญญาณ” “ฉัน ดวงวิญญาณนี้คือลูกของชีพบาบา” การผีผืนนั้นจำเป็นสำหรับทุกสิ่ง พ่อไม่ได้กำลังอธิบายสิ่งใดใหม่แก่ลูก เมื่อลูกคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณได้อย่างมั่นคง ลูกจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อที่มั่นคงด้วยเช่นกัน หากมีสำนึกที่เป็นร่างลูกจะไม่สามารถจดจำพ่อ ลูกมีความหยิ่งยโสของร่างกายเป็นเวลาครึ่งวงจร ในเวลานี้พ่อมาสอนลูกให้พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครในยุคทองสอนให้ลูกพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ มีการตั้งชื่อแก่ร่างกายเสมอ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะเรียกกันและกันอย่างไร? มรดกที่ลูกได้รับมาจากพ่อที่นี้ก็ได้รับมาอย่างเป็นผลรางวัลที่นั่น อย่างไรก็ตามลูกก็จะยังคงเรียกกันและกันด้วยชื่อของลูก ศรีกฤษณะเองก็เป็นชื่อของร่างกาย กิจกรรมนั้นก็ไม่สามารถดำเนินไปโดยไม่มีชื่อได้ ไม่ใช่ว่าใครก็ตามที่นั่นจะพูดว่า พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ที่นั่นทุกคนจะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกได้รับการดลใจให้ผีผืนนี้ในเวลานี้เพราะได้มีการสะสมบาปอย่างมากมาย บาปนั้นก็ค่อยๆ สะสมไว้ทีละน้อยๆ และเวลานี้ลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาปอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าลูกนั้นจะเคยทำอะไรมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรก็ต้องจบสิ้นลงไปที่สิ่งนั้นจะลดลงไปที่ละน้อย ในยุคทองนั้นลูกอยู่อย่างสโตปะธาน ในยุคเงินลูกกลับมาสโต เป็นเวลานี้ที่ลูกได้รับมรดก เพียงด้วยการพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดก เป็นในเวลานี้ที่พ่อได้ให้คำสอนแก่ลูกเพื่อที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกไม่ได้รับคำสอนเหล่านี้ในยุคทอง แต่ละคนนั้นก็เฝ้าแต่ก้าวไปตามชื่อของเขาหรือเธอที่นี้ลูกแต่ละคนต้องกลับมาบริสุทธิ์และเป็นดวงวิญญาณบุญจากดวงวิญญาณบาปด้วยพลังโยคะ ไม่มีความจำเป็นใดสำหรับความรู้ในยุคทองและลูกไม่ได้้นำคำสอนเหล่านี้ไปที่นั่น ลูกไม่ได้นำทั้งความรู้และโยคะนี้ไปที่นั่น เป็นในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากเต็มไปด้วยบาป และแล้วองศาของลูกก็ค่อยๆ ลดลง เช่นท้องศาของพระจันทร์ลดลงจนกระทั่งมีเพียงเส้นที่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นอย่าได้สับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ หากลูกไม่เข้าใจบางสิ่งลูกสามารถถามได้ ก่อนอื่นใดจงมีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาตโมปะธานในเวลานี้ เริ่มแรกลูกเคยสโตปะธานและแล้วแต่ละวันที่ผ่านไปองศาของลูกก็ลดลงอย่างต่อเนื่อง เมื่อลูกไม่ได้ทำให้สิ่งนี้มั่นคงว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็ลื

พ่อ นี่เป็นสิ่งแรกและสิ่งหลัก ด้วยการกลับมาี่สำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็จะจดจำพ่อและมรดกของลูกด้วยเช่นกัน เมื่อลูกจดจำมรดกของลูกๆ ลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ และมีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก นี่คือนิยามวิทยาลัยของพระเจ้าที่ซึ่งพระเจ้ากำลังสอนลูก ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครอื่นมีทักษะนี้ พ่อผู้เดียวสอนสิ่งนี้แก่ลูก ดาฉันกำลังทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน พ่อไม่เคยใช้ร่างกายที่ท่านนั้นจะต้องทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาี่สำนึกเป็นดวงวิญญาณ ท่านเพียงแต่มาในเวลานี้เพื่อทำให้ลูกสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มีคำพูดว่า ผู้ที่มีความรับผิดชอบบนศีรษะของเขาสมาารถหลับอย่างสบายได้อย่างไร? เมื่อใครบางคนมีธุรกิจมากมายเกินไปล่ะ เขานั้นก็ไม่ได้มีเวลาว่างใดๆ ผู้ที่มีเวลาว่างนั้นก็มาอยู่เบื้องหน้าบาบาเพื่อจะทำความเพียรพยายาม คนใหม่บางคนก็มาด้วยเช่นกัน และพวกเขาก็รู้สึกว่าคุณรู้ดีมาก คำพูดเหล่านี้ “จดจำฉัน พ่อของลูก และบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย” ได้มีการกล่าวไว้ในกิตติด้วยเช่นกัน ดังนั้นพ่ออธิบายสิ่งนี้ ท่านไม่ได้ประณามใคร ท่านรู้ว่าลูกต้องกลับมาี่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ และท่านต้องมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีเรื่องของการประณามใครในสิ่งนี้ เวลานั้นลูกๆ เข้าใจความรู้เป็นอย่างดีชัดเจนมาก ไม่มีใครอื่นรู้จักพระเจ้าเลย เหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าลูกกำพร้าและเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกๆ รู้คิดอย่างมาก ในฐานะที่เป็นครูท่านก็กำลังสอนลูกว่าวงจรโลกนี้ดำเนินไปอย่างไร เมื่อลูกได้รับคำสอนเหล่านี้ลูกก็ได้รับการเปลี่ยนแปลง บาร์ตที่เคยเป็นวัดของชีวา เวลานั้นกลายเป็นโรงค้าประเวณี ไม่มีเรื่องของการประณามในสิ่งนี้ นี่คือการละเล่นที่ซึ่งพ่ออธิบายแก่ลูก ท่านบอกลูกว่าลูกถูกเปลี่ยนจากเทพไปเป็นปีศาจอย่างไร แต่ท่านก็ไม่ได้ถามลูกว่าเหตุใดลูกจึงกลายเป็นเช่นนั้น พ่อได้มาเพื่อให้คำแนะนำของท่านเองแก่ลูกๆ ท่านมาให้ความรู้ว่าวงจรโลกนั้นหมุนไปอย่างไรแก่ลูกด้วยเช่นกัน เพียงมนุษย์เท่านั้นที่จะรู้สิ่งนี้ เวลานั้นลูกๆ รู้สิ่งนี้และกำลังจะกลายเป็นเทพ นี่คือการที่ศึกษาที่เปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ และเพียงพ่อเท่านั้นที่ทั้งที่นี้และสอนความรู้ที่นี้ ที่นี้ทุกคนคือมนุษย์ เหล่าเทพไม่สามารถมาสู่โลกนี้ได้ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถกลายเป็นครูและสอนลูก จงมองดูว่าพ่อผู้สอนลูกมาที่นี้เพื่อสอนลูกอย่างไร ได้รับการจดจำว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาใช้พาหนะ พวกเขาไม่ได้เขียนสิ่งนั้นอย่างสมบูรณ์ว่าท่านใช้พาหนะใด ไม่มีใครแม้แต่จะเข้าใจนัยสำคัญของตรีมูรติ พ่อสูงสุดหมายถึงดวงวิญญาณสูงสุด ท่านให้คำแนะนำของท่านเองว่าท่านคือใคร ไม่มีเรื่องของการความหึงหวงในสิ่งนี้ เนื่องจากการไม่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนจึงพูดว่า “ท่านมีความหึงหวงใส” บราห์มานี้ไม่ได้พูดว่าท่านคือพระเจ้า เป็นเพียงเรื่องของความเข้าใจว่าคำพูดเหล่านี้คือคำพูดที่สูงส่งของพ่อ พ่อของทุกๆ ดวงวิญญาณคือหนึ่งเดียว ผู้ที่ถูกเรียกว่าดาต้า ผู้นี้คือ “พาหนะที่โชคดี” ท่านได้ชื่อว่าบราห์มา เนื่องจากบราห์มินั้นเป็นที่ต้องการ ประชาบิดา บราห์มาคืออดีต ท่านคือพ่อของผู้คน พวกเขาคือผู้คนใด? ประชาบิดา บราห์มาคือผู้มีร่างกาย และดังนั้นท่านต้องนำทุกคนมาเลี้ยงดู ชีพบาบาอธิบายแก่ลูกๆ: พ่อไม่ได้นำใครมาเลี้ยงดู ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดถึงอย่างไรก็เป็นลูกๆ ของพ่อเสมอ พ่อไม่ได้ทำให้ลูกเป็นลูกๆ ของพ่อ พ่อคือพ่อที่คงอยู่ตลอดไปของลูกๆ ดวงวิญญาณ พ่ออธิบายอย่างกระจ่างชัดมาก แต่กระนั้นก็ตามท่านก็พูดว่าพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ลูกละทิ้งทั้งโลกเก่า สติปัญญาของลูกรู้ว่าทุกคนจะกลับบ้านจากโลกนี้ไป ไม่ใช่ว่าลูกต้องมีการสละละทิ้งและไปอยู่ในป่า เราจะละทิ้งทั้งโลกและไปสูบ้านของเรา เหตุนี้เองจึงไม่มีสิ่งใดนอกจากพ่อผู้เดียวควรได้รับการจดจำ เมื่อใครบางคนไปถึงอายุ 60 เขาก็ต้องทำความเพียรพยายามเพื่อไปอยู่เหนือเสียง นั่นคือเพื่อไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ เรื่องของการเข้าไปสู่สภาพของการปลดเกษียณนี้ อ้างอิงถึงเวลานี้ บนหนทางของความเสื่อมใสศรัทธาไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสภาพของการปลดเกษียณ พวกเขาไม่สามารถอธิบายความหมายของ “สภาพของการปลดเกษียณ” “การอยู่เหนือเสียง” ก็อ้างอิงถึงโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่นและดังนั้นจึงเป็นสภาพของการปลดเกษียณของทุกคน ทุกคนต้องกลับบ้าน ในคัมภีร์ พวกเขาได้แสดงว่าดวงวิญญาณคือดวงดาวที่เปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก บางคนคิดว่าดวงวิญญาณมีรูปร่างเหมือนนิ้วหัวแม่มือและพวกเขาก็จดจำรูปร่างนิ้วหัวแม่มือ พวกเขาจะสามารถจดจำและกราบไหว้บูชาดวงดาวได้อย่างไร? ดังนั้นพ่ออธิบาย เมื่อลูกได้กลับมาี่สำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เมื่อเวลาของความเสื่อมใสศรัทธาได้เริ่มขึ้น สิ่งนั้นก็ถูกเรียกว่าลัทธิของความเสื่อมใสศรัทธา ลัทธิของความรู้ที่แยกห่างไป ความรู้และความเสื่อมใสศรัทธาทั้งสองไม่สามารถอยู่ในเวลาเดียวกัน เช่นที่กลางวันและกลางคืนไม่สามารถเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน กลางวันนั้นก็กล่าวถึงความสุข และกลางคืนนั้นก็กล่าวถึงความทุกข์นั่นคือความเสื่อมใสศรัทธา มีคำกล่าวว่า กลางวันและแล้วกลางคืนของประชาบิดา บราห์มา ดังนั้นผู้คนและบราห์มานั้นเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันอย่างแน่นอนใช่หรือไม่ ลูกๆ บราห์มินเข้าใจว่าลูกมีประสบการณ์ของความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจร และแล้วก็มีทุกข์เป็นเวลาครึ่งวงจร นี่คือนั่นสิ่งที่จะต้องเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าไม่ใช่ทุกคนจะสามารถจดจำพ่อ กระนั้นก็ตามพ่อเองก็อธิบายแก่ลูกอย่างต่อเนื่องว่า พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และลูกจะกลับมาี่บริสุทธิ์ สาสนนี้ต้องถูกใช้กับทุกคน ลูกต้องทำงานรับใช้ ผู้ที่ไม่ทำงานรับใช้ไม่ใช่ดอกไม้ เมื่อผู้เป็นนายของสวนไปสู่สวน, ท่านก็ต้องการที่จะเห็นแต่ดอกไม้ผู้ที่มีความต้องการรับใช้และผู้ที่ไม่ให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมายเท่านั้น

อยู่เบื้องหน้าท่าน ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างสามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าพวกเขาไม่ใช่ดอกไม้ ดอกไม้ที่ดีมากกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา ดังนั้นสายตาของพ่อจึงจับจ้องไปยังพวกเขา และแล้วก็มีการรำรำ(ของความรู้)ที่ดีมาก(ตัวอย่างของเด็กหญิงเต็นรำ) ในโรงเรียน ครูทั้งหลายก็รู้ว่าใครจะได้รับอันดับหนึ่ง สอง และสาม ความใส่ใจของพ่อนั้นก็ถูกดูดดึงไปหาผู้ที่ทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน พวกเขาคือผู้ที่ไต่ไปสู่หัวใจของพ่อ ผู้ที่ทำงานรับใช้ไม่สามารถไต่ไปสู่หัวใจของพ่อ สิ่งแรกและสิ่งหลักที่พ่ออธิบายก็คือ: จงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ, เพียงเท่านั้นเองที่จะมีการจดจำระลึกถึงพ่อ หากมีสำนึกที่เป็นร่าง, ลูกจะไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงพ่อได้ และแล้วสติปัญญาของลูกก็จะถูกดูดดึงไปหาญาติมิตรทางโลกหรือธุรกิจของลูก เมื่อลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ, ลูกก็จดจำพ่อเหนือโลก ลูกควรจะจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก ต้องการความเพียรพยายามที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกจำเป็นต้องมีความสันโดษเพราะหลักสูตรของการอยู่ในเตาเผาเป็นเวลา 7 วันนั้นยากมาก ไม่ควรจะมีการจดจำใคร ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งเขียนจดหมายถึงใคร สิ่งนี้เคยเป็นบทติของลูกในตอนเริ่มแรก ไม่ทุกคนที่สามารถอยู่ที่นั่นได้ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ฝึกฝนสิ่งนี้ขณะที่อยู่ที่บ้าน ผู้เลื่อมใสศรัทธาเองก็แยกพื้นที่จากกันเพื่อที่จะทำการบไหวบูชา ฯลฯ พวกเขานั่งในที่นั้นและหมั่นลูกประกาศ ดังนั้นจำเป็นต้องอาศัยสันโดษในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ด้วย ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีเรื่องของการใช้คำพูดในสิ่งนี้ ลูกจำเป็นต้องหาเวลาที่จะฝึกฝนการจดจำระลึกถึงนี้ ลูกรู้ว่าพ่อทรงร่างคือผู้สร้างที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ผู้เดียวนี้คือผู้สร้างที่ไม่มีขีดจำกัด ประชาบิดาบรรพมานั้นก็ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ท่านนำลูกๆมาเลี้ยงดู ชีพบาบาไม่ได้นำใครมาเลี้ยงดู ลูกนั้นคือลูกๆ ของท่านเสมอ ลูกๆ ดวงวิญญาณพูดว่า ลูกคือลูกๆ ที่คงอยู่ตลอดไปของชีพบาบา บรรพมาได้นำลูกมาเลี้ยงดู แต่ละประเด็นต้องเข้าใจอย่างดีมาก พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ทุกวัน ลูกพูดว่า บาบา, เราไม่สามารถจดจำท่านได้ พ่อพูดว่า ลูกต้องหาเวลาสำหรับสิ่งนี้ บางคนก็เป็นเช่นที่ว่าพวกเขาไม่สามารถให้เวลาได้เลย พวกเขามีงานมากมายในสติปัญญาของเขา ดังนั้นพวกเขาจะสามารถอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงได้อย่างไร? พ่ออธิบายว่า สิ่งหลักคือการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ “นั่นคือดวงวิญญาณ, ลูกของชีพบาบา” นี่คือ “มานมานะบาฟ” สิ่งนี้ต้องการความเพียรพยายาม ไม่มีเรื่องของการได้รับพร ฯลฯ ไม่เลย นี่คือการศึกษาละเอียดเรียน ไม่สามารถมีพรหรือความเมตตาในสิ่งนี้ พ่อนั้นเคยวางมือของพ่อไว้เหนือลูกหรือไม่? ลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกสิ่งนั้นรวมอยู่ในพร “ขอให้ลูกเป็นอมตะ!” “ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว!” ลูกจะมีชีวิตที่เต็มอายุ ที่นั่นจะไม่เคยมีความตายก่อนเวลาอันควรใดๆ ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใดๆ สามารถให้มรดกนี้แก่ลูก พวกเขาพูดว่า ขอให้ลูกมีบุตรชาย! ดังนั้นผู้คนคิดว่าพวกเขานั้นมีบุตรชายเนื่องจากพรนั้น ใครก็ตามที่ไม่มีบุตรชายก็จะไปและกลายเป็นสาวกของเขา ความรู้ที่ได้รับมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ความรู้ก็คือสิ่งที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนและเป็นผลรางวัลของความรู้สุดท้ายนั้นเป็นเวลาครึ่งวงจร และแล้วก็มีความไม่รู้ ความเลื่อมใสศรัทธานั้นกล่าวได้ว่าเป็นความไม่รู้ ทุกสิ่งได้รับการอธิบายอย่างชัดเจนมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูก ดังนั้น ละทิ้งทุกสิ่งจากสติปัญญาของลูก และอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว นั่งอย่างสันโดษและฝึกฝน: นั่นเป็นดวงวิญญาณ, นั่นเป็นดวงวิญญาณ

2. กลายเป็นดอกไม้ที่ทำงานรับใช้ อย่าได้มีการกระทำเช่นนั้นที่จะทำให้งานรับใช้เสียหายอันเนื่องจากอิทธิพลของจิตสำนึกที่เป็นร่าง กลายเป็นเครื่องมือที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย หาเวลาที่จะมีการจดจำระลึกถึงอย่างแนบแน่น

พร: ขอให้ลูกกลับมาเป็นอิสระจากการความผูกพันยึดมั่นโดยสิ้นเชิง โดยการซึมซับความใหม่ของความรู้ของความบริสุทธิ์ของพระเจ้า

ความใหม่ของความรู้ของพระเจ้านี้คือความบริสุทธิ์ ลูกพูดด้วยความซาบซึ้งทางจิตว่าไฟและสาลีสามารถอยู่ด้วยกันได้โดยไม่ติดไฟ ลูกได้ทำลายโลกและพูดว่า ถ้าไม่กลับมาบริสุทธิ์ลูกจะไม่สามารถกลับมาเป็นดวงวิญญาณโยคีหรือญาณิได้ ดังนั้น ความบริสุทธิ์หมายถึงการเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นโดยสิ้นเชิง อย่าให้มีความผูกพันยึดมั่นกับบุคคลหรือวัตถุสิ่งของใดๆ ด้วยความบริสุทธิ์เช่นนี้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถทำงานรับใช้ในการชำระวัตถุธาตุให้บริสุทธิ์ได้

คติพจน์: ความบริสุทธิ์คือรากฐานหลักของชีวิตของคุณ แม้ว่าคุณจะต้องตาย คุณจะต้องไม่ยอมทิ้งศาสนาของคุณเอง

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำทุกการกระทำขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง แล้วผู้คนมากมายจะได้รับนิมิตผ่านลูก
- คำถาม:** ด้วยวิธีใดที่ลูกสามารถทำให้หัวใจของลูกบริสุทธฺ์ในยุคบรรจบพบกัน
- คำตอบ:** เตรียมอาหารขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง และรับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึงและหัวใจของลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ บรรพมาโบจันบริสุทธิ์ที่เตรียมโดยลูกบรรพมาโบจันในยุคบรรจบพบกันเป็นที่ชื่นชอบอย่างมากจากเหล่าเทพ ผู้ที่ให้คุณค่าต่อบรรพมาโบจันก็จะล้างจานของเขาแล้วดื่มชาเย็น มีค้ายกย่องบรรพมาโบจันอยู่มากมายด้วยเช่นกัน ด้วยการรับประทานอาหารที่เตรียมในการจดจำระลึกถึง ลูกก็ได้รับพลังอย่างมากและหัวใจของลูกจะกลับมาบริสุทธิ์

โอมซานติ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ท่านต้องบอกลูกๆ ทุกวันว่าพ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต เหตุใดท่านถึงพูดว่า ลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ? เพื่อที่ลูกๆ จะจดจำว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแท้จริงและกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ ท่านอธิบายประเด็นที่หลากหลายเพื่อจากรับใช้ ลูกพูดว่าไม่มีงานรับใช้ให้ทำ, เราจะสามารถทำงานรับใช้ข้างนอกได้อย่างไร? พ่อได้ชี้ให้ลูกเห็นถึงวิธีที่ง่ายดายมากของการทำงานรับใช้ มีภาพไว้ในมือของลูก มีภาพของราภานาด (ชื่อของราม) ที่น่าเกลียดและภาพที่สวยงามเช่นกัน มีภาพของศรียุชณะและนารายณ์ที่น่าเกลียดและสวยงามด้วยเช่นกัน, แม้ว่าจะเป็นภาพเล็กๆ ก็ตาม ผู้คนทำภาพของศรียุชณะที่เล็กมากเช่นกัน ลูกสามารถถามนักบวชที่ดูแล้วว่า: ทำไมผู้นี้ถึงถูกแสดงให้เห็นในภาพลักษณะที่น่าเกลียดในเมื่อความเป็นจริงแล้วเขาสวยงามอย่างแท้จริง? ในความเป็นจริงร่างกายไม่สามารถน่าเกลียด ท่านมีสิ่งที่สวยงามมากมายเช่นกัน แต่ทำไมผู้นี้ถึงถูกทำให้ดูน่าเกลียด? มีการอธิบายให้แก่ลูกๆ ว่า ดวงวิญญาณนั้นได้หารูปและนามที่แตกต่างกันมาใช้อย่างไรในขณะที่ยังมาเรื่อยๆ ดวงวิญญาณได้กลับมาที่น่าเกลียดตั้งแต่เวลาที่เขาปีนขึ้นไปบนกองไฟของต้นหาคะ มีผู้จารึกและดวงบุญมากมายที่จากัดขนาดและศรียุชณะและลูกก็ได้รับคำเชิญด้วยเช่นกัน บอกพวกเขา: เราจะบอกท่านถึงชีวิตประวัติของศรียุชณะ 84 ชาติเกิด พี่น้องหญิงชายทั้งหลายมาและรับฟังสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถให้คำบรรยายเช่นนี้ ลูกสามารถอธิบายแก่พวกเขาว่าเหตุใดเขา (ศรียุชณะ) จึงได้กลับมาที่น่าเกลียด จากความบริสุทธิ์แต่ละคนต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน เมื่อเหล่าเทพเดินไปสู่หนทางแห่งบาป ภาพลักษณะที่น่าเกลียดของพวกเขาจึงถูกสร้างขึ้นมา ด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาคะ พวกเขาก็กลายเป็นยุคเหล็ก เหล็กเป็นสีดำและทองคำเป็นสีทองพวกเขาก็จะเรียกว่าสวยงาม แล้วพวกเขาก็กลับมาที่น่าเกลียดขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดแน่นอนว่าลูกควรจะมีภาพบันไดอยู่ในมือของลูกเช่นกัน หากภาพของบันไดนั้นมีความใหญ่ ใครๆ สามารถเห็นได้อย่างชัดเจนมากจากระยะไกล และลูกก็สามารถที่จะอธิบายว่าสิ่งนั้นได้กลายเป็นสภาพของบาร์ต มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่า “ความรุ่งเรืองและความตกต่ำ” ลูกๆ ควรมีความใส่ใจเป็นอย่างมากในการทำงานรับใช้ ลูกต้องอธิบายว่าวงจรโลกหมุนไปโดยผ่านยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดงและยุคเหล็กอย่างไร และจากนั้นลูกต้องแสดง ยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลนี้ด้วยเช่นกัน ลูกไม่ต้องใช้รูปภาพหลายภาพ ภาพบันไดคือภาพหลักสำหรับบาร์ต ลูกสามารถอธิบายว่า จากไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งได้อย่างไร เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำระลึกถึงท่านลูกก็สามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดนี้ ที่เหลือทั้งหมดกำลังนอนหลับใหลในความไม่รู้ เมื่อบาร์ตอยู่ในความรู้ก็มีความมั่งคั่งมาก เวลานั้นบาร์ตอยู่ในความไม่รู้ และจึงได้กลับมายากจนข้นแค้นมาก มีมนุษย์ที่เต็มไปด้วยความรู้และมนุษย์ที่โง่เขลาด้วยเช่นกัน เหล่าเทพและมนุษย์เป็นที่รู้จักกันดีมาก เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทองและยุคเงิน และมนุษย์มีชีวิตอยู่ในยุคทองแดงและยุคเหล็ก ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกเสมอว่าควรจะทำงานรับใช้อย่างไร พ่อเฝ้าแต่อธิบายสิ่งนั้นเช่นกัน รูปภาพของบันไดนั้นดีมากที่จะใช้ในการอธิบายให้กับใครบางคน พ่อพูดว่า ลูกอาจอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องหาเลี้ยงชีพสำหรับร่างกายของลูกด้วย ลูกต้องศึกษาการศึกษาทางโลกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่ว่าเวลาใดก็ตามที่ลูกมีหลังจากนั้น ลูกต้องคิดถึงงานรับใช้และวิธีที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้อื่น ที่นี้ลูกไม่สามารถให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ลูกมาที่นี่เพียงเพื่อรับฟังมูรลีของพ่อ เป็นเพียงในสิ่งนี้ที่มีเวทมนตร์ พ่อถูกเรียกว่านักมายากลใช้ไหม? ลูกร้องเพลงว่า มีเวทมนตร์ในมูรลีของท่าน มูรลีที่ท่านพูดผ่านปากของท่านนั้นมีเวทมนตร์ เรากลายเป็นเทพเจ้าจากมนุษย์ ไม่มีนักมายากลเช่นนั้นนอกจากพ่อ มีการจดจำกันมาเช่นกันว่า ไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ โลกเก่าต้องกลับมาใหม่อีกครั้งอย่างแน่นอน โลกเก่าต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน ในเวลานี้ลูกกำลังศึกษาราชโยคะ และดังนั้นลูกจะกลายเป็นราชาอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าหลังจาก 84 ชาติเกิดของลูก ลูกจะต้อง

ใช้ชาติเกิดแรก เพราะประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกช้ารอย ยุคทองและยุคเงินที่คงอยู่มาต้องช้ารอยอย่างแน่นอน ในขณะที่ลูกกำลังนั่งที่นี้ ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังจะกลับบ้านแล้วลูกจะกลายเป็นเทพที่สโต ประธาน พวกเขาลูกเรียกว่าเทพ ในปัจจุบันมนุษย์ไม่มีคุณธรรมที่สูงส่งเหล่านั้น ดังนั้นลูกสามารถทำงานรับใช้ที่ใดก็ตาม ไม่ว่าจะมั่งคั่งมากน้อยเพียงใด ฯลฯ ลูกก็ต้องทำ ลูกยังคงหารายได้นั้นต่อไปในขณะที่อยู่ที่บ้าน สิ่งหลักสำหรับสิ่งนี้คือ ความบริสุทธิ์ เมื่อมีความบริสุทธิ์ก็จะมีคุณสมบัติและความรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน หากลูกกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกก็ไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้เพราะลูกต้องไปยังดินแดนแห่งความสงบอย่างแน่นอน เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ เขาก็ไม่สามารถอยู่ในร่างเก่านี้ได้อีกต่อไป เพราะร่างกายนี้ไม่บริสุทธิ์ วัตถุธาตุทั้งห้ายังคงไม่บริสุทธิ์ และร่างกายก็ทำขึ้นมาจาก วัตถุธาตุเหล่านั้น สิ่งนั้นเรียกว่าหุ่นกระบอกดินเหนียว ร่างหนึ่งของวัตถุธาตุทั้งห้าจบลงและอีกร่างหนึ่งก็ถูกสร้างขึ้นมา แต่ดวงวิญญาณนั้นคงอยู่ตลอดไป ดวงวิญญาณไม่ใช่สิ่งที่ถูกทำขึ้นมา ในตอนแรกร่างกายก็เล็กมากและหลังจากนั้นก็กลับมาใหญ่โต ดวงวิญญาณได้รับอวัยวะมากมายและแสดงบทบาททั้งหมดของเขาด้วยร่างนั้น โลกนี้มีห้ศรรย พ่ผู้ให้คำแนะนำของดวงวิญญาณนั้นก็ห้ศรรยที่สุด เราดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกาย ทุกสิ่งเป็นความมหัศจรรย์ เป็นความมหัศจรรย์ที่ว่าร่างของสัตว์นั้นถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร ดวงวิญญาณนั้นมีขนาดเล็กเหมือนกันในทุกสิ่ง ช่างนั้นตัวใหญ่มากและดวงวิญญาณก็แสนเล็กก็เข้าไปและนั่งอยู่ในนั้น อย่างไรก็ตามพ่ออธิบายเกี่ยวกับการเกิดของมนุษย์ มนุษย์ใช้ชาติเกิด ไม่ได้มี 8.4 ล้านชาติเกิดเลย ได้มีการอธิบายแล้วว่ามีความหลากหลายมากเช่นเดียวกับ จำนวนศาสนา เป็นความมหัศจรรย์ที่ว่าแต่ละดวงวิญญาณใช้ร่างกายที่มีรูปลักษณะต่างๆมากมาย และแล้วเมื่อวงจรช้ารอย รูปลักษณะ ชื่อและรูปร่างก็เปลี่ยนไปในทุกชาติเกิด จะไม่มีการพูดว่า ศรีภุมมะที่นาเกลียดและศรีภุมมะที่สวยงาม ไม่เลย ดวงวิญญาณนั้นสวยงามในตอนเริ่มแรก และเมื่อเขาใช้ 84 ชาติเกิด เขาก็กลับมาเกลียด ลูกดวงวิญญาณก็เล่นบทบาทของลูกด้วยรูปลักษณะที่แตกต่างกันและร่างกายที่แตกต่างกันเช่นกัน สิ่งนี้อยู่ในละครเช่นกัน ลูกๆ ไม่ควรมีความกังวลใดๆ ทุกคนก็นักแสดง ลูกต้องละร่างหนึ่งแล้วรับอีกร่างหนึ่งและเล่นบทบาทของลูก ในทุกชาติเกิด ความสัมพันธ์ ฯลฯ ก็เปลี่ยนไป พ่ออธิบายว่า ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่ประธาณ ด้วยการให้ 84 ชาติเกิด ดังนั้นเวลานี้ดวงวิญญาณต้องกลับมาสโตประธาณ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน โลกนั้นเคยบริสุทธิ์ เวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์และต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง มีคำพูดว่า “สโตประธาณ, ตโมประธาณ” มีโลกที่สโตประธาณ แล้วก็มีโลกที่สโต ราโจ และตโม ผู้ที่เวลานี้ตโมประธาณจะกลับมาสโตประธาณได้อย่างไร? ลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยน้ำฝน ท่ามกลางสายฝนผู้คนสามารถตายได้: เมื่อมีน้ำท่วมผู้คนมากมายก็จะม้ตาย เวลานี้พ่อยังคงอธิบายต่อไปว่า: จะไม่มีแผ่นดินใดๆเหล่านั้นหลงเหลืออยู่ ภยพิบัติทางธรรมชาติก็จะช่วยด้วยเช่นกัน มนุษย์และสัตว์มากมายก็จะถูกพัดพาไปในกระแสน้ำที่ไหลไป ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยน้ำนั้น แต่ร่างกายนั้นก็เพียงแต่ไหลไป ไม่ใช่ร่างกายที่จะต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่จะต้องกลับมาบริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แม้ว่าผู้คนเหล่านั้นจะเรียกตนเองว่า จากัดกูร (กูรของโลก) หน้าที่ของกูรคือการให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และมีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้เป็นสัดกูรผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อเฝ้าแต่อธิบายอย่างมาก ผู้ที่รับฟังด้วยเช่นกัน กูรก็ให้สาวกของเขาที่นั่งถัดจากเขาเพื่อจะสอนสาวกเหล่านั้น ผู้ที่นั่งถัดจากผู้เดียวนั้นด้วย พ่อกำลังอธิบายและดังนั้นผู้ต้องอธิบายเช่นกัน เหตุนี้เองกูรบริหาจึงกลายเป็นอันดับหนึ่ง สำหรับช่างก้า พวกเขาคิดว่า เมื่อช่างก้าเปิดตาที่สามของเขา เขาเฝ้าทุกคน ในกรณีนี้เขาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นกูร อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกๆ บางคนก็พูดว่า เรามีความวิตกกังวลอย่างมากเกี่ยวกับธุรกิจของเรา ดังนั้นเราจะสามารถพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อได้อย่างไร? พ่ออธิบายว่า: ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน, ลูกก็เคยจดจำพระเจ้าและพูดว่า “โอ อิสวร!” โอ้ควัน!" ลูกจดจำท่านเมื่อมีความทุกข์บางอย่าง เมื่อใครบางคนกำลังจะตาย ผู้คนก็พูดว่า “จงพราชื่อราม” มีหลายองค์การที่ให้ทานในนามของราม เช่นเดียวกับที่ลูกได้ให้ทานของความรู้ พวกเขาก็พูดว่า จงพูดว่า “ราม ราม” ลูกก็พูดด้วยเช่นกันว่า จดจำชีพบาบา ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้จักแม้กระทั่งชีวา พวกเขายังแต่พูดว่า “ราม ราม” เหตุใดพวกเขาจึงพูดว่า “พราชื่อของราม” เมื่อพวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกคน? พ่อที่นั่งและอธิบาย: ไม่ใช่ทั้งรามและกฤษณะจะสามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า แม้แต่กฤษณะก็เรียกว่าเป็นเทพ ได้มีการอธิบายด้วยเช่นกันเกี่ยวกับรามว่า เขาเป็นกึ่งเทพ มีสององศาที่น้อยลงไป องศาของทุกสิ่งลดลง เสื้อผ้าก็เหมือนกันในตอนแรกก็ใหม่และหลังจากนั้นก็เก่า ดังนั้นพ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้วก็พูดว่า ลูกๆทางจิตที่อ่อนหวานที่สุดของพ่อ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สัมผัสกับความสุขในขณะที่จดจำท่าน ที่นี้,นี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ จดจำพ่อและมรดก ด้วยการมีการจดจำระลึกถึง ลูกจะได้รับความสุขมากมาย ความเศร้าโศกและความทุกข์ทรมานและความเจ็บป่วยทั้งหมดของลูกๆ จะจบสิ้นลง ลูกจะเป็นอิสระจากโรคภัยถึง 21 ชาติเกิด ความทุกข์และความทุกข์ทรมานทั้งหมดของร่างกายนั้นจะจบสิ้นลง

และลูกจะได้รับสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาร้องเพลงนี้แต่พวกเขาไม่ได้เข้าไปในฉากละครนั้น พ่ออธิบายแก่ลูกในทางปฏิบัติ จดจำพ่อแล้วความปรารถนาของลูกจะจบลงและลูกจะกลับมามีความสุข ไม่เป็นสิ่งที่ได้รับการลงโทษ และจากนั้นก็ได้รับจาปาตีขึ้นเล็กๆ ทุกคนชอบจาปาตีร้อนๆ ทุกวันนี้ฉันนำลูกนำมาใช้สำหรับทุกสิ่ง แต่ที่นั่นแม่น้ำของเนยจะไหลริน ดังนั้นลูกๆ ต้องจดจำพ่ออยู่ภายใน บาบามาไม่ได้บอกว่า นั่งที่นั่นและจดจำพ่อ ไม่เลย, ในขณะที่เดินเห็นห้องครัวและเคลื่อนไหวไปทั่วจนจดจำชีพบาบา ลูกต้องทำงานของลูกด้วยเช่นกัน ฯลฯ ให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของลูก ลูกๆ ของพ่อทางร่างก็จดจำเขาในขณะที่กำลังทำงานของพวกเขา ฯลฯ หากใครถามพวกเขา พวกเขาจะพูดกันว่าพวกเขาเป็นลูกของใคร พวกเขาเก็บทรัพย์สินสมบัติของพ่อของเขาไว้ในสติปัญญาของเขาด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นลูกของพ่อและดังนั้นลูกจึงจดจำทรัพย์สินสมบัติของท่านด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อด้วยและไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ กับใครอื่น บทบาททั้งหมดนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในดวงวิญญาณและยังคงปรากฏขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าบทบาทใดก็ตามที่ลูกเล่นในทุกวงจรในสกลบราห์มินนั้นจะยังคงปรากฏขึ้นต่อไป พ่ออธิบายว่า: ลูกอาจจะเตรียมอาหาร, ขนมหวาน แต่งเฝ้านั่งจดจำพ่อ หากลูกเตรียมอาหารในขณะที่กำลังจดจำชีพบาบาแล้วผู้ที่รับประทานของหวานนั้นก็จะได้รับประโยชน์ด้วยเช่นกัน บางครั้งพวกเขาอาจจะมึนเมิด พวกเขาสามารถมีแม้กระทั่งนิมิตของบราห์มา หากพวกเขารับประทานอาหารที่บริสุทธิ์ พวกเขาจะสามารถมีนิมิตของบราห์มา กฤษณะหรือชีวา บราห์มาอยู่ที่นั่น มีชื่อของบราห์มากุมาร และกุมารี ผู้คนมากมายจะยังคงมีนิมิตอยู่เรื่อยๆ เพราะพวกเขาจดจำพ่อ พ่อได้แสดงวิธีการมากมายแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า “ราม ราม” ด้วยปากของพวกเขา ลูกไม่ต้องพูดสิ่งใดด้วยปากของลูก เช่นที่ผู้คนเหล่านั้นเข้าใจว่าพวกเขากำลังถวายอาหารแก่ภูกูรูนานา ดังนั้นลูกก็เข้าใจว่าลูกกำลังเตรียมโบริคเพื่อถวายแก่ชีพบาบา หากลูกเตรียมโบริคในขณะที่จดจำชีพบาบา, ผู้คนมากมายก็สามารถได้รับประโยชน์ มีพลังในอาหารนั้น เหตุนี้เองบาบาจึงถามผู้ที่เตรียมอาหาร: ลูกเตรียมอาหารในขณะที่ลูกกำลังจดจำชีพบาบาหรือไม่? ได้มีการเขียนไว้ว่า ลูกกำลังจดจำชีพบาบาหรือไม่ หากลูกเตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงแล้วแม้แต่ผู้ที่รับประทานอาหารก็จะได้รับพลังและหัวใจของเขาก็จะกลับมาบริสุทธิ์ บราห์มาโบโจนก็ได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน แม้แต่เหล่าเทพก็รักอาหารที่เตรียมโดยบราห์มิน สิ่งนี้ลูกกล่าวถึงในคัมภีร์ด้วย โดยการรับประทานอาหารที่เตรียมโดยบราห์มิน สติปัญญาของลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกก็ได้รับพลัง มีค่ายกย่องบราห์มาโบโจนอย่างมาก ผู้ที่ให้คุณค่าต่อบราห์มาโบโจนอย่างมากก็จะดื่มแม้กระทั่งน้ำล้างจานนั้น พวกเขาคิดว่าสิ่งนั้นสูงส่งมาก ไม่มีใครสามารถอยู่ได้โดยที่ไม่กินอาหาร ในภาวะขาดแคลนอาหารผู้คนตายโดยที่ไม่กินอาหาร เป็นดวงวิญญาณที่รับประทานอาหารด้วยอวัยวะของเขา ดวงวิญญาณลึมรสทุกสิ่ง เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่าบางสิ่งดีหรือไม่ดี: สิ่งนี้อร่อยมาก, สิ่งนี้มีคุณค่ามาก เมื่อลูกก้าวไปข้างหน้าและสร้างความก้าวหน้า ลูกก็จะได้รับโบโจนเช่นนั้นอยู่เรื่อยๆ เช่นกัน ดังนั้นลูกๆ ได้รับการบอกให้เตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ลูกควรจะนำสิ่งที่พ่ออธิบายแก่ลูกไปปฏิบัติ ลูกอยู่ในบ้านของพ่อในเวลานี้, และหลังจากนั้นก็จะไปยังบ้านของฝ่ายสามีของลูก พวกเขาได้พบกันและกัน (บราห์มินและเทพ) ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เมื่อนำโบริคไปที่นั่น มีการถวายโบริคให้แก่เหล่าเทพ เหล่าเทพไปที่นั่น และลูกบราห์มินก็ไปที่นั่นและการพบปะก็เกิดขึ้นที่นั่น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้กังวลเกี่ยวกับสิ่งใด เพราะละครนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างถูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง นักแสดงทั้งหมดกำลังเล่นบทบาทของตนเอง
2. เพื่อที่จะได้มาซึ่งสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิต และมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ จงจดจำพ่อผู้เดียวอยู่ภายใน อย่าได้พูดสิ่งใด ขณะที่เตรียมและรับประทานอาหาร, จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างแน่อน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากความโกรธโดยการอยู่อย่างเป็นอิสระจากความเห็นแก่ตัว ความอิจฉาริษยา และความขุ่นเคือง
 ลูกอาจให้ความคิดเห็นบางอย่างและเสนอตัวเองเพื่อการทำงานรับใช้ แต่อย่าปล่อยให้ความคิดเห็นเหล่านั้นเปลี่ยนเป็นความอยากปรารถนา เมื่อความคิดของลูกเปลี่ยนเป็นความอยากปรารถนาแล้วลูกก็จะมีคามขุ่นเคือง เพียงแค่เสนอความคิดเห็นของลูกอย่างไม่เห็นแก่ตัว ไม่ใช่ด้วยแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัว

อย่าคิดว่า เพราะว่าลูกได้พูดสิ่งนี้ สิ่งนี้จะต้องเกิดขึ้น เสนอตนเอง แต่อย่าเข้าไปสู่ “ทำไม?” หรือ “อะไร?” เพราะมีตรรกะอื่นๆในรูปของความอิจฉาและความไม่ชอบจะมา ความโกรธเกิดขึ้นจากความเห็นแก่ตัวหรือความอิจฉา ดังนั้นเวลานี้จึงกลับมาเป็นอิสระจากสิ่งนี้

คติพจน์: หน้าที่การงานของลูกคือเป็นผู้นำศาสนแห่งความสงบและให้ความสงบแก่ทุกคน

***** โอม ชานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน กฎของราวันคือการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจและการพูดโกหกในขณะที่กฎของพ่อคือศรีมัทและสัจจะ

คำถาม: ด้วยการคิดถึงสิ่งใดที่ลูกๆ ที่ลูกควรมีความอัศจรรย์ใจ?

คำตอบ: 1. การละเล่นที่น่าอัศจรรย์และไม่มีขีดจำกัดและรูปลักษณะและการกระทำที่ผ่านไปแต่ละวินาทีนั้นจะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการได้อย่างไร เป็นความมหัศจรรย์เช่นนั้นที่คนสองคนจะไม่มีรูปลักษณะที่เหมือนกันได้ 2. พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งโลกและสอนลูกอย่างนั้นก็เป็นความอัศจรรย์ด้วยเช่นกัน

โอม ซานติ พ่อทางจิตชีวานั่งที่นี้และอธิบายแก่ซาลิแกรมลูกๆ ทางจิตของท่าน ท่านอธิบายสิ่งใดแก่พวกเขา? ท่านอธิบายความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ ดวงวิญญาณทั้งหมด นั่นคือซาลิแกรมทั้งหมดมีชื่อของร่างกายของเขา เพียงดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่มีร่างกาย ชื่อดวงวิญญาณสูงสุดคือชีวา ท่านเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุดผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายความลับของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูกๆ ทุกคนมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา มีการอธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่ามีสองรูปในวิชฌู ซางก้าไม่มีบทบาทใดๆ พ่อหนึ่งท่านนี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พ่อมาเมื่อไหร่? เมื่อโลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งและโลกเก่าถูกทำลาย ลูกๆ รู้ว่ามีการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปศาสนาเดียวในโลกใหม่ ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดสามารถทำเช่นนั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือดวงวิญญาณสูงสุดและเรียกว่าพระเจ้า ชื่อของท่านคือชีวา ท่านไม่ได้มีชื่อของร่างกาย ทุกคนอื่นมีชื่อของร่างกาย ลูกเข้าใจว่าคนหลักทั้งหมดได้มาแล้ว วงจรละครหมุนไปเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่องและเวลานี้ได้มาถึงจุดจบ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นที่ต้องการในเวลาสุดท้าย ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของท่าน เป็นในเวลานี้ที่ผู้คนฉลองชีพแฉนดี เพราะโลกต้องเปลี่ยนแปลง จากความมืดสนิทก็จะมีแสงสว่างมากที่สุด นั่นคือดินแดนแห่งความทุกข์ต้องกลายเป็นดินแดนแห่งความสุข ลูกๆ รู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชีวามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเพื่อทำลายโลกเก่าและก่อตั้งโลกใหม่ ก่อนอื่นมีการก่อตั้งโลกใหม่และจากนั้นก็เป็นการทำลายล้างโลกเก่า ลูกๆ เข้าใจว่าลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและกลับมาฉลาดและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจต้องถูกเปลี่ยนแปลง ลูกต้องอธิบายคุณธรรมที่สูงส่งและลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจในซารัทของลูก ตรวจสอบตนเอง: ฉันรบกวนใครหรือไม่? ฉันพูดโกหกหรือไม่? ฉันกำลังทำบางสิ่งที่ผิดศรีมัทหรือไม่? การพูดโกหก การเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครบางคน การรบกวนใครบางคนทั้งหมดคือกฎของราวัน ศรีมัทเหล่านั้นคือกฎของราม ศรีมัทและการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจนั้นได้รับการจดจำ เป็นเวลาครั้งวงจรมีการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจที่ทำให้ผู้คนกลายเป็นเช่นปีศาจไม่มีความสุขและมีโรคภัย ต่อมากิเลสทั้งห้าก็เข้ามา พ่อมาและให้ศรีมัทแก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับคุณธรรมที่สูงส่งด้วยศรีมัท ลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจต้องมีการเปลี่ยนแปลง หากนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจยังคงอยู่สถานภาพก็ลดลง ภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูกจะกลับมาเบาลงอย่างต่อเนื่องตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูกเข้าใจเช่นกันว่าเวลานี้คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เรา กำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งจากพ่อและกำลังจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่าโลกเก่าจะจบสิ้นลงอย่างแน่นอนและโลกใหม่ก่อตั้งโดยบราห์มา กุมาร และกุมารี ลูกมีศรัทธาที่แรงกล้านี้และเหตุนี้เองลูกจึงต้องขังอยู่ในงานรับใช้ ลูกเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามเพื่อให้ประโยชน์ใครคนใดคนหนึ่ง ลูกรู้ว่าพี่น้องหญิงชายของลูกกำลังทำงานรับใช้มากเพียงใด ลูกยังคงให้คำแนะนำตัวของพ่อแก่ทุกคนต่อไป พ่อมาแล้วและดังนั้นแน่นอนท่านจะพบเพียงไม่กี่คนเท่านั้นในตอนเริ่มต้น ต่อมาก็มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง หลายคนกลายเป็นบราห์มา กุมาร ผ่านบราห์มาผู้เดียว สกูลบราห์มินั้นเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าลูกบราห์มา กุมาร และกุมารีทั้งหมดคือลูกของชีพบบา ลูกทั้งหมดคือพี่น้องกัน ดังเดิมแล้วลูกคือพี่น้องและแล้วในฐานะที่เป็นลูกของประชาบิดา บราห์มา ลูกคือพี่น้องหญิงชาย และจากนั้นเมื่อลูกเข้าไปสู่สกูลเทพความสัมพันธ์ก็จะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ในเวลานี้ลูกคือบุตรชายและบุตรสาวของบราห์มาและดังนั้นจึงมีเพียงวงศ์สกุลเดียว สิ่งนี้ไม่ได้เรียกว่าเป็นราชวงศ์ ไม่มีทั้งอาณาจักรของมรวาสหรือพินดาวาส มีราชวงศ์เมื่อราชาและราชินีนั่งบนบัลลังก์ตามลำดับกันไป เวลานี้คือการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน จากตอนเริ่มต้นมีราชวงศ์ที่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ เพียงเทพเท่านั้นที่มีราชวงศ์ที่บริสุทธิ์ ลูกๆ รู้ว่ามันกลายเป็นสวรรค์เมื่อ 5000 ปีที่แล้วและนั่นก็เป็นราชวงศ์ที่

บริสุทธิ์ มีภาพลักษณ์ของพวกเขาด้วย มีการสร้างวัดที่สวยงามจำนวนมากมายมาก ไม่มีวัดมากมายเช่นนั้นสำหรับใครอื่น มีวัดมากมายที่สร้างให้แก่เทพเหล่านั้นเท่านั้น มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าชื่อทางร่างกายของลูกทั้งหมดจะเปลี่ยนไป มีเพียงชื่อของชีวาผู้เดียวนี้ที่ยังคงดำเนินต่อไป พระเจ้าชีวาพูด: ไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดสามารถเรียกว่าพระเจ้าได้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้คำแนะนำของพ่อเพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อ ที่นั่นเช่นกันมีผู้คนมากมายที่สติปัญญาของพวกเขาไม่สามารถเข้าใจวิธีที่จะจดจำพ่อ พวกเขามีความสับสน เราจะสามารถจดจำจุดที่แสนเล็กเช่นนั้นได้อย่างไร? ร่างกายนั้นใหญ่โตและลูกก็เฝ้าแต่จดจำสิ่งนั้น มีการจดจำกันมาเช่นกันว่าดวงดาวนั้นเปล่งประกายตรงกึ่งกลางหน้าผากนั้นคือดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาว ดวงวิญญาณเรียกว่าชัลลิกแกรม มีการกราบไหว้บูชารูปชีวาลิงกัมที่ใหญ่โต เช่นที่ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ ดังนั้นไม่มีใครสามารถเห็นชีพบบาเช่นกัน จุดจะได้รับการกราบไหว้บูชาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้อย่างไร เพราะในตอนแรกมีความเลื่อมใสศรัทธาชีพบบาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ดังนั้นสิ่งที่ใหญ่โตเป็นที่ต้องการสำหรับการกราบไหว้บูชาอย่างแน่นอน พวกเขาได้ทำชัลลิกแกรมขนาดใหญ่ที่มีรูปไข่เช่นกัน ในด้านหนึ่งพวกเขาก็พูดเช่นกันว่าดวงวิญญาณมีรูปทรงเหมือนนิ้วหัวแม่มือแล้วพวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณคือดวงดาว เวลานี้ลูกต้องจดจำไปที่สิ่งหนึ่ง เป็นครั้งวงจรที่ลูกได้กราบไหว้บูชาสิ่งที่มีขนาดใหญ่โตและดังนั้นในเวลาหนึ่งจึงต้องใช้ความเพียรพยายามสำหรับลูกที่จะพิจารณาว่าดวงวิญญาณเป็นจุด ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งจะมองเห็น มันรับรู้ได้ด้วยสติปัญญา ดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกายและจากนั้นก็ออกจากร่างกาย แต่ไม่มีใครสามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้ หากนั่นเป็นสิ่งที่ใหญ่โตผู้คนก็สามารถมองเห็นได้ พ่อก็เป็นเพียงจุดด้วยเช่นกัน แต่ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ คัมภีร์เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ใครที่เขียนพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดนั้น? พวกเขาพูดว่าไวยาสะได้เขียนสิ่งเหล่านั้น ดวงวิญญาณของพระคริสต์ก็ไม่ได้เขียนคัมภีร์ เป็นภายหลังที่ผู้คนนั่งเขียนคัมภีร์นั้น พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีการกล่าวถึงความรู้หรือการหลุดพ้นจากบาปในคัมภีร์ ผู้คนของแต่ละศาสนาก็จดจำผู้ก่อตั้งศาสนาของตนเอง พวกเขาจดจำผู้มีร่างกาย มีภาพลักษณ์ของพระคริสต์เช่นกัน มีภาพลักษณ์ของทุกคน ชีพบบาคือดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องชาย ไม่สามารถมีความรู้ใดในพี่น้องที่พวกเขาสามารถให้ความรู้แก่ใครและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ในเวลานี้มีพี่น้องและพ่อด้วยเช่นกัน พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ดวงวิญญาณทั้งหมดในโลก มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับโลก ไม่ว่าลูกจะพูดว่า “ศรี ศรี 108 จากัดกูรู” หรือ “กูรูของโลก” นั่นก็เป็นสิ่งเดียวกัน เวลานี้เป็นอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ลูกรู้ว่าเวลานี้กำลังมีการก่อตั้งโลกใหม่อย่างแท้จริงและโลกเก่าจะถูกทำลาย ได้มีการอธิบายแล้วเช่นกันว่าเพียงพ่อผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีผู้มีร่างกายใดสามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ เพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แม้ว่าจะมีการกล่าวว่ามีสิดาและรามคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อก็อธิบายว่าพระเจ้ามาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ดังนั้นสิดาทั้งหมดคือเจ้าสาวและรามผู้เดียวคือเจ้าบ่าวผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ตามละครลูกผู้เดียวเท่านั้นที่จะได้ยินสิ่งเหล่านี้อีกครั้ง หลังจาก 5000 ปี เวลานี้ลูกทั้งหมดกำลังศึกษาเล่าเรียน ผู้คนมากมายก็ศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียน ทั้งหมดนี้คือละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ว่าลูกจะศึกษาอะไรในเวลาใดก็ตาม ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่เกิดขึ้น การกระทำเดียวกันนั้นจะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการหลังจากหนึ่งวงจร ลูกจะศึกษาเหมือนเดิมทุกประการหลังจาก 5000 ปี ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นในแต่ละวินาทีก็ดูเหมือนราวกับว่าเป็นสิ่งใหม่ วงจรจะหมุนไปเรื่อยๆ ลูกก็จะเห็นสิ่งใหม่อยู่เรื่อยๆ เวลานี้ลูกรู้แล้วว่านี่คือละครของ 5000 ปีซึ่งยังคงหมุนต่อไป มีรายละเอียดมากมาย แต่มีเพียงสิ่งหลักเท่านั้นที่อธิบายให้แก่ลูก ตัวอย่างเช่น ผู้คนพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่ออธิบายว่า: พ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อมาและให้คำแนะนำของท่านเอง และคำแนะนำของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อมาทุกๆ วงจรเพื่อให้มรดกแก่เรา มีการจดจำกันมาด้วยเช่นกันว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยการบราห์มา คำอธิบายของสิ่งเหล่านี้ดีมาก มีความหมายของภาพลักษณ์ที่หลากหลายอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามไม่มีใครนอกจากพ่อที่เคยอธิบายไว้ มีภาพลักษณ์อยู่มากมาย แต่ไม่มีใครอธิบายได้แม้แต่ภาพเดียวของสิ่งเหล่านั้น ชีพบบานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด มีภาพลักษณ์ของท่านเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ โอเค จากนั้นก็มีอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและลูกก็วางเรื่องนี้ไว้ก่อน ไม่จำเป็นสำหรับเรื่องนี้ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของสถานที่นี้ต้องเป็นที่เข้าใจ อีกสิ่งหนึ่งก็เป็นเรื่องของนิมิต เช่นที่พ่อนั่งอยู่ในผู้คนที่นั่น ดังนั้นเช่นกันท่านนั่งในร่างที่อยู่เหนือปวงกรรมในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและได้พบกับผู้หนึ่งและพูดอย่างใดก็ตามไม่มีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกที่นั่น ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์เป็นของสถานที่นั้น มันถูกกำหนดไว้แล้วในสติปัญญาของลูกว่ามีเทพในยุคทองและนั่นก็คือเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ไม่มีใครแม้แต่จะรู้ว่าศาสนาเทพ

ดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร ทุกคนรู้เกี่ยวกับการก่อตั้งศาสนาอื่นๆทั้งหมด มีหนังสือของพวกเขาเล่า เช่นกัน ไม่สามารถเป็นเรื่องของหลายแสนปีได้ นั่นเป็นสิ่งที่ผิดอย่างแท้จริง แต่สติปัญญาของผู้คนก็ไม่ทำงานเลย พ่ออธิบายทุกสิ่ง: ลูกที่สุดแสนหวานซึมซับทุกสิ่งได้ดีมาก สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงพ่อ นี่คือการแข่งขันของการจดจำระลึกถึง พวกเขามีการแข่งขัน บ้างก็วิ่งไปด้วยตนเอง บ้างก็วิ่งแข่งสามขา ผู้ที่เป็นคู่ที่นี้ก็ฝึกที่จะวิ่งไปด้วยกันอย่างเป็นคู่ พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะกลายเป็นคู่กันอีกครั้งในยุคทองด้วย แม้ว่ารูปและนามของพวกเขาจะเปลี่ยนไปเพราะพวกเขาไม่ได้รับรางวัลด้วยกัน ร่างกายนั้นเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง รูปลักษณะจะแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามลูกๆควรจะประหลาดใจว่ารูปลักษณะและการกระทำทั้งหมดที่ผ่านไปในแต่ละวินาทีนั้นซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการทุกๆ 5000 ปีอย่างไร การละเล่นนั้นมหัศจรรย์มาก! ไม่มีใครสามารถอธิบายได้ ลูกรู้ว่าลูกทั้งหมดกำลังทำความเพียรพยายาม ทุกคนจะตามลำดับกันไป ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นกฤษณะ รูปลักษณะของทุกคนจะแตกต่างกัน นี่คือการละเล่นที่มหัศจรรย์! ไม่มีสองคนที่จะสามารถมีรูปลักษณะเดียวกัน การละเล่นเดียวกันซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ หากลูกได้คิดเกี่ยวกับทุกสิ่งเหล่านี้ลูกก็จะประหลาดใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาสอนลูกอย่างไร เราเคยศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามาชาติแล้วชาติเล่า เราเคยฟังเรื่องราวทางศาสนาจากผู้รู้ ฯลฯ ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า เวลาของความเลื่อมใสศรัทธาได้จบลงแล้วเวลานี้ผู้เลื่อมใสศรัทธาจะได้รับผลของพวกเขาจากพระเจ้า เวลานี้พวกเขาไม่รู้ว่าจะมาเมื่อไหร่หรือในรูปใด บางครั้งพวกเขาพูดว่าพวกเขาจะพบพระเจ้าด้วยการอ่านคัมภีร์ และบางครั้งพวกเขาก็พูดว่าท่านจะมาที่นี่ หากทุกสิ่งสำเร็จได้ด้วยการศึกษาคัมภีร์ ทำไมพ่อจะต้องมา? หากผู้คนได้ค้นพบพระเจ้าด้วยการศึกษาคัมภีร์ พระเจ้าจะมาและทำอะไร? ลูกได้ศึกษาคัมภีร์เหล่านั้นมาเป็นเวลาครึ่งวงจรรและยังคงต่อไป ดังนั้นจึงอธิบายวงจรโลกให้แก่ลูกๆด้วยเช่นกัน กิจกรรมของลูกต้องสูงส่ง ประการแรกอย่าได้เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ ไม่ใช่ถ้าใครต้องการยาพิษและลูกก็ไม่ให้สิ่งนั้น นั่นก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครบางคนเป็นทุกข์ พ่อไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น มีผู้ที่โง่เขลา(บุคคล)บางคนก็พูดว่า บาบอบอกว่าเราต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครดังนั้นหากใครบางคนกำลังร้องขอยาพิษเราก็คควรจะให้ยาพิษแก่เขาไม่เช่นนั้นแล้วนั้นก็กำลังสร้างความทุกข์แก่ใครบางคนเช่นกันใช่ไหม? มีผู้ที่มีสติปัญญาที่โง่เขลาที่คิดในลักษณะนี้ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ต้องมีความเข้าใจในกิจกรรมที่เป็นเช่นปีศาจและกิจกรรมที่สูงส่ง ผู้คนเหล่านั้นไม่เข้าใจแม้แต่สิ่งนี้และเพียงแต่พูดว่าดวงวิญญาณนั้นมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ไม่ว่าลูกจะทำอะไร ไม่ว่าลูกจะกินอะไรหรือดื่มอะไร แม้ว่าลูกจะชกแวงในกิเลสนั้นก็ไม่ใช่ไร มีผู้คนที่สอนสิ่งนี้ พวกเขาจับผู้คนมากมายเช่นนั้น ภายนอกก็มีผู้คนมากมายที่เป็นมั่งสวัรติ นั่นเป็นสิ่งที่ดีอย่างแน่นอนเพราะเหตุนี้เองพวกเขาก็กลายเป็นมั่งสวัรติ มีไวชนาฟในทววรรณะ พวกเขาไม่รับประทานอะไรที่สกปรก มีคนส่วนน้อยในพวกเขา ลูกก็อยู่ในคนส่วนน้อยนั้นเช่นกัน ในเวลานี้มีลูกๆ น้อยมาก จะค่อยๆเติบโตขึ้นเรื่อยๆทีละน้อย ลูกๆ ได้รับคำสอนเหล่านี้: สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องไม่รับประทานสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์ที่เตรียมโดยคนอื่นอีก

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ดูชาร์ตของลูกเอง: ฉันทำอะไรที่ผิดศรีมัทหรือไม่? ฉันกำลังพูดโกหกหรือไม่? ฉันรบกวนใครหรือไม่? ฉันสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งหรือไม่?

2. พร้อมกับการศึกษาเล่าเรียน จงซึมซับพฤติกรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน จงกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน อย่ารับประทานสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์ กลายเป็นไวชนาฟที่สมบูรณ์ มีการแข่งขัน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากความผิดที่ไร้ประโยชน์และมีกิเลส โดยการทำให้สติปัญญาของลูกกว้างเปล่าตามคำแนะนำของพ่อ

คำแนะนำของพ่อคือ เมื่อถึงเวลาเข้านอนลูกควรจะทำให้สติปัญญาของลูกใสสะอาด ไม่ว่าจะมีความดีหรือไม่ดี ทำให้สติปัญญาของลูกกว้างเปล่าและยกมอบสิ่งนั้นให้แก่พ่อ ยกทุกสิ่งให้แก่พ่อและนอนกับพ่อ ไม่ใช่นอนเพียงลำพัง เมื่อลูกนอนเพียงลำพังหรือหลังจากพูดที่เกี่ยวกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์แล้วลูกจะมีความผิดที่ไร้ประโยชน์หรือความผิดที่เป็นกิเลส นี่เป็นความไม่ระมัดระวังด้วยเช่นกัน ให้ละทิ้งความไม่

ระมัดระวังนี้และทำตามคำแนะนำของพ่อและลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากความฝันที่ไร้ประโยชน์และเป็น
กิเลส

คติพจน์: เพียงดวงวิญญาณที่มีโชคเท่านั้นสามารถได้รับพรโดยการทำงานรับใช้ที่แท้จริง

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ยิ่งลูกจดจำพ่อด้วยความรักมากแค่ไหน ลูกก็จะได้รับพรมากขึ้นเท่านั้น และบาปของลูก จะถูกตัดออกไปอย่างต่อเนื่องมากขึ้น

คำถาม: พ่อชี้ทางให้ลูกอยู่ในศาสนาใด?

คำตอบ: บาบาพูดว่า ลูกๆ จงอยู่ในศาสนาของลูกของการไม่มีภาพลักษณ์ อย่าได้อยู่ในศาสนาของภาพลักษณ์ (ร่างกาย) เช่นที่พ่อปราศจากร่างกายและไม่มีภาพลักษณ์ ดังนั้นลูกๆ ก็ไม่มีภาพลักษณ์เช่นกัน และจากนั้น จึงเข้ามาในภาพลักษณ์(ร่างกาย)ที่นี้ เวลานี้พ่อพูดกับลูกๆ ว่า: ลูกๆ กลายเป็นผู้ที่ไม่มีภาพลักษณ์ (ปราศจากร่างกาย) มันคงในศาสนาดั้งเดิมของตนเอง อย่าได้เข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่าง

คำถาม: พระเจ้าถูกผูกมัดให้ทำอะไรตามละคร

คำตอบ: ตามละครพระเจ้าถูกผูกมัดไว้ให้ชำระลูกๆ ให้บริสุทธิ์ ท่านต้องมาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด

โอม ซานติ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต เมื่อมีการพูดว่า “โอม ซานติ” ดวงวิญญาณก็ได้รับคำแนะนำถึงศาสนา ดั้งเดิมของตนเอง ดังนั้นแน่นอนว่าพ่อจะถูกจดจำโดยอัตโนมัติ เพราะมนุษย์ทุกคนนั้นจดจำพระเจ้าอย่างแน่นอน แต่เป็น เพียงที่พวกเขาไม่มีคำแนะนำของพระเจ้า พระเจ้ามาเพียงเพื่อจะแนะนำตัวของท่านเองและแนะนำดวงวิญญาณ พระเจ้าผู้ เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าถูกผูกมัดกับละครเพื่อที่จะทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมารับบริสุทธิ์ ท่านต้องมา ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ท่านยังให้คำอธิบายของยุคบรรจบพบกันด้วยเช่นกัน พ่อมาระหว่างโลกเก่าและ โลกใหม่เท่านั้น โลกเก่าเรียกว่าดินแดนแห่งความตาย และโลกใหม่เรียกว่าดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกเข้าใจด้วย เช่นกันว่าช่วงชีวิตนั้นสั้นในดินแดนแห่งความตายและยังคงมีความตายก่อนเวลาอันควรต่อไป นั่นคือดินแดนแห่งความ เป็นอมตะที่ไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรเพราะพวกเขาบริสุทธิ์ ด้วยความไม่บริสุทธิ์พวกเขาจึงมีสิ่งเจือปน ช่วงชีวิตของ พวกเขาจึงสั้นลงและพลังของพวกเขาก็ลดลง ในยุคทองเพราะพวกเขาบริสุทธิ์ พวกเขาจึงไม่มีสิ่งใดเจือปนและพวกเขามี พลังที่ยิ่งใหญ่กว่า พวกเขาได้มาซึ่งอาณาจักรของพวกเขาโดยที่ไม่มีพลังได้อย่างไร พวกเขาต้องได้รับพรจากพ่ออย่าง แน่แน่นอน พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ พวกเขาจะประกาศสิทธิในพรได้อย่างไร? พ่อพูดว่า จดจำพ่อ! ผู้ที่มีการจดจำระลึกถึง มากกว่าจะประกาศสิทธิในพร พรไม่ใช่สิ่งที่จะร้องขอ เป็นสิ่งที่ลูกทำความเพียรพยายาม ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมาก เท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับพรมากขึ้น นั่นคือลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงขึ้น หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกจะไม่ได้รับพร พ่อทางร่างไม่เคยบอกให้ลูกของเขาให้จดจำเขา ตั้งแต่วัยเด็กของเขา เด็กจะพูดว่า “มามา” และ “บาบา” โดยอัตโนมัติ อวัยวะของเขามีขนาดเล็ก เด็กโตจะไม่พูดว่า “มามา” และ “บาบา” มันอยู่ในสติปัญญาของเด็กๆ เหล่านั้นว่าพวกเขาเป็น แม่และพ่อผู้ที่พวกเขาจะได้รับมรดกของเขาจากพ่อแม่เหล่านั้น ไม่ใช่สิ่งที่จะต้องพูดถึงหรือจดจำ ที่นี้พ่อพูดว่า จดจำพ่อ และมรดก สละทิ้งความสัมพันธ์ที่มีขีดจำกัด และเวลานี้จดจำความสัมพันธ์ที่ไม่มีขีดจำกัด มนุษย์ทั้งหมดต้องการการ หลุดพ้น การหลุดพ้นหมายถึงดินแดนแห่งการหลุดพ้น การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์หมายถึงการไปสู่ดินแดน แห่งความสุขอีกครั้ง ใครก็ตามที่มาก่อนก็จะได้รับความสุขอย่างแน่นอน พ่อมาเพียงเพื่อให้ความสุข จะต้องมียางบางอย่าง อย่างแน่นอน เพราะเหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่าเป็นการศึกษาชั้นสูง ยิ่งการศึกษานั้นสูงเท่าไร ก็ยิ่งยากมากขึ้นเท่านั้น ไม่ ใช่ว่าทุกคนสามารถสอบผ่านได้ มีนักเรียนเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สอบผ่านในระดับที่สูงที่สุด เพราะเมื่อใครบางคนสอบผ่าน ในระดับสูง รัฐบาลก็ต้องให้เงินเดือนที่สูงกว่าด้วยเช่นกัน นักเรียนบางคนก็สอบผ่านได้ในระดับที่สูง แต่พวกเขาก็ยังคง นั่งเฉยๆ รัฐบาลไม่ได้มีเงินมากพอที่จะให้เงินเดือนที่สูงแก่พวกเขา ที่นี้พ่อพูดว่า ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเท่าไร ลูกก็จะ ยิ่งประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นราชาหรือปวงประชาที่มั่งคั่ง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูก ศึกษาเล่าเรียนอย่างไร ความเลื่อมใสศรัทธาไม่ได้เรียกว่าการศึกษาเล่าเรียน นี่คือการรู้ทางจิตที่พ่อทางจิตสอน การ ศึกษาที่สูงมาก! ลูกๆ ก็พบว่าสิ่งนี้ยาก เพราะพวกเขาไม่ได้จดจำพ่อและพวกเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยของตน เอง ลักษณะนิสัยของผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงที่ดีก็จะเป็นสิ่งที่ดีต่อไป พวกเขาเฝ้าแต่กลับมาอ่อนหวานอย่างมากและ เป็นประโยชน์ต่องานรับใช้ หากลักษณะนิสัยของพวกเขาไม่ดีก็ไม่มีใครชอบพวกเขา ผู้ที่สอบตกแน่นอนว่ามีบางสิ่งที่ผิด ในบุคลิกลักษณะของเขา บุคลิกลักษณะนิสัยของลักษมีและนารายณ์นั้นดีมาก รามนั้นกล่าวได้ว่ามีสององศาที่ลดลง บา รัตได้กลายเป็นดินแดนแห่งความห่อหุ้มในอาณาจักรของราวัน ไม่สามารถมีความห่อหุ้มแม้แต่ในดินแดน แห่งสัจจะ ในอาณาจักรของราวันไม่ได้มีสิ่งใดเลยนอกจากความห่อหุ้ม มนุษย์ที่ห่อหุ้มไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้

ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง นี่คือนิยามที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้พ่อพูดว่า อย่าได้รับฟังเรื่องราวที่โกหกเช่นนั้นจากผู้อื่นหรือถ่ายทอดสิ่งเหล่านั้นแก่ผู้อื่น มีเพียงคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นแนวทางที่ถูกกฎหมาย แนวทางของมนุษย์เป็นแนวทางที่ผิดกฎหมาย ลูกได้กลับมาสูงส่งด้วยการทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่ถูกกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนสามารถทำตามสิ่งเหล่านั้น และดังนั้นพวกเขาจึงเป็นผู้ที่ผิดกฎหมาย บางคนแม้กระทั่งสัญญากับพ่อว่า: บาบา จนกระทั่งอายุขนาดนี้เราได้เคยทำงานที่ผิดกฎหมายและเวลานี้เราจะไม่ทำเช่นนั้นแล้ว งานที่ผิดกฎหมายที่สุดคือ วิชาญาณปีศาจร้ายของตณหาราคะ มีวิชาญาณปีศาจร้ายของสำนักที่เป็นร่างในทุกคนอยู่แล้ว มีสำนักที่เป็นร่างในคนที่ได้รับอิทธิพลจากมายา พ่อเน้นปราศจากร่าง ปราศจากภาพลักษณ์ ดังนั้นลูกๆก็ปราศจากภาพลักษณ์เช่นกัน นี่คือนิยามที่จะต้องเข้าใจ เราดวงวิชาญาณนั้นปราศจากภาพลักษณ์ แล้วเราก็เข้าไปสู่ภาพลักษณ์(ร่างกาย)ที่นี่ พ่อพูดอีกครั้งหนึ่ง จงกลับมาปราศจากภาพลักษณ์ ทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของลูก อย่าทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาของภาพลักษณ์ของลูก ทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาของการเป็นผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์ อย่าได้กลับมามีสำนักที่เป็นร่าง พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างมาก มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับการจดจำระลึกถึงในสิ่งนี้ พ่อพูดว่าพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิชาญาณและจดจำพ่อ แล้วลูกจะกลับมาสโตประธานและบริสุทธิ์ จะได้รับการลงโทษอย่างมากจากการที่ไม่บริสุทธิ์ มีการจดจำถึงผู้ที่ทำความผิดหลังจากที่เป็นของพ่อ ผู้ที่ได้ประณามสัตว์ผู้ไม่สามารถที่จะได้รับสถานภาพที่สูง หากลูกไม่ทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อเพื่อที่จะกลับมามีบริสุทธิ์จะต้องมีการลงโทษ 100 เท่า ลูกต้องใช้จิตสำนึกของลูก หากฉันไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึง ฉันก็จะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเช่นนั้นได้ ลูกต้องใช้เวลาในการเพียรพยายาม เมื่อลูกถูกถามว่าลูกมีข้อพิสูจน์อะไร บอกพวกเขาว่า: ร่างกายที่พระเจ้าเข้ามาในคือร่างของพระชาติดาบราห์มาผู้ที่เป็นมนุษย์ ร่างกายของมนุษย์ได้รับชื่อ ชีพบาบา นั้นไม่ใช่มนุษย์หรือเทพ ท่านเรียกว่าดวงวิชาญาณสูงสุด ท่านไม่ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์หรือบริสุทธิ์ ท่านอธิบายว่า: ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะถูกตัดออกไป พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบาย ลูกเคยสโตประธานและเวลานี้ได้กลับมาสโตประธาน จดจำพ่อเพื่อที่จะกลับมาสโตประธานอีกครั้ง ดูซิว่าคุณสมบัติของเทพเป็นเช่นไร และดูผู้คนที่ร้องขอความเมตตาจากพวกเขา แล้วลูกก็จะสงสัยว่าลูกเคยเป็นอะไร ลูกกลายเป็นผู้ที่ตกต่ำโดยสิ้นเชิงโดยการตกลงมาผ่าน 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกเคยเป็นของราชวงศ์เทพ เวลานี้ดูที่พฤติกรรมของลูกและดูว่าลูกสามารถกลายเป็นเช่นเทพเหล่านั้นได้หรือไม่ อย่าคิดว่าทุกคนจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ในกรณีนั้นทุกสิ่งก็จะกลายเป็นสวนดอกไม้ ควรจะออฟเฟอร์เพียงดอกกุหลาบเท่านั้นให้แก่ชีพบาบา แต่ไม่เลย มีการออฟเฟอร์ดอกไม้ทั้งหมดรวมทั้งดอกอ้อให้แก่ท่าน ลูกของพ่อบางคนกลายเป็นดอกไม้ และบางคนกลายเป็นดอกอ้อ มีผู้ที่สอบผ่านและผู้ที่สอบตกด้วยเช่นกัน พวกเขาสามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าพวกเขาจะไม่สามารถกลายเป็นราชาได้ พวกเขาไม่ได้ทำให้ใครเป็นเช่นเดียวกับตนเอง เพียงพ่อเท่านั้นที่รู้ว่าใครจะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งและเป็นอย่างไร ในขณะลูกๆ ก้าวหน้าต่อไปลูกจะเข้าใจว่าลูกเป็นผู้ช่วยประเภทไหนของพ่อโดยเฉพาะ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำในวงจรก่อนหน้านี้ พวกเขาจะทำสิ่งเดียวกันอีกครั้ง ไม่สามารถมีความแตกต่างใดในสิ่งนี้ พ่อยังคงให้ประเด็นต่างๆกับลูกต่อไป ลูกต้องจดจำพ่อในวิธีนี้และโยกย้ายทุกสิ่งด้วยเช่นกัน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกทำทุกสิ่งในนามของพระเจ้า แต่ลูกไม่รู้จักพระเจ้า ลูกเข้าใจว่าพระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่ใช่ว่าท่านคือผู้ที่มีรูปและนามสูงสุด ท่านคือผู้ไม่มีตัวตน และแล้วผู้ที่มีตัวตนสูงสุดเหนือสิ่งใดก็อยู่ที่นี้ บราห์มา, วิษณุ และชางก้า เรียกว่าเทพ มีคำกล่าวว่า ขอคารวะต่อเทพบราห์มา ขอคารวะต่อเทพวิษณุ และจากนั้นพวกเขาก็พูดว่าขอคารวะต่อดวงวิชาญาณสูงสุดซิว่า ดังนั้นพระเจ้ายิ่งใหญ่ที่สุด บราห์มา, วิษณุ และชางก้าไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า ผู้คนพูดด้วยปากของเขาว่าขอคารวะต่อดวงวิชาญาณสูงสุดซิว่า และดังนั้นพระเจ้าจะต้องเป็นหนึ่งในตัวอย่างแน่นอน ผู้คนก็มลงให้กับเหล่าเทพ ในโลกมนุษย์, มนุษย์ก็เรียกว่ามนุษย์ การพูดว่า “ขอคารวะต่อดวงวิชาญาณสูงสุด” เมื่อกล่าวถึงมนุษย์คือความไม่รู้อย่างแท้จริง มันอยู่ในสติปัญญาของทุกคนว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้ลูกๆเข้าใจว่าพระเจ้าคือหนึ่งเดียว และท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ การทำให้ทุกคนบริสุทธิ์คืองานของพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีมนุษย์คนใดที่สามารถเป็นกुरुของโลกได้ กुरुมีความบริสุทธิ์ ที่นี้ทุกคนคือผู้ที่เกิดมาจากกิเลส ความรู้เรียกว่าน้ำทิพย์ ความเลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถเรียกว่าเป็นน้ำทิพย์ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีเพียงความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้น มนุษย์ทั้งหมดอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ กुरुของโลก เวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อทำอะไรเมื่อพ่อมา พ่อชำระวัตถุธาตุที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน นั่นคือบทบาทของพ่อในละคร พ่อกลายเป็นเครื่องมือ พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน แต่ท่านจะสามารถอธิบายได้อย่างไร ผู้คนมากมายมาที่นี่ เมื่อมีการทำพิธีเปิดจะมีการส่งโทรเลขไปหาผู้คน: ก่อนที่การทำลายล้างจะมาถึง โปรดมาและรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ผู้เดียวนี้คือพ่อทางจิต มนุษย์ทั้งหมดเรียกท่านว่าพ่อ ท่านคือผู้สร้างและดังนั้นสิ่งสร้างจะได้รับมรดกอย่างแน่นอน ไม่มีใครรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด การลืมพ่อก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อไม่ได้ให้มรดกที่มีขีด

จำกัดแก่ลูก แม้ว่าทุกคนจะมีพ่อทางร่าง พวกเขายังคงจดจำพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ในยุคทองไม่มีใครจดจำท่าน เพราะพวกเขาได้รับมรดกของความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดของเขา เวลานั้นลูกจดจำพ่อ เป็นดวงวิญญาณที่จดจำพ่อ แล้วพวกเขาก็ได้ลืมตนเอง ลืมพ่อของเขาและละคร มีเงามืดของมายา สติปัญญาที่สโตประธานต้องกลับมาตโมประธานอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกตระหนักว่าเหล่าเทพนั้นสโตประธานในโลกใหม่ ไม่มีใครรู้อะไร สิ่งนี้เองก็กลับมาสโตประธานและเป็นยุคทอง สิ่งนี้เรียกว่าโลกใหม่ นี่คือนิยามยุคเหล็ก พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด มรดกได้ก็ตามที่ลูกได้รับทุกวงจร ตามความเพียรพยายามของลูก ลูกก็จะได้รับมรดกเดียวกันนั้น เวลานั้นลูกรู้เช่นกันว่าลูกเคยเป็นเช่นนั้น และเวลานั้นลูกได้ลงมา พ่อเองได้บอกลูกว่า: สิ่งนี้และสิ่งนั้นจะเกิดขึ้น บางคนพูดว่า เราพยายามอย่างมาก แต่เราก็ไม่สามารถที่จะจดจำระลึกถึงได้ พ่อหรือครูจะสามารถทำอะไรได้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ครูจะสามารถทำอะไรถ้าใครบางคนไม่ศึกษาเล่าเรียน? หากครูต้องให้พร ทุกคนก็จะสอบผ่าน มีความแตกต่างอย่างมากมาในการศึกษาเล่าเรียน นี่คือการศึกษานิยามอย่างแท้จริง ที่นี้โดยทั่วไปแล้วก็เป็นผู้ที่ยากจนและไม่มีความสุขที่มาหาลูก ผู้ที่มั่งคั่งไม่ได้มาที่นี่ เป็นเพราะผู้คนไม่มีความสุขที่มาที่นี่ ผู้ที่มั่งคั่งก็คิดว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา ผู้ที่มีสิ่งนี้อยู่ในโชคของเขาก็จะมีศรัทธาในสิ่งนี้ทันที ศรัทธาและความสงสัยไม่ได้ใช้เวลา ในไม่ช้ามายาก็ทำให้ลูกลืม สิ่งนี้ใช้เวลา ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ จงมีเมตตากับตนเอง ลูกจะยังคงได้รับศรีมัทอย่างต่อเนื่อง พ่อบอกลูกในสิ่งที่ง่ายมาก เพียงแค่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกรู้นี้คือดินแดนแห่งความตาย และนั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น นักเรียนในชั้นเรียนก็นั่งในชั้นเรียนตามลำดับกันไป นี่ก็เป็นโรงเรียนเช่นกัน มีการถามครูว่า ใครคือนักเรียนที่ฉลาดอันดับหนึ่งในชั้นเรียนของท่าน ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีควรจะอยู่ด้านขวา มือขวานั้นมีความสำคัญ การกราบไหว้บูชาที่ดำเนินไปด้วยมือขวาเช่นกัน ลูกๆ ควรจะเฝ้าแต่คิดถึงสิ่งที่มีอยู่ในยุคทอง หากลูกจดจำยุคทอง ลูกก็จะจดจำบาบาที่แท้จริงเช่นกัน บาบากำลังทำให้เรากลายเป็นนายของยุคทอง ที่นั้นลูกจะรู้ว่าลูกได้รับอาณาจักรของลูกอย่างไร เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า แม้แต่ลัทธิและนารายณ์ก็ไม่มีความรู้นี้ พ่อเฝ้าแต่อธิบายทุกสิ่งเป็นข้อดีต่อไป ผู้ที่เข้าใจในวงจรก่อนหน้านี้ก็จะเข้าใจอีกครั้งอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามลูกยังคงต้องทำความเพียรพยายาม พ่อมาเพื่อสอนลูก นี่คือการศึกษานิยามและจำเป็นจะต้องมีความเข้าใจอย่างมากสำหรับเรื่องนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 การศึกษาทางจิตนี้สูงมากและยาก ดังนั้นเพื่อที่จะสอบผ่านลูกต้องได้รับพรจากพ่อโดยการจดจำระลึกถึงพ่อ เปลี่ยนแปลงบุคลิกลักษณะของลูก

2 อย่าทำสิ่งใดที่ผิดกฎในเวลานี้ จงกลายเป็นผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์และอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาเดิมของลูก และทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่ลูกกฏของพ่อผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจ และทำตามศาสนาเดิมของความบริสุทธิ์ของลูกได้อย่างง่ายดาย โดยรักษาความเป็นมิตรของพ่อไว้

ธรรมะดั้งเดิม (ศาสนา, วิถีชีวิต) ของดวงวิญญาณคือความบริสุทธิ์ แต่ความไม่บริสุทธิ์เป็นธรรมชาติภายนอก เมื่อลูกมีศรัทธาในธรรมะดั้งเดิมของลูก ไม่มีธรรมชาติจากภายนอกใดสามารถเขย่าลูกได้ อย่างไรก็ตามหากลูกรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ และรักษาทานไว้กับลูก แล้วสิ่งนี้ก็จะเป็นเรื่องที่ง่ายมากที่จะนำธรรมะแห่งความบริสุทธิ์ดั้งเดิมของลูกมาใช้ เพราะมิตรร่วมทางชีวิตของลูกคือผู้ทรงพลังอำนาจ ความไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถมาบ่อนทำลายผู้ทรงพลังอำนาจได้ ลูกๆ ของผู้ทรงพลังอำนาจ ถ้าพยายามแม้ในความผิดของลูก และแล้วประตูบานถูกเปิดทิ้งไว้อย่างแน่นอนหรือมีบางสิ่งขาดหายไปในศรัทธาของลูก

คติพจน์: ผู้ที่รู้รูปกาลเวลาทั้งสาม จะไม่มีวันเห็นอะไรในด้านเดียวของเวลา พวกเขาคิดว่าจะมีคุณประโยชน์ในทุกสถานการณ์

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาเพื่อทำให้ลูกๆ ละทิ้งดินแดนแห่งความทุกข์ นี่คือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด
- คำถาม:** อะไรคือความแตกต่างหลักระหว่างการสละละทิ้งของชั้นยาสซีกับการสละละทิ้งของลูก?
- คำตอบ:** ชั้นยาสซีละทิ้งบ้านและครอบครัวและเข้าไปในป่า แต่ลูกไม่ได้ละทิ้งบ้านและครอบครัวของลูกและเข้าไปในป่า ขณะอยู่ที่บ้าน ลูกพิจารณาว่าทั้งโลกเป็นป่าหนาม ลูกละทิ้งทั้งโลกด้วยสติปัญญาของลูก

โอม ซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตทุกวัน เพราะลูกๆ ไม่รู้คิดมาถึงครึ่งวงจร ท่านต้องอธิบายทุกวัน ก่อนอื่นใดมนุษย์ต้องการความสงบ ดวงวิญญาณคือผู้อาศัยดั้งเดิมของดินแดนแห่งความสงบ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบเสมอ เวลาลูกกำลังได้รับมรดกแห่งความสงบของลูก ผู้คนพูดว่า โอ้ ผู้ประทอนความสงบ พาเราไปจากโลกนี้ไปยังบ้านของเรา ดินแดนแห่งความสงบ นั่นคือโปรดให้มรดกแห่งความสงบแก่เรา ผู้คนไปและพูดต่อหน้ารูปบูชาของเหล่าเทพและชีพบบา “โปรดให้ความสงบแก่เรา!” เพราะชีพบบาคือมหาสมุทรแห่งความสงบ เวลาลูกกำลังรับมรดกของความสงบของลูกจากชีพบบา ลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบอย่างแน่อนขณะที่จดจำพ่อ แม้ว่าลูกจะไม่จดจำท่าน ลูกก็จะไปที่นั่นอย่างแน่อน ลูกจดจำท่านเพื่อที่ภาระของบาปกรรมบนศีรษะของลูกจะสามารถถูกขจัดออกไป ลูกได้รับความสุขและความสงบจากพ่อผู้เดียว เพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความสงบและความสุข นี่คือน้ำหลัก ความสงบเรียกว่าการหลุดพ้นเช่นกัน และจากนั้นก็มีการหลุดพ้นในชีวิตและบ่วงพันธะในชีวิตด้วยเช่นกัน จากการเป็นผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะในชีวิต เวลาลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่หลุดพ้นในชีวิต ในยุคทองไม่มีบ่วงพันธะเลย มีการจดจำกันว่า การหลุดพ้นในชีวิตที่ง่ายดายและการหลุดพ้นและการรอดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ที่ง่ายดาย ลูกๆ เข้าใจความหมายของทั้งสองแล้ว การหลุดพ้นคือดินแดนแห่งความสงบ และการรอดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คือดินแดนแห่งความสุข มีดินแดนแห่งความสุข, ดินแดนแห่งความสงบ และนี่ก็คือดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่น พ่อพูดว่า ลูกๆ จดจำดินแดนแห่งความสงบบ้านของลูก ดวงวิญญาณลี้มน้ำของพวกเขามาและเตือนลูกถึงสิ่งนั้น ท่านอธิบาย: โอ้ ลูกๆ ทางจิต ลูกไม่สามารถกลับบ้านได้จนกว่าลูกจะจดจำพ่อ บาปของลูกจะได้รับการเผาด้วยการจดจำระลึกถึง ดวงวิญญาณจะกลับมายังบริสุทธิ์และกลับไปยังบ้านของพวกเขาลูกๆ รู้ว่านี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีผู้ที่บริสุทธิ์แม้แต่คนเดียวที่นี่ โลกที่บริสุทธิ์เรียกว่ายุคทองและโลกที่ไม่บริสุทธิ์เรียกว่ายุคเหล็ก อาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวัน โลกที่ไม่บริสุทธิ์ลูกก่อตั้งขึ้นในอาณาจักรของราวัน นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้ว พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายสิ่งนี้ ท่านผู้เดียวเรียกว่าเป็นสัจจะ มีเพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกรับฟังเรื่องราวที่แท้จริงแล้วลูกก็ไปสู่ยุคทอง และจากนั้นอาณาจักรของราวันก็เริ่มต้นขึ้นในยุคทองแดง ราวันคือปีศาจ และปีศาจก็ไม่สามารถพูดสัจจะได้ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า มายานั้นหลอกลวงและร่างกายนั้นหลอกลวง ดวงวิญญาณนั้นหลอกลวงและร่างกายนั้นก็หลอกลวงด้วยเช่นกัน สันสการ์ลูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ มีโลหะสี่ชนิด: ทอง, เงิน, ทองแดงและเหล็ก อัลลอยด์(โลหะผสม)ถูกขจัดออกไปด้วยพลังของโยคะนี้และลูกกลายเป็นทองแท้ เมื่อลูกอยู่ในยุคทองลูกก็คือทองแท้ และแล้วเมื่อเงินลูกปะปนเข้ากับลูกก็เรียกว่าเงินทรราช และจากนั้นในยุคทองแดงและยุคเหล็กอัลลอยด์ของทองแดงและเหล็กก็ปะปนเข้ากับลูก อัลลอยด์ของเงิน,ทองแดงและเหล็กที่ปะปนเข้าไปในตัวลูกจะถูกขจัดออกไปด้วยโยคะ ตอนแรกลูกดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ และลูกคือคนแรกที่เข้าไปสู่ยุคทอง และนั่นเรียกว่าเป็นผู้ที่อยู่ในยุคทอง ลูกคือทองแท้ อัลลอยด์ทั้งหมดถูกขจัดออกไปด้วยพลังโยคะและเพียงทองแท้เท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ดินแดนแห่งความสงบไม่ได้เรียกว่ายุคทอง ยุคทอง, ยุคเงินและยุคทองแดงกล่าวได้ว่าอยู่ที่นั่น ในดินแดนแห่งความสงบมีเพียงความสงบ เมื่อดวงวิญญาณได้รับร่างกายครั้งแรก นั่นเรียกว่าเป็นยุคทองและโลกนั้นได้กลายเป็นยุคทอง ในเวลานั้นร่างกายทำขึ้นจากวัตถุธาตุทั้งห้าที่สโตปะธาน เมื่อดวงวิญญาณสโตปะธาน ร่างกายก็สโตปะธานด้วยเช่นกัน และจากนั้นในเวลาสุดท้ายลูกได้รับร่างกายที่เป็นยุคเหล็กเพราะอัลลอยด์ปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ ดังนั้นโลกนี้จึงเรียกว่ายุคทองและยุคเงิน ดังนั้นเวลานี้ลูกๆ ต้องทำอะไร? ก่อนอื่นลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและเหตุนี้เองลูกต้องจดจำพ่อ และแล้วเมื่อนั้นลูกจะกลับมาสโตปะธานจากตโมปะธาน สิ่งนี้ใช้เวลาอย่างมากเท่ากับที่พ่ออยู่ที่นั่น ท่านไม่ได้มีบทบาทในยุคทอง เมื่อดวงวิญญาณได้รับร่างกายจะมีคำกล่าวว่าผู้นี้คือดวงวิญญาณมนุษย์ยุคทอง จะไม่กล่าวว่า “ดวงวิญญาณยุคทอง” ไม่เลย เป็นดวงวิญญาณมนุษย์ยุคทอง แล้วก็กลายเป็นดวงวิญญาณมนุษย์ยุคเงิน ดังนั้นลูกกำลังนั่งที่นี่และลูกมีความสุขและความสงบด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกควรจะทำอะไร? ละทิ้งดินแดนแห่งความทุกข์ สิ่งนี้เรียกว่าการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ชั้นยาสซีเหล่านั้นที่ทั้งบ้านและครอบครัวและเข้าไปในป่าก็มีการสละ

ละทิ้งที่มีชีวิตจำกัด พวกเขาไม่รู้ว่าทั้งโลกคือป่า นี่คือป่าหนาม นี่คือโลกแห่งหนามและนั่นคือโลกของดอกไม้ แม้ว่าพวกเขาจะละทิ้งทุกสิ่ง พวกเขาก็กังขังไปและใช้ชีวิตอยู่ในป่าห่างไกลจากเมืองในโลกแห่งหนาม ของเขาคือหนทางสั้นโศกในขณะที่ยังมีชีวิตคือหนทางครอบครัว ลูกเคยเป็นคู่ที่บริสุทธิ์ และเวลานี้ลูกได้กลายเป็นคู่ที่ไม่บริสุทธิ์ นั่นเรียกว่าเป็นอาศรมของครอบครัวด้วยเช่นกัน ชันยาสีมาในภายหลัง ผู้คนของอิสลามและชาวพุทธก็มาภายหลังเช่นกัน พวกเขามาก่อนชาวคริสต์เล็กน้อย ดังนั้นลูกต้องจดจำต้นไม้และวงจรด้วยเช่นกัน พ่อมาทุกวงจรและให้ความรู้ของต้นกัลปะแก่ลูก เพราะท่านคือเมล็ด, ผู้เป็นสัจจะและผู้มีชีวิต เหตุนี้เองท่านจึงมาทุกวงจรและอธิบายความลับทั้งหมดของต้นกัลปะแก่ลูก ลูกคือดวงวิญญาณ แต่ลูกจะไม่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบหรือมหาสมุทรแห่งความสุข คำยกย่องนี้เป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น คำยกย่องของพ่อนี้มีอยู่ตลอดไป ท่านบริสุทธิ์เสมอและไม่มีตัวตน ท่านเพียงมาที่นี่เป็นเวลาสั้นๆเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ ไม่มีเรื่องของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกรู้ว่าพ่ออยู่ที่นั่นเสมอ ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจดจำท่านเสมอ ในยุคทองไม่จำเป็นต้องจดจำท่าน ลูกเริ่มร้องไห้ออกมาในอาณาจักรของราวัน และแล้วท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้ความสงบและความสุขแก่ลูก ดังนั้นลูกจดจำท่านในเวลาของความไม่สงบอย่างแน่นอน พ่ออธิบายว่า: พ่อมาทุก 5000 ปี เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีความสุขและเป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีความทุกข์ หลังจากครึ่งวงจรผ่านไปแล้วเท่านั้นที่อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น รากของกิเลสทั้งหมดอันดับแรกคือสำนึกที่เป็นร่าง หลังจากนั้นที่กิเลสอื่นๆ ทั้งหมดก็เกิดขึ้น เวลานี้พ่ออธิบายว่า: ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ การตระหนักรู้ของดวงวิญญาณเป็นสิ่งที่จำเป็น ผู้คนเพียงแต่พูดว่า ดวงวิญญาณเปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก เวลานี้ลูกเข้าใจว่านั่นคือภาพลักษณ์อมตะ ร่างกายนี้เป็นบัลลังก์ของดวงวิญญาณ, ภาพลักษณ์อมตะ ดวงวิญญาณหนึ่งที่หน้าผาก นี่คือนัยของภาพลักษณ์อมตะ ทั้งหมดคือบัลลังก์อมตะที่มีชีวิต ไม่ใช่บัลลังก์อมตะที่ทำด้วยไม้ที่ผู้คนได้ทำไว้ในอมฤตสา พ่อได้อธิบายว่า มนุษย์ทุกคนมีบัลลังก์อมตะของตนเอง ดวงวิญญาณมาและอาศัยอยู่ที่นั่น ไม่ว่าจะเป็นยุคทองหรือยุคเหล็ก มันเป็นร่างกายมนุษย์เหล่านี้ที่เป็นบัลลังก์สำหรับดวงวิญญาณ ดังนั้นมีบัลลังก์อมตะมากมาย มนุษย์ทุกคนเป็นบัลลังก์ของดวงวิญญาณที่เป็นอมตะ ดวงวิญญาณละจากบัลลังก์หนึ่งและรับอีกบัลลังก์หนึ่งในทันที ก่อนอื่นบัลลังก์นั้นมีขนาดเล็กและจากนั้นมันก็จะขยายใหญ่ขึ้นร่างนี้บัลลังก์นี้กลับมาเล็กและใหญ่ แต่บัลลังก์ไม้ที่ชาวซิกข์เรียกว่า“บัลลังก์อมตะ”ไม่สามารถใหญ่ขึ้นหรือเล็กลงได้ ไม่มีใครรู้ว่าหน้าผากเป็นบัลลังก์อมตะของมนุษย์ทั้งหมด ดวงวิญญาณเป็นอมตะและไม่เคยถูกทำลาย ดวงวิญญาณได้รับบัลลังก์ที่ต่างๆ ในยุคทองลูกแต่ละคนจะได้รับบัลลังก์ชิ้นหนึ่งมากซึ่งเรียกว่าบัลลังก์ยุคทอง และจากนั้นดวงวิญญาณก็ได้รับบัลลังก์เงิน, ทองแดงและบัลลังก์ยุคเหล็ก ดังนั้นหากลูกต้องการบัลลังก์ยุคทอง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ดังนั้นพ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และอัลลอยต์ในลูกจะถูกขจัดออกไป จากนั้นลูกจะได้รับบัลลังก์ของเทพ เวลานี้ลูกมีบัลลังก์ของสกุลบราห์มิน ลูกๆดวงวิญญาณมีบัลลังก์ของยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด และจากนั้นลูกจะได้รับบัลลังก์ของเทพ ผู้คนในโลกไม่รู้สิ่งเหล่านี้ เป็นเพียงหลังจากมีสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่ผู้คนทำให้เกิดความทุกข์ซึ่งกันและกัน เหตุนี้เองสิ่งนี้จึงเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆ: จดจำดินแดนแห่งความสงบซึ่งเป็นสถานที่อาศัยที่แท้จริงของลูก จดจำดินแดนแห่งความสุขและเฝ้าแต่ลิ้มดินแดนแห่งความทุกข์นี้ ให้มีการวางเฉยในสิ่งนี้ ไม่ใช่ว่าลูกจะต้องละทิ้งบ้านและครอบครัวของลูกเหมือนชันยาสี พ่ออธิบาย: ในแง่หนึ่งนั่นก็เป็นสิ่งดี แต่อีกแง่หนึ่งมันเป็นสิ่งที่ไม่ดี ทุกสิ่งของลูกนั้นดี พระโยคะของพวกเขาเป็นสิ่งที่ดีและไม่ดีด้วยเช่นกัน เพราะเมื่อเทพไปสู่หนทางแห่งบาปความบริสุทธิ์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะล้างบาป ดังนั้นพวกเขาจึงช่วยในสิ่งนั้นเช่นกัน เพียงบารัตเท่านั้นที่เป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย ที่นั่นที่พ่อมา ดังนั้นสถานที่ที่พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดมาจึงเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน เหตุนี้เองเพียงบารัตเท่านั้นที่เป็นดินแดนที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด สิ่งหลักที่พ่ออธิบายคือ: ลูกๆ อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง คำว่า“มานมานะบาฟ”ได้ถูกกล่าวถึงในกิตะด้วยเช่นกัน แต่พ่อไม่ได้อธิบายสิ่งใดในภาษาสันสกฤต พ่อบอกลูกความหมายของ “มานมานะบาฟ”: ละทิ้งศาสนาทางร่างกายทั้งหมดและมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและไม่มีความใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง พวกเขามีบทบาทที่ไม่สูญสลายบันทึกไว้ในพวกเขา ละครถูกกำหนดไว้แล้ว ดวงวิญญาณที่มาภายหลังจะมีบทบาทที่น้อยมาก สำหรับช่วงเวลาที่เหลือ, พวกเขอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ พวกเขาไม่สามารถไปสวรรค์ได้ ผู้ที่มาจากภายหลังจะได้สัมผัสกับความสุขเล็กน้อยและความทุกข์เล็กน้อย เช่นเดียวกับที่ในช่วงเทศกาลดิวาลี มีฝูงจำนวนมากปรากฏออกมาและลูกจะเห็นในตอนเช้าว่าฝูงทั้งหมดนั้นตายไปแล้ว ดังนั้นจึงเป็นเช่นเดียวกันสำหรับมนุษย์ ผู้ที่มาจากภายหลังจะมีคุณค่าอะไร? มันเหมือนกับชีวิตของสัตว์ ดังนั้นพ่ออธิบายว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไรและต้นไม้โลกมนุษย์กลับมาใหญ่จากเล็กและเล็กจากใหญ่อย่างไร ในยุคทอง, มีมนุษย์น้อยมาก ขณะที่ในยุคเหล็กมีการเติบโตอย่างมากและต้นไม้ก็ใหญ่ขึ้น สิ่งหลักที่พ่อได้ให้สัญญาคือ: ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัว จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่าง

สม่ำเสมอ ฝึกฝนอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลา 8 ชั่วโมง ด้วยการจดจำระลึกถึง, ในที่สุดลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์และไปหาพ่อและได้รับทุนการศึกษาเช่นกัน หากบาปใดหลงเหลืออยู่จะต้องมีการเกิดใหม่อีกครั้งที่นี้ จะมีประสบการณ์ของการลงโทษและสภาพจะลดลง ทุกคนต้องชำระสะสางบัญชีกรรมของพวกเขามนุษย์ยังคงเกิดมาอย่างต่อเนื่องแม้แต่ในขณะนี้ ในเวลานี้ลูกสามารถเห็นได้ว่าประชากรของคริสเตียนมีมากกว่าประชากรของชาวบาร์ต พวกเขารู้จักด้วยเช่นกันผู้คนของบาร์ตเคยรู้จัก 100% แต่เวลานี้พวกเขากลายเป็นผู้ที่ไม่รู้จัก เพราะพวกเขาคือผู้ที่ได้รับความสุข 100% และแล้วพวกเขาก็เป็นผู้ที่ได้รับความทุกข์ 100% ผู้อื่นมาในภายหลัง พ่อได้อธิบายถึงสิ่งที่เชื่อมโยงกันระหว่างราชวงศ์คริสเตียนและราชวงศ์กษณะ ชาวคริสเตียนได้นำอาณาจักรของลูกไปและลูกกำลังจะได้รับอาณาจักรนั้นกลับคืนมาจากราชวงศ์คริสเตียน ในเวลานี้ชาวคริสเตียนมีความแข็งแกร่ง พวกเขาได้รับความช่วยเหลือจากบาร์ต เวลานี้บาร์ตกำลังอดอยากหิวโหยและดังนั้นงานรับใช้ตอบแทนจึงเกิดขึ้น พวกเขาได้นำทรัพย์สมบัติ, เพชรพลอยและอัญมณีมากมายไปจากที่นี่ พวกเขากลับมามั่งคั่งมากและดังนั้นพวกเขาจึงส่งทรัพย์สมบัตินั้นกลับคืนมา พวกเขาจะไม่ได้สิ่งใดเลย ไม่มีใครตระหนักและรู้จักลูกในเวลานี้ หากพวกเขาตระหนักรู้จักลูก พวกเขาก็จะมาและรับคำแนะนำจากลูก ลูกคือชุมชนของพระเจ้าผู้ที่ทำตามคำแนะนำของพระเจ้า ลูกคือผู้ที่เปลี่ยนจากชุมชนของพระเจ้าเป็นชุมชนเทพ และจากนั้นลูกจะกลายเป็นชุมชนของนักรบ, พ่อค้าและบุตร ในเวลานี้เราคือบราห์มิน จากนั้นเราจะกลายเป็นเทพแล้วก็เป็นนักรบ ดูซิความหมายของ“ฮัมโซ” นั้นดีแค่ไหน นี่คือเกมของการตีลังกาและเป็นสิ่งที่ย่างยากต่อการเข้าใจ แต่มายังทำให้ลูกลิ้มรสจากการที่เต็มไปด้วยคุณธรรมอันสูงส่งเธอก็ทำให้ลูกเต็มไปด้วยลักษณะที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ การกลับมาไม่บริสุทธิ์คือลักษณะที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจอัสเซ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะได้รับทุนการศึกษา ฝึกฝนที่จะจดจำพ่ออย่างน้อยเป็นเวลา 8 ชั่วโมงขณะที่อยู่บ้านกับครอบครัวของลูก โดยการฝึกฝนการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไปและลูกจะได้รับบัลลังก์ของยุคทอง
2. มีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในดินแดนแห่งความทุกข์นี้และจดจำสถานที่อยู่อาศัยดั้งเดิมของลูก: ดินแดนแห่งความสงบและความสุข อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่างและจึงเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร

พร: พร: ขอให้ลูกเข้าใจบัญชีกรรมของการกระทำและทำให้สภาพของลูกไม่สั่นคลอนและกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย

ขณะที่ลูกกำลังเคลื่อนไป ถ้าบัญชีกรรมบางอย่างมาอยู่เบื้องหน้าลูก อย่าปล่อยให้สิ่งนั้นเป็นเหตุของความปั่นป่วนในจิตใจของลูกและอย่าให้สภาพของลูกขึ้นลง โอเค สิ่งนั้นมา ก็เพียงแคร์ับรู้และจบสิ้นสิ่งนั้นจากระยะไกล อย่าเป็นนักรบในเวลานี้ พ่อผู้ทรงอำนาจอยู่กับลูก และดังนั้นมายาไม่สามารถเขย่าลูกได้ เพียงแต่นำรากฐานของศรัทธาไปใช้ในรูปแบบปฏิบัติ และใช้สิ่งนั้นในเวลาที่คุณต้อง และลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย เวลานี้ จงกลายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอ ไม่ใช่ นักรบผู้ที่รบรา

คติพจน์: เพื่อที่จะอยู่อย่างเป็นแสงที่เบาสบาย มอบความรับผิดชอบทั้งหมดของลูกให้แก่พ่อ

*** โอม ชานติ ***

ในการที่จะเปิดเผยพองทำให้ทัศนคติของลูกและผู้อื่นเป็นไปในทางบวก

วันนี้ ผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก บัพาดา รู้สึกยินดีที่ได้เห็นลูกๆ ของท่านในทุกหนแห่ง ท่านเห็นและได้ยินความกระตือรือร้นในจิตใจของลูกๆ ทุกคน ลูกทุกคนมีเป้าหมายเดียวกันในจิตใจ และนั่นก็คือการกลับมาทัดเทียมกับพ่ออย่างรวดเร็ว เมื่อเห็นเป้าหมายของลูก เห็นความกล้าหาญและความคิดที่สูงส่งของลูก บัพาดาก็รู้สึกพอใจ พร้อมกันนั้น ท่านยังเห็นอีกด้วยว่า แม้ว่าลูกทุกคนจะมีเป้าหมายสูงสุดเหนือสิ่งใด แต่คุณสมบัติที่ปรากฏให้เห็นในตัวลูกนั้นก็ตามลำดับกันไป การมีคุณสมบัติตามเป้าหมายหมายถึงการกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ลูกๆ ที่เป็นเครื่องมือบนเวทีของงานรับใช้มีความคิดเดียวตลอดเวลาว่าจะเปิดเผยพองอย่างไรและจะเกิดขึ้นเมื่อใด ลูกมีความคิดเช่นนี้ใช่หรือไม่? แล้วพ่อก็ถามลูกๆ ว่า ลูกๆ เมื่อไหร่ลูกๆ จะได้รับการเปิดเผยในสภาพที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมของลูก? พ่อดำถามสำหรับลูกๆ ว่าลูกได้กำหนดวันที่สำหรับสิ่งนั้นไว้แล้วหรือยัง? หรือว่าวันนั้นจะไม่ลูกกำหนดไว้?

ลูกต่างชาติบอกว่าวันสำหรับโปรแกรมใดๆ ก็ตามจะต้องกำหนดล่วงหน้าหนึ่งปี ลูกพูดเช่นนี้ใช่ไหม? ดังนั้น พ่อจึงถามลูกว่าลูกได้กำหนดวันที่จะเปิดเผยตนเองแล้วหรือยัง? ลูกได้มีการพบปะและประชุมกันหลายครั้งแล้วใช่หรือไม่? ลูกยังคงมีการพบปะและประชุมกันต่อไป วันนี้มีการประชุมเช่นนั้นเช่นนี้ พรุ่งนี้ก็มีการประชุมเช่นนั้นเช่นนี้ แม้กระทั่งเวลานี้ลูกหลายคนก็มาที่นั่นเพื่อพบปะและประชุมกัน มีคนสามกลุ่มที่มาที่นั่นเพื่อพบปะและประชุมกัน นั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก แต่วันที่สำหรับการพบปะและประชุมนี้คือเมื่อไร? คำพูดและการกระทำของลูกต้องเป็นไปตามความคิดของลูก ให้ความคิด คำพูด และการกระทำของลูกเป็นไปตามเป้าหมายที่สูงส่งของลูก บัพาดาเห็นว่าเมื่อลูกๆ ผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ซึ่งเป็นเครื่องมือในการให้ประโยชน์แก่ดวงวิญญาณทั้งหมด จะขึ้นมาบนเวทีในรูปที่มองเห็นได้ บัพาดาเห็นว่าลูกแต่ละคนกำลังเพียรพยายามอย่างแผ่วแผ่ว และลูกมีความรักที่ลึกซึ้ง อย่างไรก็ตาม เมื่อไรลูกจะหลุดหายไปในการรักของความคิดพิเศษนี้โดยสิ้นเชิง? ลูกทุกคนมีความรักนั้น แต่ลูกต้องอยู่อย่างมุ่งมั่นและจดจ่ออยู่กับการนำความคิดนี้มาใช้ในรูปปฏิบัติอยู่เสมอ นั่นคือ การเป็นรูปในทางปฏิบัติของการเติมเต็มความคิดนี้ ในปัจจุบัน ความคิดและการกระทำทางกายของลูกมีความแตกต่างกัน มันต้องเกิดขึ้น และลูกๆ ที่ต้องทำสิ่งนี้ ยังไงพ่อก็เป็นกระดุกสันหลังอยู่แล้ว

ดังนั้น บัพาดาเห็นว่าวิธีในการทำงานรับใช้ที่เร็วที่สุดคือการกระจายกระแสจิตโดยผ่านทัศนคติของลูก(วริตติ vriti) ทัศนคตินั้นเร็วยิ่งกว่าแม้กระทั่งจรวดที่เร็วที่สุดเสียอีก บรรยากาศสามารถเปลี่ยนแปลงได้ด้วยทัศนคติของเรา ลูกสามารถไปถึงที่ใดก็ตามที่ลูกต้องการและไปถึงดวงวิญญาณได้มากเท่าใดก็ตามที่ลูกต้องการด้วยทัศนคติของลูกในขณะที่นั่งอยู่ที่นั่น ลูกสามารถเปลี่ยนวิสัยทัศน์และโลกด้วยทัศนคติของลูก อย่างไรก็ตาม มีบางอย่างที่สร้างอุปสรรคต่อการรับใช้ของลูกด้วยทัศนคติของลูก กระแสจิตแพร่กระจายด้วยทัศนคติของลูก แม้กระทั่งภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกในชาติเกิดสุดท้ายก็ยังรับใช้โดยผ่านกระแสจิตในขณะนี้อยู่ใช่หรือไม่? ลูกได้เห็นสิ่งนี้แล้วใช่ไหม? ลูกได้เห็นวัดแล้วใช่ไหม? ลูกดับเบิลฟอเรเนนอร์ได้เห็นแล้วหรือไม่ว่า? หากลูกยังไม่ได้เห็น ทำให้แน่ใจว่าลูกได้เห็นวัดเหล่านั้นแล้ว เพราะนั่นคือวัดของลูก กุมาริ, วัดเหล่านั้นคือวัดของลูกหรือของคนอื่นเดีย? วัดเหล่านั้นคือวัดของลูกทุกคน อัจชะ ขอแสดงความยินดี! รูปเคารพในวัดนั้นก็ทำงานรับใช้ในทางปฏิบัติ นั่นคือ ลูกดวงวิญญาณ รูปเคารพในวัดเหล่านั้นกำลังรับใช้อยู่ ผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายกำลังได้รับการเติมเต็มความปรารถนาโดยผ่านกระแสจิต โอ้ รูปเคารพที่มีชีวิต จงแผ่กระแสจิตไปสู่บรรยากาศด้วยทัศนคติของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูก การพูดว่า "แต่ แต่..." นั้นมันไม่รู้สึกละเลย แต่บาบาต้องพูด พันดาวาสลูกชอบคำว่า "แต่" ไหม? ลูกไม่ชอบ ยังมีคำว่า "แต่" อยู่ไหม หรือว่ามันจบสิ้นไปแล้ว? วิธีที่ง่ายที่สุดในการทำเช่นนี้คือให้แต่ละคนตรวจสอบภายในตนเอง และลูกสามารถตรวจสอบตนเองได้ในหนึ่งวินาที ทำในตอนนี้นะ! บาบาควรใช้เวลาลูกสักหนึ่งวินาทีไหม? หรือลูกได้รับเวลาหนึ่งวินาทีในขณะที่พูดถึงเรื่องนี้หรือไม่? ตอนนี้ให้ตรวจสอบตัวเอง: ฉันมีกระแสในเชิงลบในทัศนคติที่มีต่อดวงวิญญาณใดๆ หรือไม่? หากลูกต้องการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศของโลก แล้วถ้าลูกมีกระแสที่ไร้ประโยชน์ในจิตใจของลูกแม้แต่กับดวงวิญญาณเดียว หรือถ้าแม้กระทั่งกระแสจิตที่แท้จริงของลูกเป็นลบ ลูกก็จะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงโลกได้ อุปสรรคต่างๆ จะยังคงมีอยู่ต่อไปและจะต้องใช้เวลา จะไม่มีพลังใดๆ ในบรรยากาศ ลูกบางคนพูดว่า: เขาก็เป็นเช่นนั้นเสมอ เขาเป็นเช่นนั้น ดังนั้นจึงมีกระแสจิตนั้นมาสู่เขา พวกเขาแม้กระทั่งให้ความรู้กับพ่อด้วย "บาบา ท่านรู้ว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นอย่างนั้น" อย่างไรก็ตาม พ่อถามลูกว่า ดวงวิญญาณนั้น

เลวร้ายและผิด และไม่ควรเป็นเช่นนั้น แต่พอได้อนุญาตให้ลูกเก็บความผิดนั้นไว้ในทัศนคติของลูกหรือไม่? ผู้ที่คิดว่าพ่อกับแม่ได้อนุญาตให้ลูกทำเช่นนั้น ยกมือขึ้นหนึ่งข้าง แสดงให้เห็นบนทีวี (พูดกับดาดีจี) ลูกกำลังดูสิ่งนี้อยู่ใช่หรือไม่? จำไว้ว่าลูกยกมือขึ้น ดับเบิลพอร์นเนอร์ยกมือขึ้นหรือไม่? กำลังแสดงบนทีวีของบัปตาดา ทรายไบต์ดวงวิญญาณบราห์มินยังมีกระแสจิตในเชิงลบต่อดวงวิญญาณใด เขาจะไม่สามารถกระจายกระแสจิตไปสู่บรรยากาศเพื่อคุณประโยชน์ต่อโลกโดยผ่านทัศนคติของเขาได้ จงเข้าใจเรื่องนี้อย่างถ่องแท้ ไม่ว่าลูกจะทำงานรับใช้มากเพียงใด แม้ว่าลูกจะบรรยายแปดครั้งต่อหนึ่งวัน มีค่ายโยคะ หรือสอนหลักสูตรหลายประเภท ลูกจะต้องไม่มีกระแสจิตในเชิงลบใดๆ ในทัศนคติของลูกสำหรับดวงวิญญาณใดๆ โอเค, คนนั้นเป็นคนไม่ดีและทำผิดหลายครั้ง และทำให้หลายๆคนต้องเป็นทุกข์ แต่แทนที่จะต้องทำให้เขาได้รับผิดชอบที่ทำให้บุคคลนั้นเป็นทุกข์ ลูกไม่สามารถเป็นผู้ช่วยและเปลี่ยนแปลงเขาได้หรือไม่? ลูกต้องไม่ช่วยเขาในการทำให้เขาต้องรับผิดชอบที่ทำให้คนคนนั้นเป็นทุกข์ แต่จงเป็นผู้ช่วยในการช่วยให้เขาเปลี่ยนแปลงตัวเอง แม้ว่าจะมีดวงวิญญาณที่ลูกคิดว่าจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง หรือลูกตัดสินใจว่าเขาจะไม่เปลี่ยนแปลง จงจำไว้ว่าทุกคนต่างก็ตามลำดับกันไป ดังนั้น ทำไมลูกถึงคิดว่าคนนั้นจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลงเลย? ทำไมลูกถึงตัดสินใจ? พ่อเป็นผู้พิพากษาเป็นผู้ตัดสิน ลูกทุกคนกลายเป็นผู้ตัดสินซึ่งกันและกัน พ่อยังคงเห็นลูกตัดสินใจ: คนนี้เป็นอย่างนี้ คนนี้เป็นอย่างนั้น และคนนี้เป็นเช่นนั้น

ลูกเห็นพ่อบราห์มาในทางปฏิบัติแล้ว ไม่ว่าดวงวิญญาณจะทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าแค่ไหน บัปตาดาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งพ่อบราห์มาในรูปที่มีตัวตน ก็ได้มอบความรักและความระลึกถึงแก่ลูกๆทุกคน และกล่าวกับลูกๆทุกคนอยู่เสมอว่า “ลูกที่แสนหวาน ลูกที่แสนหวาน... ท่านบอกว่าสองถึงสี่คนเป็นลูกที่แสนซมและที่เหลือเป็นลูกที่แสนหวานหรือไม่? ท่านมีความเมตตาเสมอแม้กระทั่งต่อดวงวิญญาณเช่นนั้น ท่านกลายเป็นมหาสมุทรแห่งการให้อภัย โอเค หากลูกเก็บความรู้สึกในเชิงลบใดๆไว้ในทัศนคติของลูกต่อใครก็ตาม ลูกจะได้รับประโยชน์อะไรจากสิ่งนั้น หากลูกได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้น ลูกก็สามารถทำได้ ลูกได้รับอนุญาตที่จะทำสิ่งนั้นได้ อย่างไรก็ตาม ถ้าไม่มีประโยชน์ใดๆ หากมีเพียงความทุกข์เท่านั้น...แล้วบัปตาดากล่าวว่าเมื่อสิ่งนั้นมาปรากฏต่อหน้าลูก ลูกต้องมองเข้าไปในกระจกในเวลานั้น ดังนั้น สำหรับทัศนคติของลูกที่จะซึมซับสิ่งใดๆที่ไม่เป็นประโยชน์จึงเป็นสิ่งที่ผิด การมีความรู้ที่เต็มเปี่ยมเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างเป็นเรื่องที่แตกต่างกัน ลูกมีความรู้ว่าอะไรผิดและอะไรถูก การมีความรู้ที่เต็มเปี่ยมนั้นไม่ใช่เรื่องผิด แต่ทัศนคติของลูกที่จะซึมซับสิ่งที่ผิดนั้นถือเป็นสิ่งที่ผิด เพราะลูกจะประสบกับความสูญเสียในตัวเองในรูปของอารมณ์เสีย ความคิดที่ไร้ประโยชน์ และพลังในการจดจำระลึกถึงที่น้อยลง เนื่องจากลูกเป็นผู้ที่จะทำการชำระล้างวัตถุดิบต่างๆให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกจึงต้องจำไว้ว่าวัตถุดิบเหล่านี้คือดวงวิญญาณ ทั้งสามสิ่ง: ทัศนคติ กระแสจิต และบรรยากาศนั้นเชื่อมโยงกัน ด้วยทัศนคติของลูกทำให้เกิดกระแสจิต และกระแสจิตเหล่านั้นจะสร้างบรรยากาศขึ้นมา อย่างไรก็ตาม สิ่งหลักคือทัศนคติของลูก หากลูกคิดว่าการเปิดเผยของพ่อจะเกิดขึ้นในไม่ช้าแล้ว วิธีที่รวดเร็วในการทำเช่นนั้นคือลูกแต่ละคนต้องพยายามทำให้ทัศนคติของลูกเป็นบวกต่อตัวลูกเองและผู้อื่น ลูกอาจมีความรู้ที่เต็มเปี่ยม แต่อย่าปล่อยให้จิตใจของลูกซึมซับสิ่งที่เป็นลบ ความหมายของเชิงลบคือขยะ ตอนนี้ให้ทัศนคติของลูกมีพลัง สร้างกระแสจิตที่ทรงพลัง สร้างบรรยากาศให้ทรงพลัง เพราะลูกทุกคนเคยมีประสบการณ์กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้วยความเร็วที่ช้ามากด้วยคำพูดและคำสอน มันเกิดขึ้น แต่ด้วยความเร็วที่ช้า หากลูกต้องการความเร็วที่รวดเร็ว ก็จงเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ เป็นตัวของการให้อภัย และเป็นผู้ที่เปี่ยมด้วยความเมตตา และเปลี่ยนแปลงบรรยากาศด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ ดูลิ ลูกทุกคนได้เห็นในทางปฏิบัติแล้วว่าอะไรคือสิ่งที่สร้างความประทับใจสูงสุดให้กับใครก็ตามที่มายังมธุบัน บรรยากาศ แม้ว่าทุกคนจะตามลำดับกันไปที่นี่เช่นกัน แต่มันคือสนามแห่งการกระทำของพ่อบราห์มา คือดินแดนแห่งพรของบัปตาดาที่เปลี่ยนแปลงบรรยากาศ ลูกมีประสบการณ์กับสิ่งนี้แล้วใช่ไหม? ดังนั้น การสร้างบรรยากาศด้วยกระแสจิตก็คือการประทับรอยลงบนหัวใจด้วยความเร็วสูง บรรยากาศประทับลงบนหัวใจของพวกเขา สิ่งที่เราเขาได้ยินสามารถลิ้มได้ แต่บรรยากาศประทับลงบนหัวใจของพวกเขาและไม่สามารถลิ้มได้ มันเป็นอย่างนี้หรือไม่? บัปตาดาได้ยินอยู่เรื่อยๆว่า: การเปิดเผยจะเกิดขึ้นเมื่อใด? ลูกมีการสนทนาจากใจถึงใจในบันดาลูกเองเป็นอย่างดี นั่นเป็นเรื่องดี พันดาวาสพูดสิ ตอนนี้ลูกจะทำอะไร? สร้างบรรยากาศให้ทรงพลัง ไม่ว่าจะเป็นที่ศูนย์หรือสถานที่อื่นใด หรือหากลูกอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก แม้แต่ในตอนนั้น ก็สร้างบรรยากาศให้ทรงพลัง หากบรรยากาศในทุกหนแห่งปราศจากอุปสรรคโดยสิ้นเชิงและเต็มไปด้วยความเมตตา ความปรารถนาดี และความรู้สึกที่บริสุทธิ์แล้ว การเปิดเผยจะไม่ใช่เวลานาน

บัปตาดาจำวันที่ท่านให้แก่ลูกได้ ท่านจะขอบัญชีใช่หรือไม่? ลูกทุกคนต่างก็มีบัญชีของตนเองใช่ไหม? ดังนั้น บัปตาดาจะตรวจสอบบัญชีของลูกว่าลูกยังคงเป็นดวงวิญญาณที่มีความเมตตา ความปรารถนาดี และความรู้สึกที่บริสุทธิ์ในทัศนคติสายตา และคำพูดของลูกก็เปี่ยมด้วยเจตนา จนถึงตอนนี้ ลูกยังคงมีเวลาอย่างน้อย 15 วัน ลูกมีมากกว่านั้น อัจชะ ใครที่ยังไม่

ได้ทำเช่นนั้น ให้ทำในตอนนั้น แล้วลูกจะสอบผ่าน ใส่ฟูลสต็อปและกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความเมตตา กลายเป็นมหาสมุทรแห่งการให้อภัย (บัพดาดาทำการฝึกดริล)

ลูกทุกคนได้ยินไหม อัจชะ ทั้งสามกลุ่มที่มาที่นี่เพื่อพบปะและประชุม... ผู้ที่อยู่ในกลุ่ม SPARC ยกมือขึ้น อัจชะ ดีมาก ตอนนี้ให้ทำวิจัยในหัวข้อนี้ นั่นคือ ลูกจะทำให้บรรยากาศสูงส่งได้อย่างไรในทางปฏิบัติ ลูกกำลังค้นคว้าวิจัยในเรื่องนี้อยู่ใช่หรือไม่? เพื่อที่จะสร้างบรรยากาศเช่นนั้น ลูกควรเก็บอะไรไว้ในสติปัญญา การกระทำใดที่ลูกต้องทำ และสิ่งที่ลูกต้องทำกับสายสัมพันธ์และความสัมพันธ์ของลูก เป็นสิ่งดีที่ลูกทำให้ตัวเองอยู่อย่างเสมอ นั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก อย่างไรก็ตาม บัพดาดาปรารถนาที่จะเห็นประสบการณ์ในทางปฏิบัติของทุกสิ่งที่ลูกทำในทางปฏิบัติ และผลลัพธ์ของสิ่งนั้นคืออะไร หากมีสิ่งกีดขวางใดๆ อยู่ระหว่างนั้น สิ่งนั้นคืออะไร สัมผัสประสบการณ์นี้ในทางปฏิบัติและดูด้วยตัวลูกเอง อย่าเพียงแค่อ้างอิงประเด็นที่ลูกต้องทำสิ่งนี้และสิ่งนี้ออกมา! ไม่! จงทำในทางปฏิบัติ! สัมผัสประสบการณ์ด้วยตัวลูกเอง และแสดงให้เห็นด้วยการเป็นตัวอย่าง แล้วตัวอย่างนั้นจะช่วยเหลือผู้อื่นได้ สิ่งนี้โอเคไหม? คนนี้ (รามเชโข) เป็นเครื่องมือ นี่เป็นสิ่งที่ดี บัพดาดาบอกว่าลูกยังคงมีเวลาอีก 15 วัน มันยังไม่จบ ตอนนี้ เวลาผ่านไปมาก แต่ยังมีเวลาเหลืออยู่เล็กน้อย ดังนั้นกลุ่ม SPARC ควรทำสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ และสาธิตให้ผู้อื่นดูด้วย สิ่งนี้โอเคไหม? ลูกจะทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? เป็นไปได้ไหม? อัจชะ มันเป็นเรื่องที่ดี ดีมาก อัจชะ

กลุ่มการประชุมที่สองคือกลุ่มการขนส่ง (ยานยนต์ ยานพาหนะ): ผู้ที่มาจากแผนกขนส่งให้ความสุขกับทุกคน ผู้ที่มาจากแผนกขนส่ง ยกมือขึ้น อัจชะ (มีทั้งบราเธอร์และซิสเตอร์) ไม่มีความรอดพ้นใดๆ หากไม่มีบราเธอร์และซิสเตอร์ อัจชะ ผู้ที่มาจากแผนกขนส่งจะทำอะไร? ลูกเพียงแค่ว่าส่งคนไปท่องทัวร์หรือไม่? คนจากแผนกขนส่งควรทำโครงการให้เกิดขึ้นในบันดาลูกเอง เพื่อที่ลูกจะสามารถพาดวงวิญญาณใดๆก็ตามไปอยู่เหนือโลกแห่งความทุกข์ในเวลาอันสั้นที่สุด และพาพวกเขาไปจาริกแสวงบุญแห่งความสงบเป็นเวลาสั้น ๆ โอเค อาจจะยากที่จะทำให้พวกเขาไปถึงอาณาเขตสูงสุดได้ แต่พวกเขาอย่างน้อยก็สามารถจาริกแสวงบุญแห่งความสงบในโลกแห่งความทุกข์ได้ วางแผนให้มากมายสำหรับสิ่งนั้น ลูกกำลังทำให้แน่ใจว่าศาสนของบัพดาดาจะไปถึงผู้จาริกแสวงบุญทั้งสี่ประเภท ลูกจะต้องทำให้พวกเขาไปถึงที่นั่นได้อย่างแน่นอน เพราะไม่ควรมัววิงวอนหรือแผนกใดที่ลูกทิ้งไว้ข้างหลัง เป็นเรื่องดีที่ได้มีการคิดค้นแผนกต่างๆขึ้นมา นี่เป็นเรื่องที่ดีเพราะจะได้ไม่มีคำพร่ำบ่นใดๆ จะไม่มีแผนกใดที่ลูกทิ้งไว้ข้างหลัง ทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะให้แผนกของตัวเองก้าวไปข้างหน้า นี่เป็นเรื่องที่ดีมาก อย่างไรก็ตาม แผนกใดๆก็ตามที่ลูกสร้างขึ้นมาจากจนถึงตอนนี้ – แผนกต่างๆ ลูกสร้างขึ้นมานานแค่ไหนแล้ว? เป็นเวลาหนึ่งปีครึ่งหรือสองปี? หรือนานกว่านั้น? (10 ถึง 12 ปี) แผนกต่างๆเริ่มทำงานรับใช้มาเป็นเวลา 10 ถึง 12 ปีได้แล้วหรือยัง? อัจชะ นั่นเป็นเวลานานมาก บัพดาดามีความคิดหนึ่งสำหรับแผนกต่างๆทั้งหมด บัพดาดาพูดเรื่องนี้สองหรือสามครั้งแล้ว แต่มันยังไม่เกิดขึ้น ไม่ว่าแผนกแต่ละแผนกจะทำงานรับใช้มากี่ปีแล้วก็ตาม ลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้จากแต่ละแผนกไม่ว่าพวกเขาจะให้ความร่วมมือหรือเป็นโยคีครึ่งๆกลางๆ หรือไม่ว่าพวกเขาจะมาเป็นครั้งคราวและไม่ประจำสม่ำเสมอก็ตาม อย่างน้อยก็ควรมีหาดวงวิญญาณเช่นนั้นจากแต่ละแผนกมาที่นี่ ขอให้ทุกคนในมณฑลเห็นว่าการทุกแผนก แม้จะไม่ถึง 10 หรือ 12 คนก็ตาม ขอให้อย่างน้อย 5 คนที่มั่นคงมาก ซึ่งเป็นดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือที่ดีมากและเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่ดีมากปรากฏออกมา ลูกสามารถนำดวงวิญญาณเช่นนั้นอย่างน้อย 5 คนมาที่นี่ได้หรือไม่? หากพวกเขาสามารถมาได้ ก็จงพาพวกเขามา ลูกจะนำพวกเขามาเมื่อใด? นั่นก็ขึ้นอยู่กับดาดี อย่างน้อยพวกเขาก็ควรมีค่าที่จะได้พบกับบัพดาดา อย่างน้อย 5 คนสามารถปรากฏตัวได้ บาบามาไม่ได้ขอมากกว่านั้น แต่ขอเพียง 5 คนเท่านั้น จากนั้นดาดีเหล่านี้จะตรวจสอบพวกเขาเอง

กลุ่มการประชุมที่สามคือกลุ่มของวิศวกร: เป็นหน้าที่ของวิศวกรที่จะวางแผน ดังนั้น ลูกได้วางแผนสำหรับความพยายามอย่างเข้มข้นหรือลูกเพียงแค่วางแผนสำหรับงานรับใช้หรือไม่? ให้วิศวกรวางแผนใหม่สำหรับความพยายามอย่างเข้มข้นทุกเดือน ลูกให้คำแนะนำและดาดีจะสรุปให้เสร็จสิ้น ดาดีเป็นมิตรร่วมทางของลูก อย่างไรก็ตาม ให้วิศวกรและนักวิทยาศาสตร์วางแผนเพื่อที่ว่าโลกใหม่จะมาถึงอย่างรวดเร็ว ลูกจะยังคงมีการพบปะมีการประชุมและวางแผนกันต่อไปเรื่อยๆหรือไม่? อีกนานแค่ไหน? เวลานี้จงวางแผนอย่างรวดเร็ว เพราะเป้าหมายของแผนกของลูกคือการสร้างแผนเช่นนั้นเพื่อให้อาณาจักรของลูกเกิดขึ้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้น จงวางแผนเช่นนั้น ในงานรับใช้เช่นกัน ให้วางแผนเช่นนั้นเพื่อเผยให้เห็นความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ขึ้นในเวลาอันสั้น ลูกจะวางแผนเช่นนั้นหรือไม่? ลูกจะวางแผนเช่นนั้นใช่หรือไม่? บาบาจะได้ยินรายงานทั้งหมดในการประชุมครั้งล่าสุด แผนกต่างๆวางแผนอะไรเพื่อที่จะประสบความสำเร็จเร็วขึ้น? ลูกต้องไม่เพียงแต่วางแผนเท่านั้น แต่ต้องฝึกฝนและนำไปใช้ในทางปฏิบัติภายใน 15 วันด้วยเช่นกัน สิ่งนี้

โอเคไหม? ตอนนี้มันต้องกลายเป็นเรื่องในทางปฏิบัติได้จริงแล้วใช่ไหม? ลูกทุกคนพูดกันและกันว่า – เพราะบรรพดาได้อิณการสนทนาจากใจถึงใจของทุกคน – ลูกทุกคนพูดถึงการเปิดเผย อย่างไรก็ตาม ก่อนอื่นใด ให้ตัวลูกเองถูกเปิดเผยก่อน พ่อก็จะได้รับการเปิดเผยโดยผ่านลูกเช่นกันใช่ไหม? อ้อะ ลูกสามารถมีสมาธิกับทัศนคติของลูกในตอนนี้ได้หรือไม่? ทัศนคติของใครก็ตามไม่ควรมาสู่ความปั่นป่วน ขอให้ทัศนคตินั้นไม่สั่นคลอน จดจ่อ และทรงพลัง (บรรพดาทำการฝึกดริล) อ้อะ

ถึงลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ทุกคนในทุกหนแห่ง ถึงผู้ที่รับใช้ด้วยกระแสน้ำที่สูงส่ง ถึงลูกๆ ที่ใช้ความพยายามอย่างเข้มข้นถึงเจ้าสมุทรแห่งการให้อภัยที่ทำให้ทุกดวงวิญญาณที่อ่อนแอมีพลังด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์อยู่เสมอถึงลูกๆ ที่เป็นนายที่ทรงอำนาจเช่นนั้น ขอส่งความรัก ความระลึกถึง และนมัสตมามากมายจากบรรพดา

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณญาณและโยคีที่ประสบความสำเร็จในทุกงานตามเวลา ความรู้หมายถึงความเข้าใจ ดวงวิญญาณที่รู้จักคือผู้ที่ทำงานของเขาด้วยความเข้าใจในเวลาที่ถูกต้องและประสบความสำเร็จในงานนั้น สิ่งซึ่งบอกของบุคคลที่รู้จัก (มีความรอบรู้) คือเขาไม่เคยถูกหลอกลวง และสิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณโยคีคือเขามีสติปัญญาที่สะอาดและแจ่มใส ผู้ที่มีสติปัญญาสะอาดและแจ่มใสจะไม่พูดว่า "ฉันไม่รู้ว่สิ่งนั้นมันเกิดขึ้นได้อย่างไร" ดวงวิญญาณที่รอบรู้และโยคีไม่สามารถพูดคำเช่นนั้นได้ พวกเขาใช้ความรู้และโยคะในทุกการกระทำที่พวกเขาทำ

คติพจน์: เพียงผู้ที่อยู่อย่างตระหนักถึงชั้นสการ์และธรรมชาติดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้นที่สามารถอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอน

*** โอม ขานต์ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มานำลูกออกไปจากกันบึงของนรก สำหรับสิ่งนี้ที่ลูกๆ ได้เชิญพ่อมาที่นี่
- คำถาม:** ลูกๆ เป็นนักแกะสลักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดได้อย่างไร? งานฝีมือของลูกคืออะไร
- คำตอบ:** ลูกๆ ได้ทำการแกะสลักที่ยิ่งใหญ่มากจนทั้งโลกกลับมาใหม่ สำหรับสิ่งนี้ลูกไม่ได้แบกอิฐและปูน แต่ลูกทำให้โลกใหม่ด้วยการจารึกแสงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง ลูกมีความสุขที่ลูกกำลังสร้างโลกใหม่ และแล้วลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์นั้น

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน เมื่อลูกไปจากหมู่บ้านของลูกเพื่อมาที่นี่ สติปัญญาของลูกก็เข้าใจว่าลูกจะไปโรงเรียนของชีพบบา ไม่ใช่ว่าลูกกำลังจะได้เห็นผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาเพียงแวบเดียวหรือฟังคัมภีร์ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะไปหาชีพบบา ผู้คนในโลกเชื่อว่าชีวาอาศัยอยู่เบื้องบน อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาจดจำท่านพวกเขาก็ไม่ได้นั่งเปิดตาของพวกเขา พวกเขา นั่งสมาธิด้วยการหลับตาของเขา เพราะพวกเขามีภาพลักษณ์ของชีวาลิขิตอยู่ในจิตใจของเขา เมื่อพวกเขาไปที่วัดของชีวาและจดจำชีวา พวกเขา ก็มองขึ้นไปเบื้องบนหรือพวกเขาจดจำวัด ผู้คนมากมายก็นั่งหลับตาของเขา พวกเขาเชื่อว่าหากสายตาของพวกเขาถูกดูดดึงไปหารูปหรือนามของใคร ความพยายามทางจิตของเขาก็จะหยุดลง เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าแม้ว่าลูกจะเคยจดจำชีพบบา ลูกบางคนก็จะจดจำศรีกฤษณะด้วยเช่นกัน คนอื่นก็จะจดจำราม และคนอื่นๆ ก็จะจดจำกुरुของพวกเขา ผู้คนก็ทำลัทธิเกดเล็กๆ ของกुरुของพวกเขาและสวมใส่ พวกเขาได้ทำลัทธิเกดของกิตะเล็กๆ และสวมใส่ด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนี้เป็นเช่นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจดจำพระเจ้าขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน พวกเขาไปในการจารึกแสงบุญขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง พวกเขาสามารถเก็บภาพไว้ที่บ้านและทำการกราบไหว้บูชา แต่เป็นระบบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่จะไปในการจารึกแสงบุญชาติแล้วชาติเล่า พวกเขาไปทั่วทั้งสี่มุมในการจารึกแสงบุญ ทำไมพวกเขาถึงพูดถึงการจารึกแสงบุญทั้งสี่? พวกเขาท่องทั่วไปใน 4 ทิศทาง: ตะวันออก ตะวันตก เหนือ และใต้ เมื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น ก็มีเพียงการกราบไหว้บูชาผู้เดียวเท่านั้น สิ่งนั้นลูกเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกเคยสโตประธาน แต่ในเวลานี้ลูกโตไม่ประธาน ความเลื่อมใสศรัทธากลับมามีสิ่งเจือปนด้วยเช่นกันและพวกเขาก็เฝ้าแต่จดจำผู้คนมากมาย พวกเขากราบไหว้บูชาแม้กระทั่งร่างที่โตประธานที่ทำมาจากวัตถุธาตุทั้งห้า ดังนั้นพวกเขากำลังกราบไหว้บูชาวิญญูณปีศาจร้ายที่โตไม่ประธาน อย่างไรก็ตามไม่มีใครในบรรดาพวกเขาเข้าใจสิ่งเหล่านี้ แม้ว่าพวกเขาอาจจะกำลังนั่งที่นี่ โยคะของสติปัญญาของเขาก็เฝ้าแต่เร่งร้อนไปที่อื่น ลูกต้องไม่นั่งที่นี่ด้วยการจำชีวาบาบด้วยการหลับตา ลูกเข้าใจว่าพ่อคือผู้อาศัยของดินแดนที่ไกลมาก ท่านมาและให้ศรีมัทแก่ลูกๆ เป็นไปด้วยการทำตามศรีมัทที่ลูกจะกลายเป็นเทพที่สูงส่ง อาณาจักรของเหล่าเทพทั้งหมดกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาในเวลานี้ ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรเทพของลูก ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ว่าจะอาณาจักรนั้นมีการก่อตั้งอย่างไร เวลานั้นลูกรู้ว่าบาบาคือพ่อของลูก ที่ท่านกลายเป็นครูของลูกและสอนลูก และแล้วท่านจะพาลูกกลับไปกับท่านและประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก กुरुเหล่านั้นไม่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ใครได้ ที่นี้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า ผู้เดียวนั้นคือพ่อ ครูและสัจกुरु ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ สัจกुरुพาลูกไปจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่สามารถเข้าใจสิ่งต่างๆ ทั้งหมดเหล่านี้ได้ สิ่งหลักสำหรับพวกเขาคือการพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญูณและจดจำชีพบบา ลูกควรจะนั่งลงและอธิบายแก่ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราด้วยภาษาที่ง่ายๆ: เราคือลูกๆ ของชีพบบา และบาบาก็จะให้มรดกแห่งสวรรค์ของเราแก่เรา ทุกดวงวิญญูณมีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อ ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก โลกเก่าจะกลับมาใหม่อย่างแน่นอน และแล้วโลกใหม่ก็จะกลับมาเก่าใช้เวลาไม่กี่เดือนที่จะสร้างบ้านใหม่ และใช้เวลา 100 ปีที่บ้านนั้นจะกลับมาเก่าอีกครั้ง เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าโลกเก่าจะถูกทำลาย สงครามที่จะเกิดขึ้นในเวลานี้จะเกิดขึ้นอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้ เป็นหน้าที่ของลูกผู้เป็นครูที่จะอธิบายแก่พวกเขา สำหรับพวกเขาแม้เพียงหนึ่งประโยคก็เพียงพอแล้ว: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณและจดจำพ่อ ลูกดวงวิญญูณคือผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด และแล้วลูกก็มาที่นี่และนำร่างกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของลูก ดวงวิญญูณเล่นบทบาทของความทุกข์และความสุขของเขาที่นี่ สิ่งหลักที่พ่อพูดคือ: จดจำพ่อและดินแดนแห่งความสุข ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะถูกตัดออกไปและลูกจะไปสู่สวรรค์ เวลานั้นยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งถูกตัดออกไปมากเท่านั้น ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่มีสัจของการฟังเรื่องราวทางศาสนาในชุมชนทางจิต ต้องมีการเตือนพวกเขาอีกครั้งแล้วครั้งเล่าให้จดจำพ่อ ในโรงเรียนที่ลูกศึกษา ลูกไม่ได้ฟังเรื่องราวทางศาสนา

ลูกได้ยินเรื่องราวมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาแต่ไม่มีประโยชน์ใดเลยในสิ่งนั้น ลูกไม่สามารถไปจากโลกที่สกปรกนี้สู่โลกใหม่ได้ มนุษย์ไม่รู้จักพ่อผู้สร้างและสิ่งสร้างของท่าน พวกเขาพูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) ก่อนหน้านั้นลูกก็ไม่รู้ด้วย เวลานั้นลูกได้รู้เกี่ยวกับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นอย่างดี ผู้คนมากมายมีรูปปั้นบูชาอยู่ในบ้านของเขา เป็นสิ่งเดียวกัน (ไม่ว่าจะในวัดหรือในบ้าน) สามิบางคนก็บอกภรรยาของเขาว่า ให้มีรูปปั้นบูชาไว้ที่บ้านและกราบไหว้สิ่งนั้น ทำไมเธอต้องเร่ร่อนออกไปข้างนอก? อย่างไรก็ตามพวกเขามีความรู้สึกของความเลื่อมใสศรัทธาที่จะไปที่วัด เวลานั้นลูกเข้าใจว่าการไปในการจาริกแสวงบุญหมายถึงการล้มลุกคลุกคลานไปในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยวนไปในวงจรของ 84 ชาติเกิดหลายต่อหลายครั้ง ไม่มีการจาริกแสวงบุญในยุคทองและยุคเงิน ไม่มีวัดาลา ที่นั่นเช่นกัน การจาริกแสวงบุญทั้งหมดเหล่านั้นาลา เกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้น ไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นเกิดขึ้นในหนทางของความรู้ นั่นถูกเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวสามารถให้ความรู้แก่ลูก มีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ผ่านความรู้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถเรียกชื่อว่าบาปว่า “ศรี ศรี” ท่านไม่ต้องการสมญาใดๆ พวกเขาเพียงแต่ยกย่องความยิ่งใหญ่ของท่าน พวกเขาเรียกท่านว่า “ชีวาบาบา” ลูกร้องเรียกหาท่าน: ชีวาบาบา เรากลับมาไม่บริสุทธิ์! ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! ผู้คนก็ลงมาถึงคอของเขานในปลักของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาคิดกับอยู่ในสิ่งนั้นและแล้วก็ร้องเรียกหา พวกเขาคิดกับอยู่ในปลักแห่งยาพิษของกิเลสอย่างแท้จริง พวกเขากลับมาติดกับเมื่อพวกเขาลงบันไดมา ไม่มีใครรู้ว่าจะต้องทำอะไร และดังนั้นพวกเขาจึงพูดว่า บาบา พาเราออกไปจากที่นี่! ตามละคร, บาบาต้องมา พ่อพูดว่า พ่อมีพันธะสัญญาที่จะนำทุกคนออกไปจากปลักนี้ ปลักนี้ลูกเรียกว่านรกที่ลึกที่สุดขีด พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิ่งนี้ เพียงแต่ดูรูปแบบของคำเชิญที่ลูกให้แก่พ่อ! โดยทั่วไปแล้วคำเชิญจะได้รับสำหรับงานแต่งงานาลา ลูกพูดว่า โอ้ บาบา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาสู่โลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ของราวันนี้! เราติดกับอยู่ในโลกนี้จนถึงคอของเรา ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถนำเราออกไปจากสิ่งนั้นได้ ลูกแม้กระทั่งพูดว่า ชีวา บาบา ผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกล นี่คือนาถจักรของราวัน ทุกดวงวิญญาณกลับมาดโมประธาน และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! พวกเขาร้องเสียงดัง: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! รมของสิดา! ไม่ใช่ว่าพวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ เป็นนาถจักรของราวันและลูกก็ติดกับอยู่ในนั้น เหตุนี้เองลูกจึงให้คำเชื้อเชิญนี้:บาบาได้โปรดมาและพาเราออกไปจากกันบั้งของนรกที่ลึกที่สุดขีดเหล่านี้ ดังนั้นพ่อมาแล้ว ท่านเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังอย่างมากของลูก ลูกๆได้เห็นเป็นสักขีพยานของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในละครนี้ เวลาผ่านไปอย่างต่อเนื่อง หนึ่งวินาทีไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับวินาทีถัดไป เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเหมือนกับลักษมีและนารายณ์ และแล้วลูกก็จะปกครองเป็นเวลาครึ่งวงจร นำสิ่งนี้เข้าไปสู่สำนักครูของลูก เวลาที่เหลืออยู่ในขณะนี้น้อยมาก เมื่อความตายได้เริ่มขึ้นผู้คนก็จะกลับมาสับสน หลายสิ่งจะเกิดขึ้นในเวลาอันสั้น บางคนจะมีอาการหัวใจวายทันทีที่พวกเขาได้ยินแม้แต่เสียงดังปัง บางคนจะตายในลักษณะนี้ อย่าได้ถามเลย! ดุชิ! ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราหลายคนได้มา ผู้เป็นแม่ที่สิ้นหวังและน่าสงสารก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด เมื่อพวกเขาเห็นผู้อื่นไปในการจาริกแสวงบุญ เธอก็พร้อมที่จะไปด้วย เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าความหมายของการจาริกแสวงบุญในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคือการตกลงมาและกลับมาดโมประธาน การจาริกแสวงบุญนี้ของลูกคือการจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ลูกไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์สู่โลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นอย่างน้อยที่สุดลูกก็ควรเตือนลูกๆ ของชีวาบาบาเหล่านี้ถามพวกเขา: เธอจดจำชีวาบาบาหรือไม่? แม้ว่าพวกเขาจะได้ยินเพียงเล็กน้อย พวกเขาก็จะไปสวรรค์ พวกเขาได้รับผลนี้อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามเป็นไปด้วยการศึกษาที่ลูกได้รับสถานภาพ มีความแตกต่างกันอย่างมากในสถานภาพ มีความแตกต่างกันของกลางวันและกลางคืนระหว่างผู้ที่สูงสุดและผู้ต่ำสุด มีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างนายกรัฐมนตรีและคนรับใช้ ทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไปในนาถจักร จะมีนาถจักรในสวรรค์เช่นกัน แต่จะไม่มีดวงวิญญาณที่สกปรกที่มีกิเลส และมีบาปใดๆ ที่นั่น นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ลูกพูดว่าลูกจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์อย่างแน่นอน เมื่อผู้เป็นแม่ที่แก่ชราเห็นลูกยกมือของลูก พวกเธอก็จะยกมือของพวกเธอด้วยเช่นกัน พวกเธอไม่เข้าใจสิ่งใดเลย อย่างไรก็ตามพวกเธอก็มาหาพ่อ และดังนั้นพวกเธอก็จะไปสวรรค์ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนที่สามารถได้รับสถานภาพเดียวกัน ต้องมีปวงประชาด้วย พ่อพูดว่า พ่อคือจ้าวแห่งคนจน ดังนั้นบาบาก็ยินดีที่ได้เห็นผู้ที่ยากจน ไม่ว่ามหาเศรษฐีผู้ยิ่งใหญ่จะมั่งคั่งเพียงใด ผู้ที่ยากจนก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่าพวกเขาลงถึง 21 ชาติเกิด นี่ก็เป็นสิ่งที่ดีเช่นกัน เมื่อผู้เป็นแม่ที่แก่ชรามาถึงที่นี่ พ่อก็ยินดี เพราะอย่างน้อยพวกเธอก็จะไปยังดินแดนของศรีภคชะนะ นี่คือนาถจักรของราวัน ลูกๆ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีจะสามารถแกว่งไกวศรีภคชะนะบนตักของเขา ปวงประชาจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในปราสาทราชวัง บางทีพวกเขาอาจจะได้มองเพียงแวบเดียว เช่นเดียวกับที่พระสันตะปาปาให้การเหลือบมองเขาเพียงแวบเดียวผ่านหน้าต่าง ผู้คนนับแสนก็จะรวมตัวกันอยู่ภายนอกเพื่อที่จะเหลือบมองเขาแวบเดียว อย่างไรก็ตามเหตุใดเราถึงต้องการที่จะเห็นเขาเพียงแวบเดียว? มีพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บริสุทธิ์เสมอ และท่านมาเพื่อทำให้

เราบริสุทธิ์ ท่านทำให้ทั้งโลกสโตประธาน วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้จะไม่มีอยู่ที่นั่น วัตถุธาตุทั้งห้ากลับมาสโตประธาน พวกเขาจะกลายเป็นทาสของลูก สภาพภูมิอากาศจะไม่ร้อนเกินไปที่จะสร้างความเสียหาย วัตถุธาตุทั้งห้าจะทำงานอย่างเป็นระบบ ไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น เวลานี้ลูกกำลังจะไปสวรรค์ ลูกควรจะนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากนรก มันเป็นเหมือนกับเมื่อลูกสร้างบ้านใหม่ สติปัญญาของลูกก็จะออกไปจากบ้านเก่า สติปัญญาของลูกจะถูกดูดดึงไปที่บ้านใหม่ อย่างไรก็ตามนี้เป็นประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้น และโลกเก่าจะถูกทำลาย ลูกคือผู้ที่กำลังสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ ลูกคือช่างฝีมือที่ดีมาก ลูกกำลังก่อสร้างสวรรค์เพื่อตัวลูกเอง ลูกเป็นช่างฝีมือที่ดีมากที่ลูกก่อสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง แม้ว่าลูกจะมีการจดจำระลึกถึงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ลูกก็จะไปสวรรค์ ลูกกำลังสร้างสวรรค์ของลูกในวิธีที่แฝงตัว ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกจะละร่างปัจจุบันของลูกและแล้วไปและอาศัยอยู่ในสวรรค์ ดังนั้นลูกต้องไม่ลืมพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนี้ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อไปสวรรค์ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อก่อตั้งอาณาจักรของลูก อาณาจักรของราวันนี่กำลังจะถูกทำลาย ดังนั้นลูกควรจะสามารถมีความสุขเช่นนั้นอยู่ภายใน เราได้สร้างสวรรค์ก่อนหน้านี้มาหลายครั้ง เราได้เคยประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร และได้สูญเสียอาณาจักรก่อนหน้านี้มาหลายครั้งด้วยเช่นกัน แม้ว่าลูกจะจดจำสิ่งนี้ นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีมาก เราเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อได้ทำให้เรากลายเป็นเช่นนั้น จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผา ลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์ในวิธีที่แสนจะง่ายดาย สิ่งต่างๆมากมายได้มีการคิดค้นขึ้นเพื่อการทำลายโลกเก่า ทั้งโลกเก่าจะถูกทำลายผ่านภัยพิบัติทางธรรมชาติและชิปนาซูลา เวลานี้พ่อมาเพื่อที่จะให้คำแนะนำที่สูงส่งที่สุดแก่ลูกและก่อตั้งสวรรค์ที่สูงส่ง ลูกควรที่จะเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้ก่อตั้งสวรรค์มาแล้วหลายครั้ง ลูกได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกมาแล้วหลายครั้งและแล้วลูกก็ได้สูญเสียมันไปหลายครั้ง ฝ่าแต่หมุนสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูกและพูดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้กับกันและกันด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาของลูกในการพูดเกี่ยวกับเรื่องราวทางโลก จดจำพ่อและกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง ที่นี้ลูกๆ ต้องรับฟังทั้งหมดนี้อย่างระมัดระวังและแล้วย่อยสิ่งนั้นอย่างดี ลูกต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งที่บาปพูดอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องจดจำชิพบาปและมรดกของลูกอย่างแน่นอน พ่อได้นำสวรรค์มาให้กับลูกบนฝ่ามือของท่าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ลูกจะต้องทนต่อการลงโทษ และลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำมาก หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในสวรรค์ จงซึมซับสิ่งนี้อย่างดี พ่อได้ชี้หนทางที่ง่ายดายมากแก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับฟังทุกสิ่งที่พ่อบอกลูกอย่างระมัดระวังและย่อยสิ่งนั้นอย่างดี อย่าได้สูญเสียเวลาในการพูดเกี่ยวกับเรื่องทางโลก
2. อย่าได้นั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อด้วยตาที่ปิดของลูก เพื่อที่จะไปสู่อาณาจักรของศรีกฤษณะ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างดี

พร: พร: ขอให้ลูกเฉลิมฉลองการพบปะของชุมนุม (เมลา) โดยการนำจิตใจและสติปัญญาของลูกออกไปจาก ความสับสน (จามเล่า) และกลับมาเป็นอิสระจากสิ่งนั้น
ลูกบางคนคิดว่าเมื่อความสับสนนี้จบสิ้นลง สภาพของเขาและงานรับใช้ของเขาและแล้วจะกลับมาดี แต่ความสับสนนั้นเป็นเหมือนภูเข ภูเขาจะไม่เคลื่อนที่ ดังนั้น ลูกต้องนำจิตใจและสติปัญญาของลูกออกไปจากความสับสนด้วยสภาพที่โอบยบของลูกและข้ามภูเขาของความสับสนนั้น และแล้วลูกจะมีประสบการณ์ว่าภูเขานั้นเป็นสิ่งที่ง่ายมาก ในโลกของความสับสนก็จะมี ความสับสนมากอย่างแน่นอน แต่ลูกจะอยู่อย่าง เป็นอิสระจากสิ่งนั้น และแล้วลูกจะสามารถเฉลิมฉลองการพบปะของการชุมนุม

คติพจน์: ผู้ที่เล่นบทบาทของนักแสดงเอกในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้คือนักแสดงเอก

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หากลูกต้องการที่จะทำให้สติปัญญาของลูกละเอียดอ่อน จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์และสะอาดอย่างต่อเนื่อง
- คำถาม:** ปัจจุบัน ผู้คนสูญเสียเวลาและเงินทองของพวกเขาไปอย่างไร?
- คำตอบ:** เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างกายของเขา พวกเขาใช้เงินหลายอย่างมากสำหรับผู้นั้น เมื่อดวงวิญญาณได้ละร่างของเขาและจากไป ร่างกายนั้นก็ไม่มีค่าใดๆ และเหตุนี้เองไม่ว่าพวกเขาจะทำสิ่งใดเพื่อผู้นั้น พวกเขา ก็เพียงแต่สูญเสียเงินทองและเวลาของพวกเขาไปเท่านั้น

โอมซานติ พ่อทางจิตหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ผู้นี้(บราห์มา)เองก็พูดสิ่งเดียวกันด้วย เป็นพ่อหรือดาต้าที่กำลังพูด ดาตานั้นก็จะพูดด้วยเช่นกันว่าพ่อทางจิตกำลังพูดความรู้ของอดีต ปัจจุบันและอนาคตแก่ลูกๆ ในความเป็นจริง, สิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วตั้งแต่ยุคทองจนสิ้นสุดยุคเงินนั้นคือสิ่งหลัก ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะมีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของสิ่งที่เคยเกิดขึ้นมากมายและใครที่มาลา ในยุคทองแดงและยุคเหล็ก ไม่มีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในยุคทองและยุคเงิน แต่มีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทุกสิ่งอื่น พวกเขาแสดงว่าเหล่าเทพเคยมีชีวิตอยู่เมื่อหลายแสนปีที่แล้ว นั่นคือการไม่รู้คิดที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเองเคยไม่รู้คิดในหนทางที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานั้นลูกเข้าใจเล็กน้อย ลูกบางคนก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใดแม้แต่กระทั่งในขณะนี้ มีอีกมากมายที่ต้องเข้าใจ พ่อได้อธิบายคำยกย่องของอาบูนแก่ลูกแล้ว ลูกควรจะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ สิ่งนี้ควรเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ เมื่อใดที่ได้มีการสร้างวัดจิตเวลา อนุสรณ์ของลูก และหลังจากนั้นอีกก็ปีที่ได้มีการสร้างสิ่งนั้นขึ้น? พวกเขาพูดว่าวัดถูกสร้างขึ้นมาเมื่อ 1250 ปีที่แล้ว ดังนั้นอีกกี่ปีที่เหลืออยู่? เหลืออยู่ 3750 ปี ดังนั้นพวกเขาจึงได้สร้างอนุสรณ์ของเวลาปัจจุบันและอนุสรณ์ของดินแดนสุขาวดีด้วยเช่นกัน มีการแข่งขันแม้กระทั่งระหว่างวัด พวกเขาเน้นเคยสร้างวัด แต่ละวัดนั้นก็ดีกว่าอีกวัดหนึ่ง ในเวลานี้พวกเขาไม่มีแม้แต่เงินทองที่จะสร้างวัดเหล่านั้น เคยมีความมั่งคั่งอยู่มากมายและดังนั้นพวกเขาจึงได้สร้างวัดโสมนาถที่ใหญ่โตเช่นนั้น พวกเขาไม่สามารถสร้างวัดเช่นนั้นได้ในเวลานี้ แม้พวกเขาสร้างสิ่งต่างๆ เช่นนั้นในอัคราลา อย่างต่อเนื่อง ทั้งหมดนั้นก็ไร้ประโยชน์ มนุษย์นั้นอยู่ในความมืด การทำลายล้างจะมาแม้กระทั่งก่อนที่พวกเขาจะสร้างเสร็จ ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พวกเขาทุบทำลายและแล้วสร้างอีกครั้งอย่างต่อเนื่อง พวกเขาได้รับเงินเพื่อสิ่งไม่มีประโยชน์อย่างต่อเนื่อง และทั้งหมดนั้นก็สูญเปล่าไปอย่างต่อเนื่อง เป็นการสูญเสียเวลา สูญเสียเงินทอง และสูญเสียพลังงาน เมื่อผู้คนตายพวกเขาก็สูญเสียเวลาไปอย่างมากมาย เรานั้นไม่ได้ทำสิ่งใด ดวงวิญญาณได้จากไป ดังนั้นหนัง(ร่าง)นั้นจะมีประโยชน์ใดเล่า? เมื่อถูกลอกกราบของมัน กราบนั้นมีค่าใดๆ ไหม? ไม่มีค่าใดๆ เลย ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาให้คุณค่ากับหนัง พวกเขากราบไหว้บูชาภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตอย่างมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่ามีเมื่อใดหรืออย่างไรที่พวกเขาได้มา นั่นก็ถูกเรียกว่ากราบไหว้บูชาวัตถุธาตุ พวกเขากราบไหว้บูชาวัตถุธาตุทั้งห้าอย่างต่อเนื่อง ยกตัวอย่าง เพียงแต่คิดว่า: ลักษณะและนารายณ์เคยปกครองในยุคทอง พวกเขาก็ได้จบสิ้นช่วงชีวิตของ 150 ปีของพวกเขาและแล้วก็ละร่างของเขา และก็เท่านั้นเอง และแล้วร่างกายนั้นก็ไม่มีประโยชน์ใดๆ ร่างนั้นจะมีค่าใดเล่าที่นั่น? ดวงวิญญาณได้จากไปแล้ว และมีการส่งมอบร่างกายนั้นให้กับสัปพะเทร่า และพวกเขาก็เพียงแต่เผาร่างนั้นตามขนบธรรมเนียมประเพณี พวกเขาจะไม่เก็บชิ้นใดเหล่านั้นและโปรยชิ้นเหล่านั้นในทุกหนแห่งเพื่อหาชื่อเสียง ไม่เลย! ที่นี้พวกเขาทำมากมาย พวกเขาเลี้ยงพราหมณ์ และทำสิ่งอื่นๆ มากมายอย่างยิ่ง ไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นเกิดขึ้นที่นั่น และแล้วร่างกายนั้นก็ไม่มีประโยชน์ใดๆ พวกเขาเพียงแต่เผาร่างและก็เพียงแต่รูปภาพเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ และนั่นก็ไม่สามารถเป็นภาพที่ถูกต้องแม่นยำ รูปบูชาที่เป็นหินของอดีตเทพนั้นก็ไม่ได้เป็นภาพลักษณ์ที่ถูกต้อง สัญลักษณ์นั้นถูกทำขึ้นมาจากหินตั้งแต่เวลาที่พวกเขาได้เริ่มทำการกราบไหว้บูชา ผู้ที่จริงแท้ที่เคยมีชีวิตอยู่ก็ถูกเผาและจบสิ้นไปแล้ว และแล้วพวกเขาก็ได้สร้างสัญลักษณ์เหล่านั้นขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกต้องคิดถึงสิ่งเหล่านี้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องพิสูจน์คำยกย่องของอาบูนอย่างดีมาก ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ เป็นที่ที่พ่อทำให้ทั้งโลกเป็นสวรรค์จากนรกด้วยเช่นกัน ดังนั้นนี่คือสถานที่จาริกแสวงบุญสูงสุดในเวลานี้พวกเขาไม่ได้มีศรัทธามากเช่นนั้น พวกเขามีเพียงศรัทธาในชีวาเดียว ที่ใดก็ตามที่ลูกไป, จะมีวัดของชีวาที่นั่นอย่างแน่นอน พวกเขามีวัดชีวาที่อนาถ พวกเขาพูดว่า ช่างก้าได้ถ่ายทอดเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ปาวตี ไม่มีเรื่องของเรื่องราวทางศาสนาที่นั่น ผู้คนไม่ได้มีสำนึกใดๆ เลย! เวลานั้นลูกเริ่มมีความรู้สึกบางอย่างแล้ว แต่ลูกรู้สิ่งใดก่อนหน้านี้ไหม? เวลานั้นบาบากำลังยกย่องอาบูนอย่างมาก ในบรรดาการจาริกแสวงบุญทั้งหมด นี่คือการจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด บาบาอธิบายอย่างมาก แต่สิ่ง

นั้นควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษด้วยเช่นกัน ในปัจจุบันมีสำนักที่เป็นร่างอย่างมากมาย ความรู้มากมายนี้เป็นที่ต้องการ ต้องมีการทำให้ละเอียดอ่อนขึ้นอย่างมาก ในปัจจุบันแทบจะไม่มีใครสามารถมีโยคะ พร้อมกันกับโยคะ ความรู้นี้ก็เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแต่ต้องอยู่ในโยคะ ความรู้นี้เป็นที่ต้องการในโยคะอย่างแน่นอน ในเคล็ดพวกเขาได้ให้ชื่อ “ญาณ วิญาณ บารัน” แก่อาจารย์ แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ญาณ วิญาณ เป็นเพียงเรื่องของ 1 วินาที ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข อย่างไรก็ตามผู้คนไม่ได้มีปัญญาใดๆ เลย พวกเขาไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น มีชั้นยาสซีที่ยิ่งใหญ่อย่างยิ่งเช่น ชินมาญานันดา ฯลฯ ผู้ที่ได้ถ่ายทอดก็ตะและพวกเขาก็ยังคงมีสาวกมากมาย กูรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลกคือพ่อผู้เดียว กูรูนั้นยิ่งใหญ่มากกว่าพ่อและครู ผู้หญิงนั้นก็จะมีสามีอีกคนหนึ่ง และดังนั้นก็ไม่ควรจะมีกูรูอีกผู้หนึ่งเช่นกัน เมื่อลูกมีกูรูเขาก็ต้องปลดปล่อยลูกจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นแล้วเหตุใดจึงต้องอาศัยกูรูอื่นเล่า? เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้นคือสัจกูรู ท่านคือผู้เดียวที่ปลดปล่อยทุกคนจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามมีผู้คนมากมายที่ไม่เข้าใจสิ่งต่างๆ เหล่านี้เลย พ่อได้อธิบายแล้วว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น และดังนั้นจะเป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไป บางคนก็ไม่เข้าใจแม้เพียงน้อยนิดที่สุด นั่นก็เป็นบทบาทของพวกเขาในละคร ครูสามารถเข้าใจและผ่านร่างผู้ที่ท่านอธิบายก็สามารถรู้ด้วยเช่นกัน หัวน้ำตาลนั้นก็รู้และลูกที่ใสหัวน้ำตาลนั้นก็รู้ ชีพบาบาถูกเรียกว่าหัวน้ำตาล(สาระ) ท่านรู้ถึงสภาพของทุกคน ท่านสามารถเข้าใจจากการศึกษาของแต่ละคนว่าพวกเขาได้ศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไร และพวกเขาได้ทำงานรับใช้มากเพียงไร และมากเพียงไรที่ลูกแต่ละคนกำลังทำให้ชีวิตของลูกมีคุณค่าในงานรับใช้ของบาบา ไม่ใช่ว่าบราห์มาได้กลายเป็นลักษมีและนารายณ์เพราะท่านเพียงแต่ละทั้งบ้านและครอบครัวของท่าน ท่านก็ได้ทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน ความรู้ที่สูงส่งอย่างมาก หากใครบางคนไม่เชื่อฟังพ่อ เขานั้นก็เปลี่ยนเป็นหินอย่างสมบูรณ์ บาบาได้อธิบายแล้วว่านี่คือท้องพระโรงของอินทรา ชีพบาบา กำลังโปรยน้ำฝนของความรู้นี้ หากใครบางคนไม่เชื่อฟังท่าน ก็มีการอ้างไว้ในคัมภีร์ว่าบุคคลนั้นได้กลายเป็นผู้มีสติปัญญาเป็นหิน เหตุนี้เองบาบาจึงเฝ้าแต่เขียนถึงทุกคน จระมัดระวังก่อนที่จะนำใครบางคนมากับลูก ไม่ควรจะเป็นว่าผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์ที่ช่องแวนกิเลสและนั่งที่นี้ ในกรณีนั้นครุบราห์มินผู้ที่นำพวกเขามาก็จะถูกตำหนิสำหรับสิ่งนั้น ลูกไม่ควรจะนำใครเช่นนั้นมาที่นี้ เป็นความรับผิดชอบที่ใหญ่หลวง พ่อนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก และดังนั้นลูกควรจะมีเคารพนับถืออย่างมากมายต่อท่าน ผู้คนมากมายก็เฝ้าแต่จดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของพวกเขา พวกเขาไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงพ่อ พวกเขาสะอึกอยู่ข้างในอย่างต่อเนื่อง พ่ออธิบาย: นี่คือโลกที่เป็นเช่นปีศาจ ในเวลานี้โลกที่สูงส่งกำลังถูกสร้างขึ้น: นี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา เราต้องกลายเป็นเหมือนกับลักษมีและนารายณ์ ไม่ว่าจะเป็นภาพใดก็ตาม, ลูกก็รู้ถึงประวัติชีวิตของพวกเขาทั้งหมด มีการทำความเพียรพยายามอย่างมากมายเพื่อที่จะอธิบายแก่ผู้คน ลูกเองก็จะคิดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ดีและฉลาด และผู้หนึ่งไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย อย่างไรก็ตามไม่ว่าลูกคนใดได้รับความรู้ไปมากเพียงไรก็ตาม ลูกกำลังทำงานรับใช้ตามนั้น สิ่งหลักคือพระเจ้าแห่งกิตะ นี่คือนครของเทพแห่งสุริยวงศ์เท่านั้น ไม่ได้มีคัมภีร์ที่แตกต่างกันและไม่ได้มีคัมภีร์ที่แตกต่างกันสำหรับบราห์มินเช่นกัน ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างมาก หากใครบางคนตกลงไปสู่กิเลสขณะที่กำลังก้าวไปในหนทางของความรู้ ความรู้ก็ไหลออกไป ผู้ที่ดีมากที่ช่องแวนกิเลสและแล้วจะกลายเป็นผู้มีสติปัญญาเป็นหิน ต้องอาศัยความเข้าใจที่ดีมาก ลูกต้องเดี่ยว(ไตร่ตรอง)สิ่งใดก็ตามที่พ่ออธิบายแก่ลูก เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่งสำหรับลูกที่นี้ เพราะลูกไม่ได้มีธุรกิจทางโลกใดๆ ความปั่นป่วนใด ฯลฯ ที่นี้ เมื่ออาศัยอยู่ข้างนอกก็มีความวิตกกังวลอย่างมากมายเกี่ยวกับธุรกิจของตน ฯลฯ มายากี่นาพาพูมาอย่างมากมาย มีเพียงสันโดษที่นี้ พ่อก็ยังคงดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่อง บาบานี้ก็เป็นผู้เพียรพยายามด้วยเช่นกัน เป็นพ่อที่กำลังดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้สำหรับสิ่งนี้ พ่อกำลังนั่งที่นี้กับลูกๆ เพียงผู้ที่ได้ให้ทั้งนี้ของพวกเขาท่านที่กล่าวได้ว่ามีค่าต่องานรับใช้ ผู้ที่สะอึกนั้นก็สร้างความสูญเสียมากมายอย่างต่อเนื่อง และยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาทำให้งานรับใช้เสียหาย พวกเขาสร้างอุปสรรค ลูกรู้ว่าผู้ที่ได้กลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีนั้นก็ต้องมีสาวใช้และคนรับใช้ด้วยเช่นกัน พวกเขาเองนั้นก็ไปจากที่นี้เช่นกัน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับวิธีการศึกษาเล่าเรียน ร่างนี้ต้องละร่างในความสุข ไม่มีเรื่องของความทุกข์ ลูกได้รับเวลาที่จะทำความเพียรพยายามแล้ว ความรู้นี้เป็นเพียงเรื่องของ 1 วินาที ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้รับมรดกจากชีพบาบา หากลูกได้ยินความรู้นี้เพียงเล็กน้อยและจดจำชีพบาบา ลูกก็สามารถไปที่นั่น ปวงประชามายากมายลูกสร้างขึ้น อาณาจักรสุริยวงศ์และจันทราวศ์ของเรากำลังมีการก่อตั้งขึ้นที่นี้ ถ้าหลังจากที่เป็นของพ่อ ลูกเป็นเหตุของการประณามก็จะมีการสะสมบ่วงภาระนั้นอย่างมากมาย ลูกนั้นได้ไปสู่กันบังของนรกอย่างสมบูรณ์ บาบาได้อธิบายแล้วว่า ผู้ที่ได้ทำให้ตนเองเป็นที่กราบไหว้บูชาจะได้รับเรียกว่าเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้อย่างไร? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน และผู้เดียวที่ให้ประโยชน์แก่ทุกคน ผู้คนไม่แม้จะเข้าใจความหมายของความสงบ พวกเขาคิดว่าการทำปรานายามะ(การฝึกการหายใจ) ฯลฯ ในหะฐะโยคะ ฯลฯ นั้นเป็นความสงบ นั่นก็อาศัยความเพียรพยายาม

อย่างมากด้วย สมองของบางผู้คนนั้นก็ถูกทำลายด้วยสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ไม่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลใดๆ เลย นั่นคือความสงบชั่วคราว เช่นที่พวกเขาพูดว่าความสุขนั้นชั่วคราวและเหมือนกับมุลกา ดังนั้นความสงบนั้นก็เหมือนกับมุลกาด้วย นั่นเป็นไปสำหรับช่วงเวลาชั่วคราว พอให้ทั้งความสงบและความสุขแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด บางคนจะคงอยู่ในดินแดนแห่งความสงบจนถึงเวลาสุดท้าย ตามบทบาทของพวกเขา พวกเขาจะไม่สามารถเห็นความสุขมากมายนัก สถานภาพที่นั่นก็จะตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ พวกเขาจะไม่สามารถหาทางเข้ามาภายในได้ พวกเขานั้นจะไม่สามารถแม้จะได้เห็นศรีกฤษณะ ทุกคนนั้นจะมีประสาทราชวังของตนเอง จะมีเวลาที่กำหนดไว้ที่จะได้เห็นเขา ยกตัวอย่าง เมื่อพระสันตะปาปามา ผู้คนมากมายก็ไปเพื่อจะได้เห็นพระสันตะปาปาเพียงแวบเดียว หลายต่อหลายคนเช่นนั้นที่มีอิทธิพลอย่างมากมายจะปรากฏตัว ผู้คนนับแสนจะไปเพื่อจะได้เห็นพวกเขาเพียงแวบเดียว ลูกจะสามารถเห็นชีพบบาเพียงแวบเดียวที่นี้ได้อย่างไร? นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ เวลานี้โลกนั้นจะสามารถรู้ได้อย่างไรว่านี่คือสถานที่การจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด? บางที่มีวัดอื่นที่เป็นเหมือนกับวัดดิวาลาที่อยู่ใกล้ๆ ด้วย ลูกควรจะไปและดูพวกเขาด้วย และดูว่าพวกเขาได้สร้างวัดเหล่านั้นอย่างไร ไม่มีความจำเป็นที่จะให้ความรู้แก่พวกเขา และแล้วพวกเขาก็จะเริ่มที่จะให้ความรู้ของพวกเขาแก่ลูก ผู้คนให้คำแนะนำ: ลูกควรจะทำสิ่งนี้และสิ่งนี้ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าใครที่กำลังสอนลูก สิ่งนั้นต้องการความเพียรพยายามที่จะอธิบายให้แต่ละคนเป็นการเฉพาะตัว มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ด้วย เคยมีคำกล่าวว่า สิ่งใดได้มาแล้ว สิ่งใดได้มาแล้ว.... ลูกเองก็พูดว่าความตายนั้นเกือบจะมาถึงที่นี้แล้ว และพวกเขาก็ไม่เชื่อลูก พวกเขาคิดว่ายังคงมี 40,000 ปีที่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นความตายจะสามารถมาได้อย่างไร? อย่างไรก็ตาม, ความตายต้องมาและจะพาทุกคนไปอย่างแน่นอน ไม่มีขย่ะใดๆ ที่นั่น มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างวัวที่นี้และวัวที่นั่น ศรีกฤษณะนั้นก็ไม่ได้ป้อนหญ้าว่า บางทีเขานั้นอาจจะได้รับนมทางเฮลิคอปเตอร์ ขย่ะทั้งหมดนั้นควรอยู่ไกลห่างจากเขา เขานั้นจะไม่มีขย่ะอยู่หน้าบ้านของเขา มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดที่นั่น เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ลูกๆ ดิๆ หลายคนนั้นก็ได้ออกจากศูนย์ บาบานั้นก็พึงพอใจที่ได้เห็นพวกเขา ดอกไม้ก็ได้ปรากฏขึ้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ผู้ที่เป็นดอกไม้ก็คิดว่าตนเองเป็นดอกไม้ ในเคล็ดด้วย ลูกๆ ทำงานรับใช้มากมายทั้งวันทั้งคืน ความรู้นี้สูงส่งอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใด เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก บาบามีได้รับข่าวทั้งหมด ท่านเล่าข่าวของบางคน แต่ไม่ได้เล่าของผู้อื่น เพราะมีคนทรยศอยู่มากมายด้วยเช่นกัน ผู้ที่ขึ้นหนึ่งนั้นก็ได้กลายเป็นคนทรยศด้วยเช่นกัน แม้แต่ผู้ที่ขึ้นสามนั้นก็กลายเป็นคนทรยศ พวกเขาได้รับความรู้นี้เล็กน้อยและแล้วพวกเขาก็คิดว่าตนเองนั้นเป็นบาบาสองชีพบบา! พวกเขาไม่ได้มีการตระหนักรู้ใดๆ เลยว่าใครกำลังให้ความรู้แก่พวกเขา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พอ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องให้ความเคารพนับถือต่อพ่อเป็นอย่างมาก ผู้ที่ให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก ทำให้ชีวิตของลูกมีค่าโดยการงานรับใช้ของพ่อ ให้ความใส่ใจต่อการศึกษาน้อยๆ เต็มที่
2. ไตรตรอมมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ลูกได้รับจากพ่อ อย่าได้กลายเป็นอุปสรรค อย่าได้ทำให้งานรับใช้เสียหาย อย่าได้กลับมาหยิ่งโส

พร: พร: ขอให้ลูกได้รับคำแนะนำที่พ่อต้องการให้ลูกมีในทั้งสี่วิชาและกลับมาตั้งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ ลูกๆ ที่ได้คำแนะนำที่ดีในทั้งสี่วิชาตั้งแต่ต้นจนจบและสอบผ่านด้วยอันดับที่ดีลูกกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ในระหว่างนั้นคำแนะนำของลูกอยู่ในระดับต่ำและแล้วลูกต้องทดแทนสำหรับสิ่งนั้น ผู้ที่ได้รับคำแนะนำที่พ่อต้องการให้ลูกมีในทั้งสี่วิชาสามารถตั้งอยู่บนบัลลังก์หัวใจได้ พร้อมกับสิ่งนั้น ผู้ที่ได้รับความรักจากทุกคนโดยทุกคนในโลกบราห์มิน ผู้ที่ให้ความร่วมมือกับทุกคน และผู้ที่ได้รับความเคารพจากทุกคนกลายเป็นผู้ที่ตั้งอยู่บนบัลลังก์หัวใจและได้รับบัลลังก์ของอาณาจักร

คติพจน์: ผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษมีการเล่นเพลงที่ไม่รู้จักอยู่ในหัวใจของเขาอย่างสม่ำเสมอ: ฉันเป็นของพ่อและพ่อเป็นของฉัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกได้ด้วยพลังทางกายภาพ สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องการพลังโยคะ นี่คือนิยาม
- คำถาม:** ชีพบาบารูสึกอัสครรยใจในประเด็นใดเกี่ยวกับตัวท่านเอง?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า ดูซิว่าช่างน่าอัศจรรย์เพียงใด! แม้ว่าพ่อจะสอนลูก, พ่อก็ไม่เคยศึกษาสิ่งนี้จากใครเลย ไม่มีใครเป็นพ่อของพ่อ; ไม่มีใครเป็นครูหรือกูรูของพ่อ พ่อไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิดในวงจรโลก แต่พ่อก็ยังบอกลูก ถึงเรื่องราวของทุกชาติเกิดของลูก พ่อไม่ได้เข้าสู่วงจรของ 84 ชาติเกิดแต่พ่อให้ความรู้ของวงจรที่ลูกต้องแม่นยำ

โอมซานติ พ่อทางจิตทำให้ลูกเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง นั่นคือลูกมาเพื่อรู้วงจรของ 84 ชาติเกิดนี้ ลูกไม่รู้สิ่งนี้มาก่อน เวลาที่ลูกรู้สิ่งนี้จากพ่อ ลูกเข้ามาในวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างแน่นอน พ่อให้ความรู้ของวงจรของ 84 ชาติเกิดแก่ลูกๆ พ่อคือสวาทาร์ชันจักรดาร์ แต่พ่อไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของ 84 ชาติเกิดในทางปฏิบัติ สำหรับสิ่งนี้ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าชีวผู้เป็นพ่อมีความรู้ทั้งหมด ลูกบราห์มินเข้าใจว่าเวลานี้ลูกจะกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง บาบาไม่ได้กลายเป็นสิ่งนี้ ดังนั้นท่านได้ประสบการณ์อย่างไร? เป็นเราที่ได้รับประสบการณ์ บาบาได้รับประสบการณ์จากที่ใดที่ท่านสามารถบอกเราเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้? ท่านควรมีประสบการณ์ในทางปฏิบัติ พ่อพูดว่า พ่อเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ แต่พ่อไม่ได้เข้าสู่วงจรของ 84 ชาติเกิด ดังนั้นพ่อได้รับความรู้จากที่ไหน? เมื่อครูคนใดสอน, แน่แน่นอนเขาต้องศึกษาสิ่งที่เขาสอนจากบางคน ชีพบาบาศึกษาอย่างไร? ท่านรู้เกี่ยวกับวงจรของ 84 ชาติเกิดได้อย่างไรในเมื่อท่านเองไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด? เป็นเพราะพ่อคือเมล็ดท่านจึงรู้ ท่านเองนั้นไม่ได้เข้ามาในวงจรของ 84 ชาติเกิด แต่ท่านสามารถอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกได้ นี่เช่นกันเป็นความมหัศจรรย์ ไม่ใช่พ่อได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆเลย มีคำกล่าวที่ว่าความรู้นี้ได้ถูกกำหนดไว้ภายในท่านตามละคร และดังนั้นท่านจึงสามารถพูดความรู้นี้ให้ลูกได้ ดังนั้นท่านคือครูที่นำมหัศจรรย์ ลูกควรอัสครรยใจ เหตุนี้เองท่านจึงได้รับชื่อที่ยิ่งใหญ่: อิศวร, พระผู้, ผู้ล่วงรู้ความลับทั้งหมด ฯลฯ ลูกประหลาดใจว่าพระเจ้านั้นเต็มไปด้วยความรู้ทั้งหมดอย่างไร ท่านได้รับความรู้นั้นมาจากที่ใดที่ท่านสามารถอธิบายแก่ลูกได้? ท่านไม่ได้มีพ่อที่ให้การเกิดท่านและอธิบายสิ่งนั้นแก่ท่าน ลูกทั้งหมดคือพี่น้องชายและท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อของลูก ผู้เป็นเมล็ด ท่านนั่งที่นี้และให้ความรู้อย่างมากมายแก่ลูก ท่านพูดว่า พ่อไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดแต่ลูกใช้ ดังนั้นคำถามจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน: บาบา ท่านรู้สิ่งทั้งหมดนี้ได้อย่างไร? บาบาพูดว่า ลูกๆ ตามละครที่คงอยู่ตลอดไป ความรู้ที่พ่อสอนลูกนี้อยู่ในตัวพ่อตั้งแต่ตอนเริ่มต้น เหตุนี้เองพ่อจึงเรียกว่าพระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านเองไม่ได้เข้าไปสู่วงจร แต่ท่านมีความรู้ทั้งหมดของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีประสบการณ์ของความสุขออย่างมาก ท่านได้รับความรู้ของวงจรของ 84 ชาติเกิดจากที่ไหน? ลูกได้รับความรู้จากพ่อ พ่อมีความรู้ดั้งเดิม ท่านนั้นเรียกว่าเต็มไปด้วยความรู้ ท่านไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนกับใคร แต่ท่านก็เรียกว่าเต็มไปด้วยความรู้ เพราะท่านมีความรู้ดั้งเดิม นี่คือการมหัศจรรย์ เหตุนี้เองการศึกษาจึงได้รับการจัดจำเป็นการศึกษาที่สูงส่งที่สุด ลูกๆ ก็ประหลาดใจกับพ่อ เหตุใดท่านจึงเรียกว่าเต็มไปด้วยความรู้? นี่คือนิยามแรกที่ควรเข้าใจ แล้วประเด็นที่สองคืออะไร? เมื่อลูกได้แสดงภาพนี้ให้แก่ผู้คน พวกเขา ก็พูดกับลูกว่า: “บราห์มานี้ต้องมีดวงวิญญาณของเขาในตัวเขา และเมื่อเขากลายเป็นนารายณ์ เขาก็ต้องมีดวงวิญญาณของเขาเองด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงมีสองดวงวิญญาณ หนึ่งของบราห์มาและอีกหนึ่งของนารายณ์” อย่างไรก็ตามหากลูกคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่มีสองดวงวิญญาณที่แยกจากกัน มีเพียงดวงวิญญาณเดียวเท่านั้น นั่นเป็นเพียงตัวอย่างของเทพที่แสดงไว้ บราห์มานี้ก็คือวิษณุ นั่นคือท่านกลายเป็นนารายณ์ สิ่งเหล่านี้เรียกว่าเป็นประเด็นที่ลึกลับ พ่อให้ความรู้ที่ลึกลับมากแก่ลูก ซึ่งไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนได้ ดังนั้นบราห์มาและวิษณุไม่ใช่สองดวงวิญญาณ ดังนั้นมีสองดวงวิญญาณของสรัสวดีและลักษมีหรือมีเพียงดวงวิญญาณเดียว? มีดวงวิญญาณเดียวเท่านั้นแต่มีสองร่าง สรัสวดีนี้ภายหลังกลายเป็นลักษมี ดังนั้นจึงมีดวงวิญญาณเดียวเท่านั้น ดวงวิญญาณเดียวกันนั้นใช้ 84 ชาติเกิด นี่คือนิยามที่จะต้องเข้าใจ บราห์มินกลายเป็นเทพ และจากนั้นเทพก็กลายเป็นนักรบ ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง เป็นดวงวิญญาณเดียวกัน แต่ตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นว่าบราห์มินนั้นได้กลายเป็นเทพอย่างไร ความหมายของคำว่า “อัมโซ” นั้นก็ดีมาก เหล่านี้เรียกว่าประเด็นที่ลึกลับ ก่อนอื่นใดลูกต้องเข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือลูกของพ่อผู้เดียว ดวงวิญญาณทั้งหมดดั้งเดิมแล้วเป็นผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด พวกเขาไปที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา นี่คือการละเล่น พ่อที่นั่งที่นี้และให้ข่าวของการละเล่นนี้แก่ลูก

พอรู้ถึงสิ่งนี้แต่ดั้งเดิม ไม่มีใครสอนท่าน ท่านคือผู้ที่รู้เกี่ยวกับวงจรของ 84 ชาติเกิดนี้ที่ท่านบอกลูกในเวลานี้ และต่อมาภายหลังลูกก็ลืม ดังนั้นคัมภีร์ของสิ่งนั้นจะมีการสร้างขึ้นมาได้อย่างไร? พ่อไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆ ท่านมาและพูดสิ่งใหม่ๆ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ประเด็นนี้ไม่ได้อยู่ในคัมภีร์เช่นกัน คัมภีร์เหล่านั้นถูกสร้างขึ้นตามละครในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สติปัญญาของลูกมีความรู้ของละครนี้เป็นอย่างมากตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบ ชีพบาบาต้องรับการคำจูนของร่างที่เป็นมนุษย์ อย่างแน่นอน ท่านหนึ่งที่ในร่างของบราห์มาและให้ความรู้ของวงจรโลกแก่ลูก ด้วยการบอกเล่าเรื่องเล่าที่เชื่อถือ มนุษย์จึงทำให้ช่วงเวลาของวงจรมานานมาก โลกใหม่กลับมาเก่า โลกใหม่เรียกว่าสวรรค์และโลกเก่าเรียกว่านรก มีโลกเดียวเท่านั้น เหล่าเทพอาศัยอยู่ในโลกใหม่ที่ซึ่งมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ทั้งโลกนั้นใหม่ในเวลานั้น เวลานั้นที่เรียกว่าเป็นโลกเก่า ชื่อที่แท้จริงคือโลกยุคเหล็ก เป็นสิ่งเดียวกันเมื่อพูดว่า เดลีเก่าและเดลีใหม่ พ่ออธิบาย: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ในโลกใหม่จะมีเดลีใหม่ พวกเขารียกเดลีใหม่ (New Delhi) ในโลกเก่านี้เราจะเรียกว่าใหม่ได้อย่างไร พ่ออธิบายว่าจะมีนิวเดลีในโลกใหม่ที่ซึ่งลักษณะและนารายณ์จะปกครอง นั่นก็จะเรียกว่ายุคทอง ลูกจะปกครองทั่วทั้งบาร์ด บัลลังก์ของลูกจะอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมนา ในเวลาสุดท้ายบัลลังก์ของอาณาจักรราวันก็จะอยู่ที่นั่นด้วย บัลลังก์ของอาณาจักรรามก็จะอยู่ที่นั่นเช่นกัน, แต่นั่นจะไม่เรียกว่าเดลี นั่นจะเรียกว่าปารีสถาน(ดินแดนแห่งเทวดา นางฟ้า) หลังจากนั้นจะมีการตั้งชื่อให้กับราชอาณาจักรแล้วแต่กษัตริย์ใดจะปกครอง เวลานั้นลูกทั้งหมดอยู่ในโลกเก่า ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อไปสู่โลกใหม่ ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์อีกครั้งหนึ่ง พ่อคือผู้เดียวที่กำลังสอนลูก ลูกเข้าใจว่าพ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใดได้ลงมาที่นี่และสอนราชาโยคะแก่ลูก เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันและโลกเก่ายุคเหล็กนี้กำลังจะจบสิ้นลง พ่อได้ให้บัญชีของสิ่งนี้แก่ลูกแล้ว พ่อเข้ามาในร่างของบราห์มา มนุษย์ไม่ว่านี่คือบราห์มาไหน พวกเขาเคยได้ยินเกี่ยวกับบราห์มา พ่อของปวงประชา ลูกคือปวงประชาของบราห์มา เหตุนี้เองลูกจึงเรียกตนเองว่าบราห์มา กุมารและกุมารี ในความเป็นจริงลูกดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนคือลูกๆของชีพบาบา ลูกเป็นของสกุลชีวา ในโลกที่มีตัวตนนี้ ลูกคือพี่น้องชายหญิง ลูกของประชาบิดาบราห์มา ไม่มีความสัมพันธ์อื่นใด ในเวลานี้ลูกลืมความสัมพันธ์ยุคเหล็กทั้งหมดของลูก เพราะมีบางพันธะในความสัมพันธ์เหล่านั้น ลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่ บราห์มินั้นมีจุก จุกคือสัญลักษณ์ของลูกบราห์มิน นี่คือนิยามของลูกบราห์มิน บราห์มินเหล่านั้นเป็นของยุคเหล็ก โดยทั่วไปแล้วบราห์มินคือผู้นำทาง บราห์มินกลุ่มหนึ่งยอมรับของถวายที่เป็นอาหาร และอีกกลุ่มหนึ่งก็ถ่ายทอดกิตะ เวลานั้นลูกๆ บราห์มินถ่ายทอดกิตะนี้ พวกเขาถ่ายทอดกิตะ และลูกก็ถ่ายทอดกิตะเช่นกัน แต่ดูชีวามีความแตกต่างมากมายเพียงใด ลูกพูดว่ากฤษณะไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้า กฤษณะเรียกว่าเทพ เขามีคุณธรรมที่สูงส่ง สามารถมองเห็นเขาได้ด้วยดวงตาทั้งสอง ลูกสามารถเห็นได้ในวัดของชีวา ว่าชีวาไม่ได้มีร่างของท่านเอง ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือพระเจ้า ไม่มีความหมายในชื่ออิสวร พระผู้ ภาควันฯลฯ พระเจ้าคือดวงวิญญาณสูงสุด ในขณะที่ลูกไม่ได้เป็นผู้ที่สูงสุด ดูชีวามีความแตกต่างมากมายระหว่างลูกดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณนั้น เวลานั้นลูกดวงวิญญาณกำลังเรียนรู้จากดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่ได้เรียนรู้สิ่งใดจากใคร ท่านคือพ่อ ลูกเรียกพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดว่าพ่อ ลูกเรียกท่านว่า“ครู”และ“กูรู”เช่นกัน ท่านคือหนึ่งเดียว ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดที่สามารถกลายเป็นพ่อ ครูและกูรู มีดวงวิญญาณสูงสุด(ปรมาตมา)เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ที่สูงสุด? ทุกคนต้องการพ่อก่อนแล้วจึงครูและสุดท้ายคือกูรู พ่อพูดเช่นกันว่า พ่อกลายเป็นพ่อของลูก แล้วก็เป็นครูของลูก และจากนั้นพ่อก็กลายเป็นสัตว์ผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน มีกูรูมากมายแต่มีเพียงกูรูเดียวเท่านั้นให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่าพ่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกทุกคน เมื่อลูกอยู่ในยุคทอง ที่เหลือทั้งหมดจะอยู่ในดินแดนแห่งความสงบซึ่งเรียกว่าอาณาจักรสูงสุด ในยุคทองมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น เพราะดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดกลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ยุคทองเรียกว่าการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่เล่นบทบาทของลูก ลูกก็เข้ามาสู่ความตกต่ำ ลูกคือผู้ที่เข้ามาสู่ความตกต่ำหลังจากที่อยู่อย่างหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ในเวลานั้นราชาและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น 900,000จะมาในตอนแรก การคำนวณนั้นก็คือ 900,000 จะใช้ 84 ชาติเกิด และจากนั้นผู้อื่นก็จะมาเรื่อยๆในภายหลัง พ่ออธิบายว่า ไม่ใช่ทุกคนที่ใช้ 84 ชาติเกิด เพียงผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นเท่านั้นที่จะใช้ 84 ชาติเกิด จากนั้นผู้ที่มาภายหลังจะใช้ชาติเกิดที่น้อยลง จากจำนวนมากที่สุดคือ 84 ชาติเกิด ไม่มีมนุษย์คนใดที่รู้เรื่องเหล่านี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่หนึ่งนี้และอธิบายสิ่งนี้ มีการเขียนไว้ในกิตะว่าพระเจ้าพูด เวลานั้นลูกได้รู้แล้วว่ากฤษณะไม่ได้สร้างศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เป็นพ่อผู้ที่ก่อตั้งสิ่งนี้ ดวงวิญญาณของกฤษณะได้ยินความรู้ี้ในตอนท้ายของชาติเกิดที่ 84 ของเขา และดังนั้นเขาจึงกลายเป็นคนแรกอีกครั้ง สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนทุกวัน ลูกคือนักเรียนของพระเจ้า พระเจ้าพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา นี่คือนิยามของโลกเก่า โลกใหม่หมายถึงยุคทอง เวลานั้นเป็นยุคเหล็ก พ่อมาและเปลี่ยนมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็กให้เป็นเทพที่บริสุทธิ์ของยุคทอง เหตุนี้เองมนุษย์ยุคเหล็กจึงร้องเรียกหา: บาบาโปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! เปลี่ยนเราจากมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็กให้กลายเป็นเทพที่

บริสุทธิ์ของยุคทอง ดูซิว่ามีความแตกต่างอย่างมากเพียงใด! มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคเหล็ก ถ้าเด็กเกิดมาพวกเขา ก็มีความสุข ฟรุ้งนี้ถ้าเด็กตายพวกเขาก็มีความสุข พวกเขาสัมผัสกับความทุกข์ตลอดทั้งชีวิตของพวกเขา นี่คือโลกของ ความทุกข์ เวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งโลกแห่งความสุข ท่านกำลังทำให้ลูกเป็นเทพของยุคทอง เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบ กันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ขายและผู้หญิงที่สูงส่งที่สุด ลูกมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ นักเรียนก็มีโยคะกับครูของพวกเขา เพราะพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาจะกลายเป็นเช่นนั้นเช่นนี้ด้วยการศึกษากับครู ที่นี้ลูกมี โยคะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นเทพ ท่านพูดว่า ลูกชาลิแกรม จดจำฉันพ่อของลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันผู้เป็นพ่อของลูก ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านพูดก็ตะ ที่แท้จริงแก่ลูก แม้ว่าท่านเองนั้นจะไม่ได้ศึกษาสิ่งนั้น ท่านพูดว่า พ่อไม่ได้เป็นลูกของใครและพ่อก็ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน กับใคร พ่อไม่ได้มีครู แต่พ่อก็ยังกลายเป็นพ่อ,ครูและครูของลูกๆ ท่านนั้นเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ท่านรู้จักทั้งโลก ตั้งแต่ตอนเริ่ม จนถึงตอนกลางและตอนจบ ลูกไม่สามารถรู้ถึงตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบจนกว่าท่านจะมาและอธิบาย ทั้งหมดนั้น ด้วยการเข้าใจจริงนี้ลูกก็กลายเป็นผู้ปกครองโลก บาบานี้ไม่ได้กำลังสอนลูก ชีพบาบาเข้ามาในผู้นี้และสอน ลูกดวงวิญญาณ นี่คือการประเดิมใหม่และสิ่งนี้เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น โลกเก่านี้จะจบสิ้นลง ทรัพย์สินสมบัติของบาง คนจะถูกฝังอยู่ใต้ดินและทรัพย์สินสมบัติของผู้อื่นก็จะถูกรูดปล้น บาบอบอกลูกให้เปิดโรงเรียนและพิพิธภัณฑที่เพื่อที่จะนำคุณ ประโยชน์มาให้แก่ผู้คนมากมายและทำให้พวกเขากลายเป็นเทพอีกครั้ง หลายคนสามารถไปที่นั่นและประกาศสิทธิ์ใน มรดกแห่งความสุข เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน มีความสุขในอาณาจักรของราม มีความทุกข์ในอาณาจักรของราวัน เพราะทุกคนกลายเป็นผู้ที่มึนเมา นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ลักษมีและนารายณ์ก็มีลูกเช่นกัน แต่มีพลังโยคะที่นั่น พ่อ กำลังสอนพลังโยคะแก่ลูก ลูกกลายเป็นนายของโลกดด้วยพลังโยคะ ไม่มีใครสามารถกลายเป็นนายของโลกดด้วยพลังทาง ร่าง กฎไม่อนุญาตให้เป็นเช่นนั้น ลูกๆ กำลังประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองทั้งโลกของลูกด้วยพลังโยคะ นี่คือการ ศึกษาที่สูงส่งเช่นนั้น พ่อพูดว่า ก่อนอื่นใจจงทำสัญญาเพื่อความบริสุทธิ์ ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะกลายเป็นนายของ โลกที่บริสุทธิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลืมความสัมพันธ์ในยุคเหล็กทั้งหมดซึ่งเวลานี้ได้กลายเป็นบ่วงพันธะและพิจารณาว่าตนเองเป็นบราห์มินของยุคบรรจบ พบกัน รับฟังกิตะที่แท้จริงและถ่ายทอดแก่ผู้อื่น
2. โลกเก่านี้กำลังจะจบสิ้นลง ดังนั้นใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีในทางที่มีค่า เพื่อที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย เพื่อที่จะเปลี่ยน มนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ เปิดโรงเรียนและพิพิธภัณฑ

พร: พร: ขอให้ลูกอดทน และอดทนในทุกสถานการณ์ด้วยความรัก โดยการเข้าใจคำสั่งของพ่อ
ลูกๆ บางคนพูดว่า แม้ว่าพวกเขาจะถูกต้อง แต่เป็นพวกเขาที่จะต้องอดทนต่อทุกสิ่งและตายในทุก สถานการณ์ อย่างไรก็ตาม การอดทนหรือการตายในลักษณะนี้หมายถึงการประกาศสิทธิ์ในอันดับในวิชา ของการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง (Dharma) ดังนั้นอย่าได้กลัวในการที่ต้องอดทนบางสิ่ง ลูกบางคนอดทน สิ่งต่างๆอย่างแท้จริง แต่มีความแตกต่างระหว่างความอดทนบางสิ่งด้วยการถูกบังคับและความอดทนบาง สิ่งด้วยความรัก ลูกไม่ได้กำลังอดทนเนื่องจากสถานการณ์ แต่เป็นคำสั่งของพ่อให้ลูกอดทน ดังนั้นการ พิจารณาว่าเป็นคำสั่งให้อดทนบางสิ่งด้วยความรักหมายถึงการเปลี่ยนแปลงตนเองและลูกได้รับคะแนน สำหรับสิ่งนั้น

คติพจน์: ผู้ที่รับประทานอาหารบำรุงแห่งความสุขจะอยู่อย่างมีสุขภาพดีเสมอ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ให้ความรู้ไหลเวียนอยู่ในสติปัญญาของลูกและลูกจะมีความสุขที่ล้นเหลือ
- คำถาม:** ลูกๆ ต้องมีความระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับความเป็นมิตรของใคร?
- คำตอบ:** ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังในความเป็นมิตรของผู้ที่สติปัญญาของเขาไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อและผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาเฝ้าแต่เร่งร้อนไปที่นั่นที่นี่ ลูกไม่ควรนั่งข้างๆ พวกเขา หรือแม้แต่จะแตะต้องพวกเขา เพราะผู้ที่ไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงจะทำลายบรรยากาศ
- คำถาม:** เมื่อใดผู้คนจะสำนึกผิดเสียใจ
- คำตอบ:** เมื่อพวกเขาตระหนักว่าพระเจ้าท่านเองเป็นผู้ที่สอนลูก ใบหน้าของพวกเขาจะซีดเผือดและพวกเขาก็จะสำนึกผิดเสียใจต่อความผิดที่พวกเขาได้ทำจากการไม่ศึกษาเล่าเรียนความรู้

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจการจาริกแสวงบุญทางจิตเป็นอย่างดี ไม่มีการจาริกแสวงบุญของหะฐะโยคะใดๆ ที่นี่ นี่คือการจดจำระลึกถึง ไม่มีเรื่องของความยากลำบากในการจดจำระลึกถึง ไม่มีความยากลำบากในการจดจำพ่อ นี่คือชั้นเรียนและดังนั้นลูกต้องนั่งอย่างมีระเบียบ ลูกได้กลายเป็นลูกของพ่อและลูกได้รับการหล่อเลี้ยง ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงใด? ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ไม่มีความยากลำบากในการจดจำพ่อ เป็นเพียงแค่มาตัดโดยะของสติปัญญาของลูก อย่างไรก็ตามมันไม่สำคัญว่าลูกจะนั่งอย่างไรเพราะนั่นไม่ได้เชื่อมโยงกับการจดจำระลึกถึง ลูกหลายคนนั่งเป็นเวลา 3-4 ชั่วโมงเหมือนกับหะฐะโยคี พวกเขาแม้แต่นั่งที่นั่นตลอดทั้งคืน ก่อนหน้านั้นลูกเคยอยู่ในบัทตีแต่นั่นก็เป็นสิ่งที่แตกต่างกัน ที่นั่นลูกไม่ได้มีธุรกิจใดๆ และดังนั้นจึงมีการสอนสิ่งนั้นแก่ลูก เวลานี้พ่อพูดว่า อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกอาจทำธุรกิจของลูกด้วยเช่นกัน ไม่ว่าลูกจะทำงานอะไรลูกต้องจดจำพ่อ อย่าคิดว่าลูกสามารถมีการจดจำระลึกถึงได้อย่างสม่ำเสมอในเวลา: ไม่เลย สิ่งนี้ใช้เวลาที่จะไปถึงสภาพนั้น หากลูกจะมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอในเวลานี้ลูกก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ตามแผนของละครขณะนี้เหลือเวลาอีกเล็กน้อย ลูกมีบัญชีทั้งหมดในสติปัญญาของลูก พวกเขาพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์มีเพียงบาร์ตและนั่นก็ถูกเรียกว่าสวรรค์ 2000 ปีของพวกเขา กำลังจะสิ้นสุดลงในเวลานี้ สิ่งนี้ทำให้เป็นบัญชีของ 5000 ปี จะเห็นได้ว่าชื่อของลูกจะได้รับการยกย่องจากต่างแดนเพราะสติปัญญาของพวกเขาจะเจิดจรัสยิ่งกว่าสติปัญญาของผู้คนของบาร์ต พวกเขาร้องขอความสงบเพื่อบาร์ตด้วยเช่นกัน เป็นผู้คนของบาร์ตที่พูดถึงหลายแสนปีและให้ความรู้ของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและทำลายสติปัญญาของพวกเขา พวกเขา กลับมาตามโอมประธาน ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้กลับมาตามโอมประธานมาก สติปัญญาของพวกเขาเจิดจรัสยิ่งกว่ามาก เมื่อเสียงของพวกเขากระจายออกไปผู้คนของบาร์ตก็จะตื่น เพราะผู้คนของบาร์ตกำลังนอนหลับอย่างหลับลึก ผู้คนเหล่านั้นนอนหลับในการหลับที่ไม่ลึก เสียงจากพวกเขาจะกระจายไปอย่างดีมาก ผู้คนมาจากต่างประเทศเพื่อขอให้บางคนแสดงให้พวกเขาเห็นว่ามีความสงบ พ่อมาในบาร์ตเท่านั้นเช่นกัน มีเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถถ่ายทอดสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ที่จะมี ความสงบในโลกอีกครั้งเมื่อไหร่และอย่างไร ลูกๆ รู้ว่าเคยเป็นดินแดนสุขาวดีหรือสวรรค์อย่างแท้จริง เมื่อโลกนั้นใหม่บาร์ตเป็นดินแดนสุขาวดี ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนั้น เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ในสติปัญญาของผู้คนว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและพวกเขาก็บอกว่าระยะเวลาของแต่ละวงจรมันเป็นหลายแสนปี เป็นผู้คนเหล่านั้นของบาร์ตที่กลายเป็นผู้ที่มีความสติปัญญาที่เป็นหินมากที่สุด กิตะและคัมภีร์ ฯลฯ ล้วนเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา จะมีการเขียนสิ่งเหล่านั้นอีกครั้งในลักษณะเดียวกัน แม้ว่าลูกรู้จักละคร แต่พ่อก็ยังทำให้ลูกเพียรพยายาม ลูกๆ รู้ว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน พ่อมาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ นี่เป็นเรื่องของความสุข เมื่อใครบางคนผ่านการสอบที่ยากเขาก็รู้สึกมีความสุขอยู่ภายใน เราารู้สึกว่าเราได้ผ่านสิ่งทั้งหมดนี้แล้วและเราจะไปและกลายเป็นเทพ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน ลูกๆ รู้ว่าพ่อได้สอนลูกอย่างแท้จริงและทำให้ลูกกลายเป็นเทพ แท้จริงแล้วเคยมีดินแดนสุขาวดี, สวรรค์ ผู้ที่นำเสนอและหมดหนทางก็สับสนโดยสิ้นเชิง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้ความรู้ที่ท่านมีแก่ลูกๆ ลูกสรรเสริญพ่อว่า: บาบามีความรู้และท่านมีความปิติเช่นกัน ท่านเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ใครทำให้ลูกมั่งคั่ง? เหตุใดลูกถึงมาที่นี่? เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูก หากใครบางคนมีสุขภาพดีมากแต่ไม่มีเงินแล้วอะไรจะเกิดขึ้นถ้าไม่มีเงิน? ลูกมีความมั่งคั่งในดินแดนสุขาวดี ผู้ที่มั่งคั่งที่นี่ก็มีความสุขซึ่งของการมีทรัพย์สินสมบัติและโรงงานมากมาย ฯลฯ อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาออกจากร่างกายของพวกเขาทุกสิ่งก็จบสิ้นลง ลูกรู้ว่าบาบาให้สมบัติที่มีค่าแก่ลูก

อย่างมากมาเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด พ่อเองไม่ได้กลายเป็นนายของสมบัติที่มีค่า ท่านทำให้ลูกๆ เป็นนาย ลูกๆ รู้เช่นกันว่า ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อสามารถก่อตั้งความสงบในโลก ตรัสรู้และวงจร(รวมกัน)เป็นรูปภาพชิ้นหนึ่ง ความรู้ทั้งหมดมีอยู่ในวงจรนี้ เมื่อพวกเขาเห็นว่าลูกมีสิ่งที่มหัศจรรย์พวกเขาก็จะเข้าใจว่ามีัยสำคัญบางอย่างในสิ่งนี้อย่างแน่นอน ลูกๆ บางคนทำภาพเล็กๆ เหมือนกับของเล่นซึ่งبابาไม่ชอบ บาบาคิดว่า ทำภาพที่มีขนาดใหญ่มากซึ่งผู้คนสามารถอ่านได้จากกระยะไกลและเข้าใจได้ ความใส่ใจของผู้คนจะถูกดึงไปที่สิ่งที่ใหญ่ มีการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนมากในสิ่งนี้(วงจร) ว่าเป็นยุคเหล็กในด้านนี้และยุคทองในด้านนั้น เมื่อมีภาพใหญ่ก็สามารถดึงดูดความสนใจของผู้คนได้ นักท่องเที่ยวก็จะเห็นภาพเหล่านั้นและเข้าใจสิ่งเหล่านั้นอย่างชัดเจนมากด้วยเช่นกัน ลูกๆ ว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์เคยเป็นสวรรค์ ผู้คนภายนอกไม่รู้สิ่งนั้น ลูกอธิบายบัญญัติของ 5000 ปีอย่างชัดเจน ดังนั้นลูกควรทำภาพที่ใหญ่มากที่ผู้คนสามารถมองเห็นภาพเหล่านั้นได้จากกระยะไกลและสามารถอ่านสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยเช่นกัน ด้วยสิ่งนี้ที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจว่านี่คือจุดจบของโลกอย่างแน่นอน จะมีการเตรียมระเบิดต่อไป จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน เมื่อลูกได้ยินคำว่า“การทำลายล้าง” ก็ควรจะมีความสุขภายในอย่างมาก อย่างไรก็ตามหากลูกไม่มีความรู้ก็ไม่สามารถมีความสุขได้ พ่อพูดว่า สละละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ให้โยคะของลูกดวงวิญญาณเชื่อมโยงกับฉันผู้เป็นพ่อ นี่คือนั่นที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม เป็นเพียงหลังจากที่กลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่ลูกสามารถไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ลูกเข้าใจว่าเราประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองแล้วก็สูญเสียมันไป สิ่งนี้ง่ายมาก ในขณะที่เดินหนึ่ง และเคลื่อนไหวไปมา ความรู้ควรไหลรินอยู่ภายในลูก บาบามีความรู้นี้ พ่อมาเพื่อสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นเทพ ดังนั้นลูกๆ ควรมีความสุขอย่างสิ้นเหลือ ถามตนเองว่า: ฉันมีความสุขอย่างมากมายเช่นนั้นหรือไม่? ฉันจดจำพ่อได้มากขนาดนั้นหรือไม่? ลูกมีความรู้ทั้งหมดของวงจรและดังนั้นจึงควรมีความสุขอย่างมาก พ่อพูดว่า จดจำพ่อและคงอยู่ในความสุขอย่างสมบูรณ์ ดูซิว่าใครกำลังสอนลูก! เมื่อพวกเขาทั้งหมดได้ตระหนักถึงสิ่งนี้ใบหน้าของพวกเขาจะชี้ดเผือด อย่างไรก็ตามยังคงมีเวลาเล็กน้อยที่พวกเขาจะเข้าใจ มีสมาชิกจำนวนมากของศาสนาเทพที่ยังไม่ได้มีการสร้างขึ้น ทั้งอาณาจักรยังไม่มีการก่อตั้งขึ้น ลูกต้องให้ศาสนของพ่อแก่ผู้คนมากมาย พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่เราอีกครั้ง ลูกก็สามารถจดจำพ่อนั้นเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกอย่างแน่นอน ลูกๆ ควรมีความสุขที่สิ้นเหลือของความรู้ภายในลูก มากเท่าที่ลูกจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง ดวงวิญญาณก็จะกลับมาบริสุทธิ์อยู่เรื่อยๆ มากเท่านั้น ตามแผนของละคร ยิ่งลูกๆ ทำงานรับใช้เพื่อสร้างปวงประชา มากเท่าไรลูกก็จะยิ่งได้รับพรจากผู้ที่ได้รับคุณประโยชน์มากเท่านั้น ลูกรับใช้ผู้ที่ยากจน จงให้คำเชื่อเชียวต่อไป ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างมากมายบนรถไฟด้วยเช่นกัน มีความรู้อย่างมากมายที่อยู่ในเข็มกลัดที่แสนเล็กเช่นนั้น สารของการศึกษาทั้งหมดนี้อยู่ในสิ่งนี้ ลูกควรทำเข็มกลัดที่ดีมากจำนวนมากที่ลูกสามารถให้เป็นของขวัญแก่ผู้อื่นด้วย เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่นว่า: เพียงแค่จดจำชีพบบา จากชีพบบาเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกนี้ ดังนั้นจดจำพ่อ,มรดกของพ่อ,อำนาจในการปกครองสวรรค์และดินแดนของกฤษณะ หนทางของผู้คนนั้นน่าสับสนมาก! พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาถามคนอื่นอย่างมากมายสำหรับกิเลส พวกเขาเกือบตายเพราะต้นหาราคะ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย สติปัญญาของทุกคนจบสิ้นลงโดยสิ้นเชิง พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อ สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน ความสามารถทางจิตของทุกคนถูกทำลายไปอย่างสิ้นเชิง พ่อพูดว่า ลูกๆ จงกลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์เช่นนั้น อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจเลย พลังทั้งหมดของดวงวิญญาณได้จบสิ้นลงแล้ว มีการอธิบายแก่ลูกอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตามลูกต้องใช้ความเพียรพยายามและและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นด้วย ลูกต้องไม่เหน็ดเหนื่อยกับความพยายาม ลูกต้องไม่มีอาการหัวใจวายเช่นกัน ลูกได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากแต่ก็ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่ปรากฏออกมาจากการบรรยายนั้น อย่างไรก็ตามสิ่งที่ลูกถ่ายทอดจะประทับไว้ในผู้ที่ได้ยินสิ่งเหล่านี้ ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะรู้เรื่องนี้แน่นอน ลูกๆ ปีศาจได้รับการยกย่องอย่างมากในอนาคต อย่างไรก็ตามเมื่อผู้คนได้เห็นกิจกรรมของบางคนพวกเขาก็หมดสติโดยสิ้นเชิง ไม่มีความเคารพนับถือต่อผู้ใด ไม่มีการตระหนักรู้อย่างเต็มที่ สติปัญญาของพวกเขาก็เฝ้าแต่เร่ร่อนไปภายนอก หากพวกเขาจดจำพ่อพวกเขาจะสามารถได้รับความช่วยเหลือเช่นกัน หากพวกเขาไม่จดจำพ่อนั้นก็หมายความว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ สติปัญญาของผู้ที่ไม่จดจำพ่อก็เร่ร่อนไปที่ใดที่หนึ่งอย่างแน่นอน ดังนั้นลูกต้องไม่นั่งใกล้กับบุคคลเช่นนั้นหรือตะตองเขา เนื่องจากการไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงบุคคลเหล่านั้นจึงทำให้บรรยากาศเสียไป ผู้ที่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ เหตุนี้เองพ่อจึงทำลายโลกเก่า นับวันกฎก็จะยิ่งเข้มงวดมากขึ้นด้วยเช่นกัน หากลูกไม่จดจำพ่อแล้วแทนที่จะได้ผลกำไรลูกกลับทำให้ตนเองสูญเสียมากขึ้น ทุกสิ่งเพื่อความบริสุทธิ์ขึ้นอยู่กับภาระระลึกถึง ไม่ใช่เรื่องของการนั่งในสถานที่หนึ่ง แทนที่จะนั่งด้วยกันที่นี้จะเป็นการดีกว่าที่จะนั่งในสันโดษบนภูเขา ผู้ที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงก็ไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่คบหาพวกเขา ลูกสามารถบอกทุกสิ่งได้จากกิจกรรมของพวกเขา ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้โดยไม่มีการจดจำระลึกถึง มีภาระที่ใหญ่มากของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดในแต่ละคน สิ่ง

นั้นจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไรหากไม่มีการจารึกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง? นั่นหมายความว่าพวกเขายังคงไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า พ่อจบสิ้นทั้งโลกที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อลูกๆ ลูกต้องไม่แม้แต่จะคบพวกเขาคือเป็นมิตร อย่างไรก็ตามบางคนก็ไม่มียุติธรรมมากพอที่จะรู้ว่าพวกเขาคควรคบใครเป็นมิตร ลูกควรมีความรักที่บริสุทธิ์ต่อผู้เดียวที่บริสุทธิ์ ลูกจำเป็นต้องมียุติธรรมมากเช่นนั้น อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อที่แสนหวานและอาณาจักรที่หวานชื่น การละทิ้งทั้งหมดนั้นไม่เหมือนกับไปบ้านป่าของลูก! พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อลูกๆ ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ พ่อกำลังก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์เพื่อลูก ท่านได้ทำลายโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้อย่างสมบูรณ์ ทุกสิ่งในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ที่นี้สร้างความทุกข์ให้แก่ลูก ช่วงชีวิตของลูกก็ลดลงเรื่อยๆ เช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่า “ไม่มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์” มีความแตกต่างระหว่างเพชรกับเปลือกหอย ดังนั้นลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก มีการจดจำกันว่า ที่ใดที่มีสัจจะดวงวิญญาณจะร้ายรำ ในยุคทองลูกร้ายรำในความสุข อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับสิ่งใดที่นี้ ในขณะที่มองดูทุกสิ่งลูกต้องไม่เห็นสิ่งนั้น ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ในขณะที่ลูกลืมตา ลูกก็ยังหลับอยู่ อย่างไรก็ตามลูกต้องมีความกล้าหาญและมีสภาพนั้น ลูกมีศรัทธาว่าโลกเก่าจะไม่คงอยู่อีกต่อไป พรอของความสุขควรอยู่ในระดับสูงมาก ลูกควรจะหยิกตนเอง: หากฉันจดจำชีพบาบาฉันจะได้รับอำนาจในการปกครองโลก ลูกต้องไม่นั่งที่นี้เช่นหะฐะโยคีขณะ ในขณะที่รับประทาน ดื่มน้ำ และทำงานของลูก จงจดจำพ่อ ลูกรู้ว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น พ่อไม่ได้พูดว่าลูกต้องกลายเป็นสาวใช้ พ่อพูดว่า ทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ พ่อดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ และจากนั้นลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกพูดเท็จมากมายและทำบาป จดจำชีพบาบาเสมอและบาปทั้งหมดของลูกจะถูกส่งเว่ย นี่คือไฟบุญชายัญของบาบา เป็นไฟบุญชายัญที่สำคัญมาก ผู้คนเหล่านั้นก็สร้างไฟบุญชายัญและใช้เงินเป็นแสนๆ รupi ลูกรู้ว่าทั้งโลกจะถูกส่งเว่ยในไฟนี้ ที่นี้จะมีเสียงจากต่างแดนและเสียงนั้นจะกระจายไปทั่วบาร์ต ก่อนอื่นหากโยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับพอบาปของลูกก็สามารถถูกตัดออกไปและลูกก็จะสามารถได้รับสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน หน้าที่ของพ่อคือการดลใจลูกๆ ให้ทำความเพียรพยายาม พ่อทางร่างก็รับใช้ลูกๆ ของเขาและได้รับการรับใช้จากพวกเขาด้วยเช่นกัน พ่อเห็นพุดว่า พ่อให้มรดกแก่ลูกๆ เป็นเวลา 21 ชาติเกิด และดังนั้นลูกต้องจดจำพ่ออย่างแน่นอนเพื่อที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไปได้ อย่างไรก็ตามบาปไม่สามารถถูกตัดออกไปได้ด้วยน้ำ น้ำก็ไหลไปทุกที่ มีแม่น้ำในต่างแดนเช่นกัน ดังนั้นจึงเป็นแม่น้ำที่นี้ที่ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ในขณะที่แม่น้ำในต่างแดนนั้นทำให้ทุกคนไม่บริสุทธิ์หรือ? ผู้คนไม่มีความเข้าใจใดๆ เลย พ่อรู้สึกเมตตา พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ อย่าได้ไม่ระมัดระวัง! พ่อทำให้ลูกสวยงามมากและดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายาม ลูกต้องมีความเมตตาต่อตนเอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับสิ่งใดที่นี้ ในขณะที่มองดูทุกสิ่งอย่าได้เห็น เช่นที่ที่มีความซาบซึ้งของการนอนหลับแม้ในขณะที่ดวงตาของลูกนั้นเปิดอยู่ ในทำนองเดียวกันก็ควรมีความซาบซึ้งของความสุข
2. ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องระมัดระวังที่จะไม่นั่งข้างๆ หรือแตะต้องผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ อย่าได้จดจำสิ่งอื่นใดนอกจากพ่อที่แสนหวานและอาณาจักรที่หวานชื่น

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาดี (Achcha) โดยการละทิ้งความอยากปรารถนา (อิฉา – ichcha) ที่มีขีดจำกัดทั้งหมด และด้วยเหตุนี้กลับมาไม่รู้ต่อความอยากปรารถนาใดๆ หากลูกมีความอยากปรารถนาประเภทใดอยู่ในจิตใจของลูก สิ่งนั้นจะไม่ปล่อยให้ลูกกลับมาดี เมื่อลูกเดินกลางแดด เงามของลูกจะอยู่เบื้องหน้าลูก และถ้าลูกพยายามที่จะจับมันลูกก็ไม่สามารถจับได้ และถ้าลูกหันหลังให้มัน เงามก็จะตามลูก ในทำนองเดียวกันความอยากปรารถนาดึงดูดลูกและทำให้ลูกร้องไห้ หากลูกละทิ้งความอยากปรารถนาเหล่านั้นไป สิ่งเหล่านั้นจะตามลูก ผู้ที่ร้องขอสิ่งใดจะไม่มีวันกลับมาเพียบพร้อมได้ การไล่ตามความอยากปรารถนาที่จำกัดใดๆ ก็เหมือนกับการเห็นภาพลวงตา โดยการอยู่อย่างปลอดภัยจากสิ่งนี้เสมอและลูกจะกลับมาไม่รู้ต่อความรู้ของความอยากปรารถนาใดๆ

คติพจน์: สะสมพรด้วยการกระทำและกิจกรรมที่สูงส่งของลูก และแล้วสถานการณ์ที่เป็นเช่นภูเขาคือเป็นประสบการณ์ เช่นสำลี

*** โอม ขานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พร้อมกับการจดจำระลึกถึงพ่อ จงกลับมาเติมไปด้วยความมั่งคั่งของความรู้นี้ เพียงเมื่อความรู้นี้ทั้งหมดแผ่แต่หมุนไปในสติปัญญาของลูก ลูกก็จะได้สัมผัสกับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ด้วยการมีความรู้ของวงจรโลกที่ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก
- คำถาม:** ลูก (มนุษย์) คนไหน ที่ไม่สามารถมีความรักต่อพ่อ?
- คำตอบ:** ผู้ที่อยู่ในก้นบึ้งของนรกที่ลึกมากและมีความรักต่อกิเลส มนุษย์เช่นนั้นไม่สามารถมีความรักต่อพ่อได้ ลูกๆ ได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้ว เหตุนี้เองลูกจึงมีความรักต่อพ่อ
- คำถาม:** ใครที่ไม่มีสิทธิ์ที่จะเข้าไปสู่ยุคทอง?
- คำตอบ:** พ่อไม่ได้เข้าไปสู่ยุคทองและความตายก็ไม่สามารถเข้าไปที่นั่นเช่นกัน เช่นที่ราวันไม่มีสิทธิ์เข้าไปสู่ยุคทอง ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ พ่อก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะเข้าไปสู่ยุคทองเช่นกัน พ่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่การไปสู่ดินแดนแห่งความสุขแล้วท่านก็กลับบ้าน ท่านมีขีดจำกัดเช่นกัน

โอม ซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกทางจิตกำลังนั่งที่นี้ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงหรือไม่ว่ ลูก ดวงวิญญาณมีความรู้ที่อยู่ในลูกว่าลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง คำว่า “การจาริกแสวงบุญ” ควรจะเข้าไปสู่หัวใจของลูกอย่างแน่นอน เช่นที่ผู้แสวงบุญคิดเกี่ยวกับการไปที่ฮาริหรือมานาและเมื่อพวกเขาจบสิ้นการจาริกแสวงบุญพวกเขาก็จะกลับบ้าน ดังนั้นสิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ที่นี้ว่าลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ พ่อมาแล้วและกำลังจับมือลูกไว้ ท่านจับมือลูกและพาลูกข้ามฟากไป คำว่า “จับมือนั้น” ได้มีการกล่าวไว้เพราะลูกกำลังนอนอยู่ในมหาสมุทรแห่งยาพิช เวลานี้จดจำที่บาบาและบ้าน ลูกควรจดจำอยู่ในว่าลูกกำลังจะกลับบ้าน ลูกต้องไม่พูดสิ่งใดด้วยปากของลูก เพียงแต่จดจำภายในว่าบาบาพาเพื่อพาลูกกลับบ้าน แน่แน่นอนว่าลูกต้องคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เป็นด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะไปถึงจุดหมายปลายทางที่สูง พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก เช่นเดียวกับที่เราสอนเด็กเล็กๆ ให้สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกเสมอขณะที่ลูกจดจำบาบาว่าลูกกำลังจะกลับไป งานของพ่อคือการชำระลูกให้บริสุทธิ์และพาลูกไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ท่านพาลูกๆ ไปที่นั่น เป็นดวงวิญญาณที่ต้องอยู่ในการจาริกแสวงบุญ เราดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อและกลับบ้าน เมื่อลูกไปถึงบ้านงานของพ่อก็จะจบลง พ่อมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และพาลูกกลับบ้าน เป็นที่นี้ที่ลูกศึกษาเล่าเรียน แน่แน่นอนที่ลูกสามารถไปท่องเที่ยว ฯลฯ ได้เลย แต่สิ่งใดก็ตามที่ลูกทำ ให้สติปัญญาของลูกมีการจดจำระลึกถึง คำว่า “โยคะ” ไม่จำเป็นที่จะต้องหมายถึงการจาริกแสวงบุญ ชันยาสซีใช้คำว่า “โยคะ” ทั้งหมดนั้นคือคำแนะนำของมนุษย์ เป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกทำตามการกำหนดที่สูงส่ง และอีกครั้งวงจรที่ลูกทำตามการกำหนดของมนุษย์ เวลานี้ลูกได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าแล้ว อย่าใช้คำว่า “โยคะ” จงเรียกสิ่งนี้ว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เป็นดวงวิญญาณที่ต้องไปในการจาริกแสวงบุญนี้ นั่นคือการจาริกแสวงบุญทางร่างซึ่งลูกไปด้วยร่างกายของลูก ลูกไม่จำเป็นต้องใช้ร่างกายที่นี้ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่านั่นคือบ้านที่แสนหวานของเราดวงวิญญาณ พ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูกที่จะทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาสโตประธานจากตโมประธานด้วยการจดจำระลึกถึง นี่คือการจาริกแสวงบุญ เรากำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ เพราะเราต้องกลับบ้านไปหาบาบา พ่อมาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ เพราะลูกต้องไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์และแล้วตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำและลูกก็ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ให้ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูก เราอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เราไม่ต้องการที่จะกลับไปสู่ดินแดนแห่งความตายนี้ นี่เป็นงานของบาบาที่จะพาเรากลับบ้าน บาบาได้แสดงหนทางให้แก่ลูก เวลานี้ลูกอยู่ในดินแดนแห่งความตาย และหลังจากนั้นลูกก็จะอยู่ในโลกใหม่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ พ่อจะไม่ปล่อยลูกไปจนกว่าพ่อจะทำให้ลูกมีค่า พ่อจะไม่พาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ท่านมีขีดจำกัดเพียงแค่ทำให้ลูกสามารถไปถึงบ้านของลูกเท่านั้น ให้ความรู้ทั้งหมดที่อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกไม่ควรจดจำเพียงพ่อเท่านั้นเพราะลูกจำเป็นต้องมีความรู้ด้วยเช่นกัน ด้วยการมีความรู้ที่ลูกจะมีรายได้ ด้วยความรู้ของวงจรโลก ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยวนไปรอบวงจรที่ลูกจะกลับบ้านและวงจรจะเริ่มอีกครั้งตั้งแต่ตอนเริ่มต้น เมื่อลูกเก็บความรู้ทั้งหมดนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกเท่านั้นที่ปรารถนาความสุขของลูกจะสามารถสูงขึ้นได้ ลูกต้องจดจำพ่อ ลูกต้องจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขด้วยเช่นกัน ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้ปกครองโลกได้อย่างไรหากลูกไม่จดจำ

วงจรของ 84 ชาตเกิด? นี่เป็นงานของชั้นยาสที่ที่จะจดจำเพียงหนึ่ง เพราะพวกเขาไม่รู้จักผู้เป็นหนึ่งเดียวนั้น พวกเขาเพียงจดจำธาตุแห่งแสงเท่านั้น พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก ด้วยเฝ้าแต่มีการจดจำระลึกถึง,บาปของลูกก็จะถูกตัดออกไป อันดับแรกลูกต้องกลับบ้าน นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของลูก มีเพลงที่ว่า “เราเร่ร่อนไปทั่วเพื่อแสวงหาท่านทั่วทั้งสี่ทิศแต่ก็ยังอยู่ไกลห่างอยู่ตลอดเวลา” นั่นหมายความว่าเราได้อยู่ไกลห่างจากพ่อ ลูกไม่รู้จักพ่อผู้ที่ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกได้วนไปทั่วเป็นเวลากี่ครั้ง? ผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญหลายครั้งในทุกปี เมื่อผู้คนมีเงินทองมากมายพวกเขาก็ปรารถนาที่จะไปจาริกแสวงบุญ นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของลูก เมื่อโลกใหม่ได้มีการสร้างขึ้นมากสำหรับลูก ลูกก็จะไปที่นั่น นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งอมตะด้วยเช่นกัน ที่นั่นไม่มีความตายที่จะเกิดขึ้นและพาใครไป ความตายไม่มีสิทธิ์ที่จะเข้ามาในโลกใหม่ นี่คือโลกเก่าของราวัน เป็นที่ที่ลูกเชื่อเชื้พื่อ พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาสู่โลกเก่านี้และในร่างเก่านี้ พ่อก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะเข้าไปสู่โลกใหม่เช่นกัน พ่อเพียงมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น ลูกกลับมาบริสุทธิ์และก็ทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ ชั้นยาสที่วังนี้ไป พวกเขาหายไปโดยสิ้นเชิง ลูกไม่แม้แต่จะรู้ว่าพวกเขาไปที่ไหน เพราะพวกเขาแม้กระทั่งเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย(เสื้อผ้า)ของเขา ในทำนองเดียวกันนักแสดงก็เปลี่ยนรูปลักษณ์ของพวกเขา บางครั้งนักแสดงชายก็เล่นบทบาทของผู้หญิง และบางครั้งผู้หญิงก็เล่นบทบาทของชาย พวกเขาเปลี่ยนรูปลักษณ์ของเขาในทำนองนี้ สิ่งเช่นนั้นจะไม่เกิดขึ้นในยุคทอง พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อสร้างโลกใหม่ ลูกๆ ปกครองเป็นเวลาครึ่งวงจร และแล้วตามแผนของละครยุคทองแดงก็เริ่มขึ้น และเหล่าเทพก็ตกลงไปสู่หนทางแห่งบาปอีกครั้งหนึ่ง มีภาพลักษณ์ที่สกลปรกของเหล่าเทพอยู่มากมายในจากัดนาถบุรี มีวัดจากัดนาถ ในความเป็นจริงเขาเคยมีอาณาจักรและเป็นนายของโลก แต่เขาก็ถูกขังไว้ในวัดและแสดงให้เห็นอย่างน่าเกลียด! ลูกสามารถอธิบายได้อย่างมากมายที่วัดจักรนาถ ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายความหมายของสิ่งนี้ได้ จากการมีค่าแก่การกราบไหว้บูชาเหล่าเทพก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ในทุกๆกรณีผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพระเจ้ามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเช่นเดียวกับเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ทำให้ความสุขพร้อมกับความทุกข์ พ่อพูดว่าพ่อไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ เมื่อเด็กเกิดมา ก็มีความสุข แต่เมื่อเด็กตายพวกเขาก็ร้องไห้ พวกเขาบอกว่าพระเจ้าให้ความทุกข์แก่พวกเขา โอ้! แต่ลูกจะได้รับความสุขและความทุกข์ชั่วครวในอาณาจักรของราวัน ไม่มีเรื่องของความทุกข์ในอาณาจักรของพ่อ ยุคทองเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความอมตะ นี่เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความตายที่พวกเขาตายก่อนเวลาอันควร ที่นั่นพวกเขาเฉลิมฉลองอย่างมีความสุขมากและช่วงชีวิตพวกเขาก็ยืนยาวด้วยเช่นกัน ช่วงชีวิตที่ยืนยาวที่สุดคือ 150 ปี ที่นั่นเช่นกันบางคนก็มีชีวิตที่ยาวนานเช่นนั้น อย่างไรก็ตามนี้ไม่ใช่สวรรค์บางคนดูแลร่างกายของพวกเขาเป็นอย่างดีมากและอายุขัยของเขาก็ยืนยาวขึ้น มีบางคนที่มีลูกมากมายด้วยเช่นกัน ครอบครัวของพวกเขาที่เฝ้าแต่เติบโตและขยายตัวอย่างรวดเร็วมาก เช่นที่กึ่งก้านสาขาได้ปรากฏออกมาจากต้นไม้ อาจจะมิ 50 ก้าน และอีก 50 ก้านก็จะปรากฏขึ้นมาจากกึ่งก้านเหล่านั้น การเติบโตอย่างมากมายเกิดขึ้น สิ่งเดียวกันก็เกิดขึ้นที่นี้ เหตุนี้เองต้นไม้จึงได้มีการเปรียบเทียบกับต้นบันยาน แม้ว่าต้นไม้ทั้งต้นจะยังคงยืนอยู่ แต่รากฐานของต้นไม้นั้นก็ไม่ได้คงอยู่ ที่นี้เช่นกันรากฐานของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปก็ไม่ได้มีอยู่อีกต่อไป ไม่มีใครรู้ว่าเหล่าเทพมีชีวิตอยู่เมื่อใด พวกเขาพูดถึงหลายแสนปี ก่อนหน้านั้นลูกก็ไม่เคยมีความคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้เช่นกัน พ่อมาและอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก เวลาที่ลูกมาเพื่อที่จะรู้จักพ่อ และตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของทั้งละครและลูกได้มารู้ถึงระยะเวลาของละครด้วยเช่นกัน ฯลฯ ไม่มีใครรู้ว่าโลกใหม่กลับมาเก่าอย่างไรและโลกเก่ากลับมาใหม่อย่างไร เวลานั้นลูกๆอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง การจาริกแสวงบุญนี้ของลูกๆควรจะดำเนินต่อไปอย่างสม่ำเสมอ แน่หนอนไปท่องทั่วแต่อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกเข้าใจว่าลูกเคยไปในการจาริกแสวงบุญเหล่านั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แรงกล้าก็ต้องเคยเดินทางไปจาริกแสวงบุญมากมาย บาบอธิบายว่า การกราบไหว้บูชาชาวผู้เดียวคือความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน จากนั้นก็มีการกราบไหว้บูชาเหล่าเทพ และหลังจากนั้นก็มีการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุทั้งห้า การกราบไหว้บูชาเหล่าเทพก็ยังดีกว่าเพราะร่างกายของพวกเขายังคงสโตประธาน ในขณะที่ร่างกายของมนุษย์นั้นไม่บริสุทธิ์ เทพเหล่าบริสุทธิ์และแล้วตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมาทุกคนก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเฝ้าแต่ตกต่ำลงมาเรื่อยๆ ภาพของบันไดนั้นดีมากสำหรับลูกที่จะให้อธิบาย มีเรื่องราวเกี่ยวกับจีนนี้ ตัวอย่างทั้งหมดนั้น ฯลฯ อ้างอิงถึงเวลานี้ สิ่งทั้งหมดนั้นลูกสร้างขึ้นมากเกี่ยวกับลูก ตั้งอย่างของแมลงที่ส่งเสียงก็หมายถึงลูกด้วยเช่นกัน ลูกเปลี่ยนแมลงและทำให้พวกเขาหัดเทียบกับลูกบราห์มิน ตัวอย่างเหล่านี้ทั้งหมดอ้างถึงสถานที่นี้ ก่อนหน้านั้นลูกๆเคยไปจาริกแสวงบุญทางร่าง เวลานั้นลูกกำลังศึกษาการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้กับพ่ออีกครั้ง นี่คือการศึกษาล่าเรียน เพียงแค่มองดูในสิ่งที่ผู้คนทำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา! พวกเขาเฝ้าแต่ก็มึ่ศีรษะ เบื่องหน้าทุกคน แต่พวกเขาก็ไม่รู้จักรหน้าที่การทำงานของบุคคลใดเหล่านั้นเลย ลูกสามารถคำนวณได้ว่าใครใช้ชาติเกิดมากที่สุดและจำนวนชาติเกิดลดลงไปอย่างไร เวลานั้นที่ลูกได้รับความรู้แล้ว ลูกรู้ว่าสวรรค์เคยมีอยู่จริงอย่างแน่อน ผู้คนของบาร์ตมีสติปัญญาที่เป็นหินมากที่เมื่อลูกถามพวกเขาว่าสวรรค์มีอยู่เมื่อไร พวกเขา ก็พูดว่า “หลายแสนปีที่แล้ว” ลูกๆ รู้

ว่าลูกเคยเป็นนายของโลก ลูกเคยมีความสุขมาก และเวลานี้ลูกต้องเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย โลกกลับมาเก่าจากใหม่ ดังนั้นพ่อพูดว่า จงทำความเพียรพยายาม! ท่านรู้เช่นกันว่ามายาทำให้ลูกลืมหืมแล้วครั้งแล้วครั้งเล่า พ่ออธิบายว่า เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกเสมอว่าลูกกำลังจะกลับบ้าน สมอเรือของลูกได้ยกขึ้นมาจากโลกเก่านี้แล้ว เรือของลูกกำลังจะข้ามฟากไป ผู้คนร้องเพลงว่า “พาเรือของเราข้ามฟาก” แต่พวกเขาไม่รู้ว่ายเรือกำลังจะข้ามฟากไปเมื่อใด ดังนั้นสิ่งหลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พร้อมกันกับพ่อ ลูกต้องจดจำมรดกของลูกด้วยเช่นกัน เมื่อเด็ก ๆ เติบโตขึ้นพวกเขาเก็บมรดกของพ่อไว้ในสติปัญญาของพวกเขา เวลานี้ลูกโตขึ้นแล้ว ลูกดวงวิญญาณเข้าใจในทันทีว่าสิ่งนี้ลูกต้องแม่นยำมรดกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือสวรรค์ บาบาก่อตั้งสวรรค์ และดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เนื่องจากความบริสุทธิ์ที่การต่อสู้และการทะเลาะเบาะแว้งได้เกิดขึ้น รวากับว่าผู้คนได้อยู่บนกันบังที่ลึกที่สุดของนรกอย่างแท้จริงและยิ่งตกลงไปในกิเลสมากขึ้น เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สามารถที่จะมีความรักต่อพ่อได้ พวกเขาเป็นผู้ที่สติปัญญาที่ไม่มีความรักต่อพระเจ้าในเวลาของการทำลายล้าง พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นผู้ที่สติปัญญาที่มีความรัก มีผู้คนมากมายที่ไม่มีความรักแม้แต่เล็กน้อยในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาไม่แม้แต่จะจดจำพ่อ พวกเขาไม่รู้จักชีพบาบาเลย พวกเขาไม่แม้กระทั่งมีความเชื่อในท่าน พวกเขาถูกเงามืดของมายาครอบงำอย่างแท้จริง พวกเขาไม่มีการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พ่อตลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ลูกรู้เช่นกันว่าอาณาจักรของสุริยวงศ์และจักรวรรดากำลังมีการก่อตั้งขึ้นที่นี่ในเวลา นี้ ไม่มีการก่อตั้งศาสนาในยุคทองหรือยุคเงิน งามไม่ได้ก่อตั้งศาสนา เขากลายเป็นเช่นนั้นผ่านการก่อตั้งที่พ่อได้ทำ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนในวิถีที่ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นก่อตั้งศาสนาของพวกเขาและวิถีที่พ่อก่อตั้งศาสนา พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเมื่อโลกต้องเปลี่ยนแปลง พ่อพูดว่า พ่อมาในการบรรจบกันของทุกวงจรร อย่างใดก็ตามพวกเขาได้เขียนคำพูดที่ผิดๆ ว่าพ่อมาในทุกยุค หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาต้องดำเนินไปเป็นเวลาครั้งจรร ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ อย่าได้ลืมหืมสิ่งเหล่านี้ ลูกพูดว่า บาบา, เราลืมหืมท่าน โอ้! แม้แต่สัตว์ก็ลืมพ่อของมัน แล้วเหตุใดลูกถึงลืม? ลูกไม่ได้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ลืมพ่อ เช่นที่เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่ลูก ดังนั้นลูกๆ ต้องสร้างนิสัยในการอธิบายในลักษณะเดียวกัน ลูกควรจะพูดด้วยความมั่นใจ ลูกไม่ควรจะสูญเสียความกล้าหาญเบื้องหน้าบุคคลสำคัญ ลูกๆ กุมาริคือผู้ที่ไปและอธิบายให้กับนักปราชญ์และบัณฑิตที่ยิ่งใหญ่ และดังนั้นลูกต้องไม่พลาดกลัวเมื่ออธิบายให้กับพวกเขา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกเสมอว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน สมอเรือของลูกได้ถูกยกขึ้นมาจากโลกเก่านี้แล้ว ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต ผีฝืนการจาริกแสวงบุญนี้และตลใจให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน
2. ให้คงอยู่อย่างปราศจากความกลัว และเลิกสูญเสียความกล้าหาญ เมื่อลูกพูดอยู่เบื้องหน้าบุคคลสำคัญ ปลุกฝังนิสัยของการมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณขณะที่อธิบายแก่ผู้อื่น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่กลับมาไร้เดียงสาเกี่ยวกับมายาและสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์และด้วยเหตุนี้สัมผัสกับความสูงส่ง
ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่หรือนักบุญจะเป็นผู้ที่ไร้เดียงสาเกี่ยวกับมายาและสิ่งที่ไร้ประโยชน์ เช่นเดียวกับที่เทพไร้เดียงสาเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ในท่านองเดียวกันให้สัมผัสเหล่านั้นของลูกปรากฏออกมา กลายเป็นตัวของผู้ที่ไม่รู้ต่อสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด เพราะพลังของบางสิ่งที่ไร้ประโยชน์มักจบสิ้นจิตสำนึกของสัจจะและความถูกต้องตามศีลธรรม ดังนั้นจงไร้เดียงสาในทุกสิ่งแทนการสูญเสียเปล่า- เวลา ลมหายใจ คำพูด และการกระทำ เมื่อลูกไม่รู้ในเรื่องที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดและแล้วลูกก็จะมีประสบการณ์ของความสูงส่ง และให้ผู้อื่นมีประสบการณ์นั้นโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: เพื่อที่จะเข้าไปอยู่กลุ่มแรก จงวางอย่างก้าวของลูกไว้ในรอยเท้าของพ่อบราห์มา

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาที่นี้ในฐานะคนพาเรือเพื่อนำลูกๆ ผู้เป็นเรือทั้งหมดออกจากมหาสมุทรแห่งยาพิษ และพาลูกๆ ไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม เวลานี้ลูกต้องไปจากฝั่งนี้ไปสู่อีกฝั่งหนึ่ง
- คำถาม:** ขณะที่สังเกตการณ์บทบาทของแต่ละคน, เหตุใดลูกๆ จึงไม่ประณามใคร?
- คำตอบ:** เพราะลูกๆ รู้ว่าละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป นักแสดงแต่ละคนกำลังเล่นบทบาทของเขาเองภายในละครนี้ ไม่มีใครสามารถถูกตำหนิสำหรับสิ่งใดได้เลย ลูกๆ จะต้องไปผ่านหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาใหม่อีกครั้ง ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้แม้แต่เล็กน้อยในสิ่งนั้น
- คำถาม:** สองคำใดที่รวมความรู้ของวงจรทั้งหมดเข้าด้วยกัน?
- คำตอบ:** วันนั้นและพรุ่งนี้ เมื่อวานนี้เราอยู่ในยุคทอง วันนี้เราไดวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เราได้มาถึงนรก และพรุ่งนี้เราจะได้ไปสวรรค์อีกครั้ง

โอม ซานติ ลูกๆ กำลังนั่งเบื่องอยู่หน้าบาบา จากที่ที่ลูกๆ มา เมื่อลูกๆ อยู่ที่ศูนย์เหล่านี้ลูกๆ ไม่คิดว่าลูกๆ กำลังนั่งอยู่หน้าบาบาผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเป็นการส่วนตัว ท่านเป็นครูของเราและท่านก็คือผู้ที่พาเรือของเราข้ามฟากไปด้วยเช่นกัน ท่านก็เรียกว่าเป็นครูด้วยเช่นกัน ที่นี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื่องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ท่านกำลังพาเราออกไปจากมหาสมุทรแห่งยาพิษนี้และกำลังพาเราไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม พ่อผู้พาลูกๆ ข้ามฟากกำลังนั่งอยู่เบื่องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัว เพียงดวงวิญญาณของพ่อชี้ว่าท่านั้นที่เรียกว่าผู้ที่สูงที่สุดและพระเจ้า, ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื่องหน้าชีพบาบา, พระเจ้า, ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านกำลังนั่งในผู้นี้ (ร่างของบราห์มา) ท่านพาลูกๆ ข้ามฟากไปแน่นอนว่าท่านต้องการพาหนะเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะให้ศรัทธาแก่ลูกๆ ได้อย่างไร? เวลานี้ลูกๆ มีศรัทธาว่าบาบาคือพ่อ, ครูของลูกๆ และเป็นผู้เดียวที่พาลูกๆ ข้ามฟากไป เวลานี้เราดวงวิญญาณกำลังจะกลับไปสู่บ้านของเราดินแดนแห่งความสงบ บาบา กำลังชี้หนทางแก่เรา มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างการนั่งที่นั่นที่ศูนย์และการนั่งที่นี้เป็นการส่วนตัวเบื่องหน้าบาบา ที่นั้นลูกๆ จะไม่คิดว่าลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื่องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัว ที่นี้ลูกๆ รู้สึคว่าเวลานี้ลูกๆ กำลังเพียรพยายาม ผู้เดียวที่กำลังดลใจลูกๆ ให้ทำความเพียรพยายามก็จะพอใจ เวลานี้เราจะกลับมาบริสุทธิ์และจะกลับบ้าน นักแสดงในละครก็เข้าใจว่าการละเล่นจบลงเมื่อไร เวลานี้พ่อมาเพื่อพาเราดวงวิญญาณกลับไป ท่านอธิบายด้วยเช่นกันว่าลูกๆ จะสามารถกลับบ้านได้อย่างไร ท่านคือพ่อและเป็นคนพาเรือด้วยเช่นกันผู้ที่พาเรือข้ามฟากไป แม้ว่าผู้คนเหล่านั้นจะร้องเพลงนี้, พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งที่พวกเขากล่าวถึงเมื่อพวกเขาพูดคำว่า "เรือ" ท่านจะนำร่างกายไปหรือ? เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าท่านพาเราดวงวิญญาณข้ามฟากไป ดวงวิญญาณพร้อมกับร่างกายนี้ในเวลานี้กำลังอยู่ในโรงคำประเวณี, ในแม่น้ำแห่งยาพิษ ตั้งแต่เดิมแล้วเราเคยเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ เราได้พบพ่อผู้ที่จะพาเราข้ามฟากไป นั่นคือพาเรากลับบ้าน เคยมีอาณาจักรของลูกๆ และแล้วมาราจารย์ก็ได้ช่วงชิงสิ่งนั้นไป อาณาจักรนั้นจะต้องเรียกร้องสิทธิ์คืนมาอย่างแน่นอน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า ลูกๆ เวลานี้จงจดจำบ้านของลูกๆ ลูกๆ ต้องไปที่นั่นและจากนั้นกลับไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม ที่นี้เป็นมหาสมุทรแห่งยาพิษ และที่นั่นคือมหาสมุทรแห่งน้ำนม โลกที่ไม่มีตัวตนคือมหาสมุทรแห่งความสงบ มีสามดินแดน นี่คือนดินแดนแห่งความทุกข์ พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน, ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ใครกำลังบอกสิ่งนี้แก่ลูกๆ และท่านกำลังบอกลูกๆ ผ่านใคร? ตลอดทั้งวันท่านเฝ้าแต่พูดกับลูกๆ: ลูกๆ ที่แสนหวาน, ลูกๆ ที่แสนหวาน! เวลานี้ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์และพวกเขาได้รับร่างกายตามนั้น เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกๆ เคยเป็นเครื่องประดับที่ทำจากทองแท้ และหลังจากที่อัลลอยได้ไปปะปนเข้ามาในตัวลูกๆ ลูกๆ ก็กลายเป็นทองปลอม เวลานี้ความหล่อกลวงจะสามารถถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? สิ่งนี้เรียกว่าเตาอบของการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง สิ่งนั้นกลายเป็นทองแท้ในไฟ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ แล้วแล้ว: พ่อให้คำอธิบายแก่ลูกๆ ที่พ่อเคยให้กับลูกๆ ทุกๆ วงจร บทบาทของพ่อคือการมาหลังจาก 5000 ปีและบอกลูกๆ ว่า: ลูกๆ จงกลับมาบริสุทธิ์! ลูกๆ ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ในยุคทอง ดวงวิญญาณคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ในดินแดนแห่งความสงบ ที่นั่นคือบ้านของเรา นั่นคือบ้านที่แสนหวาน ผู้คนเพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อจะไปที่นั่น พ่ออธิบายว่า: เวลานี้ทุกคนต้องกลับไปและจากนั้นพวกเขาต้องกลับมาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของเขา ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าเมื่อลูกๆ ไม่มีความสุข ลูกๆ ก็พูดว่า โอ้ พระเจ้า, เรียกเราไปหาท่านเถิด! เหตุใดท่านจึงทิ้งเราไว้ที่นี้ในความทุกข์? ลูกๆ รู้ว่าพ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด และดังนั้นลูกๆ พูดว่า โอ้ พระเจ้า เรียกเราไปสู่อาณาเขตสูงสุดเถิด! ลูกๆ จะไม่พูดเช่นนั้นในยุคทอง ที่นั้นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข ที่นี้มีความทุกข์ประเภทต่างๆ มากมายและเหตุนี้เอง

ผู้คนจึงเรียกหา: โอ้ พระเจ้า! ดวงวิญญาณมีการจดจำระลึกถึง แต่พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าเลย เวลาที่ลูกๆได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว พ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ผู้คนจดจำบ้าน พวกเขาจะไม่พูดว่า เรียกเราไปยังอาณาจักร พวกเขาจะไม่ร้องขออาณาจักร พ่อไม่ได้อาศัยแม้กระทั่งในอาณาจักร ท่านอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบเท่านั้น ทุกคนร้องขอความสงบ จะต้องมีความสงบกับพระเจ้าในอาณาเขตสูงสุดอย่างแน่นอน นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน นั่นคือสถานที่อาศัยของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณมาจากที่นั่น ยุคทองไม่เรียกว่าบ้าน นั่นคืออาณาจักร เวลาที่ลูกมาที่นี้จากสถานที่ต่างๆ มากมาย ลูกมาและนั่งที่นี้เป็นการส่วนตัว พ่อพูดกับลูก โดยพูดว่า “ลูกๆ ลูกๆ!” ในฐานะพ่อ, ท่านเรียกลูกว่า “ลูกๆ ลูกๆ” และในฐานะครู ท่านก็อธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของโลก ท่านอธิบายถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ให้กับลูก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใด ลูกๆ รู้ว่าโลกที่ไม่มีตัวตนคือบ้านของลูกดวงวิญญาณ อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนคือเรื่องของนิมิตที่สูงส่ง อย่างไรก็ตามยุคทอง,เงิน,ทองแดงและเหล็กก็เกิดขึ้นที่นี้เท่านั้น เป็นที่นี้ที่ลูกเล่นบทบาทของลูก ไม่มีการเล่นบทบาทใดๆ ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน นั่นเป็นเพียงเรื่องของนิมิต ลูกควรมีวันนี้และพรุ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างชัดเจนมาก เมื่อวานนี้เราอยู่ในยุคทองและจากการใช้ 84 ชาติเกิดวันนี้เราได้เข้ามาในนรก ลูกเรียกพ่อเข้ามาในนรก ในยุคทองที่นี้มีความสุขอย่างมากและดังนั้นจึงไม่มีใครเรียกหาท่านที่นี้ ที่นี้ลูกอยู่ในร่างกายและเหตุนี้เองลูกจึงสามารถพูดกับท่านได้ พ่อพูดว่า พ่อเป็น जानันฮาเช่นกัน (ผู้เดียวที่รู้ทุกสิ่ง) พ่อรู้ถึงตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของโลก แต่พ่อจะสามารถถ่ายทอดสิ่งนั้นแก่ลูกได้อย่างไร? นี่คือสิ่งที่ต้องคิด เหตุนี้เองจึงมีการเขียนว่าพ่อนำพาหนะมาใช้ ท่านพูดว่า ชาติเกิดของพ่อไม่เหมือนของลูก พ่อเข้ามาในผู้นี้ พ่อให้คำแนะนำของพาหนะแก่ลูกด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณนี้กลับมามีประธานในขณะที่ใช้รูปและนาม ในเวลานี้ทุกคนคือลูกกำพร้า เพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อ พวกเขาจึงเป็นลูกกำพร้า เมื่อลูกๆต่อสู้รบรากันเอง จึงมีคำกล่าวว่า เด็กหญิงและเด็กชายทำไมลูกถึงต่อสู้รบรากัน? พ่อพูดว่าทุกคนได้ลืมพ่อไปแล้ว เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า เด็กหญิงเด็กชาย, พ่อทางร่างพูดเช่นนี้และพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดก็พูดเช่นกันว่า ลูกกำพร้า, เหตุใดสภาพของลูกจึงกลายเป็นเช่นนี้? ลูกไม่ได้กลายเป็นของใครเลยหรือ? ลูกพูดถึงพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ผู้เดียวที่ลูกร้องเรียกหามาเป็นเวลาค้างคาวงจร ที่ท่านอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน! เวลาที่พ่อนั่งที่นี้เป็นการส่วนตัวและอธิบายแก่ลูก เวลาที่ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้มาหาบาบา บานี้คือผู้เดียวที่สอนเราและพาเรือของเราข้ามฟากไป เพราะเรื่อนี้เก่ามาก ผู้คนพูดว่า พาเรื่อนี้ข้ามฟากไปและให้เรือใหม่แก่เรา เรือเก่านั้นอันตราย เรือเก่านั้นอาจจะพังลงในระหว่างทางหรือเกิดอุบัติเหตุ ดังนั้นลูกพูดว่าเรือของลูกนั้นเก่าและลูกร้องขอเรือใหม่ สิ่งนี้(ร่างกาย)ก็เรียกว่าเครื่องแต่งกายหรือเรือ ลูกๆพูดว่าบาบา เราต้องการเครื่องแต่งกายเช่นนั้น (ที่เหมือนของลักษมีและนารายณ์) พ่อพูดว่าลูกๆที่สุดแสนหวาน ลูกต้องการจะกลายเป็นชาวสวรรค์หรือไม่? ทุกๆ 5000 ปี, เสื้อผ้าของลูกเหล่านี้จะกลับมาเก่าและพ่อก็ได้ให้ชุดใหม่แก่ลูก เหล่านี้เป็นเครื่องแต่งกายที่เป็นเช่นปีศาจ ดวงวิญญาณก็เป็นเช่นปีศาจร้ายด้วยเช่นกัน เมื่อผู้คนยากจนพวกเขาก็สวมใส่เสื้อผ้าราคาถูก หากพวกเขาเมื่อก่อนพวกเขาก็สวมเสื้อผ้าที่มีราคาแพงมาก ลูกรู้สิ่งเหล่านี้ในเวลานี้ ที่นี้ลูกมีความซาบซึ้งที่รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใคร เมื่อลูกกำลังนั่งที่นี้ที่ศูนย์ของลูก ลูกจะไม่มีความรู้สึกนี้ ที่นี้เมื่อลูกรับฟังพ่อเป็นการส่วนตัว ลูกๆ รู้สึกมีความสุข เพราะพ่อกำลังอธิบายแก่ลูกโดยตรง เมื่อใครบางคนอธิบายแก่ลูกที่นั้น โยคะของสติปัญญาของลูกก็เรื้อรังไปอย่างต่อเนื่อง มีคำกล่าวว่า ผู้คนเฝ้าแต่ติดกับอยู่ในธุรกิจทางโลก พวกเขาไม่มีเวลาเลย พ่อกำลังอธิบายแก่ลูก ลูกก็เข้าใจว่าบาบากำลังอธิบายแก่ลูกด้วยปากนี้เช่นกัน มีคำยกย่องของปากนี้อย่างมาก ผู้คนล้มลุกคลุกคลานจากที่ไกลมากเพื่อมาดื่มน้ำทิพย์ที่เกามุกข์ พวกเขามาด้วยความยากลำบากมาก ผู้คนไม่เข้าใจแม้กระทั่งว่าเกามุกข์คืออะไร ผู้คนที่รู้คิดหลายหลายคนก็ไปที่นั้น แต่นั่นจะมีประโยชน์อะไร? เวลาที่ยิ่งสูญเสียไปมากเท่านั้น บาบาพูดว่า ลูกเห็นอะไรในขณะที่พระอาทิตย์ตกดิน? ไม่มีประโยชน์อะไรในสิ่งนั้นมีประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียน มีการศึกษาเล่าเรียนในกิตะ ไม่มีการกล่าวถึงหะรุโยคะในกิตะ มีเพียงราชาโยคะเท่านั้นที่กล่าวไว้ในกิตะ ลูกมาที่นี้เพื่อประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ลูกรู้ว่าการต่อสู้รบราและการทะเลาะเบาะแว้ง ฯลฯ มากมายเพียงใดในโลกที่เป็นเช่นปีศาจนี้ บาบากำลังชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ และกำลังทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ผู้คนก็ได้แสดงให้เห็นเทพเจ้าที่มีอาวุธ ฯลฯ แต่ในความเป็นจริงไม่มีเรื่องของอาวุธในสิ่งนี้ ดูซิว่าพวกเขาได้ทำให้ภาพลักษณ์ของกาลีนี้น่ากลัวเพียงใด! พวกเขาทำภาพลักษณ์เหล่านั้นจากจินตนาการของพวกเขา จะไม่มีเทพเจ้าที่มีสี่แขนหรือแปดแขนเช่นนั้น ทั้งหมดนั้นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: นี่คือการละเล่นที่ไม่มีชีวิตจำกัด ไม่มีเรื่องของการประณามใครในสิ่งนี้ ละครที่คงอยู่ตลอดไปนั้นลูกกำหนดไว้แล้ว จะไม่สามารถมีความแตกต่างใดๆได้ พ่ออธิบายสิ่งที่เรียกว่าความรู้และสิ่งที่เรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธา ลูกยังคงต้องผ่านหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่กำลังวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดในลักษณะนี้ ลูกก็ลงมา นี่คือการละเล่นที่ดีมากที่ได้มีการสร้างขึ้นที่คงอยู่ตลอดไปซึ่งพ่ออธิบายแก่ลูก ด้วยการเข้าใจความลับของละครนี้ ลูกจะกลายเป็นนายของโลก นี่เป็นความมหัศจรรย์! ความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินไปอย่างไรและความรู้ดำเนินไปอย่างไร ทั้งหมดนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร จะไม่สามารถมี

การเปลี่ยนแปลงใดๆได้ พวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้หลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม หรือหลอมรวมเข้ากับธาตุแสงและนี่คือโลกของความคิด ผู้คนเฝ้าแต่พูดในสิ่งที่เข้าไปในจิตใจของพวกเขา ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ผู้คนไปดูภาพยนตร์ ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นการละเล่นของความคิดหรือไม่? พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบาย: ลูกๆ การละเล่นนี้ไม่มีขีดจำกัดและสิ่งนี้จะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้ความรู้เพราะท่านเต็มไปด้วยความรู้ ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านมีชีวิต ท่านมีความรู้ทั้งหมด ผู้คนก็ได้แสดงช่วงระยะเวลาเป็นหลายแสนปี พ่อพูดว่า ช่วงระยะเวลาไม่สามารถยาวนานเช่นนั้น หากภาพยนตร์มีความยาวเป็นแสนปี ภาพยนตร์นั้นก็จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใคร ลูกพูดเกี่ยวกับทุกสิ่ง ลูกจะสามารถพูดถึงสิ่งที่ยาวนานเป็นหลายแสนปีได้อย่างไร? ดังนั้นทั้งหมดนั้นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเป็นผู้ที่เล่นบทบาทในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา หลังจากประสบกับความทุกข์ในลักษณะนั้น ทุกคนก็ไปถึงจุดจบต้นไม้ไปถึงสภาพของการเลื่อมใสถึงที่สุด เวลานั้นลูกต้องกลับไปสู่ที่นั่น ทำให้ตนเองเบาสบาย ผู้นี้ก็ทำให้ตนเองเบาสบายเช่นกัน บ่วงพันธะทั้งหมดก็จะถูกทำลาย มิเช่นนั้นลูกก็จะจดจำลูกๆ ของลูก, ทรัพย์สินสมบัติ, โรงงาน, ลูกค้า, ราชาและทรัพย์สินต่างๆของพวกเขา ฯลฯ หากลูกออกจากธุรกิจของลูกไปแล้ว เหตุใดลูกจึงจดจำสิ่งเหล่านั้นเล่า? ที่นี้ลูกต้องลืมทุกสิ่ง ลืมทุกสิ่งนั้นและจดจำบ้านและอาณาจักรของลูก จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข และจากนั้นเราก็ตองลงมาที่นี้จากดินแดนแห่งความสงบ พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าไฟโยคะ นี่คือการหายใจโยคะ ลูกคือการหายใจ ผู้บริสุทธิ์นั้นเรียกว่าฤๅษี ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์เพื่อที่จะได้มาซึ่งอาณาจักร เพียงพ่อเท่านั้นที่บอกสัจจะทั้งหมดแก่ลูก ลูกเข้าใจเช่นกันว่านี่คือการละเล่น นักแสดงทั้งหมดต้องอยู่ที่นี้อย่างแน่นอน และจากนั้นพ่อก็จะพาทุกคนกลับไป นี่คือขบวนเจ้าสาวของพระเจ้า พ่อและลูกๆอาศัยอยู่ที่นั่น จากนั้นลูกๆก็ลงมาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของลูก พ่ออาศัยอยู่ที่นั่นเสมอ ผู้คนจดจำพ่อในเวลาของความทุกข์เท่านั้น พ่อจะทำอะไรที่นี้(ในยุคทอง)? พ่อส่งลูกไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นจำเป็นต้องมีอะไรอีก? เมื่อลูกอยู่ในดินแดนแห่งความสุข ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดก็อยู่ในดินแดนแห่งความสงบ จากนั้นพวกเขาก็ลงมาเรื่อยๆตามลำดับกันไป เวลานั้นการละเล่นได้มาถึงจุดจบ พ่อพูดว่า ลูกๆในเวลานี้อายุได้ใช้อย่างไม่ระมัดระวัง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์แน่นอน พ่อพูดว่า บทบาทนี้มีการเล่นตามละครเดียวกัน ตามละครแล้วพ่อมาเพื่อลูกทุกๆ วงจร เวลานั้นลูกๆต้องไปสู่โลกใหม่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ต้นไม้ต้นนี้ได้กลับมาเก่าและเสื่อมโทรมไปแล้ว เวลานั้นดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน ดังนั้นปลดปล่อยตนเองจากบ่วงพันธะทั้งหมดและทำให้ตนเองเบาสบาย จงจัดทุกสิ่งของที่นี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก
2. เก็บละครที่คงอยู่ตลอดไปไว้ในสติปัญญาของลูก อย่าได้ประณามนักแสดงคนใด เข้าใจความลับของละครนี้และกลายเป็นนายของโลก

พร: พร: ขอให้ลูกเร่งความเร็วในการบินของดวงวิญญาณของลูกด้วยพลังแห่งความเจียบสงบ และกลายเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลก

ความเร็วของเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์สามารถตัดด้วยวิทยาศาสตร์และเพิ่มขึ้นด้วยวิทยาศาสตร์เช่นกัน แต่ยังไม่มีการสามารถเทียบความเร็วของดวงวิญญาณได้และพวกเขาก็ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ พวกเขาพิจารณาว่าตนเองล้มเหลวในเรื่องนี้ ในขณะที่วิทยาศาสตร์ล้มเหลว แต่ลูกสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการด้วยพลังของความเจียบสงบ ดังนั้นจงเร่งความเร็วของการบินของดวงวิญญาณด้วยพลังความเจียบสงบ ด้วยการให้พลังนี้ลูกสามารถนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงตนเอง, เปลี่ยนแปลงทัศนคติของใครก็ตามและเปลี่ยนแปลงบรรยากาศ และกลายเป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงโลก สิ่งซึ่งบอกของความเร็วสูง คือ ทันทีที่ลูกคิด สิ่งนั้นก็เกิดขึ้น

คติพจน์: จงมีความเมตตาและให้ความร่วมมือกับผู้ประทานคำสอน

*** โอม ชานติ ***

คุณสมบัติพิเศษเป็นของขวัญจากพระเจ้า มอบให้เพื่องานรับใช้โลก

วันนี้ ปุทวด พ่อบราห์มา และพ่อชีว่า ขอแสดงความยินดีมากมายหลายล้านเท่ากับบราห์มินผู้มีโชคที่สูงส่งทั้งหมดทั่วทั้งโลกเนื่องในวันเกิดทางจิตที่สูงส่ง พร้อมกันนี้ท่านทั้งสองยังอวยพรวันเกิดด้วยความรักอันลึกซึ้งและมอบดอกไม้ทางจิตแห่งความรักจากหัวใจ ท่านทั้งสองมีความสุขมากที่ได้เห็นคุณสมบัติพิเศษของดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมด ในหัวใจของท่าน ท่านร้องเพลง: วา ลุกๆ! วา! วันนี้ จากเวลาอมฤต มีคลื่นแห่งความสุขปรากฏชัดในหัวใจของแต่ละคน: "วา วันเกิดทางจิตของพ่อและของพวกเรา!" พ่อก็มีความสุขเช่นกันที่ได้เห็นพวงมาลัยแห่งคำอวยพรของลูกๆ ทุกคนจากเวลาอมฤต ในตลอดทั้งวงจรรนี้ วันเกิดนี้เฉลิมฉลองเพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น แม้กระทั่งในยุคทอง ลูกจะไม่เฉลิมฉลองวันเกิดทางจิตเช่นนี้ แม้แต่ที่นั่น ลูกจะไม่วันเกิดที่พิเศษสุดเช่นนี้ เมื่อพ่อและลูกๆเกิดในวันเดียวกัน จนถึงตอนนี้ ลูกเคยได้ยินเกี่ยวกับวันเกิดของพ่อและของลูกๆที่เป็นวันเดียวกันหรือไม่? อย่างไรก็ตาม วันนี้ วันเกิดที่ลูกกำลังเฉลิมฉลองอยู่เป็นวันเกิดของลูกๆและของบัพดาตาในวันเดียวกัน ดังนั้น ลูกกำลังร้องเพลง ว่า วา (ความมหัศจรรย์) ใช่หรือไม่?

วันนี้ ในเวลาอมฤต บัพดาตากำลังสร้างลูกประจำ ลูกประจำใดที่ท่านกำลังสร้าง? ท่านไม่ได้กำลังสร้างลูกประจำสุดท้ายของ 108 ซึ่งจะทำให้ลูกสงสัยว่าชื่อของลูกอยู่ในนั้นหรือไม่ แต่ท่านกำลังสร้างลูกประจำในวันนี้ของลูกๆที่อยู่อย่างเป็นอมตะด้วยพรของการเป็นอมตะตั้งแต่เริ่มก่อตั้งจนถึงตอนนี้ ซึ่งเป็นเวลาที่ใกล้จะถึงการทำลายล้าง ตามละคร มันอยู่ในบทบาทที่สูงส่งของดวงวิญญาณเหล่านั้นเช่นกัน ที่จะเห็นและได้ยินกิจกรรมที่สูงส่งกับพระเจ้า ผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด อย่างไรก็ตาม มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ลูกทุกคนก็มีสิ่งนี้ในบทบาทของลูกเช่นกันหรือไม่? บัพดาตากำลังทำให้ลูกเป็นราชวงศ์บราห์มิน เหตุนี้เองในแง่ของโลกนี้ ลูกดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดจึงมีโชคมากๆ เพราะเหตุใด? ลูกอยู่ในกลุ่มของคนไม่กี่คนในหนึ่งกำมือจากหลายๆล้านคน และได้รับการคัดเลือกเพียงไม่กี่คนจากกลุ่มคนในหนึ่งกำมือนั้น ในด้านหนึ่ง มีดวงวิญญาณหลายพันล้านในโลก และอีกด้านหนึ่ง มีลูกดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดที่รวมเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังนั้น ในวันเกิดนี้ บัพดาตาได้เห็นดวงชะตาของลูกทุกคน ไม่ใช่แค่ลูกบางคน แต่ลูกทุกคน และกำลังร้อยลูกประจำของคุณสมบัติพิเศษให้กับลูก ไม่ว่าลูกจะเป็นดวงวิญญาณใหม่ หรือดวงวิญญาณเหล่านั้นตั้งแต่ตอนเริ่มต้น หรือจากตอนกลางยุค ลูกก็พิเศษและจะยังคงพิเศษต่อไป ลูกจะอยู่อย่างพิเศษต่อไปตลอดทั้งวงจร ตลอดทั้งวงจรดวงวิญญาณทั้งหมดของโลกจะเห็นลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งด้วยสายตาของความยิ่งใหญ่ ดังนั้น ลูกแต่ละคนรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของลูกหรือไม่? ลูกรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษเหล่านั้นไหม? ลูกแต่ละคนรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของลูกไหม? ถ้ารู้ ยกมือขึ้นหนึ่งข้าง ดีมาก! ลูกทำอะไรกับคุณสมบัติพิเศษเหล่านั้น? ลูกรู้ว่าคุณสมบัติพิเศษเหล่านั้นดีมาก ลูกยอมรับว่ามันดีมาก แต่ลูกทำอะไรกับคุณสมบัติพิเศษเหล่านั้น (ใช้คุณสมบัติพิเศษเหล่านั้นนั้นเพื่องานรับใช้) ลูกไม่ได้ใช้ไปในทางอื่นใช่ไหม? คุณสมบัติพิเศษเป็นของขวัญจากพระเจ้า ของขวัญจากพระเจ้าคือการมอบให้เพื่องานรับใช้โลกอย่างสม่ำเสมอ หากใช้คุณสมบัติพิเศษในทางลบ ก็จะกลายเป็นรูปของความหยิ่งยโส นั่นเป็นเพราะว่าหลังจากเข้าสู่หนทางแห่งความรู้แล้ว หลังจากเข้าสู่ชีวิตบราห์มิน ลูกก็ได้รับคุณสมบัติพิเศษมากมายจากพ่อ เพราะการที่ลูกเป็นของพ่อ ลูกก็ประกาศสิทธิในสมบัติที่มีค่าของคุณสมบัติพิเศษ ลูกไม่ได้มีคุณสมบัติพิเศษเพียงหนึ่งหรือสองอย่าง ลูกมีคุณสมบัติพิเศษมากมาย ในอนุสรณ์เช่นกัน คุณสมบัติพิเศษของลูกได้รับการกล่าวถึงว่ามีความสมบูรณ์พร้อม 16 องค์เต็ม ดังนั้น จึงไม่ใช่แค่ 16 องค์เท่านั้น แต่ 16 องค์ที่หมายถึงเต็ม หมายความว่าเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด การเต็มคือรายละเอียดของการไม่มีกิเลสอย่างสมบูรณ์ หากจะพูดให้เห็นภาพก็คือ “ไม่มีกิเลสอย่างสิ้นเชิง” แต่การที่มันเต็มก็มีรายละเอียดมากมาย ดังนั้นบราห์มินทุกคนจึงได้รับคุณสมบัติพิเศษอย่างเป็นมรดกจากพ่อ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องซึมซับคุณสมบัติพิเศษเหล่านั้นแล้วนำไปใช้ประโยชน์สำหรับงานรับใช้ ไม่ใช่ว่านี่คือคุณสมบัติพิเศษของฉัน แต่เป็นของขวัญจากพระเจ้า เมื่อลูกพิจารณาว่ามันเป็นของขวัญจากพระเจ้า คุณสมบัติพิเศษนั้นจะเต็มไปด้วยพลังของพระเจ้า โดยการบอกว่ามันเป็นของลูก ลูกต้องเผชิญกับทั้งความหยิ่งยโสและการถูกดูหมิ่น สิ่งชี้บอกของการมีความหยิ่งยโสในความรู้ โยคะ งานรับใช้ สติปัญญา หรือคุณธรรมใดๆก็ตามคือ ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะรู้สึกว่าคุณดูหมิ่นอย่างรวดเร็ว ดังนั้น ลูกจึงเป็นดวงวิญญาณพิเศษ นั่นคือ ลูกมีสิทธิได้รับของขวัญเหล่านั้นจากพระเจ้า

ดังนั้นวันนี้ลูกทุกคนมาเฉลิมฉลองวันเกิดของบัพดาตาใช่หรือไม่? บัพดาตาก็มาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของลูกทุกคนเช่น

กัน ลูกแค่เฉลิมฉลองวันเกิดของบิดาเท่านั้น แต่บิดาจะมาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของสกุลบราห์มินทั้งหมด ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ห่างไกลในดินแดนนี้หรือในมุมไกลๆ ที่ไหนสักแห่งในต่างประเทศ ดวงวิญญาณใดก็ตามที่กลายเป็นบราห์มินและเป็นของสกุลบราห์มิน บิดาาก็กำลังเฉลิมฉลองวันเกิดของลูก ลูกก็กำลังเฉลิมฉลองวันเกิดนั้นเช่นกัน ลูกกำลังฉลองวันเกิดของทุกคนใช่หรือไม่? หรือว่าเป็นวันเกิดของผู้ที่นั่งอยู่ที่นั่นเท่านั้น? ลูกจดจำทุกคนใช่ไหม? ดูสิ ทุกคนกำลังเฝ้าดูว่าลูกกำลังเฉลิมฉลองวันเกิดของพวกเขาด้วยหรือไม่ ดังนั้น ลูกจึงกำลังเฉลิมฉลองวันเกิดของทุกคน ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดีกับทุกคน! การเฉลิมฉลองหมายถึงการมีความจริงใจและความกระตือรือร้น ดังนั้น ลูกมีความกระตือรือร้นนั้นอยู่ในหัวใจของลูกใช่หรือไม่? วา! วันเกิดทางจิตของเรา! วา!

ดังนั้น วันนี้จากเวลาอมฤต ลูกทุกคนมีความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างมากในหัวใจสำหรับวันเกิดของลูก บิดาได้เห็นแม้กระทั่งการร่ำไห้ ลูกมองเห็นการร่ำไห้ด้วยดวงตาคู่นั้น แต่บิดาตามองเห็นการร่ำไห้เหล่านั้นในรูปที่ละเอียดอ่อนก่อนที่จะเห็นมัน บิดาเห็นว่าลูกทุกคนมีความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างมากที่จะแสดงความกระตือรือร้นในหัวใจของลูก ทุกวันนี้ อีเมลมีราคาถูกลงมาก ดังนั้นทุกคนจึงส่งอีเมลจำนวนมาก ทุกสิ่งไปถึงบิดา ไม่ว่าจะเป็นอีเมล การร่ำไห้ จดหมาย หรือความคิดในหัวใจของลูก หากลูกรวบรวมการร่ำไห้ จดหมาย อีเมลทั้งหมด และทุกความคิดจากทุกแห่งตั้งแต่เวลาอมฤต ลูกเองก็มีความสุขเป็นอย่างมากเพียงแค่มองเห็นสิ่งเหล่านั้น นี่คือนิทรรศการที่พิเศษสุด ในวันเกิด, ลูกสามารถขอพรหรืออธิษฐานสำหรับอนาคต ในวันเกิดของลูก อายุของลูกก็เพิ่มขึ้น ดังนั้นตอนนี้ลูกได้ก้าวไปข้างหน้าหนึ่งปีแล้ว ในทำนองเดียวกัน ในความพยายามของลูก ในชีวิตอันล้ำค่าของลูก ในจิตใจของลูก นั่นคือ ในความคิดของลูก ในพลังของการตัดสินใจของสติปัญญาของลูก ในคำพูดของลูก ในการมีพลังที่จะทำให้คนอื่นๆ กลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จในหนึ่งวินาที ในแง่ของความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ ขอให้ทุกคนที่มีสายสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับลูกประสบความสำเร็จในหนึ่งวินาที ในแง่ของความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ ขอให้ทุกคนที่มีสายสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับลูกประสบความสำเร็จในหนึ่งวินาที ลูกทุกคนมีเป้าหมายสองประการนี้ในหัวใจของลูก ดังนั้นบิดาจึงได้เห็นทะเบียนบันทึกในอดีตของคำสัญญาทั้งหมดที่ลูกให้ไว้ ทุกปีลูกแต่ละคนให้คำมั่นสัญญาด้วยวิธีที่ลูกต้องในความคิดและคำพูดของลูก ลูกทำได้ดีมาก อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป นั่นคือ หลังจากเฉลิมฉลองวันเกิดนี้ ให้ขีดเส้นใต้ประโยคหนึ่งโดยเฉพาะ มันเป็นวลีทั่วไป ไม่ใช่วลีใหม่ วลีนั้นคือ "ความมุ่งมั่นอย่างสม่ำเสมอ" ไม่ใช่ความมุ่งมั่นบางครั้ง และไม่ระมัดระวังในความมุ่งมั่นบางครั้ง เมื่อลูกมีความมุ่งมั่นอยู่เสมอ สิ่งซึ่งบอกของความมุ่งมั่นคือมีความสำเร็จอยู่เสมอ 100% ในทุกความคิด คำพูด และการกระทำของลูกในแง่ของตนเอง งานรับใช้ และในความสัมพันธ์ของลูก トラバดีที่บราห์มินยังขาดความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอในทุกสิ่งเหล่านี้แล้ว ดังนั้น ตามละคร การเปิดเผยก็ล่าช้าเช่นกัน ความสำเร็จเป็นพื้นฐานของการเปิดเผยให้ทุกคำพูดเต็มไปด้วยความสำเร็จ ให้ทุกความคิดเต็มไปด้วยความสำเร็จ เหตุนี้เองในอนาคตในปัจจุบัน ผู้ที่เรียกตนเองว่ากูรูจึงถูกเรียกว่ากูรูที่ทุกคำพูดเป็นเวอร์ชันของความจริง แม้ว่าพวกเขาจะโกหก ผู้เลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาจะพูดว่า: มันเป็นเวอร์ชันของความจริง ดังนั้นนี่คืออนาคตแห่งคำสัญญาของลูก ลูกคือผู้ที่กลายเป็นจักรพรรดิและผู้ยิ่งใหญ่ เหตุนี้เองเมื่อกล่าววว่า: "กูรูที่ทุกคำพูดเป็นเวอร์ชันของความจริง" พวกเขาจึงหมายถึงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ อย่าคิดว่า "นั่นไม่ใช่ความตั้งใจของฉัน แต่ฉันแค่พูดสิ่งนั้นออกมา" หรือ "มันก็แค่เกิดขึ้นเช่นนั้น" คำพูดหรือความรู้สึกไม่ได้ปรากฏออกมาเช่นนั้นโดยไม่มีแรงจูงใจใดๆ นั่นเป็นการหลอกตัวเอง บางครั้งลูกบอกว่าคำพูดแค่ปรากฏออกมา ทำไมมันถึงปรากฏออกมา เพราะเหตุใด? ลูกไม่มีพลังในการควบคุมเลยหรือที่สิ่งนั้นปรากฏออกมา? มันก็แค่เกิดขึ้น... แล้วลูกไม่ใช้ราชาหรือ? นั่นหมายความว่าลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของประสาทสัมผัสทางกายบางอย่างของลูกใช่หรือไม่? เหตุนี้เองคำพูดจึงปรากฏออกมาหรือสิ่งอื่นแค่เกิดขึ้น

ดังนั้น ในปีนี้ พร้อมกับแสดงความคิดเห็น ให้ขีดเส้นใต้ด้วยว่า: ความมุ่งมั่นอย่างสม่ำเสมอในทุกสิ่ง วันนี้เป็นวันเกิดของลูก ดังนั้น บิดาจะไม่บอกอะไรกับลูกในวันนี้ แต่บิดาได้บันทึกไว้ในสารทของทุกคนแล้ว และท่านจะบอกลูกในการพบปะครั้งสุดท้าย วันนี้ บาบาคะฉลองและจะไม่บอกอะไรกับลูก ท่านจะบอกลูกหลังจาก 15 วัน (ถ้าบิดาบอกเรา ทุกอย่างจะเรียบร้อยภายใน 15 วัน) โอเค ถ้าลูกบอกก่อนว่าลูกจะแก้ไขให้ถูกต้องภายใน 15 วัน ถ้าอย่างนั้นก็โอเคที่บาบาจะบอกลูก ถ้าการเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นใน 15 วัน ไม่สามารถบอกได้ว่าบิดาจะทำอะไร บาบาคะบอกลูกไหม? ลูกจะเปลี่ยนแปลงตนเองใน 15 วันหรือไม่? ลูกจะมีความคิดนี้หรือไม่? นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกพันดาวาสะทำสิ่งนี้หรือไม่? บาบาคะบอกลูกไหม? มันง่ายที่จะได้ยิน แต่ลูกจะทำหรือไม่? ลูกจะต้องทำมันแล้ว (บิดาถามคนที่นั่งด้านหลัง

ทั้งหมด ผู้เป็นแม่ทุกคน ครู ดับเบิลโฟเรนเนอร์และทุกคนโบกมือ) ลูกทุกคนยกมือขึ้นได้ดีมาก

มีดับเบิลโฟเรนเนอร์อยู่สามกลุ่มใช่หรือไม่? (กลุ่มสำรวจตน, กลุ่ม Mastana (ซาบซิง) และ กลุ่มซัคตี (ทรงพลัง) กลุ่มสำรวจตนยกมือขึ้น! มีเพียงไม่กี่คนในกลุ่มสำรวจตน กลุ่มที่สองคือกลุ่มซาบซิง (mastana) โอเค ผู้ที่อยู่ในกลุ่ม mastana ยืนขึ้น! ลูกคือผู้ที่อยู่อย่างซาบซิงอยู่เสมอใช่หรือไม่? ความหมายของ mastana คืออะไร? ผู้ที่ซาบซิงอยู่เสมอ กลุ่มที่สามคือซัคตี กลุ่มซัคตีทรงพลังใช่หรือไม่? ลูกได้เลือกชื่อที่ดีมาก ในตอนเริ่มต้น เมื่อมีบัตติ ชื่อของกลุ่มของลูกคืออะไร? (Divine Unity, Manohar Party, Supreme Party) ชื่อสวยงามมากใช่หรือไม่? ดังนั้นกลุ่มเหล่านี้ก็เป็นกลุ่มที่ดีมากเช่นกัน หากลูกจดจำชื่อ พร้อมกับชื่อแล้ว ลูกจะจดจำงานของลูกด้วย อัจชะ ดับเบิลโฟเรนเนอร์ที่เป็นกุมาร ยืนขึ้น! อัจชะ นี่คือกลุ่มของกุมาร ลูกทำได้ดีแล้ว บัพาดาได้รับข่าวดีมากของความสดชื่นของดับเบิลโฟเรนเนอร์ บัพาดาขอแสดงความยินดีกับลูกจากหัวใจ และก็เตือนกลุ่มต่างๆ ถึงสิ่งที่บาบาเน้นย้ำในวันนี้ด้วย

มีครูดับเบิลโฟเรนเนอร์มากมาย การได้เป็นครูเป็นสิ่งซื่อบอกของโชคอันสูงส่งมาก เพราะบัพาดาเห็นครูอย่างเป็นครู-โบ (ลูกศิษย์ที่ได้รับการฝึกฝนให้หนึ่งบนที่หนึ่งของครู) ท่านเห็นลูกด้วยสายตาของการมีความทัดเทียมกัน เพราะลูกหนึ่งบนที่หนึ่งของพ่อ ครูได้รับสิทธิ์นี้ใช่หรือไม่? เช่นเดียวกับที่ครูมีบัลลังก์ของเขา ดังนั้นบัลลังก์ของเมอร์ลีนีก็เช่นกันซึ่งทำให้ผู้อื่นสามารถสัมผัสเมอร์ลีนีและฟังเมอร์ลีนีได้ ลูกไม่ได้แค่อ่านเมอร์ลีนีเท่านั้น แต่ลูกยังสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขาสัมผัสเมอร์ลีนีด้วย บัพาดาได้มอบบัลลังก์ของครู-โบให้กับลูกผู้เป็นครู ได้เห็นกันในต่างประเทศว่าอีกไม่นานลูกทุกคนก็จะได้หนึ่งบนบัลลังก์ บัพาดามีความยินดี การสวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบ การรักษาความกล้าหาญไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย แต่การเป็นครู-โบคือการทัดเทียมกับพ่อ จริงๆแล้วทุกคนต้องกลับมาทัดเทียมกับพ่อ แต่ผู้เป็นครูโดยเฉพาะมีมงกุฎแห่งความรับผิดชอบ บัพาดาก็ชอบการรวมตัวของครูเช่นกัน อย่างไรก็ตาม คำศัพท์พิเศษสำหรับวันนี้คือ "การเอาใจใส่อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ"

อัจชะ ครูของบาร์ต ยืนขึ้น! ครูของบาร์ตก็ไม่มีหย่อนเลยเช่นกัน ดังนั้น ลูกได้ยืนหรือไม่ว่าบาบาเห็นครูด้วยสายตาใด? ที่หนึ่งสำหรับการดำเนินขึ้นเรียนและการอ่านเมอร์ลีนีมีโชคมาก ลูกโชคดีมากๆ เพราะใครคือเครื่องมือในรูปที่มีตัวตน? อัจชะ ดาดีคนหนึ่งอยู่ต่างประเทศและดาดีอีกคนหนึ่งอยู่ในมฐัน แต่ในทุกสถานที่ ครูคือเครื่องมือในรูปที่มีตัวตน หรือแม้แต่พันดาวาสก็เป็นเครื่องมือ ไม่ใช่ว่ามีเพียงครูเท่านั้น แม้แต่พันดาวาสที่ลูกเรียกว่าชีเนียร์บราเธอร์ก็อยู่ที่นั่น พันดาวาสมีความจำเป็นมาก ด้วยความเป็นมิตรร่วมทางของทั้งซัคตีและพันดาวาสงานนี้จึงดำเนินไปอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ตอนเริ่มต้น แม้ว่าจะมีพันดาวาสเพียงไม่กี่คน แต่ก็มิวสวะ กิฮอร์. อานันท์ กิฮอร์ กับ วิสวะ กิฮอร์อยู่ที่นั่นตั้งแต่เริ่มต้น ดังนั้นลูกจึงมีมิตรร่วมทางของพันดาวาสอยู่ด้วยใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตาม ครูส่วนใหญ่ก็จะกลายเป็นเครื่องมือ ลูกคือกระดุกสันหลัง ลูกคือกระดุกสันหลังแม้กระทั่งของครูด้วย แต่ละคนก็มีบทบาทของตนเอง อย่างไรก็ตาม ในต่างประเทศมีคุณสมบัติพิเศษตรงที่แม้แต่พันดาวาสก็เป็นครูได้ พันดาวาสในบาร์ตเพียงไม่กี่คนที่กลายเป็นครู แต่บัพาดาพูดเสมอว่าครูคือผู้ที่ให้มิติของพ่อผ่านรูปลักษณะของพวกเขา ผู้ที่แสดงให้เห็นอนาคตที่ชัดเจนผ่านรูปลักษณะของพวกเขา ดังนั้น ลูกคือครูเหล่านั้นใช่หรือไม่? ให้ใครก็ตามที่เห็นลูกสัมผัสถึงการหล่อเลี้ยงของบัพาดา ให้คุณธรรมของพระเจ้าและพลังของพระเจ้าปรากฏชัดเจนบนใบหน้าของลูก ให้ท่านปรากฏชัดโดยผ่านคำพูดของลูก อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่: ครูคนนั้นคนนี้พูดอย่างนี้ ไม่เลย บัพาดาได้ให้ประสบการณ์นี้ผ่านรูปลักษณะของครู การสร้างสายสัมพันธ์ของทุกคนกับพ่อเป็นหน้าที่ของครู ให้คำว่า “บาบา” ปรากฏออกมาจากหัวใจของแต่ละคนในทุกขณะ

มีการสร้างกลุ่มที่ดีมากเนื่องจากพวกเขามีประสบการณ์ที่ดีเมื่อพวกเขาได้รับความสดชื่นเป็นการส่วนตัว ผลลัพธ์ของกลุ่มนั้นดี นี่เป็นสิ่งที่ดี

ถึงดวงวิญญาณบราห์มินที่สูงส่งทั้งหลายที่กำลังเฉลิมฉลองเทศกาลวันเกิดของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งทำงานที่สูงส่งทางจิตอย่างสม่ำเสมอในวันเกิดทางจิตของพวกเขา ถึงลูกๆ ที่เป็นของพ่อผู้เดียวอยู่เสมอและไม่มีใครอื่น และผู้ที่จดจำระลึกถึงผู้เดียว (เอกนามิ) อยู่เสมอและเป็นอวตารของความประหยัดของสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ถึงลูกๆ ที่เปิดเผยพรและมรดกทั้งหมดของพวกเขาตลอดชีวิตของพวกเขา และผู้ที่รักษาความจริงและความกระตือรือร้น ถึงลูกๆ เช่นนั้น บัพาดาขอแสดงความยินดีกับการเกิดทางจิต รัก ระลึกถึง และนมัสเต

ถึงดาดี: (ดาดีจีแสดงความยินดีมากมายกับบัพาดาในวันเกิดของท่าน) วันนี้ลูกทุกคนอยู่ในสายประคำ บาบาจำสาย

ประจำได้ เพชรพลอยของตอนเริ่มต้นของการก่อตั้งคือลูกประจำในสายประจำนั้น เป็นเรื่องดีที่ลูกเป็นเครื่องมือสำหรับการก่อตั้ง ลูกกลายเป็นเครื่องมือสำหรับการหล่อเลี้ยงและเวลานี้ลูกจะกลายเป็นเครื่องมือในการไปกับพ่อ บัพดาจะเปิดประตูเพียงลำพังหรือไม่? (ไม่) พวกเขา กำลังรอลูกอยู่ มาเถอะ เพื่อที่เราจะได้เปิดประตูได้ อย่างไรก็ตาม ลูกจะต้องทำงานรับใช้ของลูกให้เสร็จสมบูรณ์ เพราะลูกกลายเป็นเครื่องมือในรูปที่มีตัวตน ดังนั้น ลูกจะต้องทำหน้าที่ของลูกให้เสร็จในรูปที่มีตัวตน ทุกคนเห็นใครในทุกวันนี้? สายตาของทุกคนจ้องมองมาที่ใคร? จ้องมองมาที่ลูกทุกคน สายตาของทุกคนจ้องมองมาที่ลูกทุกคนที่กลายเป็นเครื่องมือ บาบ่าได้ให้ทุกคนนั่งอยู่ในสายตาของท่าน สายตาของพ่อไม่แคบ ท่านมีสายตาที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้น ลูกทุกคนจึงอยู่ในสายตาของท่าน ลูกทุกคนเป็นเพชรพลอยแห่งดวงตา ดีมาก ลูกแต่ละคนกำลังเล่นบทบาทของลูก และลูกต้องเล่นบทบาทนั้น ลูกผูกพันอยู่กับละคร ลูกชอบมันไหม? มันเป็นสิ่งที่ดีมาก

พร: ขอให้ลูกละทิ้งการคำนวณชั่วคราว และในฐานะผู้เพียรพยายามอย่างถูกต้องแม่นยำ ให้พ่อผู้เดียวเป็นผู้คำนวณของลูก

การเพียรพยายามไม่ได้หมายความว่าลูกจะทำผิดพลาดซ้ำแล้วซ้ำเล่าโดยทำให้ความพยายามของลูกเป็นสิ่งที่คำนวณของลูก ผู้เพียรพยายามอย่างถูกต้องแม่นยำหมายถึงผู้ที่กลายเป็นมนุษย์ที่แท้จริงและทำให้รถม้าของเขาทำงาน เวลานี้จึงปล่อยการคำนวณชั่วคราวไป! ลูกบางคนทำให้สิ่งที่มีขีดจำกัดเป็นเครื่องคำนวณของพวกเขา แทนที่จะทำให้พ่อเป็นผู้คำนวณของเขา ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติหรือชั้นสสารของลูก สถานการณ์ที่เลวร้าย การคำนวณชั่วคราวเหล่านั้นทั้งหมดเป็นไปเพื่อการแสดงเท่านั้นและเป็นการหลอกลวง การคำนวณของพ่อหนึ่งเดียวคืออัครมนตรีแห่งการปกป้องคุ้มครองของลูก

คติพจน์: บุคคลที่เต็มไปด้วยความรู้คือผู้ที่รับรู้ถึงมายาจากระยะไกลได้และทำให้ตัวเองมีพลัง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! ลูกกำลังนั่งที่นี้ในความเป็นมิตรของสัจจะ ลูกต้องไม่เข้าไปสู่ความเป็นมิตรที่ไม่ดีของมายา โดยการได้รับอิทธิพลจากมิตรที่ไม่ดี ลูกก็จะหายใจไม่ออกด้วยความสงสัย
- คำถาม:** เหตุใดมนุษย์จึงไม่สามารถถูกเรียกว่าจิตวิญญาณในเวลานี้?
- คำตอบ:** เพราะทุกคนมีสำนึกเป็นร่าง ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างจะสามารถถูกเรียกว่าจิตวิญญาณได้อย่างไร? เพียงพ่อที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นพ่อทางจิตวิญญาณ เพียงท่านเท่านั้นที่ให้คำสอนแก่ลูกที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สมญา“ผู้สูงสุด” นั้นมอบให้เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถถูกเรียกว่า “ผู้สูงสุด”

โอมชานติ เมื่อลูกๆ นั่งที่นี้ ลูกรู้ว่าบาบาคือบาบา,ครูและสัจกูรูของลูก มีความจำเป็นสำหรับทั้งสาม ลำดับแรกคือพ่อ ต่อมาคือครูผู้สอนลูก และแล้วสุดท้ายมีกูรู ที่นี้ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงในลักษณะนี้ เพราะนี่คือสิ่งใหม่ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ไม่มีขีดจำกัดหมายถึงท่านเป็นของทุกคน ใครก็ตามที่มาที่นี้ก็จะได้รับการบอกวา เกือบสิ่งนี้ไว้ในสำนึกกูรูของลูก หากลูกคนไหนมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ยกมือขึ้น! นี่คือสิ่งที่นามหัศจรรย์ เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าที่ลูกไม่เคยพบใครที่ลูกจะคิดว่าเป็นพ่อ ครู และสัจกูรูของลูก และนั่นก็คือผู้สูงสุดเช่นกัน ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ครูที่ไม่มีขีดจำกัด และเป็นสัจกูรูที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเคยพบใครเช่นนั้นไหม? ลูกไม่สามารถพบผู้ที่เป็นเช่นนั้นในเวลาอื่นใดนอกจากยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ หากลูกคนไหนมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกสามารถยกมือขึ้น ทุกคนที่กำลังนั่งที่นี้มีศรัทธาในสติปัญญา ทั้งสามนี้คือบุคคลหลัก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แก่ลูก มีเพียงความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เท่านั้น ลูกได้ศึกษาความรู้ที่มีขีดจำกัดประเภทต่างๆ มากมาย บางคนกลายเป็นทนายความ บางคนกลายเป็นสัลยแพทย์ เพราะทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการที่นี้: หมอ ทนายความ และผู้พิพากษา ฯลฯ ไม่มีความจำเป็นสำหรับพวกเขาที่นั้น ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั้น ดังนั้นเวลานี้พ่อนั่งที่นี้และให้คำสอนที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกๆ เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ให้คำสอนที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก และลูกก็ไม่จำเป็นต้องศึกษาสิ่งใดเป็นเวลาครึ่งวันจวบจนลูกได้รับคำสอนเหล่านี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น นั่นคือคำสอนเหล่านี้มีผล นั่นคือลูกได้รับผลของสิ่งเหล่านั้นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด หมอ ทนายความ ผู้พิพากษา ฯลฯ ไม่ได้มีอยู่ที่นั้น ลูกมีศรัทธาว่าเป็นเช่นนั้นอย่างแท้จริง ไม่มีความทุกข์ที่นั้น ไม่มีความทุกข์ทรมานของกรรมที่นั้น พ่อนั่งที่นี้และอธิบายปรัชญาของกรรมแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นที่ถ่ายทอดก็ตะบองสิ่งนี้แก่ลูกไหม? พ่อพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ พวกเขาได้เขียนไว้ว่า “พระเจ้าศรีกฤษณะพูด” ในสิ่งนั้น แต่เขาคือมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ไม่มีใครใช้ชื่อว่า “ชีพบบา” ท่านไม่มีชื่ออื่นใด พ่อพูดว่า: พ่อยืมร่างนี้มาใช้ ร่างนี้ อาคารนี้ ไม่ได้เป็นของพ่อ เป็นอาคารของผู้นี้ อาคารนี้มีหน้าต่าง ฯลฯ ดังนั้นพ่ออธิบาย: พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก นั่นคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อสอนลูกๆ ดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ท่านถูกเรียกว่าพ่อทางจิต ไม่มีใครอื่นสามารถถูกเรียกว่าพ่อทางจิต ที่นี้ลูกๆรู้ว่าผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด การประชุมทางจิตกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ ในความจริงแล้วนั้นไม่ใช้การประชุมทางจิตวิญญาณ พวกเขาไม่ได้เป็นทางจิตวิญญาณอย่างแท้จริง พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อพูดว่า ลูกๆ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ละทิ้งความหยิ่งยโสของร่างกาย พวกเขาจะไม่สามารถพูดเช่นนั้นกับใครได้ คำว่า “ทางจิตวิญญาณ” ใช้ในเวลานี้เท่านั้น ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยเรียกสิ่งเหล่านั้นว่าการประชุมทางศาสนา ไม่มีใครเข้าใจความหมายของทางจิตวิญญาณ “พ่อทางจิต” หมายถึง พ่อที่ไม่มีตัวตน ลูกๆ ดวงวิญญาณคือลูกๆ ทางจิต พ่อทางจิตมาและสอนลูก ไม่มีใครอื่นสามารถมีความเข้าใจในสิ่งนี้ พ่อเองนั่งที่นี้และบอกลูกว่าท่านคือใคร สิ่งนี้ไม่ได้กล่าวไว้ในกิตะ พ่อกำลังให้คำสอนที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ที่นั้นไม่มีความจำเป็นต้องมีทนายความ ผู้พิพากษา สัลยแพทย์ ฯลฯ เพราะไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุขที่นั้น ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ที่นั้น ที่นี้ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความสุข ซึ่งกล่าวได้ว่ามันหายไปแล้ว พวกเขาเชื่อว่าความสุขก็เหมือนดั่งมุลกาหนึ่งหยด พวกเขามีความสุขเพียงเล็กน้อยเท่านั้นและดังนั้นพวกเขาจะสามารถให้ความรู้เกี่ยวกับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดได้อย่างไร ก่อนหน้านั้นเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ มีสัจจะ 100% ในขณะที่ในเวลานี้มีแต่ความหลอกลวงเท่านั้น ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่านี่คือต้นไม้อิโลกมนุษย์ และพ่อคือเมล็ดของต้นไม้ ท่านมีความรู้ทั้งหมดของต้นไม้ ผู้คนไม่มีความรู้นี้ พ่อคือเมล็ดที่มีชีวิต ผู้คนเรียกพ่อว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกได้รับการปลดปล่อยและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ในหนึ่งวินาทีผ่านความรู้นี้ พ่อเป็นพ่อของทุกคน ด้วยการตระหนักรู้จักพ่อ, ลูกๆก็ได้รับมรดก อย่างไรก็ตามมีอาณาจักรด้วย มีสถานภาพมากมายหลายระดับตามลำดับกันไปในสวรรค์เช่นกัน พ่อ

สอนการศึกษาเดียวกัน แต่ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนนั้นตามลำดับกันไป ไม่มีความจำเป็นสำหรับการศึกษาอื่นใดในสิ่งนี้ ไม่มีความเจ็บป่วยใดๆ ที่นั่น พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเพื่อหารายได้ที่มีค่าไม่กี่สตางค์ ลูกนามรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากที่นี่ไปกับลูก ที่นั่นลูกจะไม่รู้ว่ามิใครบางคนให้สถานภาพนั้นแก่ลูกอย่างไร เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ลูกเคยศึกษาความรู้ที่มีขีดจำกัดและเวลานี้ลูกได้ตระหนักรู้และมาเพื่อรู้จักผู้เดียวที่สอนความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แก่ลูก ลูกรู้ว่าพ่อคือพ่อเช่นเดียวกับเป็นครูผู้ที่มาและสอนเรา ท่านคือครูสูงสุดและท่านสอนราชาโยคะแก่เรา ท่านเป็นสัตว์กูรูที่แท้จริงด้วยเช่นกัน นี่คือนักราชาโยคะที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเหล่านั้นสอนแคว้นวิธีการที่จะกลายเป็นทนายความหรือหมอแก่ลูกท่านนั้น เพราะนี่คือโลกแห่งความทุกข์ การศึกษาทั้งหมดเหล่านั้นมีขีดจำกัดในขณะที่การศึกษานี้ไม่มีขีดจำกัด พ่อกำลังสอนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แก่ลูก ลูกรู้เช่นกันว่าพ่อ,ครูและสัตว์กูรูนั้นมาทุกๆวงจร และท่านสอนการศึกษาเดียวกันสำหรับยุคทองและยุคเงิน และแล้วท่านก็หายไป รางวัลของความทุกข์ของลูกสิ้นสุดตามละคร พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้หนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก ท่านถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกจะพูดกับศรียุทธะใหม่ว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” หรือ “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์”? มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสถานภาพของผู้นี้(กฤษณะ)และผู้เดียวนั้น เวลานี้พ่อพูดว่า ด้วยการตระหนักรู้จักพ่อ ลูกสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที หากศรียุทธะเป็นพระเจ้า ใครๆก็จะสามารถตระหนักรู้จักเขาได้ในทันที การเกิดของศรียุทธะไม่ได้รับการจดจำว่าเป็นการเกิดที่สูงส่งและเป็นทางจิต เขาเพียงแค่อธิษฐานด้วยความบริสุทธิ์ พ่อไม่ได้เกิดออกมาจากครรภ์ของใคร ท่านพูดว่า ลูกๆทางจิตที่สุดแสนหวาน เป็นจิตวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียน สันสการ์ที่ดีและไม่ดีทั้งหมดนั้นคงอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณมีการกระทำและพวกเขาได้รับร่างกายตามนั้น บางคนก็มีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมากมาย บางคนก็มีตาข้างเดียว และบางคนก็หูหนวก อาจจะกล่าวได้ว่าพวกเขาต้องเคยทำกรรมเช่นนั้นในอดีตและนั่นคือผลของการกระทำเหล่านั้น ดวงวิญญาณได้รับร่างที่มีโรคภัยต่างๆ ตามการกระทำที่ดวงวิญญาณได้ทำ เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าเป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่กำลังสอนลูก พระเจ้าคือครู พระเจ้าคือผู้สอนและชี้นำ ท่านถูกเรียกว่าพระเจ้า ประจักษ์มา และนั่นหมายความว่าพระเจ้าผู้เป็นดวงวิญญาณสูงสุด บรรพบุรุษไม่สามารถถูกเรียกว่า “ผู้ที่สูงสุด” “ผู้ที่สูงสุด”หมายถึงสูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้บริสุทธิ์ที่สุด ทุกคนมีสถานภาพที่แตกต่างกัน ไม่มีใครอื่นสามารถได้รับสถานภาพของศรียุทธะ ไม่มีใครอื่นจะได้รับสถานภาพของนายกรัฐมนตรี สถานภาพของพ่อก็แตกต่างไปจากสถานภาพของบรรพบุรุษ วิชา และช่างก้าด้วย บรรพบุรุษ วิชา และช่างก้าคือเทพ ในขณะที่ชีวาคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาจะสามารถรวมทั้งสองเข้าด้วยกันและพูดว่าชีวา-ช่างก้าได้อย่างไร? แต่ละคนนั้นแยกออกจากกัน เนื่องจากการไม่เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาจึงพูดว่าชีวาและช่างก้าคือหนึ่งเดียวกัน พวกเขาแม้กระทั่งให้ชื่อเช่นนั้นให้แก่ผู้คน พ่อเองมาและอธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ลูกรู้ว่าผู้เดียวนั้นคือบาบา ครู และสัตว์กูรู มนุษย์ทุกคนมีพ่อและครูและกูรู เมื่อพวกเขาแก่ชราลงพวกเขาก็จะรับกูรู ทุกวันนี้เด็กๆ ได้รับการบอกให้ยอมรับกูรู เพราะพวกเขาเชื่อว่าหากเด็กไม่มีกูรู เขาก็จะไม่เชื่อฟัง ก่อนหน้านั้นผู้คนเคยรับกูรูหลังจากอายุ 60 ปี, สภาพของการปลดเกษียณ นิพพานหมายถึงการไปอยู่เหนือเสียง, บ้านที่เงียบสงบที่แสนหวาน และลูกได้ทำความเพียรพยายามมาเป็นเวลาครึ่งวงจรเพื่อไปที่นั่น อย่างไรก็ตามหากไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ก็จะมีใครสามารถไปที่นั่น, พวกเขาจะสามารถแสดงหนทางแก่ใครอื่นได้อย่างไร? ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวสามารถชี้หนทางแก่ลูก ไม่ใช่ว่าสติปัญญาของทุกคนจะเป็นเหมือนกัน บางคนก็เพียงแต่รับฟังเรื่องราวทางศาสนา แต่ไม่ได้มีประโยชน์อะไรในสิ่งเหล่านั้น ไม่มีความก้าวหน้าเลย เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ในสวนดอกไม้ ลูกกลายเป็นหนามจากดอกไม้และเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้จากหนาม ลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา จากสโตประธานลูกก็กลับมามีประธานและไม่บริสุทธิ์ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด พ่อได้อธิบายภาพของบันไดแก่ลูกแล้ว ไม่มีใครรู้ว่าเวลานี้ลูกกลับมามีบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์อย่างไร ผู้คนร้องเพลง โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและทำให้เราบริสุทธิ์! ในกรณีนั้นเหตุใดพวกเขาจึงคิดว่าน้ำในแม่น้ำและมหาสมุทรเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และไปอาบน้ำในนั้น พวกเขาเรียกแม่น้ำคงคาว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แต่แม่น้ำนั้นออกมาจากที่ไหน? แม่น้ำทั้งหมดปรากฏออกมาจากมหาสมุทร แม่น้ำเหล่านั้นทั้งหมดเป็นลูกของมหาสมุทร ดังนั้นทุกสิ่งจะต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมาก ลูกกำลังนั่งที่นี่ในความเป็นมิตรของสัจจะ เมื่อลูกเข้าไปสู่ความเป็นมิตรที่ไม่ดีภายนอก พวกเขาก็บอกสิ่งที่ผิดแก่ลูก และแล้วลูกก็ลืมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ด้วยการเข้าไปสู่มิตรที่ไม่ดี, ลูกก็เริ่มหายใจไม่ออก และแล้วเป็นลูกที่รู้เกี่ยวกับความสงสัย อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านั้นไม่ควรที่จะถูกลืม บาบารของเราคือบาบาที่ไม่มีขีดจำกัด ครูและท่านก็พาเราข้ามฟากไปด้วยเช่นกัน ลูกมาที่นี่ด้วยศรัทธา และที่เหลือทั้งหมดคือการศึกษาทางโลกและภาษาทางโลก นี่คือนักทางจิต พ่อพูดว่า การเกิดของพ่อเป็นทางจิตเช่นกัน พ่อมีร่างกายมาใช้ พ่อใช้รองเท้าเก่า นี่คือนักที่เก่าแก่ที่สุด นี่คือนักที่เก่าแก่ที่สุด ร่างกายที่พ่อใช้นั้นก็ถูกเรียกว่ารองเท้าบูทยาว นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก นี่ไม่ใช่บางสิ่งที่จะถูกลืม อย่างไรก็ตามมายาแม้กระทั่งทำให้ลูกลืมสิ่งที่ง่ายดายเช่นนั้น พ่อคือพ่อ ท่านได้ให้คำสอนที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งไม่มีใครสามารถให้ได้ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ลูกอาจจะออกไปข้างนอกและมองดูว่าลูกได้รับคำสอนเหล่านั้นที่ได้อื่นหรือไม่ ทุกคนคือมนุษย์ พวกเขาไม่สามารถให้ความรู้

พระเจ้าใช้พาหนะเดียวเท่านั้นซึ่งถูกเรียกว่า “พาหนะที่โชคดี” พอเข้ามาในพาหนะนี้เพื่อที่จะทำให้ลูกมีโชคหลายล้านเท่า เขาคือลูกปัดที่ใกล้ชิดที่สุด และแล้วบราห์มาก็กลายเป็นวิษณุ ชีพบาบาทำให้ผู้นี้เป็นเช่นนั้น และท่านก็ทำให้ลูกไปเป็นนายของโลกผ่านผู้นี้ด้วยเช่นกัน ดินแดนของวิษณุกำลังถูกก่อตั้งขึ้น สิ่งนี้ถูกเรียกว่าราชาโยคะเพื่อการก่อตั้งอาณาจักรทุกคนที่นี้กำลังรับฟังแต่บาบาว่า สิ่งนั้นก็ได้ไหลออกไปจากหูของผู้คนมากมาย ในขณะที่บางคนสามารถดูดซับและแล้วถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่น พวกเขาถูกเรียกว่ามหาดี พวกเขาจับฟังความรู้, และดูดซับ และแล้วก็อธิบายแก่ผู้อื่นด้วยความใส่ใจด้วยเช่นกัน หากผู้ที่กำลังอธิบายคือมหาดีผู้อื่นก็จะเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว พวกเขาจะเข้าใจได้น้อยกว่าจากคนที่มาและแม้กระทั่งน้อยกว่าจากทหารเดินเท้า พ่อรู้ว่าใครคือมหาดี และใครคือทหารม้า ไม่มีเรื่องของการกลับมาสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามบาบาเห็นว่าลูกบางคนก็สับสนอยู่เรื่อยๆและแล้วก็เฝ้าแต่สับสน พวกเขานั่งด้วยการหลับตา จะมีบางคนสับสนในขณะที่กำลังหารายได้ไหม? หากลูกสับสนอยู่เรื่อยๆแล้วลูกจะสามารถดูดซับสิ่งนี้ได้อย่างไร? หากบางคนหา บาบาก็คงเข้าใจว่าเขาเหนื่อยล้า ไม่สามารถมีความเห็นเห็น้อยเมื่อยล้าในการหารายได้ การหาคือสิ่งขัดขวางของการไม่มีความสุข ผู้ที่เฝ้าแต่หายใจไม่ออกอยู่ภายในเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะหาอย่างมาก เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านของพ่อ นี่คือการครอบครัวยุคเดียวกัน ท่านกลายเป็นครูและเป็นผู้ที่จะชี้หนทางแก่ลูกด้วยเช่นกัน ลูกถูกเรียกว่าครูที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นเวลานี้ลูกควรจะกลายเป็นมือขวาของพ่อเพื่อที่ลูกจะสามารถให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นมากมาย ในธุรกิจอื่นๆทั้งหมดมีบางการสูญเสีย ในขณะที่ลูกเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์โดยที่ไม่มีการสูญเสียใดๆ รายได้ของทุกคนนั้นได้หมดสิ้นลงแล้ว เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนธุรกิจของการเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ให้แก่ลูก ดังนั้นลูกควรจะศึกษาสิ่งใด? ผู้ที่มีทรัพย์สินสมบัติมากมายนั้นก็คิดว่าสวรรค์อยู่ที่นั่น บาบูกำลังได้ก่อตั้งอาณาจักรของรามหรือไม่? อ้อ! เป็นโลกที่ดโมประธานเดียวกันนั้นและความทุกข์ก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ สิ่งนี้จะสามารถถูกเรียกว่าอาณาจักรของรามได้อย่างไร? ผู้คนกลับมาไม่รู้คิดอย่างมาก! ผู้ที่ไม่รู้คิดก็ถูกกล่าววาทโมประธาน ผู้ที่รู้คิดนั้นก็สโตประธาน วงจรนี้ยังคงหมุนต่อไป ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องถามพ่อในเรื่องนี้ เป็นหน้าที่ของพ่อที่ให้ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างนี้แก่ลูก และท่านยังคงทำเช่นนั้นต่อไป ท่านเฝ้าแต่อธิบายทุกสิ่งในมูรลี ลูกได้รับคำตอบกับทุกสิ่ง ดังนั้นลูกจะถามอะไรอีก? ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายได้ ดังนั้นลูกจะสามารถถามเกี่ยวกับสิ่งใด? ลูกสามารถเขียนบนกระดานว่า: เข้ามาข้างในและทำความเข้าใจว่าจะมีพลานามัยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิดได้อย่างไร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจตุรละลึกถึง:

1. รับฟังสิ่งที่พ่อพูดอย่างดีมากและดูดซับไว้ มีความใส่ใจที่จะถ่ายทอดแก่ผู้อื่น อย่าได้เพียงแต่ฟังด้วยหูข้างหนึ่งและปล่อยให้ออกไปจากหูอีกข้างหนึ่ง อย่าได้หาในเวลาของการหารายได้
2. กลายเป็นมือขวาของพ่อ และนำคุณประโยชน์มาให้แก่คนอื่นๆอีกมากมาย ทำธุรกิจของการกลายเป็นนารายณ์และทำให้ผู้อื่นเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา

พร: พร: ขอให้ลูกหยุดรับฟังข่าวที่ไร้ประโยชน์และเพิ่มความสนใจของลูกกับสิ่งนั้น และใส่จุดฟูลสตอปและด้วยวิธีนั้นกลับมาเป็นอิสระจากการทำตามการกำหนดของผู้อื่น
ขณะที่เคลื่อนไหวไป ลูกบางคนก็ปะปนสรีรม์เข้ากับการกำหนดของดวงวิญญาณอื่น เมื่อบราห์มินถ่ายทอดข่าวของโลก พวกเขาจะรับฟังด้วยความสนใจอย่างมาก ลูกไม่สามารถทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนั้นและก็ยังฟังสิ่งนั้น และดังนั้นข่าวต่างๆก็เข้าไปในสติปัญญาของลูกและแล้วเวลาก็สูญเสียไปโดยไร้ประโยชน์ ดังนั้น คำแนะนำของพ่อคือ ฟังแต่ไม่ได้ยิน แม้ว่าใครมาเล่าสิ่งใด ให้กับลูกเพียงแต่ใส่จุดฟูลสตอป สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ยินเกี่ยวกับใครบางคนอย่าได้มีความรู้สึกไม่ชอบใดๆในสายตาหรือความคิดของลูกต่อบุคคลนั้น และแล้วลูกจะถูกกล่าวได้ว่าเป็นอิสระจากการกำหนดของผู้อื่น

คติพจน์: สันสการ์ที่มีขีดจำกัดไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในหัวใจของผู้ที่มีหัวใจอันกว้างใหญ่แม้ในความฝันของพวกเขา

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียวกันภายใต้ทิศทางเดียวกัน ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวและดังนั้นวิญญาณปีศาจร้ายทั้งหมดจึงวิ่งหนีไป
- คำถาม:** อะไรคือพื้นฐานหลักของการกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า?
- คำตอบ:** มีเพียงผู้ที่ดูดซับทุกๆ ประเด็นที่บาบาพูดเท่านั้นที่กลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า ตัดสินระหว่างสิ่งที่บาบาพูดและสิ่งที่ซุ่มนุมนของราวันเหล่านั้นพูด การเก็บความรู้ที่พ่อให้ไว้ในสติปัญญาของลูกและการเป็นผู้วางกองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองคือการกลับมาที่มีโชคหลายล้านเท่า เป็นเพียงด้วยการดูดซับความรู้ที่เท่านั้นที่ลูกกลับมาที่มีคุณธรรม

โอมชานติ ในภาษาอังกฤษลูกจะเรียกท่านว่า “พ่อทางจิตวิญญาณ” เมื่อลูกไปยังยุคทอง จะไม่มีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นๆ ลูกรู้ว่าจะเป็นอาณาจักรของลูกในยุคทอง และไม่ว่าภาษาของเรานั้นจะเป็นเช่นไร จะใช้เพียงภาษานั้นเท่านั้นที่นั่น ภายหลังภาษานั้นก็เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ เวลาที่มีภาษาจำนวนนับไม่ถ้วน ราชาก็เป็นเช่นไรภาษาที่ใช้ก็เป็นเช่นนั้น เวลาที่ลูกๆ ทุกคนรู้ว่า ลูกทุกคนในทุกศูนย์เป็นหนึ่งเดียวกันภายใต้ทิศทางเดียว ลูกต้องคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเพื่อที่วิญญาณปีศาจร้ายทั้งหมดจะจากไป พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าคงอยู่ในทุกคน กิเลสทั้งห้ามีอยู่ในดวงวิญญาณเท่านั้น เหล่านี้เป็นวิญญาณปีศาจร้ายนั่นคือกิเลสมีชื่อว่า สำนักที่เป็นร่าง, ตัณหาราคะ, ความโกรธ ฯลฯ ไม่ใช่ว่าพระเจ้าจะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หากใครเคยพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน บอกพวกเขาว่า: ดวงวิญญาณและกิเลสทั้งห้าในดวงวิญญาณเหล่านั้นอยู่ในทุกหนแห่ง ไม่ใช่ว่าพระเจ้านั้นคงอยู่ในแต่ละคน วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าจะคงอยู่ในพระเจ้าได้อย่างไร? ด้วยการดูดซับทุกๆ ประเด็นอย่างดีมาก ลูกก็จะกลับมาที่มีโชคหลายล้านเท่า เวลาที่จึงตัดสินสิ่งที่ผู้คนในโลกที่เป็นของซุ่มนุมนราวันพูดและสิ่งที่พ่อพูด มีดวงวิญญาณอยู่ในทุกร่างกายและกิเลสทั้งห้ามีอยู่ในดวงวิญญาณเหล่านั้น กิเลสทั้งห้านี้คือวิญญาณปีศาจร้ายไม่ได้อยู่ในร่างกาย สิ่งเหล่านั้นมีอยู่ในดวงวิญญาณ วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ไม่ได้มีอยู่ในยุคทอง ชื่อที่แท้จริงคือโลกของเทพ นี่คือนั่นที่เป็นเช่นปีศาจ ปีศาจก็ถูกเรียกว่าปีศาจ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน เวลาที่ลูกกำลังเปลี่ยนแปลง ที่นั่นลูกไม่มีกิเลสหรือข้อบกพร่องใดๆ ลูกเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ลูกกลับมาเต็ม 16 องค์ ลูกเป็นเช่นนั้นในตอนเริ่มต้นและแล้วลูกก็ลงมา เวลาที่ลูกรู้ว่าวงจรของ 84 ชาติเกิดขึ้นหมุนไปอย่างไร เวลาที่เราดวงวิญญาณมีนิมิตของตนเอง นั่นคือเวลานี้เรามีความรู้ของวงจรนี้ ในขณะที่เดินเหิน, นั่ง และเคลื่อนไหวไปมา ลูกต้องเก็บความรู้ที่ไว้ในสติปัญญาของลูก พ่อกำลังสอนความรู้นี้แก่ลูก พ่อมาในบาร์ตเท่านั้นและให้ความรู้ทางจิตนี้ ผู้คนพูดถึงบาร์ตของพวกเขา ในความเป็นจริงการเรียกบาร์ตว่าฮินดูสถานเป็นสิ่งผิด ลูกรู้ว่าเมื่อบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ก็มีเพียงอาณาจักรของเราและไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น นั่นเป็นโลกใหม่ ผู้คนพูดถึงนิวเดลี ดั้งเดิมแล้วเดลินั้นไม่ได้ถูกเรียกว่าเดลี เดลีถูกเรียกว่าปารีสสถาน เวลาที่พวกเขาเรียกที่นั่นว่านิวเดลี และโอลด์เดลี และแล้วก็จะไม่มีทั้งโอลด์เดลีหรือนิวเดลี ที่นั่นจะถูกเรียกว่าปารีสสถาน เดลีถูกเรียกว่าเป็นเมืองหลวง จะเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ จะไม่มีสิ่งใดนอกจากอาณาจักรของเราที่นั่น ไม่มีอาณาจักรเลยในเวลานี้ และเหตุนี้เองลูกจึงพูดว่าบาร์ตคือแผ่นดินของเรา ไม่มีราชาเลย ความรู้ทั้งหมดจะคงหมุนในสติปัญญาของลูกๆ ต่อไปเรื่อยๆ แท้จริงแล้วเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในโลกนี้ ไม่ได้เป็นอาณาจักรของคนอื่น พวกเขามีชีวิตอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมนาและนั่นถูกเรียกว่าปารีสสถาน เมืองหลวงของเหล่าเทพคือเดลีเสมอ และดังนั้นเวลานี้ทุกคนจึงถูกดึงดูดจากสิ่งนั้น เดลีเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดด้วยเช่นกันและเป็นศูนย์กลาง ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่าลูกเคยทำบาปอย่างแน่นอนและลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาป ในยุคทองดวงวิญญาณบริสุทธิ์และมีบุญ พ่อผู้เดียวเท่านั้นมาและทำให้ลูกบริสุทธิ์ และลูกก็เฉลิมฉลองวันเกิดของท่านด้วยเช่นกัน(ชีพแจนตี) คำว่า “แจนตี” นั้นใช้กับทุกคน เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกว่าชีพราตรี (ราตรีของชีวา) ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถเข้าใจความหมายของคำว่า “กลางคืน” แม้แต่นักปราชญ์ที่ดึดาลๆ ก็ไม่รู้ชีพราตรีคืออะไรและพวกเขาจะฉลองอะไร? พ่อได้อธิบายแล้วว่า “กลางคืน” หมายถึงอะไร มีการละเล่นของความสุขและความทุกข์ในแต่ละวงจรของ 5000 ปี ความสุขถูกเรียกว่ากลางวันและความทุกข์ถูกเรียกว่ากลางคืน ดังนั้นจึงมีการบรรจบกันระหว่างกลางวันและกลางคืน ครึ่งหนึ่งของวงจรคือแสงสว่างและอีกครึ่งหนึ่งของวงจรคือความมืดมิด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทุกสิ่งใช้เวลายาวนาน ที่นี้เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที นี่คือนิยามที่ง่ายดายอย่างสมบูรณ์ ก่อนอื่นลูกต้องไปสู่อินแดนแห่งการหลุดพ้น แม้ว่าลูกๆ จะจดจำว่าลูกคงอยู่ในการหลุดพ้นในชีวิตและบ่วงพันธะในชีวิต

มายาวนานเพียงใด ลูกก็ลืมสิ่งนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่ออธิบายว่า: คำว่า “โยคะ” นั้นถูกต้อง อย่างไรก็ตามของพวกเขาคือ โยคะทางร่าง นี่คือนิยามของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ชันยาสที่สอนพระโยคะมากมายหลายประเภท ฯลฯ และ ดังนั้นผู้คนจึงกลับมาสับสน ท่านคือพ่อและเป็นครูของลูกๆ ด้วยเช่นกัน และดังนั้นลูกต้องมีโยคะกับท่าน ลูกต้องศึกษา เล่าเรียนกับครู เมื่อเด็กเกิดมา ก่อนอื่นเขาก็มีโยคะกับพ่อของเขา และเมื่อเขาอายุได้ห้าปี เขาก็มีโยคะกับครูของเขา และ แล้วเมื่อถึงวัยเกศียณ เขาก็ต้องมีโยคะกับภรรยาของเขา สามบุคคลหลักนี้ได้รับการจดจำ ทั้งหมดนั้นแยกกัน ที่นั่นพ่อมาเพียง ครั้งเดียวเท่านั้นและกลายเป็นพ่อและเป็นครูด้วยเช่นกัน ท่านนั้นมหัศจรรย์ ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้นอย่างแน่นอน เป็น เวลาชาติแล้วชาติเล่าที่ลูกจดจำทั้งสามแยกกัน ในยุคทองเช่นกันลูกมีโยคะกับพ่อของลูกและแล้วก็มีกับครู พวกเขาศึกษา เล่าเรียนที่นั่นเช่นกัน แต่ไม่จำเป็นสำหรับลูกที่นั่น เพราะทุกคนอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีความ ยากลำบากอะไรในการจดจำสิ่งทั้งหมดเหล่านี้หรือ? เป็นสิ่งที่ย่ายายอย่างแน่นอน สิ่งนี้ลูกเรียกว่าโยคะที่ย่ายาย อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ธรรมดา พ่อพูดว่า พ่อใช้ร่างนี้มาใช้ชั่วคราว และแม้กระนั้นก็เป็นเพียงระยะเวลาที่สั้นมาก ผู้คนเข้าสู่ สภาพของการปลดเกษียณเมื่อพวกเขากลับมาอายุ 60 ปี มีคำกล่าวว่าเมื่อลูกไปถึงอายุถึง 60 ปี ลูกก็ต้องใช้ไม้เท้า เวลานี้ ทุกคนมีไม้เท้า ทุกคนจะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ สูดินแดนนิพพาน นั่นคือบ้านที่แสนหวาน บ้านที่สดแสนหวาน เป็นไปสำหรับสิ่งนั้นที่ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมาย เวลานี้ลูกได้วนไปรอบวงจร ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลยแต่ก็ เพียงพูดเท็จด้วยการพูดว่าวงจรนั้นหลายแสนปี หากเป็นเรื่องของหลายแสนปี ลูกก็ไม่สามารถได้รับการพักผ่อน จะเป็น เรื่องยากมากที่จะพักผ่อน ลูกได้รับการพักผ่อน นั่นลูกเรียกว่าบ้านของความเจ็บสงบ โลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือนานทาง โลกที่แสนหวาน นั่นคือบ้านทางจิตที่แสนหวานที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณคือจรวดที่เล็กอย่างแท้จริงและไม่มีสิ่งใดที่เร็ว ยิ่งกว่านั้น ดวงวิญญาณนั้นรวดเร็วที่สุด ดวงวิญญาณออกจากร่างกายของเขาในหนึ่งวินาทีและโยนบินไป ร่างต่อมา ก็ พร้อมสำหรับเขา ตามละครเขาต้องไปในเวลาที่ถูกต้องอย่างแน่นอน ละครถูกต้องมาก ลูกรู้ว่าไม่มีความไม่ถูกต้องใดใน ละครนี้ ตามละครพ่อก็มาในเวลาที่ถูกต้องแม่นยำของพ่อเช่นกัน ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่หนึ่งวินาที ลูกจะ สามารถบอกได้อย่างไรว่าพ่อผู้เป็นพระเจ้าอยู่ในผู้ใดเมื่อไร เมื่อท่านให้ความรู้แก่ลูกๆ และนั่นที่นั่นและอธิบายแก่ลูก ผู้คน เกลี้ยกล่อมราตรีของชีวา พวกเขารู้ว่าที่พ่อชีวามาที่นั่นเมื่อไหร่หรือมาอย่างไร พวกเขากล่อมกล่อมราตรีของชีวาและราตรี ของกฤษณะ แต่พวกเขาไม่ได้กล่อมราตรีของรามเพราะมีความแตกต่าง พร้อมกับราตรีของชีวาพวกเขาก็กล่อมกล่อมราตรี ของกฤษณะด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ที่นั่นเป็นอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจของราวัน เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่ เข้าใจ ผู้ที่คือบาริ ชัยชราจะถูกเรียกว่าบาริ เด็กเล็กๆจะไม่ถูกเรียกว่าบาริ เด็กบางคนถูกเรียกว่าบาริด้วยความรัก ดังนั้นพวกเขาจึงเรียกศรัทธาของบาริด้วยความรักด้วยเช่นกัน เขาก็จะถูกเรียกว่าบาริเมื่อเขาโตขึ้นและมีลูก ศรั ทิธาของคือเจ้าชาย แล้วลูกของเขามาจากไหน? พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างของชัยชรา สิ่งนี้ลูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ด้วย เช่นกัน แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งในพระคัมภีร์ที่ถูกต้อง บางสิ่งที่ดี ช่วงชีวิตของบราห์มาที่ลูกเรียกว่าช่วงชีวิตของประชาบิดา บราห์มา แน่แน่นอนว่าช่วงชีวิตของบราห์มาจะเป็นในเวลานี้ ช่วงชีวิตของบราห์มาที่จะจบลงในวันแดนของความตาย นี่ไม่ใช่ดินแดน แห่งความเป็นอมตะ สิ่งนี้ลูกเรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด สิ่งนี้ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของใครนอกจาก ลูกๆ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่า: ลูกๆ ที่สดแสนหวาน ลูกไม่รู้ถึงชาติเกิดของลูก พ่อบอกลูกว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร และดังนั้นเวลานี้ลูกรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ แต่ละยุคคือ 1250 ปี และลูกก็มีจำนวนของชาติเกิดที่แน่นอนในแต่ละยุค มีบัญญัติ ของ 84 ชาติเกิด ไม่สามารถมีบัญญัติของ 8.4 ล้านชาติเกิดได้ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าวงจรของ 84 ชาติเกิด ไม่มีใครจะจดจำสิ่งใด ของ 8.4 ล้านชาติเกิด ที่นั่นมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น ดูชีวาเด็กๆจะยังคงเกิดมาอยู่เรื่อยๆและทำให้เกิดความทุกข์ มากมายเพียงใด นี่ลูกเรียกว่านรกสุดขีด เป็นโลกที่สกปรกอย่างแท้จริง ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้เรากำลังเตรียมตัวเพื่อไปสู่โลก ใหม่ หากบาปของเราถูกตัดออกไป เรา ก็จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่ทำบาปใดๆในเวลานี้ การใช้ ดาบของต้นหาคะตอกคือการสร้างความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ อาณาจักรของราวันนี้ กำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ เวลานี้คือตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก นี่คือนิยามมหากาฬที่ยิ่งใหญ่ สงครามสุดท้าย และแล้ว จะไม่มีสงครามอีกต่อไปแล้ว ที่นั่นจะไม่มีการสร้างไฟบุชายัญใดๆแล้ว เมื่อผู้คนสร้างไฟบุชายัญ พวกเขาก็มีไฟที่จะมีการ ใส่สิ่งสังเวย พ่อสร้างไฟบุชายัญของรูดราที่ลูกๆสังเวยสิ่งของเก่าๆ ทั้งหมดของลูก เวลานี้พ่ออธิบายแล้วว่า นี่คือนิ พุชายัญของความรู้ของรูดรา ชีวาถูกเรียกว่ารูดรา พวกเขาส่งถึงลูกประจำของรูดรา ผู้คนที่อยู่ในหนทางสันโดษไม่รู้ ชนบทรณนิยมประเพณีใดของหนทางครอบครัว พวกเขาดูเพียงแต่ละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาและเข้าไปในป่า ชื่อ ที่แท้จริงคือการสละละทิ้ง การสละละทิ้งของอะไร? สละละทิ้งบ้านและครอบครัว พวกเขากลับไปมือเปล่า ก่อนอื่นใดกฎ ของพวกเขาก็ได้ทดสอบพวกเขาอย่างมากและทำให้พวกเขาทำงานทั้งหมด ก่อนหน้านั้นพวกเขาเพียงแต่ยอมรับแบ่งเป็น ทาน พวกเขาจะไม่รับอาหารที่ปรุงแล้ว พวกเขาต้องอาศัยอยู่ในป่า และพวกเขาจะมีแต่ผักที่เป็นหัวที่เกิดจากรากและ ผลไม้เท่านั้นที่นั่น มีการจดจำกันว่าชันยาสจะรับประทานสิ่งนั้นเมื่อพวกเขาสวดบูชา เวลานี้อย่าได้ถามเลยว่าพวก

เขาทำอะไรอยู่เรื่อยๆ! นี่ลูกเรียกว่าโลกที่ชั่วร้าย ในขณะที่นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ดังนั้นลูกควรจะเข้าใจว่าลูกมีกิเลส (ผู้ที่ข้องแวะในกิเลส) พ่อพูดว่า ยุคทองลูกเรียกว่าชั่ววอยซึ่งโลกที่ปราศจากกิเลส ที่นั่นทุกคนคือมนุษย์ที่ไม่บริสุทธ์ และเหตุนี้เองแทนที่จะเรียกตนเองว่าเทพ พวกเขาก็เรียกตนเองว่าอินดู พ่อเฝ้าแต่อธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ตั้งแต่เริ่มแล้วลูกคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านให้มรดกเป็นเวลา 21 ชาติแก่ลูก ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน: ลูกมีบาปของชาติแล้วชาติเล่าบนศีรษะของลูก ลูกเรียกหาพ่อเพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากบาปเหล่านั้น ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมดนั้นเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธ์! พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งใดเลย เพียงแต่ร้องเพลงนั้นอยู่เรื่อยๆ และตบมือของพวกเขา หากใครก็ตามถามพวกเขาถึงวิธีที่จะมีโยคะกับพระเจ้าหรือวิธีที่จะได้พบกับท่าน พวกเขาก็จะพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นี่คือหนทางที่พวกเขาชี้แนะให้แก่ผู้อื่นหรือ? พวกเขาพูดว่าสามารถพบพระเจ้าได้ด้วยการศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์ อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า พ่อมาทุกๆ 5000 ปีตามแผนของละคร ไม่มีใครนอกจากพ่อที่รู้ถึงความลับของละครนี้ ไม่สามารถมีละครของหลายแสนปี เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูก: นี่คือเรื่องของ 5000 ปี บาบาก็ได้บอกลูกในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกันว่า: มานมานะบาฟ! นี่คือมนตราที่ยิ่งใหญ่ นี่คือมนตราที่ลูกจะใช้เพื่อเอาชนะมายา มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ทั้งนี้และอธิบายความหมายของสิ่งนั้นแก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายความหมายนั้น ได้มีการจดจำกันมาด้วยเช่นกันว่า ผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธ์สำหรับทุกคนคือผู้เดียว ไม่สามารถเป็นมนุษย์และไม่สามารถใช้กับเทพได้ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข ไม่มีใครทำความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่น ไม่มีการทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะพบพระเจ้า ในยุคทองไม่มีความเลื่อมใสศรัทธา เพราะพวกเขาจะได้รับมรดกของพวกเขาเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เหตุนี้เองจึงได้รับการจดจำว่า: ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ ที่นั่นมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขายึดมั่นแล้วกล่าวว่า: พระเจ้าได้โปรดเมตตา! โลกที่มีความทุกข์ของยุคเหล็กนี้ไม่ได้คงอยู่ตลอดเวลา ยุคทองและยุคเงินกลายเป็นอดีตและสิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ไม่มีใครสามารถจดจำสิ่งใดที่หลายแสนปีได้ เวลานี้พ่อให้ความรู้ทั้งหมดนี้แก่ลูก ท่านให้คำแนะนำของท่านเองแก่ลูก และอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูกด้วยเช่นกัน เป็นเรื่องของ 5000 ปี เวลานี้ลูกๆ ตระหนักถึงสิ่งนี้ เวลานี้ลูกอยู่ในอาณาจักรต่างแดน ลูกเคยมีอาณาจักรของลูกเอง ที่นั่นผู้คนได้รับอาณาจักรของเขาด้วยการต่อสู้รบราโดยใช้อาวุธและด้วยความรุนแรง ลูกๆ กำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกด้วยพลังโยคะ ลูกต้องการโลกที่สโตประธาน โลกเก่านี้กำลังจะจบลงและกลายเป็นโลกใหม่ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าโลกเก่าของยุคเหล็ก ยุคทองนั่นคือโลกใหม่ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ชันยาสชี้พูดว่า ทั้งหมดนี้คือจินตนาการของลูก พวกเขายู่ว่าเป็นยุคทองที่นั่นและยุคเหล็กที่นั่นด้วยเช่นกัน เวลานี้พ่อนั่งที่นั่นและอธิบายว่า: ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่รู้จักพ่อ หากใครบางคนจะรู้จักท่าน พวกเขาก็จะให้คำแนะนำของท่าน ไม่มีใครเข้าใจว่ายุคทองและยุคเงินคืออะไร พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ อย่างดีมาก พ่อเองก็รู้ทุกสิ่ง ท่านคืออานันดา นั่นคือท่านนั้นเต็มไปด้วยความรู้ ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นมหาสมุทรแห่งความสุข เป็นไปจากท่านที่เรากำลังจะได้รับมรดก พ่อทำให้ลูกทัดเทียมกับท่านในความรู้นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นี่เป็นเวลาที่จะกลับมาได้รับปลดปล่อยจากบาป ดังนั้นอย่าได้ทำบาปใดๆ ในเวลานี้ สิ่งเวทย์สิ่งเก่าๆ ทั้งหมดของลูกไปในไฟบูชายัญของรูद्रานี้

2. เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูก ดังนั้นพร้อมกับการจดจำพ่อและครู จดจำสัทครูด้วย เพื่อที่จะไปสู่บ้านที่แสนหวาน จงทำให้ดวงวิญญาณสโตประธาน (บริสุทธ์)

พร: พร: ขอให้ลูกมีความคิดที่บริสุทธ์และเป็นบวกของตนเอง และเปลี่ยนแปลงความอ่อนแอที่ละเอียดอ่อนของลูกโดยการคิดเกี่ยวกับเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น

เพียงแต่พูดซ้ำประเด็นของความรู้นี้ การถ่ายทอดสิ่งเหล่านั้น และการรับฟังสิ่งเหล่านั้น ไม่ใช่การมีความคิดที่บริสุทธ์และเป็นบวกของตนเอง การมีความคิดที่บริสุทธ์และเป็นบวกของตนเองหมายถึงการคิดเกี่ยวกับความอ่อนแอที่ละเอียดอ่อนของลูก ความผิดพลาดเล็กๆ น้อยๆ ของลูกและจบสิ้นหรือเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านั้น ความหมายของสิ่งนั้นคือการมีความคิดที่บริสุทธ์และเป็นบวกสำหรับตนเอง ลูกทั้งหมดไตร่ตรอง

ความรู้นี้เป็นอย่างดีมาก แต่การใช้ความรู้นี้เพื่อตนเองและเปลี่ยนแปลงตนเองและกลายเป็นตัวของดารุ่นา
คือเมื่อลูกได้รับคะแนนในผลลัพธ์สุดท้าย

คติพจน์: จดจำการณ์การวันฮาร์บาบาในทุกขณะ และลูกจะไม่มี ความหยิ่งโสของจิตสำนึกของ “ฉัน” ใดๆ

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาอยู่เบื้องหน้าแม่และพ่อเป็นการส่วนตัวเพื่อที่จะได้รับความสุขที่ไร้ขีดจำกัด พ่อได้นำลูกออกไปจากความทุกข์อันใหญ่หลวงและนำลูกไปสู่ความสุขอันยิ่งใหญ่
- คำถาม:** พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อยู่ในสภาพที่สงวนไว้และไม่ได้ใช้ชาติเกิดเพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** เพราะต้องมีใครบางคนที่สามารถทำให้ลูกสโตประธานจากตโมประธาน หากพ่อจะต้องใช้ชาติเกิดด้วยแล้ว ใครจะทำให้ลูกสวยงามจากนาเกลียด เหตุนี้เองพ่อจึงอยู่ในสภาพที่สงวนไว้
- คำถาม:** เหตุใดเทพถึงมีความสุขอยู่เสมอ
- คำตอบ:** เพราะพวกเขาบริสุทธิ์ เนื่องจากความบริสุทธิ์ของพวกเขา กิจกรรมของพวกเขาได้รับการปรับปรุง ที่ใดมีความบริสุทธิ์ ที่นั่นก็จะมี ความสงบและความสุข สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์

โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ท่านคือพ่อ และท่านก็เป็นแม่กับพ่อด้วยเช่นกัน ลูกเคยร้องเพลง: ท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกๆ ของท่าน ทุกคนเฝ้าแต่เรียกหา พวกเขาเรียกหาใคร? เรียกหาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจว่าความสุขที่มหาศาลใดที่พวกเขาได้รับจากความเมตตาของท่านหรือที่พวกเขาได้รับสิ่งนั้นเมื่อไหร่ พวกเขาไม่แม้แต่จะเข้าใจว่าความสุขอันยิ่งใหญ่ นั้นหมายถึงสิ่งใด เวลาลูกกำลังนั่งที่นั่นเบื้องหน้าท่าน ลูกรู้ว่ามี ความทุกข์ที่ใหญ่หลวงเพียงใด นี่คือการดิ้นรนแห่งความสุข ในขณะที่นั่นคือการดิ้นรนแห่งความสุข สิ่งนี้ไม่เข้าไปสู่สติปัญญาของใครว่าพวกเขาเคยมีความสุขอย่างมากถึง 21 ชาติเกิดเมื่อพวกเขาอยู่ในสวรรค์ และลูกก็ไม่ได้มีประสบการณ์นี้มาก่อนด้วยเช่นกัน เวลาลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นแม่และพ่อ ลูกรู้ว่าลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองสวรรค์เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด เวลาลูกรู้จักพ่อและลูกมาเพื่อที่จะเข้าใจทั้งจักรวาลจากพ่อด้วยเช่นกัน ก่อนหน้านั้นเราเคยมีความสุขอันยิ่งใหญ่ และแล้วเราก็ได้มีความสุขอย่างใหญ่หลวง สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกแต่ละคนตามลำดับกันไป ลูกๆ ซึ่งเป็นนักเรียนควรจะจดจำสิ่งนี้เสมอ แต่บাবาก็เห็นว่าลูกลืมสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและเหตุนี้เองลูกจึงเหี่ยวเฉา สภาพของลูกได้กลายเป็นเหมือนกับสภาพของต้นไมยราพ มายานันจูโจมลูก ลูกไม่มีความสุขที่ลูกควรจะมีอีกต่อไป สถานภาพก็ตามลำดับกันไป ลูกทั้งหมดไปสู่สวรรค์ แต่ที่นั่นเช่นกัน พวกเขาทั้งหมดตั้งแต่ราชาถึงยาจกมีปวงประชาที่ยากจนและปวงประชาที่มั่งคั่งที่นั่นเช่นกัน เป็นเช่นนั้นในสวรรค์และในนรกด้วยเช่นกัน มีผู้ที่สูงสุดและผู้ต่ำสุด เวลาลูกรู้ว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อได้รับความสุขอย่างมหาศาล ลักษณะและนารายณ์เคยมีความสุขอย่างสิ้นเหลือ ประเด็นหลักคือความบริสุทธิ์ หากไม่มีความบริสุทธิ์ ลูกก็ไม่สามารถได้รับความสงบหรือความรุ่งเรือง พฤติกรรมที่ดีมากเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสิ่งนี้ พฤติกรรมของผู้คนนั้นได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยความบริสุทธิ์ เมื่อผู้คนบริสุทธิ์ พวกเขาก็เรียกว่าเทพ ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ เทพมีความสุขเสมอ มนุษย์ไม่สามารถคงอยู่อย่างมีความสุขได้ตลอดเวลา เป็นเทพที่มีความสุข ลูกเคยกราบไหว้บูชาเทพเหล่านั้นเนื่องจากพวกเขานั้นบริสุทธิ์ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการบริสุทธิ์ เป็นในสิ่งนี้มีอุปสรรค ผู้คนต้องการความบริสุทธิ์ที่ทำให้เกิดมีความสุขในโลก บาบาวพูดว่า โดยที่ไม่มี ความบริสุทธิ์ ก็ไม่สามารถมีความสุขได้ ประเด็นหลักและประเด็นแรกคือความบริสุทธิ์ เป็นเพียงด้วยความบริสุทธิ์เท่านั้นที่พฤติกรรมของบุคคลนั้นจะได้รับการเปลี่ยนแปลง ด้วยการกลับมาไม่บริสุทธิ์ พฤติกรรมของบุคคลนั้นก็หายไป ลูกต้องเข้าใจสิ่งนั้น หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเทพอีกครั้ง ต้องใช้ความบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ และเหตุนี้เองมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์จึงก้มลงให้กับพวกเขา สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ทุกคนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! พ่อพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด จงเอาชนะสิ่งนั้น ด้วยการเอาชนะตัณหาราคะเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อลูกบริสุทธิ์และสโตประธานก็มีความสุขและความสงบ เวลาลูกจดจำว่านี่คือเรื่องของเมื่อวานนี้เท่านั้น เมื่อลูกเคยบริสุทธิ์ก็มีความสุขและความสงบอย่างสิ้นเหลือและลูกมีทุกสิ่ง เวลาลูกต้องกลายเป็นลักษณะและนารายณ์อีกครั้ง สิ่งหลักและสิ่งแรกในสิ่งนี้คือการกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ สิ่งนี้ก็ได้รับการจดจำ นี่คือการไพบูลย์ของความรู้ จะมีอุปสรรคในสิ่งนี้อย่างแน่นอน ผู้คนสร้างความยุ่งยากมากมายเนื่องจากความบริสุทธิ์ ชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจและชุมชนที่สูงส่งได้รับการจดจำ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าในยุคทองพวกเขาเคยเป็นเทพ แม้ว่าใบหน้าของพวกเขาจะเป็นใบหน้าของมนุษย์พวกเขาก็เรียกว่าเป็นเทพ ที่นั่นพวกเขาสโตประธานอย่างสมบูรณ์ ไม่มีข้อบกพร่องใดๆ ที่นั่น ทุกสิ่งสมบูรณ์พร้อมที่นั่น พ่อก็สมบูรณ์พร้อม และดังนั้นท่านจึงทำให้ลูกๆ สมบูรณ์พร้อมด้วยเช่นกัน ลูกกลับมาบริสุทธิ์และสวยงามอย่างมากด้วย

พลังโยคะ นักเดินทางนี้ผู้ที่มาและทำให้ลูกสวยงามจากหน้าเกลียดมีความสวยงามเสมอ มีความงามตามธรรมชาติที่นั่น ไม่มีความจำเป็นที่จะทำให้ใครสวยงาม ผู้ที่สโตประธานจะสวยงาม และแล้วพวกเขาก็กลับมาเกลียด เมื่อพวกเขาโตมา ประธาน ชื่อที่แท้จริงคือชัม-ซุนดร้า(ผู้ที่หน้าเกลียดและสวยงาม) เหตุใดคุณจึงเรียกว่าเป็นชัม-ซุนดร้า? ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถบอกลูกถึงความหมายของสิ่งนี้ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถบอกลูกถึงสิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้บอกลูก ในรูปภาพพวกเขาได้แสดงให้เห็นเทพพร้อมกับกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เทพไม่มีความจำเป็นสำหรับกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พวกเขาจะทำอะไรกับหอยสังข์ล่ะ? ลูกๆ บราห์มินคือผู้ควมกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกคือผู้ที่ต้องเป่าหอยสังข์ ลูกรู้ว่าเวลานี้กำลังมีการก่อตั้งความสงบในโลกอย่างไร พร้อมกับสิ่งนี้ที่กิจกรรมของลูกต้องดีด้วยเช่นกัน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน ลูกไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของเหล่าเทพและพูดถึงพฤติกรรมของลูกเอง อย่างไรก็ตามเหล่าเทพไม่ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลูก ผู้เดียวที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลูกคือผู้อื่น ชีพบาบาไม่มีตัวตน ลูกจะไม่พูดกับท่านว่า ท่านนั้นเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม คำยกย่องของชีวานั้นแยกออกไป ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญเหล่าเทพ แต่เราจะสามารถกลายเป็นเช่นพวกเขาได้อย่างไร? เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ เวลาลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาสมบูรณ์พร้อม แล้วร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์นี้ก็จะไม่หลงเหลืออยู่ และจากนั้นลูกก็จะไปและรับร่างกายที่บริสุทธิ์ ไม่สามารถมีร่างกายที่บริสุทธิ์ใดที่นี่ จะสามารถมีร่างกายที่บริสุทธิ์ได้เมื่อวัตถุธาตุสโตประธานเท่านั้น ในโลกใหม่ทุกสิ่งสโตประธาน ในเวลานี้วัตถุธาตุทั้งห้าโตประธาน และเหตุนี้เองจึงมีภัยพิบัติอย่างมากมาเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดูซิว่าผู้คนตายเพิ่มขึ้นเรื่อยๆอย่างไร ผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญ ฯลฯ และหากเกิดอุบัติเหตุขึ้นพวกเขาก็ตาย น้ำ ดิน ฯลฯ นั้นก็สร้างความเสียหายอย่างมาก วัตถุธาตุทั้งหมดเหล่านี้กำลังช่วยเหลือลูก เมื่อมีพายุและน้ำท่วมฉับพลันในระหว่างการทำลายล้าง สิ่งเหล่านั้นก็คือภัยพิบัติทางธรรมชาติ ระเบิดที่ผู้คนได้ผลิตขึ้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นภัยพิบัติของพระเจ้า สิ่งเหล่านั้นสร้างขึ้นโดยมนุษย์ แผ่นดินไหว ฯลฯ ไม่ได้เกิดขึ้นจากมนุษย์ ภัยพิบัติเหล่านี้ทั้งหมดรวมกัน และสร้างความเบาสบายให้กับผืนดิน ลูกรู้ว่าบาบาทำให้ลูกเบาสบายอย่างแท้จริงอย่างไร? และพาลูกไปกับท่านไปสู่โลกใหม่อย่างไร? เมื่อหัวของลูกกลับมาเบาสบาย ลูกก็จะอยู่อย่างตื่นตัวอย่างมาก บาบาทำให้ลูกเบาสบายอย่างสมบูรณ์ ความทุกข์ทั้งหมดของลูกถูกขจัดออกไป เวลาลูกทั้งหมดมีหัวที่หนักหน่วงมาก และแล้วลูกทั้งหมดก็จะกลับมาเบาสบาย มีความสงบและความสุข ไม่ว่าใครบางคนจะเป็นของศาสนาใด ทุกคนควรจะมีความสุขที่บาบาได้มา เพื่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน เมื่อการก่อตั้งเสร็จสิ้นลง ทุกศาสนาก็จะถูกทำลาย ก่อนหน้านั้นลูกไม่มีความคิดเหล่านี้ในสติปัญญาของลูก เวลาลูกเข้าใจ ได้มีการจดจำกันว่า การก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบราห์มา และศาสนามากมายนับไม่ถ้วนทั้งหมดนั้นจะถูกทำลาย เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำงานนี้ ไม่มีใครนอกจากชีพบาบาสามารถทำสิ่งนี้ ไม่มีใครสามารถมีการเกิดทางจิตเช่นนั้นหรืองานทางจิตเช่นนั้น พ่อสูงสุดเหนือสิ่งใดและดังนั้นงานของท่านก็สูงอย่างมากด้วยเช่นกัน ท่านคือคาร์เนลารวันฮาร์(ผู้ที่ทำและดูแลใจผู้อื่นให้ทำ) ลูกถ่ายทอดความรู้ที่พ่อได้มาเพื่อขจัดบ่วงภาระที่สร้างขึ้นโดยดวงวิญญาณบาปออกไปจากโลกนี้ มีการจดจำกันว่า พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเดียวและทำลายศาสนาจำนวนมากมายนับไม่ถ้วน เวลานี้กำลังมีการทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่อย่างมาก ไม่มีใครนอกจากเทพสามารถเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ที่นี้พวกเขาเรียกผู้คนมากมายว่ามหาตมะ(ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) อย่างไรก็ตามเพียงดวงวิญญาณที่สูงส่งเท่านั้นที่เรียกว่ามหาตมะ สวรรค์ก็เรียกว่าเป็นอาณาจักรของราม ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น และดังนั้นเรื่องของกิเลสจึงไม่สามารถเกิดขึ้นได้ที่นั่น เหตุนี้เองนั้นจึงเรียกว่าเป็นโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ยิ่งลูกกลับมาเพียบพร้อมมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับความสุขเป็นระยะเวลายาวนานมากเท่านั้น ผู้ที่ไม่สมบูรณ์พร้อมก็ไม่สามารถได้รับความสุขมากเท่านั้น ในโรงเรียนเช่นกันบางคนก็สมบูรณ์พร้อมและบางคนก็ไม่สมบูรณ์พร้อม จะมองเห็นได้ถึงความแตกต่าง หมอหมายถึงหมอ แต่บางคนได้เงินเดือนน้อยมาก ในขณะที่คนอื่นนั้นได้เงินเดือนมากมาย ในทำนองเดียวกันเทพก็คือเทพแต่มีความแตกต่างอย่างมากมายในสถานภาพของพวกเขา พ่อมาและสอนการศึกษาที่สูงส่งนี้แก่ลูก คุณจะไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า คุณเรียกว่าชัม-ซุนดร้า พวกเขาแม้กระทั่งแสดงให้เห็นคุณลักษณะที่น่าเกลียด แต่คุณลักษณะไม่สามารถน่าเกลียดได้ รูปและนามของเขาเปลี่ยนไป เมื่อดวงวิญญาณกลับมาเกลียด พวกเขาที่มีรูป นาม สถานที่ และเวลาที่แตกต่างกันไป มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกแล้ว และดังนั้นเวลาลูกเข้าใจว่าลูกเข้ามาสู่วิถีปฏิบัติแต่ตอนเริ่มต้นอย่างไร ในตอนแรกลูกเป็นเทพ และจากเทพลูกก็กลายเป็นปีศาจ พ่อได้อธิบายแก่ลูกถึงนัยสำคัญของ 84 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน ซึ่งไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อเองมาและอธิบายความลับทั้งหมดแก่ลูก พ่อพูดว่า ลูกเป็นผู้เป็นที่รักของพ่อ ลูกเคยอาศัยอยู่กับพ่อที่บ้าน ลูกเป็นพี่น้องกัน ทั้งหมดนั้นเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีร่างกายใดๆ มีพ่อและลูกๆ พี่น้องเพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์อื่นใด พ่อไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด พ่อคงอยู่ในสภาพที่สวางไว้ตามละคร นั่นคือบทบาทของพ่อ พ่อได้บอกลูกด้วยเช่นกันว่าลูกได้ร้องเรียกหาผานานเท่าไร ไม่ใช่ว่าลูกเริ่มร้องเรียกหาท่านตั้งแต่ยุคทองแดง ไม่เลย ลูกเริ่มร้อง

เรียกหาพ่อมาเป็นเวลายาวนานหลังจากนั้น พ่อทำให้ลูกมีความสุข นั่นคือพ่อให้มรดกแห่งความสุขแก่ลูก ลูกพูดว่า บาบ เราได้มาหาท่านทุกๆ วงจรหลายต่อหลายครั้ง วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างต่อเนื่อง บาบ เราได้พบท่านทุกๆ 5000 ปี และ เราได้รับมรดกนี้ ลูกๆ ผู้เป็นนักเรียนทั้งหมดเป็นผู้มีร่างกาย ในขณะที่ผู้เดียวที่กำลังสอนลูกนั้นปราศจากร่าง ร่างนี้ไม่ได้ เป็นของท่าน ท่านเองนั้นปราศจากร่าง ท่านมาที่นี้และนำร่างกายมาใช้ ท่านจะสามารถสอนลูกๆ โดยที่ไม่ได้มีร่างได้ อย่างไร? ท่านเป็นพ่อของจิตวิญญาณทั้งหมด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทุกคนเรียกหาท่านและพวกเขาก็ได้ หมุนลูกประจำของรูตราอย่างแท้จริง ที่ด้านบนสุดนั่นคือดอกไม้มัน (พู่) แล้วก็ลูกปิดคู่ ทั้งสองนั้นคล้ายกัน เวลาที่ลูกเข้าใจ ว่าทำไมผู้คนถึงคารวะต่อดอกไม้มาก่อนจากนั้นก็เป็นผู้ที่ลูกหมั่นลูกประจำ ผู้คนหมั่นลูกประจำของเทพหรือลูกประจำของ ลูก? เป็นลูกประจำของเทพหรือลูกประจำของลูก ไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นลูกประจำของเทพ เป็นลูกประจำของบราห์มิน ผู้ที่พ่อมาและส่งสอนพวกเขา จากบราห์มินแล้วลูกก็กลายเป็นเทพ เวลาที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนและเมื่อลูกไปที่นั่น ลูกก็ จะได้มาซึ่งสถานภาพของเทพ ลูกประจำเป็นของลูกๆ บราห์มิน เป็นลูกประจำของลูก ที่ศึกษากับพ่อ ที่ทำความเพียร พยายามและกลายเป็นเทพ ความยิ่งใหญ่เป็นของผู้เดียวที่สอนลูก พ่อได้รับใช้ลูกๆ เป็นอย่างมาก ที่นั่นไม่มีใครแม้แต่ จดจำพ่อ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยหมั่นลูกประจำ เวลาที่ดอกไม้นั้นมาแล้วและกำลังทำให้ลูกกลายเป็น ดอกไม้ นั่นคือท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำของท่าน ลูกกำลังกลับมาสวยงาม เวลาที่ลูกได้รับความรู้ ของดวงวิญญาณ ลูกมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลกในสติปัญญาของลูก มีคำยกย่องของลูก เท่านั้น ลูกบราห์มินนั้นที่นี้และทำให้ผู้อื่นกลายเป็นบราห์มินเหมือนกับตัวลูกเอง และแล้วก็ทำให้พวกเขากลายเป็นเทพ เป็นชาวสวรรค์ เทพอาศัยอยู่ในสวรรค์ เมื่อลูกกลายเป็นเทพ ลูกก็จะไม่มีความรู้ของอดีต ปัจจุบัน และอนาคตที่นั่น เวลา นี้ลูกบราห์มินได้รับความรู้ของอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ไม่มีใครอื่นได้รับความรู้นี้ ลูกมีโชคมากๆ แต่แล้วมายาก็ทำให้ ลูกลืม บาบานี้ไม่ได้สอนลูก ท่านก็เป็นมนุษย์และกำลังศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน ผู้นี้คือคนสุดท้าย ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อันดับ หนึ่งแล้วก็กลายเป็นผู้ที่บริสุทธิ์อันดับหนึ่ง ท่านมีความสุขอย่างมาก เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก พ่อ กำลังทำให้ลูกสูงส่งมาก ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ขอให้ลูกมีบุตรชาย! สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน พ่อพูดว่า หากพ่อจะให้พรเหล่านี้ พ่อก็ต้องให้พรเหล่านี้แก่ทุกคนต่อไปเรื่อยๆ พ่อมาที่นี้เพื่อสอนลูกๆ ลูกได้รับพรทั้งหมดด้วย การศึกษาเล่าเรียน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่พ่อสมบูรณ์พร้อม ดังนั้นทำให้ตนเองสมบูรณ์พร้อมในทำนองเดียวกัน สร้างสมความบริสุทธิ์และเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของลูก สัมผัสประสบการณ์ของความสงบและความสุขที่แท้จริง
2. ในขณะที่เก็บความรู้ของตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของโลกไว้ในสติปัญญาของลูก จงทำงานรับใช้ของการทำให้ ผู้คนกลายเป็นบราห์มิน และจากนั้นก็กลายเป็นเทพ อย่าได้ลืมโชคที่สูงส่งของลูก

พร: พระ: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง และรับใช้ด้วยรูปของการสร้างสมคุณธรรม (dharna) และด้วยเหตุนี้ จึงได้รับผลของความสุขในทันที เป็นสิ่งที่ดีที่มีความกระตือรือร้นในงานรับใช้ อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ได้รับโอกาสที่จะรับใช้เพราะด้วย สถานการณ์ต่างๆ อย่าปล่อยให้สภาพจิตของลูกตกหรือปล่อยให้ความปั่นป่วนเข้ามาในตัวลูก ถ้าลูกไม่ได้ รับโอกาสในการถ่ายทอดความรู้นี้ ลูกยังสามารถสร้างผลกระทบต่อนักอื่นได้ด้วยรูปของการสร้างสม คุณธรรมของลูก แล้วลูกก็จะสะสมคะแนนในงานรับใช้ ลูกที่เป็นตัวของการสร้างสมคุณธรรมคือผู้รับใช้ ที่แท้จริง พวกเขามีประสบการณ์ในผลของความสุขทันทีเป็นการตอบแทนสำหรับงานรับใช้ของพวกเขา และจากพรของทุกคน

คติพจน์: มีหัวใจที่จริงแท้และทำให้ผู้ประทาน (Data) ผู้สร้าง (Vidhata) และผู้ประทานพร (Vardata) มีความพอใจ แล้วลูกจะอยู่อย่างมีความสุขสันต์ทางจิต

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึง ด้วยสิ่งนี้เท่านั้น ที่ลูกจะกลับมาสโตประธาน
- คำถาม:** พ่อมีความเมตตาอะไรต่อลูกๆ ของท่าน?
- คำตอบ:** คำสั่งที่พ่อให้เพื่อประโยชน์ของลูกๆ คือความเมตตาของท่าน คำแนะนำแรกของพ่อคือ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะอยู่อย่างหนึ่งเดียวมาก พวกเขาไม่มีวัน มีความคิดที่ผิด
- คำถาม:** ลูกๆ ควรจะมีการสมมนาอะไรในบรรดาลูกๆ?
- คำตอบ:** เมื่อใดก็ตามที่ลูกออกไปเดินเล่นจงมีการแข่งขันของการจดจําระลึกถึงและจากนั้นก็นั่งลงแล้วสมมนากัน ว่าลูกแต่ละคนได้จดจําพ่อได้นานแค่ไหน ที่นี้มีความสํานึกที่ดีมากสำหรับการจดจําระลึกถึง

โอมชานติ พ่อทางจิตตามลูกๆ ทางจิต: ลูกกำลังทำอะไร? ลูกๆ ทางจิตพูดว่า บาบา เราได้กลับมาสโตประธานจากสโตประธาน และดังนั้น, บาบา, ตามศรัทธาของท่าน เราจะต้องกลับมาสโตประธานอีกอย่างแน่นอน บาบา เวลานี้ท่านได้ชี้หนทางแก่เราแล้ว นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ เป็นสิ่งที่เก่าแก่ที่สุด สิ่งทีเก่าแก่ที่สุดคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึง แต่ไม่มีเรื่องของการโอ้อวดของสิ่งนั้น ลูกแต่ละคนสามารถถามตนเองว่า: ฉันจดจําพ่อมากแค่ไหน? ฉันกลับมาสโตประธานมากแค่ไหน? ฉันกำลังทำความเพียรพยายามอะไร? ในที่สุดเมื่อเวลาสุดท้ายมาถึงลูกก็จะสามารถกลับมาสโตประธานได้ ลูกจะเฝ้าแต่มิติดของสิ่งนั้นเช่นกัน ไม่ว่าใครในพวกเขาจะทำอะไรพวกเขาก็ทำสิ่งนั้นเพียงเพื่อตนเอง พ่อไม่ได้มีความเมตตาต่อพวกเขา ความเมตตาของพ่อคือการให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูกๆ เพื่อประโยชน์ของลูกเอง พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ ลูกๆ บางคนก็เข้าใจความรู้อย่างผิดๆ บาบารู้สึกว่าผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างนั้นมีความหยิ่งยโส ในขณะที่ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณคงอยู่อย่างหนึ่งเดียวมาก พวกเขาไม่มีวันมีความคิดที่ผิดๆ พ่อตัดสินใจให้ลูกทำความเพียรพยายามในทุกวิถีทาง มายานี้ก็มีพลังมากเช่นกัน แม้แต่ลูกๆ ที่ดีมาก เธอก็จะโง่ ด้วยเหตุนี้เองลูกประจำของบราห์มินจึงไม่สามารถสร้างขึ้นได้ วันนั้นบางคนอาจจะมีการจดจําระลึกถึงที่ดีมาก และพรุ่งนี้เขาก็จะมีความหยิ่งยโสของร่างกายเหมือนกับวัวตัวผู้และเหมือนกับกิ้งก่าเช่นกัน วัวตัวผู้นั้นก็มีความหยิ่งยโสอย่างมาก มีคำพูดที่ว่า วัวที่มีสำนึกเป็นร่างจะรู้อะไรเกี่ยวกับเสียงสวรรค์? สำนึกที่เป็นร่างนั้นไม่ถูกต้องอย่างมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ชีพบาบาพูดว่า พ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังที่สุด ไม่ใช่ว่าท่านเรียกตนเองว่าเป็นผู้รับใช้แล้วก็วางอำนาจ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกต้องกลับมาสโตประธานอย่างแน่นอน สิ่งนี้ง่ายดายนมาก ไม่มีความยุ่งยากใดในเรื่องนี้ ลูกต้องไม่พูดสิ่งใดด้วยปากของลูกที่โหนกก็ตามที่ลูกไปจงมีการจดจําระลึกถึงอยู่ภายใน ไม่ใช่ว่าบาบาช่วยลูกเมื่อลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่น พ่อมาเพื่อช่วยลูกโดยเฉพาะ พ่อมีความใส่ใจว่าลูกๆ ไม่ควรอยู่อย่างประมาทในทางใดก็ตาม มายาจะหลอกลูกที่นี้ สำนึกที่เป็นร่างนั้นแย่มาก ด้วยการกลับมาสำนึกที่เป็นร่าง,พวกเขาก็ตกลงไปกองกับพื้น บาบาพูดว่า เมื่อลูกมาและนั่งอยู่ที่นี้ ลูกยังคงต้องจดจําพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด พ่อพูดว่า พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจําพ่อบาปในหลายๆ ชาติเกิดของลูกจะถูกเผาไปในไฟโยคะนี้ ลูกบางคนยังไม่ถึงสภาพที่พวกเขาจะสามารถอธิบายให้แก่ใครก็ตามได้ดีมาก ต้องมีพลังโยคะในดาบของความรู้ด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วดาบนั้นก็ไม่มีประโยชน์เลย สิ่งหลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึง ลูกๆ มากมายก็ซ่องแหวะอยู่ในธุรกิจที่ผิดๆ ทุกประเภท พวกเขาไม่ได้อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึงหรือศึกษาเล่าเรียนและเหตุนี้เองพวกเขาก็ไม่มีเวลาสำหรับสิ่งนี้ พ่อพูดว่า อย่าได้ทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่ลูกจะสูญเสียสถานภาพของลูกโดยการซ่องแหวะอยู่ในธุรกิจของลูกๆ ล่ะ ลูกต้องสร้างอนาคตเอง อย่างไรก็ตามลูกต้องกลับมาสโตประธานด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก มีลูกมากมายดูแลพิทักษ์หน้าที่ใหญ่โต ฯลฯ แต่พวกเขาก็ไม่ได้อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึง บาบาได้อธิบายแล้วว่า ผู้ที่นำสงสารที่อยู่ในบ่วงพันธะนั้นอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึงมากยิ่งขึ้นกว่า พวกเขาเฝ้าแต่จดจําชีพบาบาแล้วแล้วแล้ว ชีพบาบา, จบสิ้นบ่วงพันธะนั้นของฉันด้วย! ได้มีการจดจําด้วยเช่นกันว่าผู้ที่ไร้เดียงสาที่ถูกทำร้าย ลูกๆ ต้องกลับมาอ่อนหวานมาก กลายเป็นนักเรียนที่แท้จริง ผู้ที่เป็นนักเรียนที่ดีก็จะไปและศึกษาในสวนอย่างสันโดษ พ่อพูดกับลูกด้วยเช่นกันว่า: ไม่ว่าลูกจะไปเดินเล่นที่ไหนให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจําบาบา มีความใส่ใจที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึง เมื่อเปรียบเทียบกับหาทรัพย์สมบัติเช่นนั้นแล้ว ทรัพย์สมบัติที่ไม่สูญสลายนี้มีคุณค่าที่สูงมาก ทรัพย์สมบัติที่

สูญสลายนั้นจะกลายเป็นเถ้าถ่าน บาบารู้ว่าลูกบางคนไม่ได้ทำงานรับใช้อย่างเต็มที่และแทบจะไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง พวกเขาไม่ได้ทำงานรับใช้อย่างแท้จริงเท่าที่ควร แต่ความใส่ใจของพวกเขาจะตรงไปที่การทำงานรับใช้ทางกายภาพแทน แม้ว่าสิ่งนั้นจะเกิดตามละครเช่นกัน พ่อก็ยังคงดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม พ่อพูดว่าไม่ว่าลูกกำลังทำงานอะไรก็ตาม แม้ว่าลูกกำลังเย็บผ้า จงจดจำพ่อ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่มายาสร้างอุปสรรค บาบารู้วิธีอธิบายแล้วว่ามายานั้นมีพลังและเธอจะต่อสู้กับผู้ที่มิมีพลังเช่นกัน บาบาก็ได้แบ่งปันประสบการณ์ของตัวเองเช่นกันว่า: พ่อฉันมีพลัง พ่อรู้ว่าพ่อกำลังจะเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย แต่กระนั้นก็ตามมายาก็ต่อต้านพ่อ มายาไม่ปล่อยให้ใครไ้ตามล่าฟัง เธอจะต่อสู้กับผู้ที่ยั้มแข็งที่กล้าหาญมากยิ่งขึ้น ลูกบางคนมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก พ่ออยู่อย่างปราศจากความหลงทะนงตนมาก ท่านพูดว่า พ่อคือผู้รับใช้ผู้ที่คารวะแม่แต่ลูกๆ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่สูงส่งมาก ความหยิ่งยโสของร่างกายทั้งหมดนี้ต้องสลายไป ผู้คนมากมายมีวิญญาณปีศาจร้ายของความหยิ่งยโส พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำพ่อ ลูกมีโอกาสดีมากที่นี่ มีการท่องเที่ยวและการเที่ยวชมสิ่งต่างๆ ที่ดีมากที่นี่ด้วยเช่นกัน ลูกยังมีเวลาว่างเช่นกัน ลูกอาจจะท่องเที่ยวไปทั่วแล้วก็ถามกันและกันว่า: อยู่ในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน? สติปัญญาไปในทิศทางอื่นหรือไม่? จัดสมมนาเกี่ยวกับเรื่องนี้ในบรรดาลูกๆ เอง ลูกอาจจะมิกลุ่มที่แยกกันของหญิงและชาย ให้ผู้หญิงอยู่ข้างหน้าและผู้ชายอยู่ข้างหลัง ผู้เป็นแม่ต้องได้รับการดูแลและเหตุนี้เองพวกเธอต้องอยู่ข้างหน้า มีความสันโดษที่ดีมากที่นี่ แม้แต่ชั้นยาสีก็จากไปสู่ความสันโดษ ผู้ที่เคยเป็นชั้นยาสีที่สโตประธานก็ปราศจากความกลัวมาก พวกเขานั้นไม่หวาดกลัวสัตว์หรือสิ่งใดเลย พวกเขาเคยอยู่ในความซาบซึ้งของตัวเอง เวลานี้พวกเขากลับมาตโมประธาน ทุกศาสนาที่มีการก่อตั้งขึ้นในตอนแรกก็สโตประธาน และหลังจากนั้นศาสนาเหล่านั้นก็ไปสู่สภาพของราโจและตโม ผู้ที่เป็นชั้นยาสีที่สโตประธานก็เคยอยู่ในความซาบซึ้งกับธาตุบราห์มอย่างเต็มที่ พวกเขาจะมีแรงดึงดูดอย่างมาก พวกเขาจะได้รับอาหารในป่า ด้วยการกลับมาตโมประธานมากขึ้นในแต่ละวัน, ผละกำลังของพวกเขาจะลดลงไปเรื่อยๆ ดังนั้นบาบาจึงแนะนำว่า: ลูกๆ ลูกมีโอกาสที่ดีมากสำหรับความก้าวหน้าของลูกเอง ลูกมาที่นี่เพื่อหารายได้ ลูกไม่สามารถหารายได้เพียงแคด้วยการพบปะกับบาบา มีเพียงเมื่อลูกได้จดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะหารายได้ อย่าคิดว่าบาบาจะให้พรแก่ลูก ไม่เลย! ชั้นยาสีเหล่านั้นให้พรแต่ลูกก็ต้องลงมา เวลานี้พ่อพูดว่า จงกลายเป็นจีนี่และเชื่อมโยงของสติปัญญากับเบื่องบนนั้น มีเรื่องราวของจีนี่ผู้ที่ร้องขอที่จะทำบางสิ่ง พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อกำลังให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูกว่า: อยู่ในการจดจำระลึกถึงและเรื่องของลูกจะข้ามฟากไป ลูกต้องกลับมาสโตประธานอย่างแน่นอน ไม่ว่ามายาจะเพียรพยายามอย่างหนักมากมายแค่ไหน เราก็จะจดจำพ่อที่สูงส่งของเราอย่างแน่นอน ภายในนั้นจงเฝ้าแต่ยกย่องพ่อในลักษณะนี้และเฝ้าแต่จดจำท่าน อย่าได้จดจำมนุษย์คนไหน ประเพณีของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถคงอยู่ในหนทางของความรู้ได้ พ่อได้ให้คำสอนแก่ลูกว่า: ลูกต้องไปอย่างรวดเร็วในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง นี่คือสิ่งหลัก ลูกต้องกลับมาสโตประธาน ลูกได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อว่า: แม้ว่าเมื่อลูกไปเดินเล่นหรือท่องเที่ยว จงอยู่ในการจดจำระลึกถึง แล้วลูกก็จะจดจำบ้านและอาณาจักรของลูกด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าลูกจะตกลงมาในขณะที่กำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง และแล้วนั้นก็กลายเป็นหะฐะโยคะ นี่คือสิ่งที่ตรงไปตรงมา: ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกบางคนล้มลงในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ และเหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่าใน ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา รับประทานและดื่ม จงอยู่ในการจดจำระลึกถึง ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ ลูกก็กลับมาสิ้นสติ บาบของลูกจะไม่ลูกตัดออกไปด้วยการทำเช่นนั้น มีอุปสรรคมากมายจากมายาด้วยเช่นกัน มีขนบธรรมเนียมประเพณีของการออฟเฟอร์ไบ้ก(ถวายอาหาร) ฯลฯ แต่นั่นก็ไม่ได้มีอะไรในการทำเช่นนั้นจริงๆ มีอุปสรรคมากมายของมายาในสิ่งนั้น นั่นไม่ใช่ทั้งความรู้หรือโยคะ ไม่มีความจำเป็นสำหรับนิมิต หลายคนที่เคยมีนิมิตก็ไม่ได้อยู่ที่นี้ในวันนี้อีกต่อไปแล้ว มายานั้นมีพลังมาก ลูกไม่ควรมีความปรารถนาใดๆ สำหรับนิมิต ที่นี้ลูกต้องจดจำพ่อเพื่อที่จะกลับมาสโตประธาน ลูกรู้จักละครด้วยเช่นกัน: นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ที่เฝ้าแต่ชั่วร้าย ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้และทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่พ่อให้ด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าลูกมาที่นี่อีกครั้งเพื่อศึกษาราชโยคะ สิ่งนี้ใช้กับบาร์ตเท่านั้น เป็นสิ่งนี้ได้กลับมาตโมประธาน และเป็นสิ่งนี้ที่ต้องกลับมาสโตประธานอีกครั้ง พ่อก็มาในบาร์ตเท่านั้นเช่นกันและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน นี่คือการละเล่นที่มหัศจรรย์มาก เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ มันใช้เวลา 5000 ปีเต็มที่จะวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ไม่มีใครอื่นสามารถพูดสิ่งนี้ ในบรรดาลูกๆ เช่นกัน ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาอย่างต่อเนื่องตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ นี่คือการเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก ผู้เป็นนายนั้นคือครูท่านคือนายที่ยิ่งใหญ่ ท่านอธิบายด้วยความรักอย่างมากมาย ลูกๆ ที่ดีมากหลายคนนั้นก็ยังคงหลับอย่างสบายมากจนถึงเวลา 6 โมงเช้า มายานั้นก็บีบจมูกพวกเขาไว้อย่างสมบูรณ์ พวกเขาออกคำสั่งอยู่ต่อไป ในตอนเริ่มต้นเมื่อลูกอยู่ในบัทตีมามาและบาบาก็เคยทำงานรับใช้ทุกประเภทด้วยเช่นกัน การกระทำใดที่ฉันทำ ผู้อื่นที่เห็นฉันจะทำเช่นเดียวกัน บาบารู้ว่า

คนที่ช่าง คนที่ฆ่าและทหารเงินเท่าทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป ลูกบางคนก็อยู่อย่างสะดวกสบายมาก พวกเขายังคงนอนหลับอยู่ในบ้าน เมื่อมีคนจากภายนอกถามว่าคนนั้นนี้อยู่ที่ไหน พวกเขาจะพูดว่า: เขาหรือเธอไม่อยู่บ้าน อย่างไรก็ตามพวกเขาก็อยู่ข้างในและนอนหลับอยู่ บาบาก็บรรยายแก่ลูกถึงสิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม ความเสียหายของงานรับใช้เกิดขึ้นมากมาย ไม่เช่นนั้นจะมีการจดจำเกี่ยวกับพ่อว่า ไม่ว่าพ่อจะตีฉันหรือรักฉัน ฉันก็จะไม่ออกจากประตูบ้านของพ่อไป ที่นั่นนั้นลูกๆ นั้นก็บูดบึ้งซึ่งตรงกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ มีการขาดโดยจะอย่างมาก บาบาก็ยังคงอธิบายเป็นอย่างมากให้กับลูกต่อไปเรื่อยๆ แต่ไม่มีใครมีพลังที่จะเขียนถึงบาบา หากลูกมีโยคะและแล้วการเขียนของลูกก็จะมีพลัง พ่อพูดว่า จงพิสูจน์สิ่งนี้อย่างชัดเจนมากกว่าพระเจ้าของกิตะคือชีวาไม่ใช่ศรัทธา โพ่อมาและอธิบายความหมายของทุกสิ่งแก่ลูกๆ ลูกก็กลับมาซาบซึ้งที่นี้ แต่ทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอก ทุกสิ่งก็จบสิ้นลง พวกเขาสูญเสียเวลาไปอย่างมากมาย อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกด้วยการคิดว่าลูกจะหารายได้และก็ให้แก่ยักษ์ พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อให้ประโยชน์แก่ลูกๆ ลูกกำลังสร้างความสูญเสียให้กับตนเอง ผู้ที่ช่วยยักษ์ในวงจรก่อนหน้านี้ก็จะช่วยยักษ์และจะเฝ้าแต่ทำเช่นนั้นต่อไป เหตุใดลูกจึงเพียรพยายามอย่างหนักด้วยการคิดว่าลูกจะทำการนี้และสิ่งนั้น? มันถูกกำหนดไว้แล้วในละคร: ผู้ที่ได้หัวนมเหล็กเหล่านั้นก็จะทำสิ่งนั้นแม้ในเวลานี้ อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับยักษ์ จงให้ประโยชน์กับตนเอง! ช่วยเหลือตนเอง! ลูกกำลังช่วยพระเจ้าหรือไม่? ลูกกำลังรับจากพระเจ้าหรือไม่? ลูกต้องไม่แม้แต่มีความคิดเช่นนั้น บาบาส่งว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และอยู่ในการจดจำระลึกถึง และบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เวลาลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกสามารถมองเห็นทั้งสองด้าน มีมนุษย์มากมายที่นี้ ในยุคทองจะมีมนุษย์อยู่จำนวนเล็กน้อยมาก ลูกต้องยืนอยู่ในยุคบรรจบพบกันตลอดทั้งวัน ดูว่าบาบา กำลังทำให้เราเป็นอะไรจากสิ่งที่เราเคยเป็น! บทบาทของพ่อฉันแสนมหัศจรรย์! ลูกอาจจะท่องทั่วไปได้แต่อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกๆ มากมายก็สูญเสียเวลาของพวกเขา เป็นเพียงด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นที่เรือของลูกจะข้ามฟากไป ได้มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ในทำนองเดียวกันในวงจรที่แล้วเช่นกัน ละครนั้นก็เฝ้าแต่ซ้ำรอยต่อไปเรื่อยๆ การศึกษาคือการจดจำทั้งต้นกัลปด้วยสติปัญญาของลูกในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา อย่างไรก็ตามลูกอาจจะทำธุรกิจของลูกๆ ลูกต้องหาเวลาที่จะศึกษาเล่าเรียน จดจำพ่อที่แสนหวานและสวรรค์ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูกมากเท่านั้น บาบาวลานั้นฉันกำลังจะมาหาท่าน ในการจดจำระลึกถึงพ่อแม้แต่ลมหายใจของลูกนั้นก็จะมีความสุข ลมหายใจของพราหมณ์เช่นกันก็เต็มไปด้วยความสุข พวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงธาตุบราห์มา แต่ยังไม่มีการบรรดาพวกเขาที่ไปยังพรหมโลกได้ เป็นไปได้สำหรับพวกเขาที่จะออกจากร่างกายของพวกเขาด้วยตัวเอง (ในเวลาของพวกเขาเอง) บางคนก็อดอาหารและจากร่างของ เขาไป พวกเขาตายในขณะที่ประสบกับความทุกข์ พ่อพูดว่า จงรับประทาน,ดื่มและจดจำพ่อ แล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ทุกคนต้องตาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตัมกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงจำไว้เสมอว่า: การกระทำใดที่ฉันทำ ผู้คนที่เห็นฉันจะทำเช่นเดียวกัน อยากกลายเป็นผู้ที่รักการพักผ่อนและทำให้งานรับใช้เสียหาย คงอยู่อย่างปราศจากความหลงทะนงตนอย่างมาก ช่วยเหลือตนเองและให้ประโยชน์ต่อตนเอง
2. อย่าได้อยู่อย่างงุนงงในธุรกิจของลูกๆ จงลูกไม่มีเวลาสำหรับการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงหรือศึกษาเล่าเรียน สำนึกที่เป็นร่างนั้นหลอกลวงและไม่ดีมาก จงละทิ้งสิ่งนั้นและทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากการมองดูผู้อื่นโดยการมองเห็นหรือได้ยินเกี่ยวกับสถานการณ์ใดๆ ด้วยความรู้สึกที่ให้คุณประโยชน์
ยังชุมนุมใหญ่โตมากขึ้นเท่าไร สถานการณ์ก็จะใหญ่ขึ้นมากเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ความปลอดภัยของลูกคือการมองแต่ไม่เห็นและฟังแต่ไม่ได้ยิน คงความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตนเอง ดวงวิญญาณที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตนเองจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากการมองดูผู้อื่น ถ้าด้วยเหตุผลใดก็ตามที่ลูกต้องฟังผู้อื่นและลูกคิดว่าตนเองต้องรับผิดชอบแล้ว ก่อนอื่นทำให้เบรคของลูกทรงพลัง ลูกเห็น

พวกเขา ลูกได้ยืมพวกเขา และแล้วให้คุณประโยชน์แก่พวกเขาให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แล้วใส่จุด
ฟูสต่อฟ

คติพจน์: ผู้ที่ทำงานรับใช้ในทุกอย่างก้าวด้วยชีวิตที่พอใจและมีความสุขของพวกเขาคือผู้รับใช้ที่แท้จริง

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อให้ทำลูกสวยงาม(เช่นดอกไม้) ลูกๆ ผู้ที่เป็นดอกไม้ไม่สามารถจะเป็นสาเหตุให้ใครเป็นทุกข์ จงเฝ้าแต่ให้ความสุขอยู่เสมอ

คำถาม: ลูกๆ ต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากในสิ่งใด?

คำตอบ: จงระมัดระวังอย่างมากในการปฏิสัมพันธ์ของลูกด้วยการเอาใจใส่ต่อความคิด คำพูด และการกระทำของลูก สติปัญญาของลูกต้องลืมหื้มความกลัวทั้งหมดของความคิดเห็นของผู้คนและสิ่งที่พวกเขาจะพูดและกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของโลกที่มีกิเลส ตรวจสอบตนเอง: ฉันได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากมายเพียงใด? ฉันได้กลายเป็นผู้ที่มีอารยธรรมเช่นลักษมีและนารายณ์หรือไม่? ฉันกลับมาสวยงาม(เช่นดอกไม้)มากเพียงใด?

โอม ซานติ ชีพบาบาว่าลูกๆ ของท่านคือดวงวิญญาณ ลูกๆ ต้องพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องลืมหื้มของลูกและจดจำชีพบาบา ชีพบาบาพูดว่า พ่อสอนลูกๆ ชีพบาบาฉันไม่มีตัวตนและลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก พ่อเองก็มาเพื่อเล่นบทบาทของท่านด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าตามแผนของละครพ่อมาและทำให้ลูกสวยงาม ดังนั้นลูกต้องละทิ้งข้อบกพร่องทั้งหมดและกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรม ผู้ที่มีคุณธรรมนั้นจะไม่เคยทำให้ใครเป็นทุกข์ พวกเขาไม่เคยเพิกเฉยต่อสิ่งที่พวกเขาเคยบอก พวกเขาจัดความทุกข์ของใครก็ตามที่กำลังทุกข์ เมื่อพ่อมาความทุกข์ของทั้งโลกนั้นจะถูกจัดไปอย่างแน่นอน พ่อให้ศรัทธาแก่ลูก: ทำความเพียรพยายามมากเท่าที่จะเป็นไปได้และเฝ้าแต่จะจัดความทุกข์ของทุกคน เพียงด้วยการทำความเพียรพยายามเท่านั้นที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่ดี ด้วยการไม่ทำความเพียรพยายามสถานภาพของลูกก็จะลดลง และแล้วสิ่งนั้นก็จะกลายเป็นการสูญเสียวงจรแล้ววงจรเล่า พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆ พ่อไม่ต้องการให้ลูกๆ ประสบกับความสูญเสียใด ผู้คนในโลกก็ไม่รู้ถึงกำไรและขาดทุนและดังนั้น ลูกๆ ต้องมีความเมตตาต่อตนเอง ลูกต้องทำตามศรัทธาอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าสติปัญญาของลูกจะเร่ร่อนไปที่นั่นจงเพียรพยายามและตรวจสอบว่าเหตุใดลูกจึงไม่จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูง อย่างน้อยที่สุดลูกก็จะไปสู่สวรรค์ แต่ลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในสวรรค์ พ่อแม่ของเด็กๆ นั้นก็พูดว่า “ลูกๆ ของเราควรจะศึกษาในโรงเรียนและได้รับสถานภาพที่สูง” ที่นี้ไม่มีใครรู้สิ่งใด ญาติมิตรของลูกก็รู้ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนการศึกษาอะไร ในการศึกษาเพื่อนฝูงญาติมิตรทั้งหมดของลูกรู้ทุกสิ่ง ที่นี้บ้างก็รู้และผู้อื่นก็ไม่รู้ พ่อของบางคนนั้นก็รู้ถึงสิ่งนี้ แต่พี่น้องหญิงชายของเขานั้นก็อาจจะไม่รู้ แม่ของใครบางคนก็จะรู้ถึงสิ่งนี้ แต่พ่อนั้นก็อาจจะไม่รู้เพราะการศึกษานี้และผู้เดียวที่กำลังสอนการศึกษานี้แก่ลูกนั้นพิเศษสุด ลูกเข้าใจต่างลำดับกันไป พ่ออธิบายว่าลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากและนั่นก็ต่างลำดับกันไปด้วย ผู้ที่ได้เคยทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมานั้นก็คือผู้ที่ได้รับความรู้นี้ ขนบธรรมเนียมประเพณีของความเลื่อมใสศรัทธากำลังจะสิ้นสุดลงแล้วในเวลานี้ ก่อนหน้านั้นเคยมีการกล่าวถึงมีรว่าเธอได้ละทิ้งความคิดเห็นของสังคมและระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตของครอบครัว ที่นี้ลูกต้องสละละทิ้งระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตทั้งหมดของสกุลที่มีกิเลส ลูกจะต้องสละละทิ้งทุกสิ่งจากสติปัญญาของลูก ลูกไม่ได้ชอบสิ่งใดของโลกที่มีกิเลสนี้ ผู้ที่ทำการที่เป็นบาปนั้นก็ไม่ได้เป็นที่ชื่นชอบเลย พวกเขาทำลายโชคของตนเอง จะไม่มีพ่อคนใดที่ชอบให้ลูกๆ ของตนไปรบกวนผู้อื่นหรือไม่ศึกษาเล่าเรียน ลูกๆ รู้ว่าไม่ได้มีลูกๆ เช่นนั้นที่นั่น ชื่อที่แท้จริงของพวกเขาชื่อเทพ เป็นชื่อที่บริสุทธิ์อย่างมาก! ลูกต้องตรวจสอบตนเอง: ฉันมีคุณธรรมที่สูงส่งในตัวตนไหม? ลูกต้องอดทนด้วยเช่นกัน เป็นเรื่องของโยคะของสติปัญญา การบรรพราณีหวานขึ้นอย่างมาก ไม่มีเรื่องของการบรรพราในการจดจำระลึกถึงพ่อ แต่ใช้มายานั้นก็เป็นเหตุของอุปสรรคในสิ่งนี้ ลูกต้องระมัดระวังเกี่ยวกับเธออย่างมาก ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือมายา ลูกรู้ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเคยทำมาในทุกๆ วงจร ก็เป็นความเพียรพยายามที่ลูกต้องแน่วแน่มากเดียวกันนั้นที่ลูกเคยทำทุกๆ วงจรก็เป็นสิ่งที่ได้ทำในเวลานี้ ลูกรู้ว่าเวลานี้เรานั้นได้กลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่าและแล้วในยุคทองเราก็จะมีความสุขอย่างมาก พ่ออธิบายในวิธีนี้ทุกๆ วงจร นี่ไม่ใช่บางสิ่งใหม่ นี่คือบางสิ่งที่เก่ามาก พ่อต้องการให้ลูกๆ กลับมาสวยงามอย่างสมบูรณ์ พ่อทางร่างก็จะต้องการให้ลูกๆ ของเขาสวยงามด้วยเช่นกัน พ่อเหนือโลกมาเพื่อเปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้ ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้น ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากในแง่ของความคิด คำพูด และการกระทำของลูกเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ของลูก ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากกับทุกอวัยวะทางร่างกาย มายานั้นหลอกลวงอย่างมาก ลูกต้องระมัดระวังเธออย่างมาก จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก เป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่สายตาของลูกเคยเป็นอาชญากร ต้องมีการทำให้สายตานั้นมีอารยธรรมเหมือนกับสายตาของลักษมีและนารายณ์ในชาติเกิดเดียว พวกเขานั้นเต็มเปี่ยมด้วยทุก

คุณธรรม ไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากรใดๆ ที่นั่น รวบรวมเองนั้นก็ไม่ได้อยู่ที่นั่น นี่ไม่ใช่บางสิ่งใหม่ ลูกได้เคยประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้นหลายต่อหลายครั้งมาก่อน โลกไม่รู้สิ่งใดเลยว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนอะไร พ่อมาเพื่อเติมเต็มทุกความปรารถนาของลูก ความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์นั้นเป็นของรวน ความปรารถนาของลูกนั้นบริสุทธิ์ ลูกต้องไม่มีความปรารถนาที่เป็นอาชญากรใดๆ ลูกๆ ต้องก้าวไปด้วยคลื่นของความสุข ไม่มีใครพูดถึงความสุขที่ล้นเหลือของลูก พวกเขาพูดถึงความทุกข์ พวกเขาไม่ได้พูดถึงความสุข ลูกๆ นั้นก็มีความปรารถนาเดียวเท่านั้นและนั่นคือการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกรู้ว่าพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกจะถูกชำระให้บริสุทธิ์โดยการจดจำระลึกถึงท่าน ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อันดับหนึ่งในโลกใหม่คือเทพเหล่านี้ จมองดูว่าลูกได้รับพลังมากมายแค่ไหนด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกลับมาบริสุทธิ์และได้รับอาณาจักรของโลกที่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่ามีพลังอย่างมากมายในศาสนาเทพนี้ พวกเขาได้รับพลังนี้จากที่ใด? จากพ่อผู้ทรงอำนาจ ลูกสามารถมีภาพหลัก 2-4 ภาพในบ้านของลูกและทำงานรับใช้อย่างมากมายด้วยภาพเหล่านั้น เวลานั้นจะมาถึงเมื่อจะมีการห้ามไม่ให้ออกจากบ้านในเวลากลางคืน(เคอร์ฟิว)ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถไปที่ใดได้ ลูกคือบราห์มินผู้ที่ถ่ายทอดกิตติที่แท้จริง ความรู้ที่ง่ายดายอย่างมาก มีความสงบอย่างมากมายในบ้านที่ทั้งครอบครัวนั้นอยู่ในความรู้ เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากสำหรับพวกเขา ขอให้ภาพหลัก 2-4 ภาพวางไว้ในบ้านของลูก ภาพของตรีมูรติ วงจร ต้นไม้ และบันไดนั้นก็เพียงพอ พร้อมกันกับสิ่งเหล่านั้นก็มีโปสเตอร์ที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าของกิตติไม่ใช่กษณะด้วยเช่นกัน โปสเตอร์นั้นก็ดีด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก ไม่มีเรื่องของการใช้จ่ายเงินทองในสิ่งนี้ ลูกมีภาพ ด้วยการมองดูภาพ ความรู้ก็เข้าไปสู่สำนักของลูก ลูกสามารถเพียงมีห้องเล็กๆ ที่ซึ่งลูกสามารถนอนหลับได้ด้วยเช่นกัน หากลูกเฝ้าแต่ทำตามศรัทธา ลูกก็สามารถให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ลูกอาจจะกำลังนำประโยชน์แต่กระนั้นก็ตามพ่อก็เฝ้าแต่เตือนลูก: ลูกสามารถทำสิ่งนี้และสิ่งนี้ ผู้คนก็เก็บรูปบูชาของรากูจี(รูปบูชาของกษณะแรกเกิด)ที่นี้มีสิ่งต่างๆ ที่จะต้องอธิบายด้วยเช่นกัน เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าที่ลูกเร่ร่อนไปทั่วในวัดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างต่อเนื่อง แต่ลูกไม่รู้ว่าเป็นใคร ผู้คนกราบไหว้บูชารูปบูชาของเทพในวัดและแล้วพวกเขาก็ไปและจม(รูปบูชา)เหล่านั้นในน้ำ มีความไม่รู้อย่างมากมาย! พวกเขากราบไหว้บูชาผู้ที่มีความเคารพแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วก็นำรูปบูชาเหล่านั้นไปและนำไปไว้ในทะเล พวกเขาแม้กระทั่งนำคณศ เทวี และสรัสวตีไปจมน้ำ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ ทุกวงจร ท่านทำให้ลูกตระหนักถึงสิ่งที่ลูกเคยทำ ลูกๆ ควรจะมีความไม่ชอบโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพ่อนั้นอธิบายอย่างมากต่อเนื่องและพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกกำลังทำอะไร? สิ่งนี้เรียกว่าแม่น้ำของยาพิษ ไม่ใช่ว่ามีมหาสมุทรของน้ำนมที่นั่น แต่ทุกสิ่งที้นั้นนั้นอุดมสมบูรณ์ ไม่มีสิ่งใดที่ต้องใช้จ่ายเงินทอง ในความเป็นจริงไม่มีธนบัตรที่นั่น ลูกเห็นแต่เหรียญทองเท่านั้นในทุกหนแห่งและแม้แต่อาคารนั้นก็เป็ทอง อิฐนั้นก็ทำมาจากทอง ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่าทองและเงินไม่ได้มีคุณค่าใดๆ ที่นั่น ที่นั่นสิ่งเหล่านั้นมีค่าอย่างมาก ลูกมีความมหัศจรรย์ในทุกสิ่ง มนุษย์คือมนุษย์ แม้แต่เทพเหล่านั้นก็เป็นมนุษย์แต่พวกเขานั้นก็เรียกว่าเป็นเทพ ผู้คนก็ไปและสารภาพนิสัยที่สกปรกของตนเองเบื้องหน้า(รูปบูชา)เหล่านั้น เราคือคนบาปที่ตกต่ำ เราไม่มีคุณธรรมใด ลูกๆ มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสติปัญญาของลูก: เรากำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เหล่าเทพนั้นมีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกรู้ว่าผู้คนไปที่วัดแต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจว่าเทพเหล่านั้นเป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน เราเองนั้นก็เป็มนุษย์ อย่างไรก็ตามพวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง เราคือผู้ที่มั่งร่อยที่เป็นเช่นปีศาจ ในเวลานี้ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าลูกนั้นเคยไม่มีค่าแค่ไหน ลูกเคยไปเบื้องหน้าพวกเขา(รูปบูชา)และร้องเพลง: ท่านนั้นเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม เวลานั้นพ่ออธิบาย: พวกเขามีชีวิตอยู่ในอดีต พวกเขาเคยมีคุณธรรมที่สูงส่งและมีความสุขที่ล้นเหลือ เวลานั้นพวกเขานั้นได้อยู้อย่างไม่มีความสุขที่สุด ในเวลานี้ก็เลิบทิ้งหีบปรากฏอยู่ในทุกคน เวลานั้นลูกสงสัยว่าลูกนั้นได้ตกลงมาอย่างต่อเนื่องจากยอดสุดจนถึงพื้นอย่างไร ผู้คนของบาร์ตันนั้นเคยมั่งคั่งอย่างมาก เวลานั้นผู้คนก็เฝ้าแต่สะสมหนี้สินอย่างมากมาย เพียงพ่อเท่านั้นที่หนึ่งทีนี้และอธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ฤๅษีและมุนีเองก็พูดด้วยเช่นกันว่า “เราไม่รู้ สิ่งนั้นหรือสิ่งนี้ (เนติ เนติ)” เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพวกเขาได้บอกสัจจะ: พวกเขานั้นไม่รู้จักรั้งพ่อและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง แม้กระทั่งในเวลานี้ไม่มีใครนอกจากลูกๆ รู้สิ่งนี้ แม้แต่ชั้นยาสซีที่ยิ่งใหญ่และดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ก็ไม่รู้ ในความเป็นจริงเป็นลักษณะและนารายณ์นี้ ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พวกเขานั้นบริสุทธิ์เสมอ แม้แต่พวกเขาก็ไม่รู้ ดังนั้นใครอื่นจะรู้ได้อย่างไร? พ่ออธิบายสิ่งที่แสนจะง่ายดายเช่นนั้น แต่ลูกๆ บางคนก็ลืม ผู้ที่สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างดีมากนั้นก็พบว่าเป็นผู้ที่อ่อนหวานอย่างมาก ยิ่งลูกเห็นคุณธรรมที่หวานขึ้นในลูกๆ มากเพียงใด หัวใจก็จะอยู่อย่างเป็สุขมากขึ้นตามนั้น บ้างแม้แต่ประณามชื่อ ที่นี้พวกเขาประณามทั้งสาม พ่อ ครู และสัตกูรู ด้วยการประณามพ่อที่แท้จริงครูที่แท้จริงและสัตกูรูก็จะมีการสะสมการลงโทษถึง 3 เท่า อย่างไรก็ตามลูกๆ บางคนก็ไม่ได้มีความเข้าใจใดๆ เลย พ่ออธิบายว่าจะมีบางคนเช่นนั้นอย่างแน่นอน มายานนั้นก็ยิ่งหย่อนเช่นกัน เธอทำให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบาปเป็นเวลาครึ่งวงจรและแล้วพ่อก็ทำให้ลูกไปสู่ความบริสุทธิ์และเป็นดวงวิญญาณบุญเป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกได้กลายเป็นสิ่งนั้นต่างลำดับกันไป ผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นนี้สองคน: รามและรวน รามนั้นเรียกว่าดวง

วิญญาณสูงสุด ผู้คนก็พร่าท้อรามาแล้วในเวลาสุดท้ายพวกเขาก็การะต่อชีวา ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขานับชื่อของดวงวิญญาณสูงสุด ลูกไม่ต้องนับสิ่งใด ลักษณะและนารายณ์นี้เคยบริสุทธิ์ เคยเป็นโลกของพวกเราที่ในเวลานี้สิ่งนั้นได้กลายเป็นอดีต นั่นก็ถูกเรียกว่าสวรรค์ โลกใหม่ เมื่ออาคารถนั้นเก่าอาคารถนั้นก็มีความควรแก่การรื้อถอนเท่านั้น โลกนี้เองก็เป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ในเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ง่ายดายเป็นอย่างมากที่จะเข้าใจ ลูกต้องเข้าถึงสิ่งเหล่านี้และทำให้ผู้อื่นเข้าถึงสิ่งเหล่านั้น พ่อจะไม่ไปหาทุกคนเพื่ออธิบายแก่พวกเขา ลูกๆ นั้นอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้าลูกต้องทำงานรับใช้ที่พ่อสอนลูกเท่านั้น ของลูกคืองานรับใช้ของพระเจ้าเท่านั้น บาบานั้นได้ให้โหลของความรู้แก่ลูกๆ ผู้เป็นแม่เพื่อให้ชื่อของลูกนั้นสูงส่ง ไม่ใช่ว่าผู้ชายไม่ได้รับสิ่งนี้ ทุกคนได้รับสิ่งนั้น เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าลูกเคยเป็นชาวสวรรค์ที่มีความสุขเพียงใด ไม่ได้มีใครที่ไม่มีความสุขที่นั่น ในเวลานี้คือยุคบรรจบพบกันและเรากำลังจะกลายเป็นนายของโลกใหม่นั้น ในเวลานี้เป็นยุคเหล็กโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ ราวกับว่ามนุษย์นั้นได้กลายเป็นผู้ที่สติปัญญาเหมือนวัวอย่างแท้จริง เวลานั้นสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดต้องถูกลืม ลืมร่างของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ เมื่อไม่มีดวงวิญญาณในร่างกาย ร่างกายนั้นก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ผู้คนก็มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างของพวกเราอย่างมาก: ร่างนั้นได้ถูกเผาดวงวิญญาณก็จากไปและไปรับอีกร่างหนึ่งแต่ทั้งที่เป็นเช่นนั้นพวกเขาก็เฝ้าแต่รำร้อในความทุกข์ระทมเป็นเวลา 12 เดือน ในเวลานี้เมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณละร่างของลูก ลูกจะถือกำเนิดในครอบครัวที่สูงต่ำต่างกันไปอย่างแนนอน ผู้ที่มีความรู้เล็กน้อยเท่านั้นก็จะเกิดในครอบครัวที่ธรรมดา ผู้ที่มีความรู้ที่สูงส่งจะถือกำเนิดในครอบครัวที่สูงส่ง มีความสุขมากมายที่นั่น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ห้ามเพิกเฉยต่อสิ่งที่พ่อบอกลูก กลับมามีคุณธรรมและให้ความสุขแก่ทุกคน ทำความเพียรพยายามและขจัดความทุกข์ของทุกคน
2. เลิกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกิเลสต่างๆและเหตุนี้เองจึงทำกรรมที่เป็นบาป กลับมาอดทน เลิกมีความอยากปรารถนาในสิ่งที่เป็นอาชญากรรมใดๆ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย ผู้ที่ทำให้สิ่งที่เป็นไปได้ ให้เป็นไปได้ด้วยพลังแห่งความเจียบสงบ พลังแห่งความเจียบสงบเป็นพลังที่สูงส่งที่สุด พลังอื่น ๆ ทั้งหมดปรากฏขึ้นมาจากพลังแห่งความเจียบสงบ ผลกระทบของพลังทางวิทยาศาสตร์ก็เกิดขึ้นผ่านพลังแห่งความเจียบสงบด้วยเช่นกัน ลูกสามารถทำอะไรก็ตามที่ลูกต้องการเมื่อลูกมีพลังแห่งความเจียบสงบ ลูกยังสามารถทำให้สิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้ สิ่งที่คุณในโลกคิดว่าเป็นไปไม่ได้แต่เป็นไปได้สำหรับลูก และเนื่องจากมันเป็นไปได้,มันจึงง่ายดาย ดุดขับพลังแห่งความเจียบสงบและกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย

คติพจน์: ให้ความสุขและความสงบกับทุกคนด้วยคำพูดของลูกและลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การได้รับการยกย่อง

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อลูกมีความสุขอยู่เสมอและการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงจะกลายเป็นเรื่องที่ย่ายาย เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นดวงวิญญาณบุญถึง 21 ชาติเกิด

คำถาม: ใครคือผู้รับใช้และทาสที่ดีที่สุดของลูก?

คำตอบ: ภัยพิบัติทางธรรมชาติและสิ่งประดิษฐ์คิดค้นทางวิทยาศาสตร์ที่กำลังชะงักของทั้งโลกให้หมดไปคือผู้รับใช้และทาสที่ดีที่สุดของลูก สิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นผู้ช่วยของลูกในการทำความสะดวกทุกอย่าง และแล้ววัตุธัตถ์ของธรรมชาติทั้งหมดก็จะอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวานกำลังทำอะไร? ลูกกำลังยืนอยู่ในสนามรบ ลูกไม่ได้ยืน, ลูกกำลังนั่ง กองทัพของลูกนั้นดีมาก! สิ่งนี้เรียกว่ากองทัพทางจิตของพ่อทางจิต ท่านดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามที่แสนง่ายย่ายายเช่นนั้นเพื่อมีโยคะกับพ่อและได้รับชัยชนะเหนือราวัน ลูกนั้นเรียกว่านักรบที่แผ่ดวง, มหาวีระที่แผ่ดวง ลูกได้รับชัยชนะเหนือกิเลสทั้งห้า, กิเลสอันดับหนึ่งคือสำนึกที่เป็นร่าง พ่อกำลังแสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีการที่ย่ายายมากที่จะได้รับชัยชนะเหนือโลกและวิธีที่จะก่อตั้งความสงบในโลก นอกจากลูกๆ แล้วก็ไม่มีใครอื่นที่รู้อะไร ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของความสงบในโลก ที่นั่นไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความไม่สงบ, ความทุกข์หรือโรคภัย การศึกษานี้ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกใหม่ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน ด้วยการได้รับชัยชนะเหนือตัณหาหาคะ ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลกถึง 21 ชาติเกิด สิ่งนี้ย่ายายมาก ลูกคือกองทัพทางจิตของชีพบบา นี่ไม่ใช่เรื่องราวของราม ไม่ใช่เรื่องราวของกฤษณะเช่นกัน พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดก็ถูกเรียกว่าราม กองทัพของรามที่ผู้คนได้แสดงไว้นั้นเป็นสิ่งที่ผิด ได้มีการจดจำกันว่า “เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้นมามีแสง ความมืดมิดของความไม่รู้ก็หายไป” ยุคเหล็กคือความมืดมิดที่สุด มีการต่อสู้รบราและความรุนแรงอย่างมาก สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง ดูสิว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเองอย่างไร! ลูกไม่ได้ใช้มือหรือเท้าในสิ่งนี้ ที่นี้ลูกต้องตัดสำนึกที่เป็นร่าง เมื่ออยู่ที่บ้าน, ก่อนอื่นใดจงจดจำสิ่งนี้: ฉันคือดวงวิญญาณ, ไม่ใช่ร่างกาย เป็นเพียงลูกๆ ดวงวิญญาณเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานั้นคือชาติเกิดสุดท้ายของลูก โลกเก่าต้องจบลง สิ่งนี้เรียกว่ายุคที่ก้าวกระโดด, ยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด จุมีขนาดเล็ก จุของบราห์มินั้นเป็นที่รู้จักกันดีมาก พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างง่ายย่ายายมาก ลูกมาและศึกษาสิ่งนี้กับพ่อทุกๆ 5000 ปีเพื่อที่จะได้รับอาณาจักร เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก เราต้องกลายเป็นเช่นนี้ด้วยชีพบบา ใช้ ลูกๆ, ทำไมจะไม่ใช้ล่ะ? เพียงแต่ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกรู้ว่า, ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดนี้ ลูกๆ ดวงวิญญาณก็จะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นดวงวิญญาณบุญถึง 21 ชาติเกิด และจากนั้นการลงมาของลูกก็เริ่มขึ้น ลูกรู้ว่าเพียงลูกเท่านั้นที่วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ทั้งโลกไม่ได้วนไปเต็มวงจร เพียงผู้ที่วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดและผู้ที่เป็นของศาสนานั้นเท่านั้นที่จะมา เพียงพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งยุคทองและยุคเงิน ท่านกำลังทำสิ่งนั้นในเวลานี้ และจากนั้นยุคทองแดงและยุคเหล็กเป็นการก่อตั้งของราวัน มีภาพลักษณ์ของราวัน ราวันมีหัวของลา พวกเขาได้กลายเป็นลาที่มีกิเลส ลูกเข้าใจถึงสิ่งที่ลูกเคยเป็น นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป มีมนุษย์นับล้านๆ คนในโลกของดวงวิญญาณบาป ในโลกดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และดวงวิญญาณบุญมีเพียง 900,000 เท่านั้นในตอนเริ่มต้น เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นนายของทั้งโลก ลักษณะและนารายณ์นี้เคยเป็นนายของโลก แน่แน่นอนว่าเป็นพ่อเท่านั้นที่ให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อมาที่นี้เพื่อให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก แน่แน่นอนว่าเวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และในสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน, จงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ในดินแดนแห่งความตาย การทำลายล้างโลกเก่าพร้อมแล้วเบื้องหน้าลูก พวกเขา กำลังเตรียมระเบิด ฯลฯ ในลักษณะเช่นนั้นที่ในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน, พวกเขาสามารถจับสั่นทุกคนได้ พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า “ขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน เราจะทำลายทั้งโลกเก่า” ในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน พวกเขาจะปล่อยระเบิด ฯลฯ ในลักษณะเช่นนั้นที่ทั้งโลกจะถูกทำลาย ในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้านลูกๆ กลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ ลูกกำลังก่อตั้งความสงบด้วยพลังโยคะ และพวกเขาจะทำลายทั้งโลกด้วยพลังของวิทยาศาสตร์ พวกเขาเป็นผู้รับใช้ของลูก พวกเขา กำลังรับใช้ลูก พวกเขาจับสั่นโลกเก่า ภัยพิบัติทางธรรมชาติทั้งหมด ฯลฯ กลายเป็นทาสของลูก ธรรมชาติทั้งหมดกลายเป็นทาสของลูก ลูกเพียงแต่มีโยคะกับพ่อ ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมากภายในลูก ลูกควรจะจดจำพ่อผู้เป็นที่รักเช่นนั้นอย่างมาก ทั้งบาร์ตนั้นเคยเป็นชีวาลายา ในยุคทองผู้คนปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง ในขณะที่นี้พวกเขามีกิเลส เวลานั้นลูกจำได้ว่าพ่อเคยบอกลูก

ว่า อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้รอฟังเรื่องราวที่สกปรก อย่าได้แม้แต่พูดถึงเช่นนั้น พ่ออธิบายว่า: ลูกกลับมาสกปรกมาก ลูกเคยมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย ลูกเคยเป็นนายของสวรรค์ แทนที่จะเป็นนายของสวรรค์ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นนายของนรก ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ทุกๆ 5000 ปี พ่อได้นำลูกๆออกจากกันบึ้งของนรกและพาไปสวรรค์ ลูกๆ ทางจิตจะไม่เชื่อฟังคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อหรือ? ดวงวิญญาณสูงสุดพูดว่า: จงกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ แล้วลูกจะไม่กลายเป็นสิ่งนั้นหรือ? การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน บาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกตัดออกไปด้วยพลังโยคะนี้ อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่ใช้เวลาที่จะตัดบาปของหลายต่อหลายชาติเกิด ลูกๆ ที่เคยอยู่ที่นี้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นก็ไม่สามารถที่จะมีโยคะได้แม้กระทั่ง 10% และเหตุนี้เองบาปของพวกเขาจึงไม่สามารถถูกตัดออกไปได้ ลูกใหม่ๆ ก็กลายเป็นโยคีอย่างรวดเร็วเพื่อที่บาปของพวกเขาจะถูกตัดออกไปและพวกเขาก็เริ่มที่จะทำงานรับใช้ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน พ่อมาเพื่อพาลูกกลับไป ดวงวิญญาณบาปไม่สามารถไปสู่ดินแดนแห่งความสงบหรือดินแดนแห่งความสุขได้ พวกเขาเพียงแต่อยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ เหตุนี้เองเวลานี้พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป โอ้ ลูกๆ, จงกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงาม! อย่าได้ประณามสกุลที่สูงส่ง เพราะจากการมีกิเลส, ลูกจึงไม่มีความสุขอย่างมาก สิ่งนี้เป็นการละเล่นของละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกก็ไม่สามารถไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ของสวรรค์ได้ บารัตเคยเป็นสวรรค์ บารัตเคยเป็นดินแดนของกษณะ ในขณะที่เวลานี้ทุกคนคือชาวนรก ดังนั้นลูกๆ ควรจะละทิ้งกิเลสด้วยความสุขอย่างมาก ลูกต้องละทิ้งการดื่มยาพิษในทันที ลูกไม่สามารถไปสวรรค์ได้ในขณะที่กำลังดื่มยาพิษ เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์เพื่อที่จะไปที่นั่น ลูกสามารถอธิบายว่าพวกเขาประกาศสิทธิในอาณาจักรด้วยการศึกษาราชายะอย่างไร นี่คือการศึกษาล่าเรียน นี่เป็นสิ่งที่เดียวกันกับการมีโยคะที่จะกลายเป็นนักกฎหมายหรือศัลยแพทย์ ด้วยการมีโยคะกับศัลยแพทย์, ลูกก็จะกลายเป็นศัลยแพทย์ แล้วสิ่งนี้ก็เป็นคำพูดของพระเจ้า ท่านเข้ามาในพาหนะได้อย่างไร? ท่านพูดว่า ในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา พ่อนั่งในตัวเขาและให้ความรู้แก่ลูกๆ พ่อรู้ว่าเขาเคยเป็นนายที่บริสุทธิ์ของโลก เวลานี้เขากลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และยากจนขึ้นแค้นและจากนั้นเขาจะประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง พ่อเข้ามาในตัวเขาและให้ความรู้แก่ลูก พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า ลูกๆ ให้กลับมาบริสุทธิ์และลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ยุคทองคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ และยุคทองแดงและยุคเหล็กคือดินแดนแห่งความตาย พ่ออธิบายแก่ลูกๆ อย่างชัดเจนมาก ลูกกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่นี้แต่แล้วลูกก็กลับมาสำนึกที่เป็นร่างและพ่ายแพ้ต่อมายา ลูกถูกยิงด้วยปืนใหญ่ของมายา ในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกตกลงไปในท่อน้ำทิ้งโดยสิ้นเชิง พ่อพูดว่า นี่คือน้ำทิ้ง นี่ไม่ใช่ความสุข ลองจินตนาการดูว่าสวรรค์จะเป็นเช่นไร! มองดูวิถีชีวิตของเหล่าเทพ! ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์! ลูกกำลังลูกทำให้กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ และทั้งที่เป็นเช่นนั้นลูกก็พูดว่าลูกจะดื่มยาพิษอย่างแน่นอน และแล้วลูกก็จะไม่สามารถไปสวรรค์ได้ จะสัมผัสกับการลงโทษอย่างมาก ลูกๆ ต้องรบบรากับมายา บางคนมีสำนึกที่เป็นร่างและทำกรรมที่สกปรกมาก พวกเขาคิดว่าไม่มีใครมองดูพวกเขา ความโกรธและความละโมภไม่ใช้เป็นเรื่องส่วนตัว ความเป็นส่วนตัวในตัณหาราคะ พวกเขาทำให้ใบหน้าของพวกเขาสกปรก ด้วยการทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก ลูกก็กลับมาเกลียดจากสวยงามและแล้วทั้งโลกก็ทำตามลูกโลกที่ไม่บริสุทธิ์ต้องเช่นนั้นต้องเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน พ่อพูดว่าลูกไม่ละอายหรือที่ลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์เพียงชาติเกิดเดียวนี้? พระเจ้าพูด: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ในความเป็นจริงเมื่อลูกเคยเป็นชาวสวรรค์ลูกมีความมั่งคั่งมาก อย่าได้ถามเลย! ลูกบางคนพูดว่า บาบา, โปรดมาที่เมืองของเรา พ่อควรจะไปและดูสิ่งในป่าของชาวคนหามหรือ? ลูกๆ ต้องทำงานรับใช้ตามละครอย่างแน่นอน ได้มีการจดจำกันว่า “พ่ออดลูก” นี่เป็นลูกๆ ที่ต้องไปและให้ประโยชน์แก่ทุกคน พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า: อย่าลืมนะว่าลูกอยู่ในสนามรบ การรบราของลูกเป็นไปกับกิเลสทั้งห้า หนทางของความรู้นี้แยกต่างหากอย่างแท้จริง พ่อพูดว่าพ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ถึง 21 ชาติเกิด และแล้วใครทำให้ลูกกลายเป็นชาวนรก? ราวน์ ลูกสามารถเห็นความแตกต่าง ลูกมีกฎศาสนาแล้วชาติเล่าในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและลูกก็ไม่ได้รับสิ่งใด ผู้เดียวนี้เรียกว่าสัตว์กูรู ชาวซิกข์เรียกสัตว์กูรูว่าภาพลักษณ์แห่งความเป็นอมตะ ความตายไม่มาหาท่าน สัตว์กูรูคือความตายเหนือความตายทั้งหมด พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกๆ ทั้งหมดจากเงื้อมมือแห่งความตาย และแล้วในยุคทอง, ความตายก็ไม่เข้ามาเลย นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะซึ่งก็คือยุคทองด้วยการทำตามศรัทธา ดูซิว่าการรบราของลูกเป็นเช่นไร! ทั้งโลกกำลังต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกับกันและกัน การรบราของลูกเป็นไปกับราวน์, กิเลสทั้งห้า ลูกเอาชนะสิ่งเหล่านั้น นี่คือนายเกิดสุดท้ายของลูก พ่อพูดว่าพ่อคือเจ้าแห่งคนจน เพียงผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่มาที่นี่ สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของผู้ที่มั่งคั่ง พวกเขาอยู่อย่างภาคภูมิใจและซาบซึ้งกับทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา ทั้งหมดนั้นกำลังจะจบสิ้นลง มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก มีแผนของละครระเบิดเหล่านั้น ฯลฯ ที่ได้มีการประดิษฐ์ขึ้นจะมีการใช้อย่างแน่นอน ก่อนหน้านั้นสงครามเคยเกิดขึ้นด้วยคันธนูและลูกศรและดาบและจากนั้นก็ปืน ฯลฯ เวลานี้พวกเขาได้ประดิษฐ์คิดค้นระเบิดเช่นนั้นที่ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้าน พวกเขาสามารถจบสิ้นทุกคน สิ่งต่างๆ เหล่านั้นไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อที่จะเก็บเอาไว้ พวกเขาจะเก็บระเบิดเหล่านั้นไว้นานแค่

ไหนหรือ? พ่อได้มาและดังนั้นการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน วงจรของละครเฝ้าแต่หมุนไปเรื่อย ๆ อาณาจักรของลูกกำลังจะมีการก่อตั้งขึ้นอย่างแน่นอน ลักษมีและนารายณ์ไม่เคยบรรพ มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ว่าการบรรพเกิดขึ้นระหว่างปีศาจและเทพ แต่ผู้ที่อยู่ในยุคทองจะพบกับผู้ที่อยู่ในยุคเหล็กได้อย่างไรที่การบรรพนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังบรรพกับกิเลสทั้งห้า ลูกจะเอาชนะสิ่งเหล่านั้นและกลายเป็นผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์และจากนั้นกลายเป็นนายของโลกที่ปราศจากกิเลส ไม่ว่ากำลังเดินไปทั่วหรือกำลังนั่ง, ลูกต้องจดจำพ่อ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว บางคนก็ไม่มีสิ่งนี้อยู่ในโชคของพวกเขาเลย เมื่อลูกมีพลังโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เมื่อลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อมเท่านั้นที่ลูกจะสามารถไปสู่โลกที่สมบูรณ์พร้อมได้ พ่อเฝ้าแต่เป่าหอยสังข์และแล้วผู้คนเหล่านั้นก็นั่งและสร้างหอยสังข์และขลุ่ยในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายทุกสิ่งด้วยปากนี้ นี่คือการศึกษาราชโยคะ การศึกษานั้นง่ายดายมาก: จดจำพ่อและจดจำอาณาจักรของลูก จงตระหนักรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและประกาศสิทธิในอาณาจักร ลืมโลกนี้ ลูกคือชนชาติที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าทั้งโลกเก่าจะต้องถูกทำลาย มีเพียงบาร์ตในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าทำให้สกุลเทพของลูกถูกประณาม จงกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงาม ทำงานรับใช้เพื่อให้คุณประโยชน์แก่ดวงวิญญาณมากมายและเปิดเผยพ่อ
2. เพื่อที่จะกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ อย่าได้รับฟังหรือพูดสิ่งที่สกปรก อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย, พูดสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้ทำกรรมที่สกปรกใดภายใต้อิทธิพลของสำนึกที่เป็นร่าง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะและจากบ่วงใดๆ ของจิตใจด้วยมนตราของ “มานมานะบาฟ”

บ่วงพันธะประเภทใดก็ตามคือกรงขัง นกแก้วในกรงขังเวลานี้เป็นนกที่โบยบินเป็นอิสระจากบ่วง ถึงแม้ว่าจะมีบ่วงพันธะบางอย่างของร่างกาย แต่จิตใจคือนกที่โบยบิน เพราะโดยการอยู่ใน “มานมานะบาฟ” ลูกจะกลายเป็นอิสระจากบ่วงของจิตใจ ลูกไม่มีแม้กระทั่งบ่วงพันธะใดของการดูแลครอบครัวของลูก ผู้ที่ดูแลทุกสิ่งอย่างอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์จะอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงเสมอ ผู้ครองเรือนหมายถึงภาระและผู้ที่มิภาระไม่สามารถโบยบินได้ อย่างไรก็ตามหากลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกจะเป็นอิสระจากบ่วงและลูกสามารถไปถึงบ้านที่แสนหวานของลูกในหนึ่งวินาทีด้วยสภาพที่โบยบินของลูก

คติพจน์: ทำให้ความทุกข์เป็นคนที่รับใช้ของลูก และอย่าได้ปล่อยให้ความทุกข์นั้นปรากฏออกมาบนใบหน้าของลูก

*** โอม ชานติ ***

ปีนี้จึงฉลองอย่างเป็นทางการแห่งความถ่อมตน ความบริสุทธิ์ และความสะอาด

และเป็นปีแห่งความเป็นอิสระจากสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ปีแห่งการหลุดพ้น

วันนี้ บัพดาตาได้เห็นเส้นที่สองประกายสามเส้นบนหน้าผากของลูกๆ ของท่านในทั้งสี่ทิศ เส้นที่หนึ่งเป็นเส้นของการหล่อเลี้ยงของพระเจ้า เส้นที่สองเป็นเส้นของการศึกษาที่สูงส่ง และเส้นที่สามเป็นเส้นของคำแนะนำและแนวทางที่สูงส่ง ทั้งสามเส้นล้วนเปล่งประกาย ทั้งสามเส้นนี้เป็นเส้นแห่งโชคของลูกทุกคน ลูกทุกคนก็เห็นเส้นทั้งสามเส้นของลูกเช่นกัน ใช่หรือไม่? โชคของการหล่อเลี้ยงของพระเจ้านั้นไม่มีใครได้รับนอกจากลูกดวงวิญญานบราห์มินเท่านั้น นี่คือการหล่อเลี้ยงของพระเจ้าที่ทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกเคยคิดบ้างไหมและแม้แต่ในความฝันว่า ฉัน ดวงวิญญานนี้ จะมีสิทธิ์ได้รับการศึกษาของพระเจ้าเช่นนี้ อย่างไรก็ตาม เวลานั้นลูกได้สัมผัสสิ่งนี้ในรูปที่มีตัวตนแล้ว สัตกुरुเองได้ให้คำแนะนำและแนวทางที่สูงส่งสำหรับการกระทำตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืน และให้ศรัมภ์แก่ลูกเพื่อให้ลูกกลายเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนปวงกรรมให้กลายเป็นความสัมพันธ์แห่งกรรม ลูกไม่เคยแม้แต่จะฝันถึงสิ่งนี้ด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตาม เวลานั้นลูกพูดด้วยประสบการณ์ว่าทุกการกระทำของลูกนั้นอยู่บนพื้นฐานของศรัมภ์ ลูกมีประสบการณ์กับสิ่งนี้หรือไม่? บัพดาตาก็ยินดีเช่นกัน เมื่อเห็นโชคที่สูงส่งเช่นนี้ของลูกทุกคน ว้าว ลูกๆ ที่สูงส่งและมีโชคของฉัน! ว้าว! ลูกๆ พูดว่า "ว้าว บาบา! ว้าว!" และพ่อก็พูดว่า "ว้าว ลูกๆ ว้าว!"

วันนี้ จากช่วงเวลาอมฤต ขณะที่ลูกๆ กำลังมีการจดจำระลึกถึง ความคิดสองประการก็มาถึงบัพดาตา ประการแรก ลูกๆ หลายคนจำได้ว่าต้องให้บัญชีของพวกเขา ประการที่สอง มีการระลึกถึงโฮลี – ที่จะได้รับการแต่งแต้มสีสันท่วมมือร่วมทางของพ่อ ลูกทุกคนมาเพื่อเฉลิมฉลองโฮลีใช่หรือไม่? ในภาษาบราห์มิน การเฉลิมฉลองหมายถึงการกลายเป็น ลูกเฉลิมฉลองโฮลี ซึ่งหมายถึงการที่ลูกกลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ บัพดาตาเห็นว่า สำหรับลูกๆ บราห์มิน การได้เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดนั้นเป็นสิ่งที่พิเศษสุดและน่ารักอย่างยิ่ง แท้จริงแล้ว ดวงวิญญานที่ยิ่งใหญ่ที่เข้ามาในตอนต้นของยุคทองแดงและบิดาของศาสนาต่างๆ ที่เข้ามาเป็นครั้งคราวก็มาอย่างบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์เช่นกัน อย่างไรก็ตามความบริสุทธิ์ของลูกนั้นสูงส่งที่สุดและพิเศษสุด ไม่มีใครในทั้งวงจร ไม่ว่าจะเป็นดวงวิญญานที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญานทางศาสนา หรือบิดาแห่งศาสนาก็ตามที่จะบริสุทธิ์ มีเพียงลูกดวงวิญญานเท่านั้นที่บริสุทธิ์ ร่างกายของลูกบริสุทธิ์ วัตถุประสงค์ต่างๆ สะอาดและบริสุทธิ์ ไม่มีใครที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในลักษณะนี้ และไม่มีใครสามารถเป็นเช่นนี้ได้ นำรูปในอนาคตของลูกมาไว้ข้างหน้าลูก รูปในอนาคตของลูกมาอยู่ข้างหน้าทุกคนแล้ว หรือลูกไม่รู้ว่าคุณจะกลายเป็นเช่นนั้นหรือไม่? ลูกจะกลายเป็นอะไร? ไม่ว่าลูกจะกลายเป็นอะไร ลูกก็จะบริสุทธิ์ใช่ไหม? ร่างกายของลูกจะบริสุทธิ์ ลูกดวงวิญญานจะบริสุทธิ์ และวัตถุประสงค์ต่างๆ จะบริสุทธิ์และให้ความสุข ลูกสามารถนำภาพลักษณ์ในอนาคตของลูกมาไว้ข้างหน้าลูกด้วยปากกาแห่งความศรัทธาของลูก ลูกมีศรัทธาใช่หรือไม่? ลูกผู้เป็นครุมีศรัทธาหรือไม่? อ้อชะ ลูกสามารถนำภาพลักษณ์ในอนาคตของลูกมาอยู่ตรงหน้าลูกในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? โอเค ลูกอาจจะไม่ได้กลายเป็นกฤษณะ แต่ลูกจะกลายเป็นมิตรร่วมทางของเขาได้ใช่หรือไม่? มันช่างน่ารักเหลือเกิน! ลูกรู้วิธีที่จะกลายเป็นศิลปินหรือไม่? แค่นี้เห็นสิ่งนั้นอยู่ตรงหน้าลูก! แค่นั้นเอง เวลานั้น ลูกเป็นคนธรรมดา ในวันพรุ่งนี้ (พรุ่งนี้ในละคร) ไม่ใช่วันพรุ่งนี้ที่จะมาถึงในวันพรุ่งนี้ แต่พรุ่งนี้ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีร่างกายที่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน พันดาวาสคิดอย่างไร? มันแน่นอนอยู่แล้วใช่ไหม? ลูกไม่มีความสงสัยใดๆ ใช่ไหม? "ฉันไม่รู้ว่าฉันจะกลายเป็นสิ่งนี้หรือไม่?" ลูกมีความสงสัยหรือไม่? ลูกไม่มีความสงสัยใช่ไหม? ลูกแน่ใจ เนื่องจากลูกเป็นราชาโยคี ลูกจึงจะต้องกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในอาณาจักร หลายครั้งที่บัพดาตาเตือนลูกว่าพ่อได้นำของขวัญมาให้ลูก ดังนั้น ท่านได้นำของขวัญอะไรมา? โลกยุคทอง ท่านได้นำของขวัญแห่งโลกที่สะอาดประจักษ์มาให้ลูก ลูกมีศรัทธา สิ่งซึ่งบอกของศรัทธาคือความซาบซึ้งทางจิต ยิ่งลูกเข้าใจโลกอาณาจักรของลูกมากเท่าไร และยิ่งลูกเข้าใจบ้านของลูกมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งเข้าใจโลกอาณาจักรของลูกมากขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าเท่านั้น ให้มีความตระหนักรู้และระลึกถึงบ้านอันแสนหวานและอาณาจักรอันแสนหวานอย่างชัดเจน นี่คือการซึ่งบอกของการเข้าใจ บ้านและอาณาจักรของลูกจะชัดเจนในความทรงจำของลูกที่ลูกมองเห็นได้อย่างชัดเจนด้วยตาที่สามของลูก ลูกสัมผัสได้ว่าวันนี้ลูกอยู่ที่นั่นและพรุ่งนี้ลูกจะอยู่ที่นั่น ลูกจำได้ไหมว่าลูกได้เล่นบทบาทต่างๆ ของลูกเสร็จสิ้นไปกี่ครั้งแล้วและได้กลับไปยังบ้านและอาณาจักรของลูกอย่างไร? ลูกจำสิ่งนี้ได้ใช่ไหม? เวลา

นี้ลูกต้องกลับไปอีกครั้ง

บัปพาดดาได้เห็นผลลัพธ์ของทุกคนในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นดับเบิลฟอเรนเนอร์หรือชาวบารัต จะเห็นได้ว่าลูกๆทุกคนในปัจจุบันมีความประมาทไม่ระมัดระวังในรูปแบบใหม่ๆมากมาย ความไม่ระมัดระวังนั้นมีมากมายหลายรูปแบบ ในจิตใจของลูกๆคิดว่า "อะไรก็ได้!" ดูเหมือนจะเป็นคติพจน์พิเศษในทุกวันนี้ในทุกแง่มุม "อะไรก็ได้!" นี่คือการประมาทไม่ระมัดระวัง พร้อมกันนี้ ยังมีความไม่ระมัดระวังเล็กน้อยในความพยายามในการเปลี่ยนแปลงตนเอง มีความเกียจคร้าน บางเปอร์เซ็นต์อยู่บ้าง "มันจะเกิดขึ้น เราจะทำ" บัปพาดดาเห็นความไม่ระมัดระวังในรูปแบบใหม่ๆ นี่คือการผลที่ลูกต้องรักษาบัญชีของลูกอย่างซื่อสัตย์ด้วยหัวใจที่แท้จริง ไม่ใช่ด้วยความไม่ระมัดระวัง

บัปพาดดากำลังบอกผลลัพธ์กับลูก ท่านควรจะทำต่อไปไหม? หรือบาบาควรให้แต่ความรักเท่านั้น นี่เป็นประเด็นหนึ่งของความรักเช่นกัน บัปพาดดาความรักต่อลูกๆมากมายที่ท่านรู้สึกว่าคุณๆทุกคนควรกลับบ้านไปกับฟอบบราห์มา ไม่ใช่ว่าลูกไปหลังจากท่าน แต่ลูกกลับไปกับท่านในฐานะมิตรร่วมทางของท่าน ดังนั้น ลูกจะต้องกลับมาติดเทียมใช่หรือไม่? ลูกไม่สามารถกลับไปกับท่านในฐานะมิตรร่วมทางของท่านได้หากไม่กลับมาติดเทียม แล้วเมื่อนั้น ชาติเกิดแรกของลูกจะอยู่ในอาณาจักรแรก และชาติเกิดแรกก็เป็นอันดับแรกใช่หรือไม่? ลูกอาจจะมาในชาติเกิดที่สองหรือที่สาม ลูกอาจได้เป็นราชา แต่ก็ยังคงเรียกว่าชาติเกิดที่สองหรือที่สามอยู่ดีใช่หรือไม่? การกลับไปกับท่านและประกาศสิทธิ์ในชาติเกิดแรกกับฟอบบราห์มาหมายถึงการได้เป็นอันดับหนึ่ง การสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ดังนั้น ลูกต้องการที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมหรือไม่? หรือมันโอเคที่ได้คะแนนผ่าน? อย่าคิดว่าบัปพาดดาไม่เห็นว่าคุณกำลังทำอะไรหรือกำลังเกิดอะไรขึ้น อย่าได้ไม่ระมัดระวังในแง่นี้ หากลูกๆคนใดถามบัปพาดดาถึงชาร์ทของหัวใจของลูก ท่านสามารถบอกลูกได้ แต่ท่านไม่ต้องการบอกลูกในตอนนั้น บัปพาดดาเห็นชาร์ทของมหาระตีทุกคน ผู้ซึ่งมาทุกคน... หลายครั้งที่บัปพาดดารู้สึกเห็นอกเห็นใจอย่างมากและคิดว่า: พวกเขาเป็นใครและเขากำลังทำอะไรอยู่? อย่างไรก็ตาม ฟอบบราห์มาเคยพูดว่า - ลูกจำได้ไหมว่าท่านเคยพูดว่าอะไร? มีเพียงภาษาหนึ่งที่บรรจุน้ำเชื่อมเท่านั้นที่รู้ว่าน้ำเชื่อมนั้นหวานเพียงใด ชีพบาบาและบราห์มาบาบาก็รู้ บัปพาดดารู้สึกเมตตาอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ลูกเช่นนั้นไม่สามารถสัมผัสความคิดของความเมตตาของบัปพาดดาได้ พวกเขาไม่สามารถจับสิ่งนี้ได้ ด้วยเหตุนี้บัปพาดดาจึงกล่าวว่า: บาบายังคงเห็นความไม่ระมัดระวังในรูปแบบๆที่ตึ่เล็ลอยู่เรื่อยๆ อย่าคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ในวันนี้บัปพาดดาจะบอกลูกว่า ท่านรู้สึกเมตตามาก ลูกๆหลายคนพูดว่า: "ในยุคทอง เราจะไม่ว่าใครเป็นใครตอนนี้เรามาสนุกกันเถอะ มาทำอะไรก็ตามที่เราต้องการทำในเวลานี้ ไม่มีใครจะหยุดเรา ไม่มีใครจะเห็นสิ่งนี้" อย่างไรก็ตาม นี่เป็นความผิดพลาด บัปพาดดาแค่ไม่ได้บอกชื่อ ถ้าท่านบอกชื่อเหล่านั้นแล้ว ฟรุ้งนี้ลูกก็คงจะโอเค

ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? พันดาวาส ลูกเข้าใจหรือไม่? ว่าจะทำ จะทำหรือไม่? อย่างไรก็ตาม ก็ไม่ทำ เพราะบัปพาดดาได้รับรายงานของทุกคนในแต่ละวัน และบัปพาดดาก็มีการสนทนากัน บัปพาดดาให้สัญญาณอีกครั้งกับลูกๆทุกคนว่าเวลากำลังเคลื่อนไปสู่จุดสิ้นสุดในทุกวิถีทาง มายากำลังเล่นบทบาทของเธอในตอนจบ วัตถุธาตุต่างๆก็เล่นบทบาทของพวกเขาในตอนจบเช่นกัน ในเวลาเช่นนี้ ลูกๆ บราห์มินทั้งหลายต้องให้ความสนใจใส่ใจต่อตนเองให้มากที่สุด นั่นคือ ให้ความสนใจใส่ใจต่อจิตใจ คำพูด และการกระทำของลูกให้มากที่สุด ไม่ใช่ความพยายามธรรมดา! บัปพาดดาเห็นว่าลูกมีความรักที่ดีต่อการทำงานรับใช้ ลูกพร้อมเสมอสำหรับงานรับใช้ ลูกพร้อมเสมอที่จะทำงานรับใช้ด้วยความรักเมื่อลูกได้รับโอกาส อย่างไรก็ตาม ให้มีการเพิ่มเติมในงานรับใช้ของลูกด้วย พร้อมกับคำพูดแล้ว ให้มีงานรับใช้ด้วยจิตใจด้วย ทำให้ดวงวิญญาณของลูกมั่นคงในรูปของการบรรลุผลที่พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วจึงทำงานรับใช้ด้วยคำพูด ตัวอย่างเช่น ลูกกำลังให้คำบรรยาย ลูกบรรยายได้ดีด้วยคำพูด แต่ในเวลานั้น ในสภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ จงทำให้ตนเองมั่นคงในรูปของพลัง หรือในรูปของความสงบ หรือในรูปของความรักของพระเจ้า ทำให้ตนเองมั่นคงในประสบการณ์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง และสร้างผลกระทบต่อบรรยากาศ จากนั้นจึงให้สารเป็นคำพูด ให้สารด้วยคำพูดและด้วยจิตใจในสภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ให้ประสบการณ์ ในเวลาของการให้คำบรรยายจากคำพูดของลูก จากหน้าผากของลูก จากดวงตาของลูก จากใบหน้าของลูก ให้พวกเขาเห็นและรู้สึกถึงลักษณะที่มองเห็นได้จากการฟังคำบรรยาย แต่ให้พวกเขาได้สัมผัสประสบการณ์ที่ดีถึงความรักของพระเจ้าด้วย พวกเขาบอกว่าผลจากการบรรยายที่ลูกพูดนั้นดีมาก ว่ามันดีมาก ลูกพูดสิ่งดีๆมากมาย ในทำนองเดียวกัน ให้พวกเขาพูดถึงประสบการณ์ของรูปของดวงวิญญาณ ให้กระแสน้ำไปถึงดวงวิญญาณของมนุษย์ ให้บรรยากาศนั้นถูกสร้างขึ้น สิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์สามารถสร้างบรรยากาศของความเย็นได้ ทุกคนสามารถรู้สึกได้เมื่อมีความรู้สึกเย็นสบาย มันสามารถให้ประสบการณ์ของความอบอุ่นได้เช่นกัน ในความหนาวเย็นมันสามารถให้ประสบการณ์ของความอบอุ่นได้ ในความร้อนมันสามารถให้ประสบการณ์ของความเย็น

ได้ ความเจ็บปวดของลูกไม่สามารถให้บรรยากาศในรูปของความรัก ในรูปของความสุข และในรูปของความสงบได้ หรือ? ค้นคว้าวิจัยสิ่งนี้! พวกเขาไม่ควรแค่พูดว่า "นี่เป็นสิ่งที่ดี นี่เป็นสิ่งที่ดี" แต่พวกเขาควรจะกลับมาดี แล้วลูกจะนำมาซึ่งความสมบูรณ์ของเวลาและนำมาซึ่งอาณาจักรของลูก ลูกจำอาณาจักรของลูกไม่ได้หรือ? ยุคบรรจบกันนั้นสูงส่ง นั่นก็ดี มันมีค่าเท่ากับเพชร อย่างไรก็ตาม: โอ้ ลูกๆ ที่มีหัวใจเมตตา ซึ่งเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ลูกไม่รู้สึกเมตตาต่อพี่น้องชายหญิงที่ทุกข์ระทมและไร้ความสงบของลูกหรือ? ลูกไม่มีความกระตือรือร้นที่จะเปลี่ยนแปลงโลกแห่งความทุกข์และทำให้มันมีความสุขหรือ? ลูกไม่มีความกระตือรือร้นนี้หรือ? ลูกปรารถนาที่จะเห็นความทุกข์หรือไม่? ลูกเห็นความทุกข์ของผู้อื่น ลูกชอบที่จะเห็นพี่น้องชายหญิงของลูกอยู่ในสภาพแห่งความทุกข์หรือไม่? ให้รูปที่มีความเห็นอกเห็นใจและเมตตาของลูกปรากฏออกมา อย่าเพียงแต่ยุ่งอยู่กับการทำงานรับใช้ "เราได้ทำโปรแกรมนี้แล้ว เราได้ทำโปรแกรมนั้นแล้ว" ปีนี้สิ้นสุดลงแล้ว เวลานี้จงกลับมามีเมตตา! จงเมตตาด้วยวิธีที่ดีของลูก หรือโดยการให้ประสบการณ์ หรือโดยการสร้างผลกระทบด้วยสภาพของดวงวิญญาณ จงเมตตา มีหัวใจที่เมตตา อัจชะ

บัปพาดาได้เห็นอีกสิ่งหนึ่ง บาบามาชอบพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้เลย บางครั้ง ลูกที่ดีบางคนก็เข้าไปยุ่งกับเรื่องของคนอื่นมาก มองเรื่องของคนอื่น พูดถึงเรื่องของคนอื่น... และเมื่อพวกเขามองดู พวกเขาก็เห็นแต่สิ่งที่ไร้ประโยชน์ มีการพูดถึงคุณสมบัติพิเศษของกันและกันน้อยลง มีการเห็นคุณสมบัติพิเศษของกันและกันน้อยลง จงพูดถึงคุณสมบัติพิเศษของกันและกัน และนำมาซึ่งความจริงจังและความกระตือรือร้นบนพื้นฐานของคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา ลูกพยายามทั้งสิ่งที่ไร้ประโยชน์ของตนเองที่บัปพาดาบอกว่าควรทิ้งไป แต่ก็ยังมีนิสัยชอบเห็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ของผู้อื่น สิ่งนี้ใช้เวลานานมาก บัปพาดากำลังให้ศรัทธาพิเศษอย่างหนึ่ง จริงๆ แล้วมันเป็นเรื่องปกติธรรมดาแต่ก็เสียเวลาไปมาก จงถ่อมตนในคำพูดของลูก ความถ่อมตนในคำพูดของลูกไม่ควรลดลง ลูกอาจพูดด้วยถ้อยคำที่ธรรมดา โดยคิดว่าต้องพูดอย่างนั้น อย่างไรก็ตาม ถ้าไม่มีความถ่อมตน ถ้าใครบางคนพูดด้วยอำนาจ ถ้าใครบางคนพูดบนพื้นฐานของงานหรือตามตำแหน่งของตน จะเห็นความหลงทะนงตนห้าเปอร์เซ็นต์ ความถ่อมตนเป็นเครื่องประดับพิเศษของชีวิตบราห์มิน จะต้องมีความถ่อมตนในจิตใจ คำพูด คำกล่าวสุนทรพจน์หรือคำบรรยาย ความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ของลูก ไม่ควรเป็นว่า "ฉันมีความถ่อมตนในสามด้านแต่น้อยกว่าในด้านหนึ่ง และดังนั้นจึงไม่เป็นไร" อย่างไรก็ตาม ความอ่อนแอเดียวนั้นจะไม่ทำให้ลูกสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ความถ่อมตนคือความยิ่งใหญ่ นี่ไม่ใช่การก้มศีรษะลง แต่คือการทำให้คนอื่นก้มลง ลูกบางคนถามติดตลกว่า: "ฉันเป็นคนที่ต้องก้มลงอยู่เสมอหรือไม่? คนอื่นก็ควรก้มลงด้วยเช่นกัน" อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ใช่การก้มลง ในความเป็นจริง นับประสาอะไรกับดวงวิญญาณ สิ่งนี้ทำให้แม้แต่พระเจ้าก็ก้มลงให้กับลูก ความถ่อมตนจะทำให้ลูกไม่มีความหลงทะนงตนโดยอัตโนมัติ ลูกจะไม่ต้องพยายามที่จะกลับมาปราศจากความหลงทะนงตน ความถ่อมตนจะทำให้ลูกมีสถานที่แห่งความรักในหัวใจของทุกคน ความถ่อมตนจะทำให้ลูกได้รับพรจากหัวใจของทุกคน ลูกจะได้รับพรมากมาย ในความพยายามของลูก จากลัฟต์ พระจะกลายเป็นจรวด ความถ่อมตนเป็นเช่นนั้น ไม่ว่าคนอื่นจะเป็นอย่างไร ไม่ว่าพวกเขาจะยุ่งแค่ไหน ไม่ว่าพวกเขาจะมีหัวใจที่แข็งแกร่งแค่ไหน ไม่ว่าพวกเขาจะโกรธเคืองแค่ไหน ความถ่อมตนจะกลายเป็นเครื่องมือที่ทำให้ลูกได้รับความร่วมมือจากทุกคน ผู้ที่ถ่อมตนจะประพาดิตตามชั้นสการของแต่ละคน เนื่องจากพวกเขาเป็นทองคำแท้ พวกเขาจึงมีคุณสมบัติพิเศษในการหลอมตนเอง บัปพาดาได้เห็นวาทะชาติของความถ่อมตนทำให้ลูกได้รับชัยชนะในคำพูดของลูกและในการปฏิสัมพันธ์ของลูก ในความสัมพันธ์และในสายสัมพันธ์ของลูก และในงานรับใช้ที่ลูกทำ นี่คือเหตุผลที่บัปพาดาต้องการตั้งชื่อปีนี้ว่า "ปีที่จะกลับมาถ่อมตน บริสุทธิ์ และสะอาด" ลูกจะเฉลิมฉลองปีนี้ใช่หรือไม่?

ปีนี้บัปพาดาปรารถนาที่จะเห็นลูกทุกคนเป็นอิสระจากสิ่งที่ไร้ประโยชน์ เฉลิมฉลองปีนี้ในฐานะปีแห่งการเป็นอิสระ ไม่ว่าลูกจะมีความอ่อนแออะไรก็ตาม จงเป็นอิสระจากความอ่อนแอ นั้น เพราะลูกจะไม่กลับไปกับพ่อสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น จนกว่าลูกจะทำให้ตนเองให้เป็นอิสระจากความอ่อนแอ นั้น ดังนั้น ลูกจะปลดปล่อยตนเองให้เป็นอิสระจากความอ่อนแอ นั้นหรือไม่? ลูกจะเฉลิมฉลองปีแห่งการหลุดพ้นหรือไม่? ผู้ที่จะเฉลิมฉลองปีนั้น จงโบกมือของลูก! ลูกจะเฉลิมฉลองหรือไม่? ลูกได้เห็นกันและกันแล้ว ลูกจะเฉลิมฉลองใช่ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดี หากลูกเฉลิมฉลองปีแห่งการหลุดพ้น บัปพาดาจะแสดงความยินดีและกล่าวคำทักทายและคำอวยพรแก่ลูกด้วยเพชรพลอยเต็มจาน นี่เป็นสิ่งที่ดี จงปลดปล่อยตนเอง! จงปลดปล่อยพี่น้องชายหญิงของลูกให้เป็นอิสระจากความทุกข์ด้วย! เสียงแห่งความสุขนี้ควรปรากฏออกมาจากหัวใจของผู้ที่นำสงสาร: พ่อของเราได้มาแล้ว โอเค อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ทั้งสี่ทิศ ถึงผู้ที่ถ่อมตนอยู่เสมอและนำมาซึ่งการเริ่มใหม่ ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดกับบัปพาดา ถึงดวงวิญญาณที่รักซึ่งใช้วิธีการในความพยายามของตนเองอย่างรวดเร็ว เข้มแข็ง และสมบูรณ์อยู่เสมอ ถึงผู้เพียรพยายาม

อย่างเข้มข้นที่สะสมในปัญหามรณะของพวกเขาอยู่เสมอ ถึงลูกที่มีสติปัญญาอันเฉียบแหลม ขอแสดงความยินดีกับสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดของคุณ ด้วยความรักและความระลึกถึง และนมัสเตแด่ลูกทุกคน

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลังที่ทำให้มายายอมจำนนบนพื้นฐานของหนึ่งความแข็งแกร่งและหนึ่งการคำนวณ
การมีหนึ่งความแข็งแกร่งและหนึ่งการคำนวณหมายถึงการมีพลังอย่างสม่ำเสมอ ที่ใดมีหนึ่งความแข็งแกร่งและหนึ่งการคำนวณ ไม่มีใครสามารถเขย่าลูกได้ มายาจะสิ้นสติต่อหน้าดวงวิญญาณเหล่านั้นและยอมจำนนเมื่อมายายอมจำนน ลูกก็จะได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นจงมีความซาบซึ้งอยู่เสมอว่าชัยชนะเป็นสิทธิโดยกำเนิดของคุณ ไม่มีใครสามารถพรากสิทธิ์นี้ไปจากลูกได้ ให้จิตสำนึกนี้ปรากฏออกมาในหัวใจของคุณ: เราพ้นดาวสและซัคติได้รับชัยชนะในทุกวงจร เราคือผู้มีชัยชนะ และเราจะยังคงได้รับชัยชนะอยู่เสมอ

คติพจน์: ด้วยความตระหนักรู้ถึงโลกใหม่ ปลุกเรียกคุณธรรมทั้งหมดออกมาและก้าวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว

***** โอม ขานติ *****

หมายเหตุ:วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของชั่วโมงการทำสมาธิโลก ซึ่งลูกๆ บราห์มินทุกคนจะมีโยคะร่วมกันตั้งแต่วเวลา 18.30 น. - 19.30น. โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนั่งในรูปที่เปี่ยมด้วยความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจพร้อมกับพ่อ ให้วิธีที่ดีของความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจแก่ทุกดวงวิญญาณ ให้ความปรารถนาดีกับทุกคนและรับความปรารถนาดีของทุกคน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงอยู่อย่างซื่อสัตย์กับพ่อที่แท้จริง รักษาชีวิตของลูกด้วยความซื่อสัตย์ ละทิ้งความหยิ่งยโสของการมีความรู้ในใจและทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกหลักของลูกๆ มหาวิระ (นักรบที่กล้าหาญ)?

คำตอบ: ลูกมหาวิระจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ มหาวิระหมายถึงผู้ที่มีพลังมหาวิระมีความสุขอย่างสม่ำเสมอและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาไม่มีความหยิ่งยโสของร่างกายของพวกเขาแม้แต่น้อย สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ มหาวิระเช่นนั้นว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณและบapakำลังสอนพวกเขาอยู่

โอมซานติ พ่อทางจิตถามลูกๆ ทางจิตว่า: “ลูกกำลังนั่งที่นี้ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณหรือจิตวิญญาณหรือไม่?” เพราะพ่อรู้ว่านี่เป็นสิ่งที่ยากลำบากเล็กน้อย เป็นในสิ่งนี้ที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม ผู้ที่นั่งที่นี้ในสภาพของสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกเรียกว่ามหาวิระ ผู้ที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและผู้ที่จดจำพ่อก็ถูกเรียกว่ามหาวิระ ลูกแต่ละคนเฝ้าแต่ถามตนเองเสมอว่า: ฉันมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? ลูกกลายเป็นมหาวิระด้วยการมีการจดจำระลึกถึง, นั่นคือลูกกลับมาสูงสุด ผู้คนของศาสนาอื่นที่มาไม่ได้กลับมาสูงสุดเพราะพวกเขามาในภายหลัง ลูกกลับมาสูงสุดตามลำดับกันไป การเป็นผู้ที่สูงที่สุดหมายถึงการมีพลังและเป็นมหาวิระ ดังนั้นลูกมีความสุขอยู่ภายในว่าลูกคือดวงวิญญาณและพ่อของลูกดวงวิญญาณทั้งหมดกำลังสอนลูก พ่อรู้ว่าลูกบางคนได้แสดงชาร์ทของลูกให้เห็น 25% และบางคนก็แสดงให้เห็น 100% บางคนพูดว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงเท่านั้นจาก 24 ชั่วโมง ดังนั้นนั่นเป็นกี่เปอร์เซ็นต์? ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากกับตนเอง ลูกต้องค่อยๆ กลายเป็นมหาวิระทีละน้อย ลูกไม่สามารถกลายเป็นสิ่งนี้ได้ทันที; สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม อย่าได้คิดว่าผู้ที่มีความรู้ของธาตุบราห์มาจะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาพิจารณาว่าธาตุบราห์มา, บาน, เป็นดวงวิญญาณสูงสุด และพวกเขาพูดถึงตนเองว่า ฉันคือบราห์มาเช่นกัน ใครก็ตามไม่สามารถมีโยคะกับบ้านได้ เวลานั้นลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกแต่ละคนต้องดูชาร์ทของลูกและถามตนเองว่า ใน 24 ชั่วโมงลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเป็นเวลานานเท่าไร เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าลูกอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกต้องบอกทุกคนว่า พ่อเพียงแค่พูดว่า มานมานะบาฟ! นั่นคือพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือการรับใช้ที่ลูกต้องทำ ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับผลมากเท่านั้น ลูกต้องเข้าใจประเด็นนี้อย่างชัดเจน แม้แต่ลูกๆ มหาวิระที่ดีมากก็ไม่เข้าใจประเด็นนี้อย่างสมบูรณ์ สำหรับสิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกไม่สามารถได้รับรางวัลโดยที่ไม่เพียรพยายาม บาบาเห็นว่าบางคนก็เขียนชาร์ทของเขาและส่งมา ในขณะที่ผู้อื่นไม่แม้แต่จะเพียรพยายามที่จะเขียนชาร์ทนั้น พวกเขาไม่มีความหยิ่งยโสของความรู้ของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถเพียรพยายามใดๆ ที่จะนั่งในการจดจำระลึกถึง พ่ออธิบายว่าสิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ลูกต้องจับตาดูตนเองและดูว่าชาร์ทของลูกเป็นเช่นไรและลดลงไป บางคนพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลาที่จะเขียนชาร์ทเลย สิ่งหลักที่พ่อพูดคือ: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำอัลฟา ลูกนั่งที่นี้เป็นเวลานานแค่ไหนก็ถามหัวใจตนเองในตอนนี้ และแล้วฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานแค่ไหน? เมื่อลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้, ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง และก็ไม่เป็นไรหากลูกจะควงกจักรด้วยเช่นกัน เราต้องกลับไปกับบาบาอย่างแน่นอน เราต้องกลับไปหลังจากที่เรากลับมาบริสุทธิ์และสโตประธาน ลูกต้องเข้าใจประเด็นนี้อย่างดีมาก บางคนก็ลืมสิ่งนี้ทันทีที่บอกพวกเขา พวกเขาไม่ได้บอกชาร์ทที่แท้จริงของตนเองแก่บาบา มีมหาวิระมากมายที่ไม่เคยบอกสัจจะ คำพูดที่หลอกลวงนั้นคงอยู่มาจนถึงครั้งวงจร และดังนั้นจึงเป็นราวกับว่าความหลอกลวงนั้นได้ถูกกำหนดไว้ภายในพวกเขา คนธรรมดาที่เขียนชาร์ทของพวกเขาในทันที พ่อพูดว่า ด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงบาปของลูกก็จะถูกเผาไปและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะไม่กลับมาบริสุทธิ์เพียงด้วยการมีความรู้ในใจ ดังนั้นจะมีประโยชน์อะไร? ลูกเรียกหาเพื่อได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ สำหรับสิ่งนี้ลูกจำเป็นต้องมีการจดจำระลึกถึง แต่ละคนควรจะแสดงชาร์ทของตนด้วยความซื่อสัตย์ เมื่อลูกนั่งที่นี้เป็นเวลา 45 นาที ลูกต้องตรวจสอบและดูว่าในช่วงระยะเวลานั้นลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อเป็นเวลานานแค่ไหน บางคนก็ละอายอย่างมากที่จะบอกสัจจะ พวกเขาไม่ได้บอกสัจจะกับพ่อ พวกเขาเพียงแค่ให้ข่าวของงานรับใช้ที่พวกเขาทำ และที่พวกเขาได้อธิบายให้แก่ผู้คนมากมายแค่ไหน และที่พวกเขาได้ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น แต่พวกเขาไม่ได้เขียนชาร์ทของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของเขา พ่อพูดว่า เพราะการไม่อยู่ในการจาริกแสวงบุญ

แห่งการทรงจำระลึกถึงที่ลูกศรของลูกยิงไม่ตรงเป้า ไม่มีผลกำลังในดาบของความรู้ของพวกเขา พวกเขาสามารถถ่ายทอดความรู้นี้แต่หากไม่มีโยคะก็เป็นสิ่งที่ยากที่ลูกศรของเขาจะยิงตรงเป้า บาบาพูดว่า ลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงแม้กระทั่ง 5 นาทีจาก 45 นาทีที่ลูกนั่ง บางคนก็รู้แม้กระทั่งวิธีที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและวิธีที่จะจดจำพ่อ บางคนพูดว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ บาบาพูดว่า เป็นไปไม่ได้ที่จะมีสภาพนั้นในตอนนั้น หากลูกมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอ, ลูกก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก และลูกก็จะรู้แจ้งอย่างสมบูรณ์ด้วยความรู้นี้ ด้วยการอธิบายเล็กน้อยแก่ใครบางคน, ลูกศรของลูกก็จะยิงตรงเป้า อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถกลายเป็นนายของโลกเพียงเช่นนั้น! มายาได้นำโยคะของสติปัญญาของลูกจากทิศทางเดียวไปสู่ทิศทางอื่น ลูกจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก ฯลฯ เมื่อใครบางคนต้องเดินทางไปต่างประเทศ เขาก็เริ่มที่จะจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตร เรือกลไฟและเครื่องบิน ฯลฯ ความปรารถนาในทางปฏิบัติที่จะไปต่างประเทศของพวกเขาขึ้นถึงสติปัญญาของพวกเขา และนั่นก็ตัดโยคะของสติปัญญาของพวกเขาอย่างสมบูรณ์ ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะปกป้องสติปัญญาของลูกจากการไปสู่ทิศทางอื่น ลูกควรจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น แม้กระทั่งร่างกายนี้ก็ไม่ต้องจดจำ ลูกจะไปถึงสภาพนั้นในเวลาสุดท้าย แต่ละวันยิ่งลูกเพิ่มการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งให้ประโยชน์แก่ตนเองมากเท่านั้น ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร, รายได้ของลูกก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น หากลูกจากร่างของลูกในเวลาใด, ลูกจะไม่สามารถหารายได้นี้ ลูกจะกลายเป็นทารกเล็กๆและแล้วลูกจะหารายได้ประเภทใด? แม้ว่าดวงวิญญาณจะนำสันสการ์ของเขาไปกับเขา แต่ก็ยังจำเป็นต้องมีครูเพื่อเตือนเขา พ่อก็เตือนลูกด้วยเช่นกัน: จดจำพ่อ ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้ว่าการมีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาพิจารณาว่าการอาบน้ำในแม่น้ำคงคาเป็นสิ่งที่สูงส่ง เหตุนี้เองพวกเขายังคงอาบน้ำในแม่น้ำคงคากันต่อไป บาบาก็มีประสบการณ์กับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ท่านเคยมีกรรมมากมายนับด้วยเช่นกัน พวกเขาไปอาบน้ำในน้ำ ที่นั่นการอาบน้ำของลูกเกิดขึ้นในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้หากไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าโยคะ นั่นคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง อย่าคิดว่าความรู้คือการอาบน้ำ มันคือโยคะที่กำลังอาบน้ำ ความรู้คือการศึกษาล่าเรียน, แต่โยคะคือการอาบน้ำซึ่งบาปของลูกถูกตัดออกไป มีสองสิ่งคือความรู้และโยคะ เป็นไปด้วยการมีการจดจำระลึกถึงที่บาปของหลายต่อหลายชาติเกิดจะถูกเผาไป พ่อพูดว่า ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และสโตประธาน พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เข้าใจประเด็นเหล่านี้เป็นอย่างดีชัดเจนมาก อย่าลืมนะบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกตัดออกไปด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ ความรู้เป็นวิถีของการหารายได้ของลูก การศึกษาและการมีการจดจำระลึกถึงเป็นสองสิ่งที่แยกจากกัน ญาณและวิญญาณ: ญาณหมายถึงการศึกษา และวิญญาณหมายถึงโยคะ ซึ่งคือการจดจำระลึกถึง อะไรสูงส่งกว่ากัน: ความรู้หรือโยคะ? การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนั้นสูงมาก เป็นสิ่งนี้ที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกทั้งหมดจะไปสวรรค์ ยุคทองเป็นสวรรค์และยุคเงินเป็นกึ่งสวรรค์ ลูกจะไปที่นี่และได้รับตำแหน่งหรือฐานะของลูกตามที่ลูกศึกษาเล่าเรียนมากเท่าไร อย่างไรก็ตามโยคะเป็นประเด็นหลัก ลูกสามารถอธิบายความรู้นี้ได้ทั้งที่นครและการพิพิภพ แต่ลูกไม่สามารถอธิบายโยคะได้ ลูกสามารถพูดเพียงแค่ว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อย่างไรก็ตามลูกสามารถให้ความรู้มากมาย พ่อพูดว่า ก่อนอื่นใดบอกประเด็นนี้แก่พวกเขาว่า: พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกได้สร้างรูปภาพจำนวนมากมาย เพื่อที่จะให้ความรู้นี้ แต่ไม่จำเป็นต้องใช้รูปภาพเพื่อที่จะอธิบายโยคะ รูปภาพเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายความรู้นี้ได้ ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ, ความหึงหวงโสมมทั้งหมดทางร่างกายของลูกก็จะหมดลงโดยสิ้นเชิง ลูกต้องใช้ปากของลูกในการที่จะพูดความรู้อย่างแน่นอน มีประเด็นเดียวเท่านั้นในโยคะ-ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อย่างไรก็ตามจำเป็นต้องใช้ร่างกายเพื่อที่จะศึกษาเล่าเรียน ลูกจะสามารถศึกษาเล่าเรียนหรือสอนโดยไม่มีร่างกายได้อย่างไร? พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และดังนั้นลูกต้องมีโยคะกับท่าน แต่ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พ่อเองมาและสอนลูก มนุษย์ไม่สามารถสอนสิ่งนี้แก่มนุษย์ได้ พ่อพูดว่า จดจำพ่อ! สิ่งนี้ลูกเรียกว่าความรู้ของดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ประเด็นเหล่านี้ต้องใช้ความเข้าใจเป็นอย่างมาก บอกทุกคนให้จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ผู้เดียวที่ก่อตั้งโลกใหม่ พวกเขาไม่แม้กระทั่งจะตระหนักว่าโลกใหม่กำลังจะถูกสร้างขึ้นมีฉะนั้นพวกเขาจะจดจำระลึกถึงพระเจ้า ในเมื่อพวกเขาไม่แม้แต่จะตระหนักในสิ่งนี้แล้วเหตุใดพวกเขาจึงคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้? ลูกรู้ว่ามีเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้าชีวาผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาพูดว่า ขอคารวะต่อเทพบราห์มา และแล้วในเวลาสุดท้ายพวกเขาก็พูดว่าขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา พ่อฉันสูงสุดเหนือสิ่งใด แต่พวกเขาไม่รู้วาทานคือใคร ถ้าท่านนั้นอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน พวกเขาจะก้มลงให้แก่ใคร? พวกเขาพูดโดยที่ไม่มีสมาธิถึงความเข้าใจถึงนัยสำคัญของสิ่งที่พวกเขาพูด ที่นี้ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง ลูกต้องไปสู่ดินแดนนิพพาน, ดินแดนแห่งความเงียบสงบ มีดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข นั่นคือดินแดนแห่งสวรรค์ ลูกจะไม่เรียกนรกว่าเป็นดิน

แดน คำพูดนั้นง่ายมาก ศาสนาของพระคริสต์จะดำเนินต่อไปอีกนานแค่ไหน? พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาพูดว่าดินแดน
สขาวดีมีอยู่เมื่อ 3000 ปีก่อนพระคริสต์ นั่นหมายความว่าเคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ ดังนั้นเมื่อ 2000 ปีมาแล้วนับ
ตั้งแต่ศาสนาคริสต์ได้ปรากฏขึ้นก็จะต้องมีศาสนาเทพอีกครั้ง สติปัญญาของมนุษย์ไม่ได้ทำงานเลย เนื่องจากการไม่รู้ถึง
ความลับของละคร พวกเขาจึงเฝ้าแต่วางแผนมากมาย ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราที่ไม่สามารถเข้าใจประเด็นเหล่านี้ได้ พ่ออธิบาย
ว่า: เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกทุกคน ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าใครบางคนจากไป
สู่ดินแดนนิพพาน แต่ก็ไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้ พวกเขาต้องกลับมาใช้ชีวิตเกิดอย่างแน่นอน ไม่มีใครสามารถกลับ
บ้านได้ พวกเขามีความเป็นมิตรของครูเพื่อที่จะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ มีอาศรมมากมายสำหรับผู้ที่อยู่ในวัย
เกษียณของพวกเขา มีผู้เป็นแม่อยู่มากมายด้วยเช่นกัน ลูกสามารถทำงานรับใช้ที่นั่นได้ด้วย ฟอนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูกถึง
ความหมายของสภาพของการปลดเกษียณ ในเวลานี้ลูกทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ทั้งโลกอยู่ในสภาพของ
การปลดเกษียณ มนุษย์ทั้งหมดที่ลูกเห็นนั้นอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ สัตว์ครูเดียวเท่านั้นคือผู้ให้การหลุดพ้นจาก
บาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ทุกคนต้องกลับไป ผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดีมากก็จะประกาศสิทธิ์ใน
สถานภาพที่สูง เวลานี้ลูกเรียกว่า “เวลาแห่งการตัดสิน” ผู้คนไม่มีความหมายของ “เวลาแห่งการตัดสิน” ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้
ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ทุกคนต้องเข้าใจว่าเวลานี้พวกเขาต้องกลับบ้านอย่างแน่นอน
ดวงวิญญาณต้องไปอยู่เหนือเสียง และพวกเขาทั้งหมดก็จะลงมาเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาซ้ำ อย่างไรก็ตามหากลูกกลับ
ไปในขณะที่จดจำพ่อ, ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูง ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่ทำกรรมที่
สกปรกหรือลัทธิขโมยใดๆ ฯลฯ ลูกสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณบุญด้วยโยคะ ไม่ใช่ด้วยความรู้ ดวงวิญญาณต้องกลับมา
บริสุทธิ์ เพียงดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถกลับไปยังดินแดนแห่งความสงบได้ ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ที่
นั่น พวกเขายังคงลงมาในเวลานี้ ผู้ที่ยังคงเหลืออยู่ที่นั่นก็จะลงมาเรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน ลูกๆ ต้องอยู่ในการจาริกแสวงบุญ
แห่งการทรงจำระลึกถึงอย่างมาก ลูกสามารถได้รับความช่วยเหลือที่ดีมากที่นี่ ลูกได้รับพลังจากกันและกัน พลังกำลังของ
ลูกเพียงไม่กี่คนกำลังทำงาน พวกเขาแสดงให้เห็นว่าภูเขาโกวันทันถูกยกขึ้นมาด้วยนิ้วของความร่วมมือ ลูกคือโกปและ
โกปี เทพแห่งยุคทองนั้นไม่ลูกเรียกว่าโกปหรือโกปี เป็นลูกผู้ให้นิ้วของความร่วมมือของลูก ลูกเชื่อมโยงของ
สติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียวเพื่อที่จะเปลี่ยนยุคเหล็กให้กลายเป็นยุคทองและนรกเป็นสวรรค์ ด้วยการมีโยคะที่ลูกต้อง
กลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องไม่ลืมประเด็นเหล่านี้ ลูกได้รับพลังที่นี่ ภายนอกนั้นก็มีมิตรของมนุษย์ที่เป็นเช่นปีศาจ เป็นสิ่งที่
ยากมากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่นั่น ลูกไม่สามารถคงอยู่อย่างไม่สั่นคลอนได้ที่นั่น ลูกต้องการชุมนุมนี้ เมื่อลูก
ทั้งหมดนั่งด้วยกันที่นั่นอย่างมั่นคงลูกก็สามารถได้รับการช่วยเหลือ ไม่มีธุรกิจ ฯลฯ ที่นี่ และดังนั้นสติปัญญาของลูกไป
ที่ไหน? เมื่อลูกอยู่ข้างนอก ธุรกิจของลูกและบ้าน ฯลฯ จะดึงดูดอย่างแน่นอน ที่นี่ไม่มีอะไรเช่นนั้น บรรยากาศที่นั่นดีมาก
และบริสุทธิ์ ตามละครลูกกำลังนั่งอยู่ห่างออกไปไกลที่สถานิบนเนินเขา อนุสรณ์ที่ลูกต้องแม่นยำของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ได้มี
การแสดงภาพสวรรค์อยู่เหนือเพดาน ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะแสดงสิ่งนั้นที่ไหน? ดังนั้นบาบาพูดว่า เมื่อลูกมาและนั่งที่
นี่, ตรวจสอบดูว่าลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อหรือไม่ ลูกควรเฝ้าแต่วางกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่น
กัน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จับตาดูซาร์ทของการจดจำระลึกถึงของลูก และดูว่าลูกจดจำพ่อเป็นเวลานานแค่ไหน สติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่ใดใน
เวลาของการจดจำระลึกถึง?

2. ในช่วงเวลาของการตัดสินนี้ จงเพียรพยายามที่จะไปอยู่เหนือเสียง พร้อมกับการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องสร้าง
สมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างแน่นอน อย่าได้ทำกรรมที่สกปรกใดหรือลัทธิขโมยสิ่งอื่น

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างเป็นอิสระจากคำพูดที่ได้รับประโยชน์ที่รบกวนผู้อื่น และกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสง
และเบาสบาย

เพื่อที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน ให้จบสิ้นคำพูดที่ได้รับประโยชน์ที่ไม่มีใครชอบตลอดไป
สถานการณ์อาจมีเพียงไม่กี่คำ แต่การทำให้สถานการณ์ใหญ่ขึ้นโดยการพูดถึงสถานการณ์นั้นอยู่เรื่อยๆ คือ

สิ่งที่ไร้ประโยชน์ อะไรก็ตามสามารถประสบความสำเร็จได้ด้วยเพียงสี่คำ อย่าพูดถึงสิบสองถึงสิบห้าคำเกี่ยวกับสิ่งนั้น พูดน้อยลง พูดซ้ำๆ รักษาคติพจน์นี้ไว้รอบคอบของคุณ กลับมาเป็นอิสระจากการพูดที่ไร้ประโยชน์หรือคำพูดที่รบกวนและคุณจะได้รับความช่วยเหลือในการกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน

คติพจน์:

ความสำเร็จกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอบของผู้ที่อุทิศตนต่อพระเจ้าด้วยความรัก

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ความรู้ที่พ่อสอนลูกนี้ไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับพลังลึกลับ มंत्रาที่เป็นเวทย์มนตร์นั้นไม่เป็นผลต่อการศึกษา

คำถาม: เหตุใดเหล่าเทพจึงถูกกล่าวว่ามีปัญหา ในขณะที่มนุษย์นั้นไม่มี?

คำตอบ: เพราะเทพเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด ในขณะที่มนุษย์ไม่มีคุณธรรม เป็นไปเพราะเทพมีปัญหาที่ผู้คนกราบไหว้บูชาพวกเขา แบตเตอรี่ของพวกเขาได้รับการชาร์จและเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกกล่าวว่ามีค่าเต็มบาท เมื่อแบตเตอรี่ของพวกเขาหมดลง พวกเขาก็มีค่าไม่กี่สตางค์และพวกเขาจึงถูกเรียกว่าไม่รู้คิด

โอมซานติ พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า นี่คือการศึกษาล่าเรียน(พาทซาลา) นี่คือการศึกษาล่าเรียน ลูกได้มาซึ่งสถานภาพนั้น(เทพ)ผ่านการศึกษานี้ สิ่งนี้ควรได้รับการพิจารณาว่าเป็นโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย ผู้คนมาที่นี่จากแดนไกลเพื่อศึกษาล่าเรียน พวกเขามาที่นี่เพื่อศึกษาล่าเรียนอะไร? พวกเขามีเป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นในสติปัญญาของพวกเขา เรามาที่นี่เพื่อศึกษาล่าเรียน และผู้เดียวที่กำลังสอนเรานั้นก็ถูกเรียกว่าครู ก็ตะคอกคำพูดของพระเจ้า ไม่มีประเด็นอื่นใด ก็ตะคอกหนังสือของผู้เดียวผู้ที่สอน แต่ท่านไม่ได้อ่านหนังสือนั้นจริงๆ ท่านไม่ได้ถือก็ตะไว้ในมือของท่าน คำพูดเหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า มนุษย์ไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า พระเจ้าคือผู้เดียวที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด โลกที่ไม่มีตัวตน, อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตนนั้นคือทั้งจักรวาล การแสดงไม่ได้เกิดขึ้นในโลกที่ไม่มีตัวตนหรืออาณาเขตที่ละเอียดอ่อน มีการแสดงออกมาที่นี้ วงจรของ 84 ชาติเกิดอยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ถูกเรียกว่าการแสดงของวงจรของ 84 นี่คือการละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ เพราะลูกกำลังได้รับคำแนะนำของพระเจ้าที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ไม่มีสิ่งอื่นใด เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้เดียวที่มีทุกพลัง, ผู้ทรงพลังอำนาจโลก ท่านเองได้อธิบายความหมายของคำว่า “ผู้ทรงอำนาจ” ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ เพราะพวกเขาทั้งหมดดโมประฐาน นี่ถูกเรียกว่ายุคเหล็ก ไม่ใช่ว่าเป็นยุคเหล็กสำหรับบางคน, ยุคทองสำหรับบางคน และยุคเงินสำหรับผู้อื่น ไม่เลย เพราะเมื่อเวลานี้เป็นนรก มนุษย์จึงไม่สามารถพูดว่านี่คือสวรรค์สำหรับพวกเขาเพียงเพราะพวกเขามีทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งอย่างมากมาย, สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว เวลานี้ยุคทองคืออดีต ยุคทองไม่สามารถคงอยู่ในเวลานี้ เรื่องเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ ฟอนท์ที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เคยเป็นอาณาจักรของพวกเขาในยุคทอง ผู้คนของบาร์ตในเวลานั้นถูกเรียกว่าเป็นยุคทอง ในเวลานี้พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นยุคเหล็กอย่างแน่นอน เมื่อพวกเขาเคยเป็นยุคทอง นั่นก็ถูกเรียกว่าเป็นสวรรค์ ไม่ใช่ว่านรกละจะถูกเรียกว่าเป็นสวรรค์ด้วยเช่นกัน ผู้คนมีการสั่งตนเอง เมื่อพวกเขามีความสุขของทรัพย์สินสมบัติพวกเขาก็คิดว่าตนเองนั้นอยู่ในสวรรค์ “ฉันมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย และดังนั้นฉันจึงอยู่ในสวรรค์” อย่างไรก็ตามพูดด้วยเหตุผลว่าสิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ นี่คือนรก แม้ว่าใครบางคนอาจจะมีหนึ่งถึงสองล้าน โลกนี้ก็มีโรคภัย ยุคทองถูกเรียกว่าโลกที่ปราศจากโรคภัย เป็นโลกเดียวกัน ในยุคทองถูกเรียกว่าโลกโยคี ในขณะที่ยุคเหล็กถูกเรียกว่าโลกโบคิ(ผู้ที่ข้องแวะในความทุกข์จากการใช้ประสาทสัมผัส) ที่นั่นพวกเขาคือโยคี เพราะไม่มีกิเลสใดๆ ที่นั่น ดังนั้นนี่คือโรงเรียนและไม่มีเรื่องของการมีพลัง ใครจะแสดงพลังของเขาไหม? ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการกลายเป็นเช่นนั้นเช่นนั้น ด้วยการศึกษานี้ ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ นี่ไม่ใช่เรื่องของมंत्रาคาถาหรือพลังลึกลับใดๆ นี่คือการเรียน มีอะไรเกี่ยวข้องกับพลังลึกลับในโรงเรียนหรือไม่? พวกเขาศึกษาล่าเรียนและกลายเป็นหมอหรือนักกฎหมาย ลัทธิและนารายณ์ก็เป็นมนุษย์ด้วย แต่พวกเขานั้นบริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเทพ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน นี่คือนรกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนคิดว่าใช้เวลาหลายแสนปีที่โลกจะกลับมาเก่า หลังจากยุคเหล็กเท่านั้นที่ยุคทองจะมาถึง เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันนี้ พวกเขาแสดงยุคทองว่าหลายแสนปี พ่อมาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ ท่านนั้นถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของดวงวิญญาณถูกเรียกว่าบาบา ท่านไม่ได้มีชื่ออื่นใด ชื่อของบาบาคือชีวา ผู้คนก็ไปยังวัดของชีวด้วยเช่นกัน เพียงชีवादวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ท่านไม่มีร่างที่เป็นมนุษย์ ลูกๆ ดวงวิญญาณมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก และเหตุนี้เองลูกจึงได้รับรางวัลมนุษย์ ท่านคือชีวาและลูกคือซาลิแกรม ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวาและซาลิแกรม เพราะพวกเขาเคยอยู่มาและจากไปในรูปที่มีชีวิต พวกเขาต้องเคยทำบางสิ่งมาก่อนที่พวกเขาจะจากไป เหตุนี้เองพวกเขาจึงมีชื่อเสียงโด่งดังและได้รับการกราบไหว้บูชา ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับชาติเกิดก่อนหน้าของพวกเขา พวกเขาได้รับการยกย่องในชาติเกิดนี้ ผู้คนกราบไหว้บูชาเหล่าเทพ ในชาติเกิดนี้หลายคนได้กลายเป็นผู้นำด้วย มีการผลิตแสดมปีของผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาที่ดีมากผู้ที่เคยอยู่มาและจากไปที่ทำให้พวกเขานั้นมีชื่อเสียง ชื่อของใครที่ควรได้

รับการจดจำว่ายิ่งใหญ่ที่สุดที่นี้? ใครคือผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่นี้? เป็นพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านไม่มีตัวตนและคำยกย่องของท่านก็แยกจากกันอย่างสมบูรณ์ คำยกย่องของเหล่าเทพนั้นแยกจากคำยกย่องของมนุษย์ มนุษย์ไม่สามารถถูกเรียกว่าเทพ เหล่าเทพนั้นมีทุกคุณธรรม ลักษณะและนารายณ์เคยอยู่และจากไป พวกเขาเป็นนายที่บริสุทธิ์ของโลก และพวกเขาได้รับการกราบไหว้บูชา เนื่องจากผู้ที่บริสุทธิ์นั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถถูกกล่าวว่าเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะกราบไหว้บูชาผู้ที่บริสุทธิ์เสมอ เมื่ออุมารมีความบริสุทธิ์เธอก็ได้รับการกราบไหว้บูชา แต่เมื่อเธอกลับมาไม่บริสุทธิ์ เธอต้องก้มลงแทบเท้าของทุกคน ในเวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่ทุกคนในยุคทองนั้นบริสุทธิ์ นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาไม่เรียกหาท่านเมื่อพวกเขาบริสุทธิ์ พ่อเองพูดว่า ไม่มีใครจดจำพ่อในเวลาของความสุข สิ่งนี้พูดถึงบาร์ตเท่านั้น พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น บาร์ตกลับมาไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้ เป็นบาร์ตที่เคยบริสุทธิ์ หากลูกต้องการที่จะเห็นเทพที่บริสุทธิ์ ลูกสามารถไปที่วัดและมองดูพวกเขาได้ที่นั่น เหล่าเทพทั้งหมดนั้นบริสุทธิ์และหัวหน้า(คนสำคัญ)ของพวกเขาก็ถูกแสดงไว้ในวัด ในอาณาจักรของลักษณะและนารายณ์ทุกคนนั้นบริสุทธิ์ ราชาและราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น ในเวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ทุกคนเฝ้าแต่เรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ซันยาสชี้จะไม่วันยอมรับศรัทธาว่าเป็นพระเจ้าหรือบราห์ม พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้านั้นเป็นผู้ไม่มีตัวตน ภาพลักษณ์ของท่านได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างเป็นภาพลักษณ์ที่ไม่มีตัวตน ชื่อที่ลูกต้องของท่านคือชีวา เมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณมาที่นี้และนำร่างกายมาใช้ ลูกก็ได้รับชื่อ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ในขณะที่ร่างกายนั้นสูญสลาย ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ต้องมี 84 ชาติเกิด ไม่สามารถเป็น 8.4 ล้านชาติเกิดได้ พ่ออธิบายว่า: โลกนี้ใหม่และถูกต้องตามหลักศีลธรรมในยุคทอง และโลกเดียวกันนี้ก็กลายเป็นโลกที่ไม่ถูกต้องตามหลักศีลธรรม นั่นคือดินแดนแห่งสัจจะซึ่งทุกคนพูดสัจจะ บาร์ตถูกเรียกว่าดินแดนแห่งสัจจะ ดินแดนของความหลอกลวงนั้นก็กลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะ เพียงพ่อที่แท้จริงเท่านั้นที่มาและสร้างดินแดนแห่งสัจจะ ท่านถูกเรียกว่าจักรพรรดิที่แท้จริงผู้ที่เปี่ยมสัจจะ นี่คือนดินแดนแห่งความหลอกลวง ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผู้คนพูดเป็นสิ่งที่ผิด เทพมีสติปัญญาที่รู้จักและมนุษย์ก็กราบไหว้บูชาพวกเขา มีคำกล่าวว่า ผู้ที่มีปัญญาและผู้ที่ไม่รู้จัก พ่อบอกลูกว่าใครทำให้ลูกมีปัญหาแล้วใครทำให้ลูกไม่รู้จัก เป็นพ่อผู้ที่ทำให้ลูกมีปัญหาและเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ท่านเองมาและให้คำแนะนำของท่านเองแก่ลูก เช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณและลูกนำร่างกายมาใช้ที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของลูก ดังนั้นพ่อเช่นกันก็เข้ามาในผู้นี้เพียงครั้งเดียว ลูกรู้ว่าท่านคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ทรงพลังอำนาจ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถถูกเรียกว่าผู้ทรงพลังอำนาจ แม้แต่ลักษณะและนารายณ์ก็ไม่สามารถถูกเรียกเช่นนั้นได้ เพราะมีผู้เดียวที่ให้พลังแก่พวกเขาด้วยเช่นกัน มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถมีพลัง พลังที่ดวงวิญญาณมีนั้นก็ค่อยๆลดลงไปที่ละน้อย, นั่นคือพลังที่สโตปุระฐานที่ดวงวิญญาณมีและแล้วก็กลายเป็นพลังที่ตโมปุระฐาน ในท่านเองเดียวกันรถยนต์ก็หยุดนิ่งเมื่อไม่มีน้ำมันอยู่ในนั้น แบตเตอรี่นี้ไม่ได้หมดลงช้าแล้วช้าเล่า มันได้รับเต็มเวลา ในเวลาสุดท้ายของยุคเหล็ก แบตเตอรี่กลับมาเย็นลง นายที่สโตปุระฐานของโลกก็ได้สูญเสียพลังของเขาเพราะพวกเขากลับมาตโมปุระฐาน พวกเขาไม่มีพลังเหลืออยู่ พวกเขากลับมามีค่าไม่กี่สตางค์ เมื่อมีศาสนาเทพในบาร์ต พวกเขาที่เคยมีค่าเต็มบาท มีคำกล่าวว่า ศาสนาคืออำนาจ มีพลังในศาสนาเทพ พวกเขาเป็นนายของโลก พวกเขาจะมีพลังอะไร? พวกเขาไม่ได้มีพลังในการต่อสู้รบราลพา พวกเขาได้รับพลังจากพ่อผู้ทรงอำนาจ พลังอะไร? พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกๆ ดวงวิญญาณเคยสโตปุระฐานและเวลานี้ตโมปุระฐาน แทนที่จะเป็นนายของโลก ลูกกลายเป็นทาสของโลก พ่ออธิบายว่า: ราวกับกิเลสทั้งห้าได้ขโมยพลังกำลังทั้งหมดของลูกไป เหตุนี้เองผู้คนของบาร์ตจึงได้กลับมายากจน อย่าได้คิดว่านักวิทยาศาสตร์มีพลังมากมาย นั่นไม่ใช่พลัง นี่คือนพลังทางจิตที่ลูกได้รับด้วยการมีโยคะกับพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ ราวกับว่าในเวลานี้การรบราลกำลังเกิดขึ้นระหว่างวิทยาศาสตร์และความเจ็บสงบ ลูกไปสู่ความเจ็บสงบและลูกได้รับพลังผ่านความเจ็บสงบนั้น ด้วยการรับพลังของความเจ็บสงบ, ลูกก็ไปสู่โลกของความเจ็บสงบ ลูกจดจำพ่อและละวางตนเองจากร่างกายของลูก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกได้เพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อที่จะไปหาพระเจ้า อย่างไรก็ตามเนื่องจากการเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกจึงไม่สามารถค้นพบหนทางได้ ลูกได้กลับมาตโมปุระฐาน ดังนั้นนี่คือการศึกษาล่าเรียน การศึกษาไม่สามารถถูกเรียกว่าพลัง พ่อพูดว่า ก่อนอื่นใจจงกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วทำความเข้าใจความรู้ว่าจักรโลกหมุนไปอย่างไร พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ ไม่มีเรื่องของพลังในสิ่งนั้น ลูกๆ ไม่รู้ว่าจักรโลกหมุนไปอย่างไร ลูกนั่งแสดงกำลังเล่นบทบาทของลูก นี่คือนละครที่ไม่มีขีดจำกัด ก่อนหน้านั้นเมื่อผู้คนเคยแสดงบทบาทของเขาในละคร, นักแสดงก็สามารถถูกเปลี่ยนได้ อย่างไรก็ตามในเวลานี้พวกเขาได้ทำภาพยนตร์ เป็นสิ่งที่ง่ายดายสำหรับพ่อที่จะอธิบายโดยใช้ตัวอย่างของภาพยนตร์ ภาพยนตร์เหล่านั้นคือภาพยนตร์เล็กๆ และนี่คือภาพยนตร์ที่ใหญ่ ในการละเล่น(ละครทางโลก) สามารถเปลี่ยนตัวนักแสดงได้ ละครนี้คงอยู่ตลอดไปและเมื่อบางสิ่งได้มีการถ่ายทำแล้วก็ไม่สามารถเปลี่ยนได้ ทั้งโลกนี้คือภาพยนตร์ที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีเรื่องของพลัง อัมบาถูกเรียกว่าซัคดี แต่เธอก็ยังคงมีชื่อ เหตุใดเธอจึงถูกเรียกว่าอัมบา?

เธอได้ทำอะไรเมื่อเธออยู่ที่นั่น? เวลาที่ลูกเข้าใจว่าอัมบาและลักษมีนั้นคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด และแล้วอัมบาก็กลายเป็นลักษมี ลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ และมีการสอนความบริสุทธิ์แก่ลูกด้วยเช่นกัน ความบริสุทธิ์นั้นดำเนินมาเป็นเวลาถึงครึ่งวจร และแล้วพ่อก็มาและแสดงหนทางบริสุทธิ์แก่ลูก ในเวลานี้ผู้คนเรียกหาท่านให้มาและชี้หนทางแก่พวกเขาและกลายเป็นผู้นำทางด้วยเช่นกัน ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณกลับมาสูงสุดด้วยการศึกษากับผู้ที่สูงที่สุด บางคนผู้ที่บริสุทธิ์ก็ถูกเรียกว่าสูงสุด เวลาที่ลูกไม่บริสุทธิ์ พ่อบริสุทธิ์เสมอ มีความแตกต่าง เมื่อผู้เดียวที่บริสุทธิ์เสมอเท่านั้นมาที่นั่นทำให้มรดกของลูกแก่ลูกและสอนลูก ท่านเข้ามาในผู้นี้และท่านบอกลูกด้วยตัวท่านเองว่าท่านคือพ่อของลูก พ่อต้องการพาหนะด้วยแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้วดวงวิญญาณจะพูดได้อย่างไร? พาหนะนั้นก็มีชื่อเสียงด้วยเช่นกัน “พาหนะที่โชคดี” ได้รับการจดจำ ดังนั้น “พาหนะที่โชคดี” นั้นคือมนุษย์ ไม่มีเรื่องของรถม้า จำเป็นต้องมีรถม้าที่เป็นมนุษย์เพื่อที่ท่านจะสามารถนั่งในนั้นและอธิบายแก่นมนุษย์ และแล้วพวกเขาก็ได้แสดงรถม้า มนุษย์ถูกเรียกว่า “พาหนะที่โชคดี” ที่นี้สัตว์บางตัวก็ได้รับการดูแลอย่างดีมาก แม้แต่มนุษย์ก็ไม่ได้รับการเอาใจใส่มากเช่นนั้น ผู้คนรักสุนัขของเขามาก! พวกเขาแม้กระทั่งรักม้าและวัว พวกเขามีนิทรรศการสุนัข ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นมียูที่นั่น ลักษมีและนารายณ์จะดูแลสุนัขไหม? เวลาที่ลูกๆ ทั่วทั้งมนุษย์ทั้งหมดนี้มีสติปัญญาที่ใดโมประธานในเวลานี้ และพวกเขาต้องถูกทำให้สโตประธาน ที่นั่นมีราชา ก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่ผู้คนจะต้องรับใช้พวกมัน พ่ออธิบายว่า: ดูว่าสภาพของลูกเป็นเช่นไร! ราวันทำให้สภาพของลูกเป็นเช่นนั้น เขาคือศัตรูของลูก อย่างไรก็ตามลูกไม่รู้ที่ศัตรูนี้เกิดมาเมื่อไหร่ ลูกไม่รู้เกี่ยวกับการเกิดของชีวาหรือแม้กระทั่งเกี่ยวกับการเกิดของราวัน พ่อบอกลูกว่าราวันมาในตอนสิ้นสุดของยุคเงินและตอนเริ่มต้นของยุคทองแดง ทำไมเขาถึงได้แสดงราวันมี 10 หัว? เหตุใดผู้คนจึงเผาหุ่นจำลองของราวันทุกปี? ไม่มีใครรู้สิ่งนั้น เวลาที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนก็ไม่สามารถกลายเป็นเทพได้ และแล้วพวกเขาก็จะมาเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น เวลาที่ลูกรู้ว่าลูกเป็นของศาสนาเทพและต้นอ่อนนั้นกำลังมีการเพาะหว่านขึ้นในเวลานี้ พ่อพูดว่า พ่อมาทุกๆ 5000 ปีและสอนลูกในลักษณะนี้ เวลาที่ต้นไม้มองทั้งโลกได้กลับมาเก่า เมื่อต้นไม้มองก็มีเพียงศาสนาเทพเดียว และแล้วพวกเขาก็ค่อยๆ ลงมาทีละน้อย พ่อกำลังบอกลูกถึงบัญชีของ 84 ชาติเกิด เพราะว่าท่านนั้นเต็มไปด้วยความรู้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สะสมพลังแห่งความเงียบสงบ ลูกต้องไปสู่โลกแห่งความเงียบสงบด้วยพลังแห่งความเงียบสงบ รับพลังด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อและกลายเป็นนาย ปลดปล่อยตนเองจากความเป็นทาส
2. ด้วยการศึกษาที่สูงสุด ลูกดวงวิญญาณจึงกลับมาสูงสุด ทำตามหนทางของความบริสุทธิ์เท่านั้น กลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ กลายเป็นผู้นำทาง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษผู้ที่มีความรู้อัลฟา (พระเจ้า) และทำตามศาสนาดั้งเดิมของความบริสุทธิ์
บัพดามีความพอใจที่ลูกๆ แต่ละคนของท่านเป็นดวงวิญญาณที่พิเศษ ไม่ว่าเขาเป็นคนแก่, ไม่ได้รับการศึกษา, เด็กเล็ก, เยาวชนหรือผู้ครองเรือน ลูกเปรียบเทียบกับเบื้องหน้าของโลกเขาก็มีความพิเศษ ในโลกบางคนอาจเป็นนักการเมืองที่ยิ่งใหญ่, นักแสดง หรือนักวิทยาศาสตร์ แต่ถ้าพวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขารู้อะไร? สติปัญญาของลูกมีศรัทธาและลูกพูดด้วยความซาบซึ้งทางจิตว่าพวกเขาสามารถแสวงหาต่อไป แต่ลูกได้บรรลุถึงท่านแล้ว ในขณะที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนของลูก ลูกนำศาสนาดั้งเดิมของความบริสุทธิ์มาปฏิบัติ และดังนั้นลูกจึงกลายเป็นดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณพิเศษ

คติพจน์: ผู้ที่หัวใจมีความสุขอย่างสม่ำเสมอเป็นที่รักของตนเองและของทุกคนอื่น

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การจาริกแสวงบุญของลูกเป็นของสติปัญญา เป็นสิ่งนี้ที่เรียกว่าการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย การพิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกายหมายถึงพลิกเอาด้านบนลงล่าง (กลับตาลปัตร)

คำถาม: ผู้คนที่มีความตระการตาของมายาจะได้รับความเคารพประเภทใด?

คำตอบ: ความเคารพที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้คนให้ความเคารพเล็กน้อยแก่ใครบางคนในวันนี้ แต่พวกเขาจะไม่เคารพผู้หนึ่งในวันพรุ่งนี้และดูถูกดูหมิ่นเขา มายาไม่เคารพต่อทุกคนและทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์ พอได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีความเคารพที่สูงส่ง

โอม ซานติ พ่อทางจิตถามลูกๆ ผู้เป็นจิตวิญญาณว่า: ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ไหน? ลูกก็จะพูดว่า เรากำลังนั่งอยู่ในมหาวิทยาลัยทางจิตของโลก ผู้คนเหล่านั้นไม่เข้าใจคำว่า “ทางจิต” มีมหาวิทยาลัยทางโลกอยู่มากมาย แต่นี่คือมหาวิทยาลัยทางจิตเดียวเท่านั้นในโลก มีผู้สอนเพียงผู้เดียว ท่านสอนอะไรแก่ลูก? ความรู้ทางจิต ดังนั้นนี่คือมหาวิทยาลัยทางจิต พาพชลาทางจิต(สถานที่ศึกษาเล่าเรียน) ใครกำลังสอนความรู้ทางจิตนี้แก่ลูก? เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ในเวลานี้ เพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่สอนความรู้ทางจิตนี้แก่ลูก และเหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่า เป็นครูด้วยเช่นกัน พ่อทางจิตกำลังสอนลูก โอเค แล้วจะเกิดอะไรขึ้น? ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกด้วยความรู้ทางจิตนี้ มีการก่อตั้งศาสนาเดียวและจากนั้นจะมีการทำลายล้างศาสนาอื่นๆ ทั้งหมด เวลาลูกรู้ว่าการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางจิตวิญญาณนี้และศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดคืออะไร ศาสนาเดียวที่ได้มีการก่อตั้งขึ้นด้วยความรู้ทางจิตนี้ ลักษณะและนารายณ์เป็นนายของโลก นั่นก็จะเรียกว่าเป็นโลกทางจิต ลูกเรียนราชาโยคะด้วยความรู้ทางจิตนี้ อาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น อัจชะ มีการเชื่อมโยงอะไรกับศาสนาอื่น? ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลาย เพราะเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกก็ต้องการโลกใหม่ ศาสนามากมายนับไม่ถ้วนทั้งหมดจะจบสิ้นลงและมีเพียงศาสนาเดียวที่จะหลงเหลืออยู่ นั่นเรียกว่าอาณาจักรแห่งความสงบในโลก ในเวลานี้มีอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ของความไม่สงบ และจากนั้นก็จะมียาอาณาจักรที่บริสุทธิ์ของความสงบ เวลานั้นมีศาสนามากมายจำนวนนับไม่ถ้วน มีความไม่สงบอย่างมาก ทุกคนไม่บริสุทธิ์ เป็นอาณาจักรของราวัน ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ต้องมีการละทิ้งกิเลสทั้งห้าอย่างแน่นอน ลูกจะไม่นำกิเลสเหล่านี้ไปกับลูก ดวงวิญญาณนำสันสการ์ที่ดีและไม่ดีไปกับตนเอง เวลานั้นพ่อกำลังบอกลูกถึงการกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีความทุกข์ในโลกที่บริสุทธิ์นั้น ใครคือผู้ที่กำลังสอนความรู้ทางจิตนี้แก่ลูก? พ่อทางจิต พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อทางจิตจะสอนอะไรแก่ลูก? ความรู้ทางจิต ไม่มีความจำเป็นสำหรับหนังสือใดๆ ฯลฯ ในสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง คำว่า “การจาริกแสวงบุญ” นั้นดี การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นเป็นการจาริกแสวงบุญทางโลก ในขณะที่นี่เป็นการจาริกแสวงบุญทางจิต ในการจาริกแสวงบุญนั้นลูกก็ต้องเดินด้วยเท้าและใช้มือและเท้าของลูก ที่นี้ลูกไม่ต้องทำอะไร ลูกเพียงแค่ต้องมีการจดจำระลึกถึง ลูกอาจจะท่องทั่วไปที่ไหนก็ตาม นั่ง,เดินไปมา แต่เพียงแค่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ไม่มีสิ่งใดยากลำบาก ลูกเพียงแต่ต้องมีการจดจำระลึกถึง นี่คือความจริงแท้ ก่อนหน้านี้อัลล่าห์ไปในทางที่ผิดแทนที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกกลับพิจารณาตนเองว่าเป็นร่างกายและดังนั้นจึงเรียกว่าการห้อยกลับหัว การพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณคือการอยู่ในทิศทางที่ถูกต้อง เมื่ออัลล่าห์มา ท่านมาและทำให้ลูกบริสุทธิ์ โลกของอัลล่าห์นั้นบริสุทธิ์และโลกของราวันไม่บริสุทธิ์ ทุกคนกลับหัวลงเพราะจิตสำนึกที่เป็นร่าง เวลาลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณเพียงครั้งเดียว ดังนั้นลูกคือลูกๆ ของอัลล่าห์ ลูกจะไม่พูดว่า “อัลล่าห์ ฮู-Allah hu” (พระเจ้ามีอยู่ God is-พระเจ้ามีอยู่จริง God exists) ลูกนั้นจะให้สัญญาขึ้นไปเบื้องบนด้วยนิ้วของลูกเสมอและสิ่งนี้พิสูจน์ว่าท่านคืออัลล่าห์ ดังนั้นจะต้องมีสิ่งอื่นที่แน่นอน นั่นคือลูกของอัลล่าห์นั้น,ผู้เป็นพ่อ เราคือพี่น้อง การพูดคำว่า “อัลล่าห์ฮู” นั้นก็หมายถึงเราทั้งหมดคือพ่อ นั่นก็กลายเป็นสิ่งที่ตรงกันข้าม แต่ไม่เลย! มีเพียงพ่อเดียวเท่านั้น ลูกต้องจดจำท่าน อัลล่าห์นั้นบริสุทธิ์เสมอ อัลล่าห์เองนั่งที่นี้และสอนลูก ผู้คนสับสนอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งเล็กน้อยๆ พวกเขาฉลองวันเกิดของชีวา ศรีกฤษณะคือเจ้าชายองค์แรกของสวรรค์ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้โชคของอาณาจักรแก่ผู้นี้ ศรีกฤษณะคือเจ้าชายอันดับหนึ่งของโลกใหม่ของสวรรค์ที่พ่อได้ก่อตั้งขึ้น พ่อหนึ่งท่านนี้และแสดงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าสวรรค์ซึ่งเรียกว่าดินแดนสุขาวดี, ดินแดนของวิษณุ,เวลานี้ได้กลายเป็นอดีต และจากนั้นก็จะกลายเป็นอนาคต

วงจรก็ยังหมุนต่อไปเรื่อยๆ เวลานี้ลูกๆ ได้รับความรู้แล้ว ลูกต้องซึมซับความรู้แล้วปล่อยให้คนอื่นให้ซึมซับความรู้ ลูกแต่ละคนต้องกลายเป็นครู อย่าได้คิดว่าด้วยการกลายเป็นครู ลูกจะกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ ไม่เลย ด้วยการกลายเป็นครู, ลูกจะสร้างปวงประชา ยิ่งลูกให้ประโยชน์กับผู้อื่นมากมายเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นมากเท่านั้น ลูกจะมีสำนักนั้น พ่อพูดว่า เมื่อลูกเดินทางด้วยรถไฟ ลูกสามารถอธิบายเข็มกลัด(badge)แก่ผู้คนว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และเป็นผู้ปลดปล่อย ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์ ต้องมีการจดจำผู้คนมากมาย(ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา) พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า สัตว์ต่างๆ เช่น ช้าง ม้า ปลา จะเข้าละ คือ อวตาร พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาสิ่งเหล่านั้น พวกเขาคิดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นั่นคือท่านอยู่ในทุกคน ที่พวกเขาควรจะป้อนอาหารแก่ทุกคน อังชะ หากพวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกอนุแล้วพวกเขาจะป้อนอาหารท่านได้อย่างไร? ราวกับว่าพวกเขาได้สูญเสียความเข้าใจทั้งหมดโดยสิ้นเชิง ลักษมีและนารายณ์และเทพาลา จะไม่ทำงานนี้ พวกเขา(ผู้เลื่อมใสศรัทธา)จะให้อาหารแก่คนแก่ผู้หนึ่งผู้หนึ่งละ ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: ลูกคือนักการเมืองและนักการศาสนา ลูกรู้ว่าเรากำลังก่อตั้งศาสนา มีกองทัพที่ก่อตั้งอาณาจักร แต่ลูกนั้นแฝงตัว ของลูกคือมหาวิทยาลัยทางจิต มนุษย์ทั้งหมดในโลกก็จะทั้งศาสนาเหล่านั้นและไปบ้านของพวกเขา ดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับไป นั่นคือบ้านที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาในยุคนั้นพบกัน และจากนั้นลูกจะไปและปกครองในยุคทอง จะไม่มีศาสนาอื่นใด ได้มีการเขียนไว้ในเพลงว่า บาบา ไม่มีใครสามารถให้เราในสิ่งที่ท่านให้แก่เราได้ ท้องฟ้าและผืนดินทั้งหมดกลายเป็นของลูก ลูกได้กลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกเข้าใจสิ่งนี้ในเวลานี้ จะลืมสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเหล่านี้ในโลกใหม่ลูก สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรทุกๆ 5000 ปี และจากนั้นลูกก็สูญเสียมันไป วงจรของ 84 ชาติเกิดนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นลูกต้องศึกษาเล่าเรียน เพราะเมื่อตอนที่ลูกจะสามารถจากไปได้ หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียน ลูกก็จะไม่สามารถไปสู่โลกใหม่ได้ มีจำนวนจำกัดที่นั่น ลูกจะไปที่นั่นและได้มาซึ่งสถานภาพตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่ใช่ว่าลูกทั้งหมดเหล่านี้จะศึกษาเล่าเรียน หากทุกคนจะศึกษาเล่าเรียน พวกเขาทั้งหมดก็จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ในชาติเกิดต่อไปของเขาด้วยเช่นกัน มีจำนวนจำกัดของผู้ที่ศึกษา มีเพียงผู้ที่ไปยุคทองและยุคเงินเท่านั้นที่จะศึกษาเล่าเรียน ปวงประชามากมายของลูกก็จะถูกสร้างขึ้นมาอยู่เรื่อยๆ ผู้ที่มาภายหลังก็จะไม่สามารถเผาบาปของเขาได้ หากดวงวิญญาณนั้นเป็นดวงวิญญาณบาป พวกเขา ก็จะสัมผัสกับการลงโทษและได้รับสถานภาพที่ต่ำมาก จะไม่เป็นที่ได้รับความเคารพ ผู้ที่ได้รับความเคารพของมายาในเวลานี้จะถูกดูหมิ่น นี่คือการเคารพของพระเจ้า ในขณะที่นั่นคือการเคารพที่เป็นเช่นปีศาจ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างความเคารพของพระเจ้าหรือความเคารพที่สูงส่งและความเคารพของปีศาจ เราเคยเป็นผู้ที่มีเกียรติที่เป็นเช่นปีศาจและเวลานี้กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีความเคารพที่สูงส่งอีกครั้งหนึ่ง ด้วยการมีความเคารพที่เป็นเช่นปีศาจนี้ลูกจึงกลายเป็นชอทานอย่างสมบูรณ์ นี่คือนิคมของหนาม และดังนั้นนั่นคือความมาโนเคารพใช่ไหม? และแล้วลูกก็กลายเป็นผู้ที่มีความเคารพอย่างมาก ราชาและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้ลูกได้รับความเคารพอย่างสูงมาก และดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามมากเช่นกัน ทุกคนพูดว่า ฉันต้องการจะทำให้ตนเองเป็นที่เคารพอย่างสูงที่ฉันจะกลายเป็นนารายณ์จากชายธรรมดาหรือลักษมีจากหญิงธรรมดา ไม่มีใครอื่นมีความเคารพที่ยิ่งใหญ่กว่าพวกเขา ผู้คนรับฟังเรื่องราวทางศาสนาของการเปลี่ยนแปลงจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ เรื่องราวของความเป็นอมตะและเรื่องราวของดาที่สามนั้นก็เช่นเดียวกัน เพียงในเวลาเท่านั้นเท่านั้นที่ลูกรับฟังเรื่องราวนี้ ลูกๆ เคยเป็นนายของโลก และจากนั้นลูกก็ลงมาเรื่อยๆ ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกจะได้รับชาติเกิดแรก ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากในชาติเกิดแรกของลูก งามทำให้ลูกเป็นที่เคารพในขณะที่ราวันทำให้ลูกไม่เป็นที่เคารพ ด้วยการศึกษาคำนี้เท่านั้นที่ลูกจะได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เป็นเวลาครั้งวงจรที่ไม่มีมีการกล่าวถึงชื่อของราวัน เวลาที่สิ่งเหล่านี้เข้ามาในสติปัญญาของลูกๆ และนั่นก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน ลูกกลายเป็นผู้ที่รู้คิดทุกๆ วงจรในลักษณะนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก มายาทำให้ลูกทำผิด แล้วลูกก็ลืมที่จะจดจำ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พระเจ้ากำลังสอนลูก เวลาที่ท่านได้กลายเป็นครูของเรา แม้กระนั้นบางคนก็ยังคงขาดเรียนและไม่ศึกษาเล่าเรียน พวกเขาไม่สนใจของการล้มลูกคลุกคลานจากประตูหนึ่งไปยังอีกประตูหนึ่ง ผู้ที่ไม่สนใจการเรียนของพวกเขาจะได้รับงาน พวกเขาทำงานซักรีด ฯลฯ ไม่จำเป็นต้องเรียน ฯลฯ สำหรับสิ่งนั้น ผู้คนในธุรกิจก็กลายเป็นมหาเศรษฐี พวกเขาไม่สามารถเป็นผู้มั่งคั่งได้ด้วยการทำงาน พวกเขาได้รับค่าจ้างหรือเงินเดือนสำหรับสิ่งนั้น การศึกษาของลูกเป็นไปเพื่ออำนาจในการปกครองโลก ที่นี้ลูกพูดว่าลูกคือผู้อาศัยของบาร์ต และแล้วภายหลังลูกก็จะถูกเรียกว่านายของโลก ที่นั่นไม่มีศาสนาอื่นใด นอกจากศาสนาเทพเท่านั้น พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก และดังนั้นลูกต้องทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของท่าน อย่าได้มีวิญญาณปีศาจร้ายของกิเลสใดในตัวลูก วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้เลวร้ายมาก สุขภาพของผู้ที่มีตัณหาหาคะก็เฝ้าแต่เสื่อมโทรมลง พวกเขาสูญเสียพลังกำลังของเขาเอง กิเลสของตัณหาหาคะนี้ทำให้พลังกำลังทั้งหมดของลูกหมดสิ้นลงอย่างสมบูรณ์ ผลที่ตามมาคือช่วงชีวิตของลูกนั้นจะสั้นลงเรื่อยๆ ลูกกลายเป็นผู้

ที่ซ่อนแหวในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส(โบทิ) ผู้ที่มีตัดหาราคะคือผู้ที่ซ่อนแหวในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัสและกลายเป็นผู้ที่มิโรคัย ไม่มีกิเลสใดๆ ที่นั่น ดังนั้นโยคีจึงมีสุขภาพพลานามัยที่ดีอยู่เสมอ และช่วงชีวิตของเขาคือ 150 ปี ความตายไม่ได้มาหาใครที่นั่นเลย พวกเขาถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ มีการถามบุคคลนั้นว่า เขาต้องการความสุขก่อนหรือความทุกข์ก่อน มีคนบอกเขาให้ตอบว่าเขาต้องการความสุขก่อนเพราะเมื่อเขาไปสู่ความสุข ความตายจะไม่มาหาเขาที่นั่น ความตายไม่สามารถแทรกตัวเข้าไปอยู่ในนั้นได้ พวกเขาได้ทำเรื่องราวทางศาสนาเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่ออธิบายว่า: ไม่มี ความตายในดินแดนแห่งความสุข ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น และแล้วเมื่อลูกกลับมาไม่มีกิเลส ความตายก็มาหาลูก พวกเขาสร้างเรื่องราวทางศาสนามากมายเช่นนั้นที่ความตายนั่นได้พาใครบางคนไป และสิ่งนั้นสิ่งนี้ได้เกิดขึ้น ไม่สามารถมองเห็นความตายและไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้ สิ่งเหล่านั้นเรียกว่าเรื่องเล่า มีเรื่องราวมากมายที่เป็นไปเพียงแต่ทำให้หวนหวน เวลานั้นพ่ออธิบาย: ไม่เคยมีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น ช่วงชีวิตของพวกเขาที่ยืนยาวและพวกเขาคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาเห็นเต็ม 16 องศา และแล้วองศานั้นก็ค่อยๆลดลงไปที่ละน้อยจนกระทั่งไม่มีองศาหลงเหลืออยู่เลย “ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรมเลย” มืดครึ้มของลูกๆ ที่เรียกตนเองว่า “นิรคุณ” (ไม่มีคุณธรรม) พวกเขาพูดว่า เราไม่มีคุณธรรม ทำให้เรามีคุณธรรม! ทำให้เราเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม! เวลานั้นพ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ทุกคนต้องตาย จะไม่มีผู้คนมากมายนักในยุคทอง เวลานั้นมีผู้คนอยู่มากมาย ที่นั่นทารกถือกำเนิดด้วยพลังโยคะ ที่นั่นผู้คนก็เฝ้าแต่มีลูกๆ มากมาย พ่อยังคงพูดว่า จดจำพ่อ พ่อสอนลูกและลูกก็จดจำครูที่สอนลูก ลูกรู้ว่าชีพบาบา กำลังสอนลูก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าท่านกำลังสอนอะไรแก่ลูก ดังนั้นลูกต้องมีโยคะกับพ่อและครู ความรู้นั้นสูงส่งมาก นี่คือนักเรียนสำหรับลูกๆทั้งหมดในเวลานี้ ลูกเคยเห็นมหาวิทยาลัยเช่นนั้นที่มีเด็ก,ผู้ใหญ่และคนแก่ทั้งหมดศึกษาด้วยกันไหม? เป็นเพียงในโรงเรียนเดียวเท่านั้นที่มีครูผู้เดียวสอนทุกคน และที่บราห์มาเองก็กำลังศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน เป็นความมหัศจรรย์ ชีพบาบา กำลังสอนลูก บราห์มานี้กำลังรับฟังด้วยเช่นกัน เด็กๆ และคนแก่ ใครๆก็สามารถศึกษาเล่าเรียนที่นี่ได้ ลูกกำลังศึกษาความรู้นี้ เวลานั้นลูกได้เริ่มที่จะสอนผู้อื่น นับวันเวลาก็สั้นลงไปเรื่อยๆ เวลานั้นลูกได้เข้าสู่ความไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าวงจรของ 5000 ปีนี้ได้ผ่านไปอย่างไร เริ่มแรกมีศาสนาเดียว และเวลานี้ก็มีศาสนาอยู่มากมาย สิ่งนี้ไม่สามารถเรียกว่าอำนาจในการปกครองในเวลานี้ สิ่งนี้เรียกว่าการปกครองของประชาชนโดยประชาชน ในตอนต้นศาสนามีพลังมาก ลูกเป็นนายของทั้งโลก เวลานั้นผู้คนก็กลายเป็นผู้ที่ไร้ศาสนา พวกเขาไม่มีศาสนาใดๆ พวกเขาทั้งหมดมีกิเลสทั้งห้าในตัวเขา พ่อที่ไม่มีความขีดจำกัดพูดว่า ลูกๆ เวลานั้นจึงมีความอดกลั้น เพราะลูกจะอยู่ในอาณาจักรของราวันเพียงระยะเวลาสั้นเท่านั้น หากลูกศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข นี่คือนดินแดนแห่งความทุกข์ จดจำ ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของลูกและเฝ้าแต่ลิ้มดินแดนแห่งความทุกข์นี้ พ่อของดวงวิญญาณได้ให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูก: โอ้ ลูกๆ ทางจิต! ลูกๆ ทางจิตได้ยินสิ่งนั้นด้วยอวัยวะเหล่านี้ เมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณสถิตประธานในยุคทอง ร่างกายของลูกนั้นก็สถิตประธานและขึ้นหนึ่งด้วยเช่นกัน ลูกเคยมั่งคั่งมาก เวลานั้นดูซิว่าลูกได้กลายเป็นอะไรด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้ว มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน เวลากลางวันเราอยู่ในสวรรค์และในเวลากลางคืนเราอยู่ในนรก สิ่งนี้เรียกว่ากลางวันและกลางคืนของบราห์มาและของบราห์มิน ลูกเคยสะดุดล้มในความมืดของกลางคืนเป็นเวลา 63 ชาติเกิด ลูกเคยเร่ร่อนไปทั่ว ไม่มีใครสามารถพบพระเจ้าได้ สิ่งนี้เรียกว่าเกมของเขาวงกต ดังนั้นพ่อบอกลูกเกี่ยวกับข่าวของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งนิสัยของการล้มลุกคลุกคลานจากประตูหนึ่งไปยังอีกประตูหนึ่ง และศึกษาคำสอนของพระเจ้าด้วยความใส่ใจ อย่าได้ขาดเรียน จงกลายเป็นครูเหมือนพ่ออย่างแน่นอน ศึกษาแล้วก็สอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน

2. รับฟังเรื่องราวที่แท้จริงของนารายณ์ที่แท้จริงและกลายเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา ลูกต้องทำให้ตัวลูกเองเป็นที่เคารพ อย่าได้รับอิทธิพลของวิญญาณปีศาจร้าย(กิเลส) และเป็นเหตุให้สูญเสียความเคารพของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอในสำนักวิชของความสัมพันธ์และการได้มาซึ่งการบรรลุผลของลูก และด้วยเหตุนี้กลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย
พื้นฐานของการมีโยคะที่ง่ายดายคือความสัมพันธ์และการได้มาซึ่งการบรรลุผล ความรักพัฒนาบนพื้นฐาน

ของความสัมพันธ์ และที่ใดมีการได้มาซึ่งการบรรลุผล, จิตใจและสติปัญญาก็จะไปที่นั่นได้อย่างง่ายดาย
จดจำความสัมพันธ์ของคุณด้วยสิทธิ์ของ “ของมัน” พูดคำว่า “بابาของมัน” จากหัวใจของคุณและให้
สมบัติที่มีค่าของพลัง, ความรู้, คุณธรรม, ความสุข, ความสงบ, ความปิติและความรักที่คุณได้รับจากพ่อ
ปรากฏออกมาในสำนึกของคุณ และจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากสิ่งนี้ และแล้วคุณก็จะกลายเป็นโยคีที่
ง่ายดาย

คติพจน์: กลับมาเป็นอิสระจากจิตสำนึกของร่างกาย และความสัมพันธ์อื่นๆทั้งหมดจะจบสิ้นโดยอัตโนมัติ

***** โอม ชานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด จงคงอยู่กับบาบาในทุกขณะ

คำถาม: ลูกๆ ประเภทใดที่ได้รับพลังอย่างมากมาจากพ่อ?

คำตอบ: ผู้ที่มีศรัทธาว่าพวกเขาคือผู้ที่เปลี่ยนแปลงโลกที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ และพวกเขาจะกลายเป็นนายของโลกที่ไม่มีขีดจำกัดนั้น พ่อผู้เป็นนายของโลกกำลังสอนพวกเขา ลูกๆ เช่นนั้นได้รับพลังอย่างมากมาย

โอม ชานติ พ่อทางจิต พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ทั้งที่นี้และสอนลูกๆ ทางจิตที่สดแสนหวาน ลูกดวงวิญญาณ และอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน เพราะลูกๆ เท่านั้นที่กลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกอีกครั้ง พ่อของทั้งโลกคือผู้เดียวที่เท่านั้น ลูกๆ มีศรัทธาใน พ่อของทั้งโลกพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดกำลังสอนลูกๆ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกหรือไม่? หัวของลูก(สติปัญญา)คือภาระหนักที่โตมโหฬารเป็นยุคเหล็ก สติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ดังนั้นสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกหรือไม่? ลูกได้รับพลังอย่างมากเพื่อที่จะเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนเราอย่างแท้จริง และเรากำลังเปลี่ยนโลกที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เวลานี้โลกที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นกล่าวได้ว่าเป็นกันบึงของนรกที่ลึกที่สุด ลูกเชื่อหรือไม่ว่าผู้ที่ยากจนอยู่ในกันบึงของนรกที่ลึกที่สุดในขณะที่ชั้นยาสซีและผู้ที่ยั่งคั่งและผู้ที่มีตำแหน่งอยู่ในสวรรค์? พ่ออธิบายว่า: มนุษย์ทั้งหมดในเวลานี้อยู่ในกันบึงของนรกที่ลึกที่สุด ดวงวิญญาณที่แสนเล็กคือสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในดวงวิญญาณที่แสนเล็กเช่นนั้นหรือลูกลืมสิ่งนั้น? พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดในโลกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและกำลังสอนลูก ลูกจดจำตลอดทั้งวันหรือไม่ว่าบapakำลังอยู่ที่นี้กับลูกอย่างแท้จริง สิ่งนี้จะอยู่ในสติปัญญาของลูกเป็นเวลายาวนานแค่ไหน? หนึ่งชั่วโมง ครึ่งชั่วโมงหรือทั้งวัน ลูกต้องการพลังที่จะเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก พระเจ้า,พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก ภายนอกนั้นเมื่อลูกอยู่ที่บ้าน ท่านก็ไม่ได้อยู่กับลูก ที่ที่ท่านอยู่กับลูกในรูปปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น เมื่อสามีของผู้หญิงคนหนึ่งไปต่างประเทศและตัวเธอเองก็อยู่ที่บ้านเธอจะไม่พูดว่าเธออยู่กับเธอ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวเท่านั้น พ่อไม่ได้อยู่ในทุกคน พ่อจะต้องนั่งอยู่ในที่เดียวอย่างแนอน ดังนั้นสิ่งนี้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้ลูกมีค่าที่จะกลายเป็นนายของโลกใหม่หรือไม่? ในหัวใจของลูก ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ที่มีค่ามากที่สุดที่จะกลายเป็นนายของโลกใหม่ นี่คือเรื่องของความสุขที่ยิ่งใหญ่ ไม่มีใครได้รับสมบัติที่มีค่าของความสุขที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเทพเหล่านั้นเคยเป็นนายของดินแดนใด? ในบารัตที่เหล่าเทพมาและจากไป ลูกจะกลายเป็นนายของโลก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกหรือไม่? ลูกมีกิจกรรมเช่นนั้นไหม? ลูกมีวิธีพูดเช่นนั้นและสติปัญญาเช่นนั้นไหม? พฤติกรรมของลูกไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่ทำให้ลูกโกรธได้อย่างรวดเร็วในสถานการณ์ใดที่ทำให้ลูกสร้างความสูญเสียให้กับใครบางคนหรือดูถูกใครบางคนใช่ไหม? ในยุคทองพวกเขาไม่เคยประณามใคร ที่นั่นไม่มีผู้ที่มีความคิดสกปรกของการประณาม พ่อยกระดับลูกๆ อย่างเข้มแข็งมาก จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกยกมือแต่พฤติกรรมของลูกเป็นเช่นพวกเขาหรือไม่? พ่อทั้งที่นี้และสอนลูก สิ่งนี้อยู่ในหัวของลูกอย่างหนักแน่นหรือไม่? บapakว่าความซาบซึ้งของหลายคนเป็นเหมือนกับน้ำโซดา ไม่ใช่ว่าปรอทของความทุกข์ของทุกคนจะสูงขึ้นในระดับเดียวกัน ต่อเมื่อสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาที่ความซาบซึ้งของพวกเขาจะสูงขึ้น พ่อสอนลูกเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ที่นี้ทุกคนอยู่ในชุมนุมของราวันที่ไม่บริสุทธิ์ มีเรื่องราวที่รามได้นำกองทัพออกไปและแล้วก็ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น เวลานี้ลูกรู้ว่าบapakำลังทำให้ลูกสามารถที่จะเอาชนะราวันและกำลังทำให้ลูกกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ หากใครบางคนถามลูกๆ ที่นี้ ลูกก็จะพูดทันทีว่า พระเจ้ากำลังสอนลูก พระเจ้าพูด ครุ่นนั้นก็พูดว่า เขากำลังทำให้ลูกกลายเป็นทนายความหรือเป็นสิ่งนั้นสิ่งนี้ เขาสอนลูกด้วยศรัทธาและลูกก็กลายเป็นสิ่งนั้น ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน และจากนั้นพวกเขาก็ประกาศสิทธิในสถานภาพตามลำดับกันไป สิ่งนี้คือการศึกษาล่าเรียนเช่นกัน บapakได้แสดงให้เห็นถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกซึ่งอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกเข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นด้วยการศึกษา สิ่งนี้เป็นเรื่องของความสุข ผู้ที่ศึกษา ICS ก็จะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าฉันจะศึกษาสิ่งนี้ แล้วก็จะสร้างบ้านและทำสิ่งนี้ สติปัญญาของพวกเขาที่เฝ้าแต่ทำงานเกี่ยวกับสิ่งทั้งหมดนั้น ที่นี้พ่อทั้งและสอนลูกๆ ทุกคนต้องศึกษาเล่าเรียนและกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องทำสัญญากับพ่อว่าลูกจะไม่มันทำกรรมที่ไม่บริสุทธิ์ใด พ่อพูดว่า หากลูกทำกรรมที่ผิดใดๆ ทุกสิ่งที่ลูกเคยหามาได้ก็จะสูญสิ้น ดินแดนแห่งความตายนี้คือโลกเก่า เรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ โลกเก่านี้กำลังจะมาถึงจุดจบ สิ่งแวดล้อมก็เป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน พ่อกำลังสอนเราเพื่อดินแดนแห่งความเป็นอมตะ พ่ออธิบายแก่ลูกถึงวงจรของทั้งโลก พ่อไม่ได้มีหนังสือใดๆ ในมือของท่าน ท่านอธิบายด้วยปากเปล่าเท่านั้น สิ่งแรกที่พ่อ

อธิบายคือจะมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือลูกของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยใน
อาณาเขตสูงสุด เราดวงวิญญาณก็อาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน และจากนั้นเราก็ตกลงมาที่นี้อย่างต่อเนื่องตามลำดับกันไปเพื่อ
เล่นบทบาทของเรา นี่คือเวทีที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โต นักแสดงก็ขึ้นมาบนเวทีนี้เพื่อเล่นบทบาทของเขาในบาร์ดก่อน
เป็นอันดับแรก ในโลกใหม่ นี่คือกิจกรรมของพวกเขา ลูกร้องเพลงสรรเสริญพวกเขาด้วยเช่นกัน ลูกจะเรียกพวกเขาว่า
อภิมหาเศรษฐีหรือไม่? ผู้คนเหล่านั้นมีทรัพย์สินสมบัติมากมายนับไม่ถ้วน พ่อเคยกล่าวถึงพวกเขาว่าเป็น “ผู้คนเหล่านั้น”
เพราะท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ดังนั้นเป็นเพราะบาปได้ทำให้พวกเขาต้องลำบากมาก พวกเขาจึง
สร้างวัดให้แก่ชีวาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อกราบไหว้บูชาท่าน ในตอนเริ่มแรกพวกเขากราบไหว้บูชาผู้เดียว
ที่ทำให้พวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่ออธิบายอย่างมากแก่ลูกทุกวันเพื่อให้ลูกซาบซึ้ง หากผู้ที่เข้าใจตาม
ลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของเขาคงอยู่อย่างไม่วางใจในงานรับใช้ เขาก็จะคงอยู่อย่างสดชื่น ไม่เช่นนั้นก็จะ
อับเฉา ลูกๆ รู้ว่าเมื่อลูกได้ปกครองอาณาจักรในบาร์ดก็ไม่มีศาสนาอื่นเลยในเวลานั้น เป็นเพียงเทวนิยม และจากนั้น
ศาสนาอื่นๆ ก็มาภายหลัง เวลานั้นลูกเข้าใจว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร ในโรงเรียนลูกต้องมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์
พวกเขาเคยปกครองในตอนเริ่มต้นยุคทอง และแล้วพวกเขาก็ได้วนไปในวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกๆ รู้ว่านี่คือการศึกษา
ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเคยศึกษาการศึกษาที่มีขีดจำกัดมาชาติแล้วชาติเล่า ลูกจำเป็นต้องมีศรัทธาอย่างมากในสิ่งนี้ พ่อผู้ทำให้
ทั้งโลกหมุนไปรอบๆ ท่านคือผู้เดียวที่ได้ฟื้นฟูโลก ท่านคือผู้เดียวที่เปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์กำลังสอนเรา ทุกคนไปสู่ดิน
แดนแห่งการหลุดพ้นอย่างแน่นอน ไม่ใช่ว่าทุกคนจะไปสู่สวรรค์ ลูกรู้ว่าเวลานี้พ่อกำลังพาเราไปจากมหาสมุทรแห่งยาพิษ
จากโรงคำประเวณีนี้ นี่เป็นโรงคำประเวณีในเวลานี้อย่างแท้จริง เวลานั้นลูกรู้เช่นกันว่าสิ่งนั้นได้เริ่มขึ้นเมื่อไหร่ ตอนนี้เป็น
เวลา 2500 ปี ตั้งแต่อาณาจักรของราวันและความเลื่อมใสศรัทธาได้เริ่มขึ้น ในเวลานั้นมีเพียงผู้คนของศาสนาเทพที่ได้
เคยไปสู่หนทางบาป ผู้คนได้สร้างวัดเพื่อทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาได้สร้างวัดที่ใหญ่มากเช่นนั้นให้กับโสมนาถ ลูก
เคยได้ยินประวัติว่าเคยมีอะไรในวัดนั้น ในเวลานั้นพวกเขาต้องลำบากมาก คงไม่มีเพียงแควัดเดียว ในประวัติศาสตร์ของ
สิ่งนั้น พวกเขาได้ตั้งชื่อเพียงหนึ่งเดียว ราชามากมายได้สร้างวัด เมื่อได้เห็นกันและกันทุกคนก็จะทำการกราบไหว้บูชา จะ
มีหลายวัด มันคงไม่ใช่แควัดเดียวที่ถูกจุดปล้น จะมีวัดอื่นในบริเวณใกล้เคียง หมู่บ้านที่นั่นก็อยู่ไม่ไกลจากกัน พวกเขาจะ
อยู่ใกล้กันเพราะไม่มีรถไฟ ฯลฯ ที่นั่น พวกเขาจะมีชีวิตอยู่ใกล้กันและจากนั้นประชากรโลกค่อยๆขยายตัวทีละน้อยอย่าง
ต่อเนื่อง เวลานั้นลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน พ่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุดกำลังสอนลูกอยู่ในเวลานี้ ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งนี้ ไม่ควรจะมี
การร้องไห้หรือการคร่ำครวญใดๆ ในบ้าน ที่นั่นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกๆ ได้รับการสอนในยุคบรรจบพบกันที่
เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ นี่คือช่วงเวลาในระหว่างกลางที่ลูกจะเปลี่ยนแปลง ลูกต้องไปจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ เวลานั้นลูกกำลัง
ศึกษาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พระเจ้ากำลังสอนลูก ท่านกำลังพลิกทั้งโลกกลับไปยังอีกด้านหนึ่ง ท่าน
ทำให้โลกเก่ากลับมาใหม่ ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นนายของโลกลใหม่ นั่น พ่อมีพันธะที่จะแสดงวิธีการให้ลูกได้เห็น ดังนั้น
ลูกต้องทำตามวิธีการนั้น ลูกเข้าใจว่าลูกไม่ใช่ผู้อาศัยของสถานที่นี้ ลูกไม่ได้รู้ว่าเคยเป็นอาณาจักรของลูก เวลานั้นพ่อได้
อธิบายแล้วว่าลูกนั้นไม่มีความสุขอย่างมากในอาณาจักรของราวัน โลกนี้เรียกว่าโลกที่ชั่วร้ายที่มีกิเลส เทพเหล่านั้น
ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ผู้คนก็เรียกตนเองว่ามีกิเลส ไม่มีใครรู้อะไรเลยอาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นเมื่อไหร่หรือ
เกิดอะไรขึ้น สติปัญญาของพวกเขาดีไม่ประสาธอย่างสมบูรณ์ เมื่อพวกเขาอยู่ในยุคทอง พวกเขามีสติปัญญาที่สูงส่งและ
เป็นนายของโลกล นั่นคือพวกเขามีความสุขมาก สิ่งนั้นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข ที่มีความสุขทุกซอกทุกมุมที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อ
อธิบายด้วยเช่นกันว่าโลกแห่งความสุขนั้นเป็นเช่นไรและโลกของความทุกข์นั้นเป็นเช่นไร ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย ความสุข
นั้นคงอยู่มานานแค่ไหน หรือความทุกข์คงอยู่มานานแค่ไหน ในบรรดาลูกเช่นกันลูกก็เฝ้าแต่เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไป
พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายให้แก่ลูกๆ กฎเกณฑ์ไม่สามารถเรียกว่าเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด หัวใจของลูกไม่สามารถยอมรับสิ่ง
นั้นได้ แต่ผู้คนไม่เข้าใจว่าเป็นใครที่พวกเขาจะสามารถเรียกว่าพ่อ พระเจ้าอธิบายว่า: ผู้คนได้ประณามพ่อ พ่อทำให้ลูก
กลายเป็นเทพ ผู้คนได้ประณามพ่อและเหล่าเทพอย่างมาก พวกเขากลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่โง่เขลาเช่นนั้น พวกเขาพูด
ว่า จงท่องชื่อโกวินดา พ่อพูดว่า โอ ขณะที่ผู้ที่มีสติปัญญาที่โง่เขลากำลังพูดว่า “โกวินดา โกวินดา ราม ราม” นั่นก็ไม่ได้
เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาว่าพวกเขากำลังพำนักชื่อของใคร ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินก็จะถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่
โง่เขลา พ่อพูดว่า เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกล พ่อคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์
สำหรับทุกคน พ่ออธิบายว่า: ลูกติดกับอย่างมากในครอบครัวยุคของลูกๆ ลูกต้องปล่อยสิ่งที่พระเจ้ากำลังบอกลูกเข้าไป
ในสติปัญญาของลูก อย่างไรก็ตามผู้คนนั้นก็คุ้นเคยมากกับการทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ และดังนั้นพวกเขาจะ
สามารถทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าได้อย่างไร พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าโกวินดาชื่อใคร พ่ออธิบาย
ว่า: ลูกจะพูดว่า บาบาท่านอธิบายให้แก่เราหลายครั้งแล้ว สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน บาบาเรากำลังประกาศ
สิทธิ์ในมรดกนี้จากท่านอีกครั้ง เราจะกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดาอย่างแน่นอน นักเรียนจะมีความสุขซาบซึ้งในการ

ศึกษาเล่าเรียนของพวกเขาและในสิ่งที่พวกเขาจะกลายเป็นอย่างแน่นอน พวกเขาก็มีศรัทธาแน่นเช่นกัน เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม ลูกต้องไม่โกรธใคร เหล่าเทพไม่มีกิเลสทั้งห้าในตัวเขา ลูกต้องทำตามศรัทธา ศรัทธาก่อนอื่นใดก็พูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกๆ ดวงวิญญาณมาที่นี่จากอาณาเขตสูงสุดเพื่อเล่นบทบาทของลูก ร่างกายของลูกนั้นสูญสลาย ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดังนั้นลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ นั่น, ดวงวิญญาณมาที่นี่จากอาณาเขตสูงสุดเพื่อเล่นบทบาท เป็นเพราะลูกนั้นไม่มีความสุขที่นี่ ที่ลูกพูดว่าต้องการจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น อย่างไรก็ตามใครที่จะชำระลูกให้บริสุทธิ์? ผู้คนนั้นก็เรียกหาผู้เดียว และดังนั้นพ่อจึงมาและพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวานของพ่อ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายให้แก่ลูกดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณที่ร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์! ในบาร์ตที่ผู้คนเคยบริสุทธิ์ และเวลานี้พวกเขากำลังเรียกหาอีกครั้ง ทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกมีความรักต่อภุชณะ กุมาริและผู้เป็นแม่คือผู้ที่ถืออดอย่างมากมายในนามของภุชณะ พวกเขาถึงกับไม่ดื่มน้ำเพื่อที่พวกเขาจะสามารถไปสู่ดินแดนของภุชณะ นั่นคือสู่ยุคทอง อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่มีความรู้ และดังนั้นพวกเขาจึงทำสิ่งต่างๆ เหล่านั้นด้วยการบีบบังคับ ทุกสิ่งที่ลูกทำไม่ได้เป็นเพียงเพื่อบอกผู้อื่น แต่เป็นไปเพื่อจะไปสู่ดินแดนของภุชณะด้วยตนเอง ไม่มีใครสามารถหยุดยั้งลูกได้ ผู้คนเหล่านั้นอดอาหาร ฯลฯ ต่อหน้ารัฐบาลเพื่อที่จะก่อความวุ่นวาย ลูกไม่ได้จัดให้มีการประท้วงใดๆ ในวิธีนั้นและไม่ได้มีใครสอนลูกถึงวิธีที่จะทำเช่นนั้น ศรีภุชณะคือเจ้าชายองค์แรกของยุคทอง อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้อะไรทั้งนั้น พวกเขาได้แสดงภุชณะไว้ในยุคทองแดง พ่ออธิบาย: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาคือสองสิ่งที่แยกออกจากกัน ความรู้คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน ของใคร? เป็นกลางคืนและกลางวันของบราห์มา อย่างไรก็ตามไม่มีกูรูและสาวกของพวกเขาที่จะเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ ถึงความลับของความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉยแล้ว ความรู้คือกลางวัน ความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน และหลังจากนั้นก็เป็นการวางเฉย ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิ่งนั้น คำว่า “ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย” นั้นถูกต้อง แต่ผู้คนไม่มีความหมายของสิ่งเหล่านั้น เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าด้วยการมีความรู้ที่พ่อให้ก็ได้กลายเป็นกลางวัน เมื่อความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นก็ได้กลายเป็นกลางคืน เนื่องจากผู้คนได้เร่ร่อนไปทั่วในความมืด กลางคืนของบราห์มาคือกลางคืนของบราห์มิน และแล้วก็เป็นกลางวัน มีกลางวันด้วยความรู้ และกลางคืนด้วยความเลื่อมใสศรัทธา ในเวลากลางคืนลูกกำลังนั่งอยู่ในต่างแดน และแล้วในระหว่างกลางวันลูกก็มั่งคั่งมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

ถามหัวใจของลูกว่า:

1. สมบัติที่มีค่าของความสุขที่ลูกได้รับจากพ่อคงอยู่ในสติปัญญาของลูกหรือไม่?
2. บาบาก็มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นกิจกรรมของลูกและวิธีการพูดของลูกกับผู้อื่นเป็นไปตามนั้นหรือไม่? ลูกเคยประณามใครหรือไม่?
3. หลังจากที่ได้ทำสัญญากับพ่อ ลูกได้ทำกรรมใดๆ ที่ไม่บริสุทธิ์หรือไม่?

พร: ขอให้ลูกสังเกตเกมของสถานการณ์ที่เลวร้ายทั้งหมดในขณะที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเป็นดวงวิญญาณที่พอใจ
ไม่ว่าจะมีสถานการณ์ที่เลวร้ายมาทำให้ลูกสั่นคลอนมากมายเพียงใด ลูกต้องกลับมามั่นคงในสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและลูกจะมีประสบการณ์ว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นการแสดงโชว์หุ่นกระบอก นั่นไม่ใช่ของจริง ลูกต้องมองดูเกมในขณะที่รักษาเกียรติของตนเอง เกียรติที่สูงส่งของยุคบรรจบพบกันคือการเป็นเพชรพลอยของความพอใจและอยู่อย่างพอใจ ดวงวิญญาณที่รักษาเกียรตินี้ไว้ จะไม่สามารถมีความทุกข์ได้ของขั้วพิเศษจากบัพดาตาในยุคบรรจบพบกันคือความพอใจ

คติพจน์: มีความสุขใจอย่างมากที่ความสุขในจิตใจของลูกจะปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนบนใบหน้าของลูก

*** โอม ขานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ด้วยการได้รับการเหลือบมองเพียงแวบเดียวจากพ่อ มนุษย์ทั้งโลกก็สามารถไปอยู่เหนือทุกสิ่ง เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่าดวงวิญญาณไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมองเพียงแวบเดียว
- คำถาม:** เหตุใดจึงมีการติกลงแห่งความสุขในหัวใจของลูกๆ?
- คำตอบ:** : เพราะลูกรู้ว่าบาบาจะมาเพื่อพาทุกคนกลับไปกับท่าน เวลาที่เราจะกลับบ้านกับพ่อของเรา หลังจากเสียงร้องแห่งความทุกข์ก็จะมีเสียงร้องแห่งชัยชนะ ด้วยการได้รับการเหลือบมองเพียงแวบเดียวจากพ่อ ทั้งโลกก็จะได้รับมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ทั้งโลกจะไปอยู่เหนือทุกสิ่ง

โอม ซานติ ชีพบาบาททางจิตกำลังนั่งที่นี้และอธิบายให้แก่ลูกๆทางจิตของท่าน ลูกรู้ว่ามีความตาที่สาม พ่อรู้ว่าท่านได้มาเพื่อที่จะให้มรดกของดวงวิญญาณของทั้งโลกแก่พวกเขา มีการจดจำระลึกถึงมรดกในหัวใจของพ่อท่านนั้น ในหัวใจของพ่อทางร่างด้วยก็มีการจดจำระลึกถึงของมรดก เขาจดจำว่าเขาจะให้มรดกแก่ลูกๆของเขา หากเขาไม่มีบุตรชาย เขานั้นก็ไม่แน่ใจว่าเขาควรจะให้มรดกนั้นแก่ใคร และแล้วเขาก็กำเนิดมาเลี้ยงดู พ่อกำลังนั่งที่นี้และสายตาของท่านนั้นก็ถูกดูดดึงไปหาดวงวิญญาณของทั้งโลก ท่านรู้ว่าท่านต้องให้มรดกแก่ทุกคน แม้ว่าท่านกำลังนั่งอยู่ที่นี้ สายตาของท่านนั้นก็อยู่ที่ทั้งโลกและอยู่ที่มนุษย์ทั้งหมดของโลก เพราะท่านต้องนำทั้งโลกไปอยู่เหนือทุกสิ่ง พ่ออธิบายว่า นี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกรู้ว่าพ่อได้มาเพื่อพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ทุกคนจะไปอยู่เหนือทุกสิ่ง วงจรแล้ววงจรเล่า, ตามแผนของละคร, พวกเขาจะไปอยู่เหนือทุกสิ่ง พ่อจดจำลูกๆทั้งหมด สายตาของท่านนั้นถูกดูดดึงเข้าไปหาทุกคน แต่ไม่ใช่ทุกคนศึกษาเล่าเรียน ตามแผนของละคร, ทุกคนต้องกลับบ้าน เพราะการละเล่นกำลังจะจบสิ้นลง เมื่อพวกเขาก้าวหน้าไปอีกเล็กน้อย, พวกเขาเองก็จะเข้าใจว่าในขณะที่การทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้น ในขณะนี้ต้องมีการก่อตั้งโลกใหม่ขึ้น อย่างไรก็ดีตาม ดวงวิญญาณนั้นคือผู้มีความรู้สึก และดังนั้นก็จะเข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาว่าพ่อได้มาแล้ว ดินแดนสีขาวดีจะมีการก่อตั้งขึ้นและเราจะกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ทุกคนอื่นจะได้รับการหลุดพ้น แต่ลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต เวลาที่บาบาได้มาแล้วและเราจะไปสู่สวรรค์ จะมีเสียงร้องของชัยชนะ ในขณะนี้มีความทุกข์ระทมอย่างมาก ในบางแห่งก็มีความอดอยากในบางแห่งนั้นก็มีความสงคราม และในอีกแห่งหนึ่งนั้นก็มีความแผ่นดินไหว ผู้คนนับพันๆ ก็ตายอย่างต่อเนื่อง ความตายต้องเกิดขึ้น สิ่งต่างๆเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง พ่อรู้ว่าในเวลาที่ท่านจะไปและแล้วก็จะมีเสียงร้องแห่งชัยชนะเหนือทั้งโลก พ่อจะมาในบาร์ดท่านั้น บาร์ดจะเป็นเหมือนกับหมู่บ้านที่อยู่ภายในทั้งโลกนี้ สำหรับบาบา ก็เป็นเหมือนกับหมู่บ้าน จะมีมนุษย์น้อยนิดอย่างยิ่งในยุคทองราวกับว่าทั้งโลกนั้นเป็นเหมือนกับหมู่บ้านเล็กๆ ในเวลาที่มีการขยายตัวอย่างมาก พ่อมีทุกสิ่งในสติปัญญาของท่านและเวลาที่ท่านกำลังอธิบายแก่ลูกๆผ่านร่างนี้ ในเวลาความเพียรพยายามของลูกเป็นเช่นเดียวกันกับที่เคยเป็นในวงจรที่แล้ว พ่อคือเมล็ดของต้นกล้วยไม้คือต้นไม้ที่มีตัวตนและเหนือขึ้นไปบนนั้นคือต้นไม้ที่ไม่มีตัวตน ลูกเข้าใจว่าได้มีการสร้างสิ่งนี้ขึ้นมาอย่างไร ไม่มีมนุษย์อื่นใดมีความเข้าใจนี้ เพียงแต่มองดูความแตกต่างระหว่างผู้ที่รู้คิดและผู้ที่ไม่รู้คิด ผู้ที่รู้คิดเคยปกครองอาณาจักรแห่งสวรรค์ สิ่งนั้นเรียกว่าดินแดนแห่งสัจจะหรือสวรรค์ ในเวลานี้ลูกๆควรจะมีประสบการณ์ของความสุขภายในอย่างมากมาย บาบาได้มาแล้วและอย่างแน่นอนที่โลกเก่านั้นกำลังจะเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ดีตาม อะไรก็ตามที่ลูกทำความเพียรพยายาม ลูกก็ได้รับสถานภาพตามนั้น พ่อกำลังสอนทุกคน โรงเรียนของลูกก็จะเฝ้าแต่ขยายตัว จะมีโรงเรียนมากมาย ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถมาโรงเรียนเดียวกันได้ พวกเขาทั้งหมดจะสามารถอยู่ที่ใดกันเล่า? ลูกๆจดจำว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เมื่อใครบางคนไปต่างแดน เขาก็อยู่ที่นั่นเป็นเวลา 8 – 10 ปี และแล้วก็กลับมาสู่บาร์ด บาร์ดนั้นยากจนผู้คนจากต่างแดนนั้นก็จะไม่มีความสุขที่นี้ ในความเป็นจริงลูกๆ นั้นก็ไม่ได้มีความสุขที่นี้เช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาการศึกษาที่สูงส่งอย่างยิ่งที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเทพ นายแห่งสวรรค์ จะมีความสุขอย่างมากมายที่นั่น ทุกคนจดจำความสุขนั้น ลูกจะไม่จดจำหมู่บ้านนี้(ยุคเหล็ก)เพราะมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี้ วันนี้ในอาณาจักรของราวันโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่โลกของวันพรุ่งนี้ก็จะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด เรากำลังก่อตั้งโลกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยพลังโยคะ นี่คือการโยคะ พ่อตัวท่านเองนั้นพูดว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชาและดังนั้นลูกควรจะต้องจำครุ, ผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้น ลูกไม่สามารถกลายเป็นนักกฎหมายหรือวิศวกรโดยที่ไม่มีครุ นี่คือการประเพณีใหม่ ดวงวิญญาณต้องมีโยคะกับพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด, ผู้เดียวที่ลูกนั้นได้แยกห่างจากท่านมาเป็นเวลานาน นั้นเป็นเวลานานเพียงไร? พ่อตัวท่านเองอธิบายสิ่งนี้ มนุษย์พูดว่าระยะเวลาของโลกนี้หลายแสนปี พ่อพูดว่า ไม่เลย

ลูกผู้ที่ได้แยกห่างมาตั้งแต่แรกเริ่มนั้นก็ได้มาที่นี่เพื่อพบกับพ่ออีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ลูกคือผู้ที่ต้องทำความเพียรพยายาม บาบานั้นไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆเลยแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ท่านเพียงแต่พูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกคือมนุษย์ ดวงวิญญาณนั้นคงอยู่ตลอดไปและร่างกายนั้นสูญสลาย ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง เป็นความมหัศจรรย์ที่ดวงวิญญาณนั้นไม่เคยแก่ลงเลย ผู้เดียวที่สอนนั้นก็มีหัตถ์ศรัทธาและการศึกษาเล่าเรียนนั้นก็มีหัตถ์ศรัทธาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่มีใครจดจำสิ่งนี้ ทุกคนลืม มีใครจดจำสิ่งที่เขาเคยศึกษาเล่าเรียนมาในชาติเกิดที่แล้วของเขาไหม? ลูกศึกษาเล่าเรียนในชาติเกิดนี้และลูกได้รับผลลัพธ์ในโลกใหม่ เพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ลูกควรจะจดจำว่าในเวลานี้คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่ หากลูกจดจำสิ่งนี้, ลูกก็จะจดจำพ่อด้วยเช่นกัน พ่อได้ชี้หลายต่อหลายวิธีการที่จะจดจำท่านให้แก่ลูก ท่านคือพ่อ ครูและสัจธรรม จดจำท่านในทั้งสามรูป ท่านได้ให้ยุคตีมากมายแก่ลูกสำหรับการจดจำระลึกถึง แต่มายาก็ทำให้ลูกลืม พ่อก่อตั้งโลกใหม่และเป็นพ่อผู้บอกลูกให้จดจำว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคล แต่กระนั้นลูกก็ยังคงไม่สามารถที่จะมีการจดจำระลึกถึง ท่านได้ชี้วิธีการต่างๆมากมายสำหรับการจดจำระลึกถึงให้แก่ลูก และพร้อมกันกับสิ่งนั้นท่านก็พูดว่า มายานั้นก็มีพลังอย่างยิ่ง เธอจะทำให้ลูกลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่าและทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้น มากเพียงไรก็ตามที่เป็นไปได้ จงจดจำท่านอย่างต่อเนื่อง เมื่อลูกเดิน นั่ง และเคลื่อนไหวไปมา แทนการที่จะคิดว่าตนเองเป็นร่างกาย จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ในขณะที่ความรู้นั้นง่ายดายอย่างยิ่ง ลูกๆทั้งหมดพูดว่าพวกเขาไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ ลูกพยายามที่จะจดจำพ่อและมายาก็ดึงลูกเข้าไปหาตัวเธอเอง ได้มีการสร้างการละเล่นเกี่ยวกับสิ่งนี้ ถึงแม้ว่าลูกเข้าใจว่าโยคะของสติปัญญาของลูกควรจะอยู่กับพ่อและอยู่กับวิชาของการศึกษานี้, ลูกก็ยังคงลืม อย่างไรก็ตามลูกไม่ควรลืม ในความเป็นจริง, ไม่มีความจำเป็นสำหรับภาพเหล่านี้ แต่ลูกนั้นก็ยังคงต้องการบางสิ่งอยู่เบื้องหน้าลูกในเวลาของการสอน ภาพต่างๆมากมายก็มีการทำขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพียงแต่มองดูแผนการของรัฐบาลพื้นราบ รัฐบาลนั้นก็มีการด้วย ลูกเข้าใจว่าเคยเป็นเพียงบาร์ดเท่านั้นในโลกใหม่และนั่นก็เล็กลงยิ่ง ทั้งบาร์ดนั้นเคยเป็นนายของโลก ทุกสิ่งนั้นใหม่ มีเพียงโลกเดียวเท่านั้นและนักแสดงก็เป็นเช่นเดียวกันด้วย วงจรหมุนไปอย่างต่อเนื่อง ลูกสามารถที่จะนับว่ามีกี่วินาที กี่ชั่วโมง กี่วัน กี่ปีที่ได้ผ่านไปแล้วเมื่อวงจรหมุนไปอย่างต่อเนื่อง ด้วยการพูดว่าวันนี้ วันพรุ่งนี้, วันนี้ วันพรุ่งนี้ 5000 ปีก็ได้ผ่านไปแล้ว ฉาก ทิวทัศน์ และเกมทั้งหมดก็เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ต้นไม้ที่ไม่มีชีวิตจำกันี้ใหญ่โตอย่างยิ่ง ลูกไม่สามารถนับใบไม้ของต้นไม้ได้ นี่คือนต้นไม้อะราฐานของต้นไม้ก็คือศาสนาเทพ และแล้วสามกึ่ง(ศาสนาหลัก)ก็ได้ปรากฏขึ้น อย่างไรก็ตามมีใบไม้จำนวนนับไม่ถ้วนบนต้นไม้ ไม่มีใครมีแรงที่จะนับใบไม้เหล่านั้น ในเวลานี้ต้นไม้ของทุกศาสนาได้ไปถึงจุดสิ้นสุดของการขยายตัว นี่คือนต้นไม้มหาใหญ่โตที่ไม่มีชีวิตจำกั หลังจากนั้นก็ไม่มีศาสนาใดๆเหล่านี้จะหลงเหลืออยู่ เวลานี้ทั้งต้นไม้กำลังยืนอยู่ แต่รากฐานนั้นก็ได้หลงเหลืออยู่อีกต่อไป ตัวอย่างของต้นไม้ (Banyan) นั้นก็ถูกต้องอย่างแท้จริง ต้นไม้ที่เท่านั้นที่มีหัตถ์ศรัทธา พ่อได้ใช้ตัวอย่างนี้ที่จะอธิบายละคร เป็นเรื่องของความเข้าใจว่ารากฐานนั้นไม่ได้คงอยู่อย่างไร พ่อได้ทำให้ลูกรู้คิดอย่างอื่น ในเวลานี้ไม่มีรากฐานใดๆของศาสนาเทพ แต่มีสิ่งซึ่งบอกบางประการของสิ่งนั้น สิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนกับหยิบหนึ่งของเกลียวในถุงแป้ง ทุกสิ่งได้หายไปแล้ว มีเพียงสิ่งซึ่งบอกเหล่านั้นเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นความรู้ทั้งหมดนี้ควรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกๆ มีความรู้ในสติปัญญาของพ่อด้วย ท่านได้ให้ความรู้ทั้งหมดและทำให้ลูกหัดเทียบกับตัวท่านเอง พ่อคือเมล็ดและนี่คือนต้นไม้มากลับหัว นี่คือนครที่มหาใหญ่โตที่ไม่มีชีวิตจำกั ในเวลานี้สติปัญญาของลูกได้ถูกดึงขึ้นไปเบื้องบน ลูกได้มาเพื่อที่จะรู้จักพ่อและสิ่งสร้าง แม้ว่าได้มีการอ้างถึงสิ่งต่างๆเหล่านั้นในคัมภีร์ ฤๅษีและมุนีก็ไม่ได้รู้ หากแม้เพียงหนึ่งคนรู้อะไรนี้ และแล้วสิ่งนั้นก็สามารถคงอยู่อย่างไม่สิ้นสุด และแล้วก็จะไม่มีความจำเป็นสำหรับสิ่งนั้นอีกครั้งเพราะชีวิตใหม่ที่ไม่มิลิเลสนั้นได้เกิดขึ้นแล้ว ไม่มีใครสามารถที่จะกลับบ้านไปในระหว่างกลางได้ นักแสดงทั้งหมดก็จะอยู่ที่นั่นอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งการละเล่นนั้นจบลงและตราบเท่าที่ชีบบาบายังอยู่ที่นั่น และแล้วเมื่อสถานที่(โลกดวงวิญญาณ)นั้นว่างเปล่าอย่างแท้จริง, ที่ชบบนแห่งของชีบบาบาก็จะกลับบ้าน ไม่มีใครจะไปและนั่งที่นั่นก่อนหน้านี้ ดังนั้นพ่อนั่งที่นั่นและให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูก ท่านอธิบายว่าวงจรโลกช้ารอบอย่างไร มียุคทอง, ยุคเงิน, ยุคทองแดงและยุคเหล็ก และแล้วก็มียุคบรรจบพบกัน ได้มีการจดจำสิ่งนี้มา แต่ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่ที่ยุคบรรจบพบกันนั้นคงอยู่ ลูกๆได้เข้าใจแล้วว่านี่คือยุค และนี่คือยุคของการก้าวกระโดด สิ่งนี้เรียกว่าเป็นสิ่งที่กระแสรุน ได้มีการแสดงว่าลักษณะนั้นเป็นคนที่กระแสรุนด้วยเช่นกัน ดังนั้นนี่คือความรู้ ด้วยการเปลี่ยนแปลงและด้วยการปรับเปลี่ยนนั้นก็เพียงแต่มองดูว่าพวกเขาเหล่านั้นได้ทำสิ่งใดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เส้นด้ายทั้งหมดของความรู้นั้นก็ยุ่งเหยิงอย่างแท้จริง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถอธิบายแก่พวกเขา ผู้คนก็ไปต่างแดนเพื่อสอนราชาโยคะโบราณ ในความเป็นจริงสิ่งนี้คือโยคะนั้นโบราณหมายถึงเป็นสิ่งแรกที่สุด พ่อได้มาเพื่อสอนราชาโยคะที่ง่ายดาย ต้องมีการให้ความใส่ใจอย่างมาก ลูกให้ความใส่ใจที่จะมีการก่อตั้งสวรรค์ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณจดจำสิ่งนี้ พ่อพูดว่า พ่อจะมาอีกครั้งและให้ความรู้เดียวกันที่พ่อให้แก่ลูกในเวลานี้ นี่คือนความรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ ด้วยการเก็บความรู้ไว้ในสติปัญญาของลูก ก็จะมีประสบการณ์ของ

ความสุขอย่างมากมาย ในเวลานี้มีเวลาเหลือน้อยมาก ในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ในด้านหนึ่งนั้นก็มีความสุข และอีกด้านหนึ่งนั้นก็มีความรู้สึกว่าจะไม่ได้เห็นبابาที่แสนหวานเช่นนั้นอีกครั้งจนกว่าจะถึงวงจรหน้าด้วยเช่นกัน เพียงพอเท่านั้นที่ให้ความสุขอย่างมากมายแก่ลูกๆ พ่อมาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข หากลูกจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกก็จะสามารถจดจำพ่อด้วยเช่นกันลิ้มดินแดนของความทุกข์นี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้บอกสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัดแก่ลูก เมื่อความผูกพันยึดมั่นต่อโลกเก่านี้ถูกขจัดทิ้ง ก็จะมีความสุข และแล้วในการตอบแทน, ลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกจะกลับมาสโตประธานอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่ได้กลายเป็นเช่นนี้ทุกๆวงจรก็จะทำเช่นเดียวกันนั้นอีกครั้ง พวกเขาจะมีประสบการณ์ของความสุข และแล้วพวกเขาก็จะจากร่างเก่าของเขา และแล้วพวกเขาก็จะไปสู่โลกที่สโตประธานและน่ารังใหม่มาใช้ และแล้วความรู้นี้จะจบสิ้นลง สิ่งต่างๆเหล่านี้จะตายอย่างยิ่งในเวลาของการเข้านอนในตอนกลางคืนจงไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้และจะมีความสุขอย่างมากมายว่านี่คือสิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็น ตรวจสอบตนเองเพื่อจะดูว่าลูกได้ทำกรรมที่เป็นเช่นปีศาจใดตลอดทั้งวันหรือไม่? ก็เลสทั้งห้านี้ได้เป็นเหตุของความทุกข์ระทมใดๆ แก่ลูกหรือไม่? มีความละโมภใดๆ ไหม? ลูกต้องเฝ้าแต่ตรวจสอบตนเอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ด้วยพลังของโยคะจงก่อตั้งโลกแห่งความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ลิ้มโลกเก่าแห่งความทุกข์นี้ จงมีความสุขที่เราากำลังกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ
2. ตรวจสอบตนเองทุกวัน: มีกิเลสใดที่ทำให้เกิดความทุกข์ตลอดทั้งวันหรือไม่? ฉันทำการกระทำที่เป็นเช่นปีศาจใดๆ หรือไม่? ฉันตกภายใต้อิทธิพลของความละโมภหรือไม่?

พร: พร: ขอให้ลูกได้รับพรของการได้รับความมั่งคั่งที่สูงส่งที่สุดจากผู้ประทานพรและเต็มไปด้วยความมั่งคั่ง หากใครบางคนมีเพียงความมั่งคั่งทางวัตถุ เขาจะไม่สามารถอยู่อย่างพอใจได้ตลอดเวลา หากพร้อมกับความมั่งคั่งทางวัตถุแล้วเขาไม่มีความมั่งคั่งของทุกคุณธรรม ทุกพลัง และความมั่งคั่งที่สูงส่งของความรู้ เขาก็ไม่สามารถอยู่อย่างพอใจได้อย่างสม่ำเสมอ ลูกทั้งหมดมีความมั่งคั่งที่สูงส่งทุกประเภทเหล่านี้ ผู้คนในโลกพิจารณาใครก็ตามที่มีความมั่งคั่งทางวัตถุว่าเป็นผู้ที่มั่งคั่ง แต่ลูกทั้งหมดได้รับพรของการเป็นผู้ที่มั่งคั่งที่สุดจากพ่อ ผู้ประทานพรแล้ว

คติพจน์: ด้วยความเพียรพยายามทางจิตที่แท้จริง จงเปลี่ยน “ไอ้ ไอ้” (เสียงร้องของความทุกข์ระทม) เป็น ว้าว ว้าว

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อผู้ทรงพลังอำนาจได้มาเพื่อให้พลังแก่ลูก ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับพลังมากเท่านั้น

คำถาม: ลูกๆ มีบทบาทที่ดีที่สุดในละครนี่ยังไง?

คำตอบ: มีเพียงลูกเท่านั้นที่เป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พระเจ้าได้กลายเป็นครูและสอนลูกผู้เดียวเท่านั้น และดังนั้นลูกจึงมีโชคใช้ไหม? นายของโลกลำบากที่น้อยอย่างเป็นแขกของลูก ท่านให้ประโยชน์โลกด้วยความร่วมมือของลูก ลูกๆ ร้องเรียกหาพ่อและพ่อก็มาแล้ว นี่คือการตบมือสองมือ เวลานั้นลูกๆ ได้รับพลังจากพ่อเพื่อที่จะปกครองทั้งโลก

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อทางจิต ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าครูด้วยเช่นกัน และลูกรู้ว่าบาบาอยู่ที่นั่นในฐานะครูเช่นกันเพื่อที่จะพาลูกๆ กลับบ้าน พ่อพูดเช่นกันว่า โอ้ ลูกๆ ทางจิต พ่อมาเพื่อพาลูกออกไปจากที่นี่ โลกนี้กลับมาเก่าและลูกรู้ว่าโลกนี้สกปรก ลูกๆ เช่นกันก็กลับมาสกปรก ลูกเคยพูดถึงตนเองว่า โอ้ บาบ่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาและพาเราที่ไม่บริสุทธิ์ไปจากดินแดนแห่งความทุกข์นี้ไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ เวลานั้นลูกกำลังนั่งที่นี่และดังนั้นสิ่งนี้ควรจะเข้าไปในหัวใจของลูก พ่อพูดเช่นกันว่า พ่อมาตามเสียงเรียกของลูก, ตามคำเชิญของลูก พ่อเตือนลูกว่าลูกได้ร้องเรียกหาพ่ออย่างแท้จริง “ได้โปรดมา!” ใช่ไหม? เวลานั้นลูกจดจำว่าลูกเคยเรียกหาท่าน เวลานั้นบาบาได้มาแล้ว, ตามละคร, อย่างแท้จริงเช่นที่ท่านได้มาในวงจรก่อนหน้านี้ ผู้คนเหล่านั้นวางแผนในขณะนั้นคือแผนของชีพาบา ในเวลานี้ทุกคนมีแผนการของตนเอง พวกเขาได้ทำแผน 5 ปี ที่พวกเขาจะทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น... ดูแผนการที่พวกเขาทั้งหมดได้ทำขึ้น ก่อนหน้านั้นพวกเขาไม่เคยวางแผน แต่เวลานี้พวกเขาวางแผน ลูกๆ รู้ว่านี่คือแผนของบาบาของเรา ตามแผนของละคร, พ่อได้วางแผนนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกๆ ที่สุดแสนหวานกลับมาไม่มีความสุขอย่างมากที่นี่ในโรงคำประเวณี และดังนั้นเวลานี้พ่อมาเพื่อพาลูกไปสู่ดวงของชีวา (ชีวาลายา) และดินแดนแห่งความสงบนั้นคือดินแดนที่ไม่มีตัวตนของชีวา (ชีวาลายา) และดินแดนแห่งความสุขคือดินแดนที่มีตัวตนของชีวา (ชีวาลายา) ดังนั้นพ่อกำลังทำให้ลูกสดชื่นในเวลานี้ ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ลูกมีศรัทธาในสติปัญญาของลูกว่าบาบาได้มาแล้ว คำว่า “บาบา” นั้นอ่อนหวานอย่างมาก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกๆ ดวงวิญญาณ คือลูกๆ ของพ่อนั้น และจากนั้นลูกก็เป็นของบาบาเพื่อที่จะเล่นบทบาทของลูก ลูกมีบาบาทางร่างกายมาเป็นเวลายาวนาน ตั้งแต่ยุคทองเป็นต้นมา ลูกเคยเล่นบทบาทของความสุขและความทุกข์ของลูก เวลานั้นลูกรู้วาทะบทของความทุกข์ของลูกกำลังจะจบสิ้นลง ลูกได้เล่นบทบาทของความสุขของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดเต็ม แล้วลูกก็เล่นบทบาทของความทุกข์ของลูกเป็นเวลาครึ่งวงจรเช่นกัน เวลานั้นบาบาได้เตือนลูกถึงสิ่งนี้ ดังนั้นบาบาถามลูกว่า: เป็นเช่นนั้นจริงๆ หรือไม? เวลานั้นลูกต้องเล่นบทบาทของความสุขของลูกเป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกดวงวิญญาณกลับมาเต็มไปด้วยความรู้แล้วลูกก็กลับมาว่างเปล่า และจากนั้นพ่อก็ทำให้ลูกเต็มเปี่ยม ลูกมีลูกประจำแห่งชัยชนะอยู่รอบคอกลูก ลูกมีลูกประจำของความร่ำรวยอยู่รอบคอกลูก เราเฝ้าแค้นไปรอบวงจรรอย่างแท้จริง มียุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดงและยุคเหล็ก และจากนั้นเราก็ตีเข้ามาในยุคบรรจบพบกันที่แสนหวานนี้ สิ่งนี้เรียกว่าแสนหวาน ดินแดนแห่งความสงบนั้นไม่ได้แสนหวาน ยุคที่แสนหวานที่สุดก็คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและให้คุณประโยชน์ ลูกมีบทบาทที่ดีที่สุดในละคร ลูกนั้นแสนจะโชคดีมากที่ลูกเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านมาและสอนลูกๆ นี่คือการศึกษาที่ง่ายดายและสูงส่งเช่นนั้น ลูกกลับมามั่งคั่งอย่างมาก ลูกไม่จำเป็นจะต้องทำความเพียรพยายามใดในสิ่งนี้ หมอและวิศวกรทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกได้รับมรดก ลูก มีสิทธิ์ในรายได้ของพ่อของเขา ลูกศึกษาสิ่งนี้และหารายได้ก็แท้จริงเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกจะไม่ได้สร้างความสูญเสียใดๆ ที่นั่นที่ลูกจะต้องจดจำพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าการท่องสวดที่ไม่มีเสียง ลูกรู้ว่าบาบาได้มาแล้ว พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อมาแล้ว ดังนั้นจึงมีการตบมือทั้งสองข้าง พ่อพูดว่า จดจำพ่อและบาปของหลายชาติเกิดของลูกจะสามารถถูกเผาไปได้ ราวัน,กิเลสทั้งห้าได้ทำให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบาป และจากนั้นลูกก็ต้องกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่า “เราจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ” และจากนั้นเราก็คงกลับบ้านไปกับท่าน เราได้รับอำนาจด้วยการศึกษานี้ มีคำกล่าวถึงศาสนาเทพว่า ศาสนาคืออำนาจ พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ดังนั้นเราได้รับพลังจากบาบาเพื่อที่จะก่อตั้งความสงบในโลก ไม่มีใครสามารถช่วงชิงอำนาจในการปกครองนั้นไปจากเราได้ ลูกได้รับพลังอย่างมากมาย ดูชีวาราชได้รับพลังมากมายเพียงใดในมือของเขา ผู้คนมีความกลัวพวกเขาอย่างมาก ราชาหนึ่งองค์มีปวงประชาและกองทัพมากมาย แต่นั่นก็เป็นพลังชั่วคราว นี่คือพลังเป็น

เวลา 21 ชาติเกิด ลูกรู้ว่าเวลานี้เรากำลังได้รับพลังจากพ่อผู้ทรงพลังอำนาจเพื่อที่จะปกครองโลก มีความรักนั้นต่อท่าน ถึงแม้เหล่าเทพจะไม่ได้อยู่ในรูปในทางปฏิบัติ ผู้คนก็มีความรักอย่างมากมายต่อพวกเขา เมื่อปวงประชาของเหล่าเทพอยู่เบื้องหน้าพวกเขาเป็นการส่วนตัว พวกเขาที่มีความรักอย่างมากมายต่อเทพเหล่านั้น ลูกกำลังได้รับพลังทั้งหมดนี้ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง อย่าได้ลืมสิ่งเหล่านี้ ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกจะกลายเป็นผู้มีพลังอย่างมาก ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ทรงพลังอำนาจ ทุกคนได้รับพลัง เวลานี้ไม่มีใครมีพลังนั้น ทุกคนดโมประธาน ในเวลานั้นดวงวิญญาณทั้งหมดจะได้รับพลังจากผู้เดียว และจากนั้นพวกเขาจะมาและเล่นบทบาทของตนเองในอาณาจักรของตนเอง พวกเขาจะชำระสะสางบุญชักรกรรมของพวกเขาเองและกลับมามีพลังตามลำดับกันไป พลังอันดับหนึ่งคือพลังของเหล่าเทพ ลักษณะและนารายณ์เป็นนายของทั้งโลกที่แท้จริง ลูกมีทั้งวงจรถูกอยู่ในสติปัญญาของลูก เช่นที่ลูกดวงวิญญาณมีความรู้ที่อยู่ในตัวลูก ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณของบาบาก็มีความรู้ทั้งหมดนี้ด้วยเช่นกัน เวลานี้ท่านกำลังให้ความรู้แก่ลูก บทบาทลูกบันทึกไว้ในละครและจะเฝ้าแต่ช้ารอย บทบาทนั้นจะช้ารอยหลังจาก 5000 ปี ลูกๆ รู้สิ่งนี้ เมื่อลูกปกครองในยุคทอง พ่อก็ใช้ชีวิตที่ปลดเกษียณ ท่านจะขึ้นมาบนเวทีอีกครั้งเมื่อไหร่? เมื่อลูกกลับมาไม่มีความสุข ลูกรู้ว่าบันทึกทั้งหมดถูกบันทึกไว้ในท่าน ดวงวิญญาณนั้นแสนเล็กและมีความเข้าใจอย่างมากมาย พ่อมาและให้ความเข้าใจอย่างมากมายแก่ลูก และจากนั้นในยุคทอง ลูกก็จะลืมทั้งหมดนี้ ลูกไม่มีความรู้นี้ในยุคทอง ที่นั่นลูกเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของความสุข ลูกเข้าใจในเวลานี้ว่าในยุคทองลูกจะเป็นเทพ และจะประสบกับความสุข เวลานี้เราคือบราห์มิน เราจะกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง สติปัญญาของลูกต้องซึมซับความรู้นี้เป็นอย่างดี มีประสบการณ์ของความสุขในการอธิบายแก่ผู้อื่นเหมือนราวกับว่าลูกกำลังให้ท่านชีวิตแก่พวกเขา มีคำกล่าวว่า “ความตายมาและพาทุกคนไป” ไม่ได้มีสิ่งเช่นนั้นเหมือนความตาย นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้ว ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันจะร่างหนึ่งและจากไปและก็จะใช้ร่างหนึ่ง ความตายไม่ได้กินฉัน ดวงวิญญาณมีความรู้สึก เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในครรภ์ เขาก็มีนิมิตและได้ประสบการณ์ของความทุกข์ ดวงวิญญาณก็มีประสบการณ์ของการลงโทษอยู่ภายใน และเหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็นกรงขังของครรภ์ นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้วที่แสนมหัศจรรย์! แต่ละดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของการลงโทษในกรงขังของครรภ์เมื่อพวกเขามีนิมิต เหตุใดเขาจึงได้รับการลงโทษ? ดวงวิญญาณนั้นจะได้รับนิมิต: ลูกเคยทำสิ่งผิดๆ เหล่านี้และได้สร้างความทุกข์แก่ผู้อื่นผู้อื่น ลูกได้นิมิตเหล่านั้นทั้งหมดในครรภ์ และทั้งที่เป็นเช่นนั้นเมื่อลูกออกมาลูกก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาป บาปทั้งหมดจะสามารถถูกเผาไปได้อย่างไร? ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า สิ่งนั้นเกิดขึ้นด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง บาปของลูกถูกตัดออกไปด้วยการดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกคือผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง หากลูกดวงกงจักรของ 84 ชาติเกิดนี้ บาปของลูกชาติแล้วชาติเล่าจะถูกตัดออกไป ลูกต้องจดจำความจริงและจดจำผู้เดียวที่ให้ความรู้แก่ลูกด้วยเช่นกัน บาบากำลังทำให้เรากลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ท่านทำให้เราเป็นเช่นนั้น แต่เมื่อมีคนใหม่มาทุกวัน พวกเขาเองก็ต้องได้รับการทำให้สดชื่นด้วย ลูกได้รับความรู้ทั้งหมดแล้ว และลูกรู้ว่าลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกได้วนไปในวงจรของ 84 ชาติเกิด และเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกเฝ้าแต่ดวงกงจักรในวิธีนี้หรือไม่? พ่อว่าลูกบางคนก็ลืมสิ่งนั้นไปอย่างมาก ไม่มีความยากลำบากใดๆ ในการดวงกงจักร และลูกก็มีเวลาอย่างมากเช่นกัน ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีสภาพของการเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา ชันยาซีไม่สามารถให้คำสอนเหล่านี้ได้ แม้แต่กูรูเองก็ไม่วางเกี่ยวกับกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พวกเขาเพียงแต่พูดว่า ไปที่แม่น้ำคงคากันเถอะ ผู้คนมากมายก็ไปอาบที่นั่น กูรูก็ได้รับรายได้อย่างมากมายจากผู้คนมากมายที่ไปอาบที่นั่น ผู้คนยังคงไปจาริกแสวงบุญอย่างต่อเนื่องซ้ำแล้วซ้ำเล่า ดูซิว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงไรระหว่างการจาริกแสวงบุญนั้นและการจาริกแสวงบุญนี้! การจาริกแสวงบุญนี้ทำให้ลูกจบสิ้นการจาริกแสวงบุญเหล่านั้นทั้งหมด การจาริกแสวงบุญนี้ง่ายดายมาก การดวงกงจักรด้วยเช่นกัน มีเพลงที่ว่า เราได้วนไปในทั้งสี่ทิศทางแต่ก็ยังคงห่างไกลจากท่าน ลูกได้อยู่ไกลห่างจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้สึกเช่นนั้น ผู้คนเหล่านั้นไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกได้วนไปรอบในทุกหนแห่งหลายต่อหลายครั้ง เวลานี้ลูกได้รับการปลดปล่อยจากทั้งหมดนั้น ลูกไม่ได้เข้ามาใกล้มากขึ้นด้วยการวนไปทุกหนแห่ง แทนที่จะเป็นเช่นนั้นลูกกลับอยู่ไกลห่างมากยิ่งขึ้น เวลานี้ตามแผนของละครพ่อเองต้องมาเพื่อพาทุกคนกลับไปกับท่าน พ่อพูดว่า ลูกต้องทำตามคำแนะนำของพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ ขณะที่มองดูโลกนี้, ลูกต้องไม่เห็นมัน ในขณะที่บ้านใหม่กำลังมีการสร้างขึ้นและทำให้เรียบร้อย ลูกก็ยังต้องอาศัยอยู่ในบ้านเก่า พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเพื่อให้มรดกของลูกแก่ลูก มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดได้รับจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ รู้ว่ามรดกของพ่อของเขาเป็นของเขา พวกเขาได้รับความสุขของสิ่งนั้นไว้ พวกเขาหารายได้ของเขาและยังได้รับมรดกของพ่อของเขาด้วยเช่นกัน ลูกได้รับเพียงแต่มรดก ที่นั่นลูกจะไม่รู้ว่าลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกอย่างไร ที่นั่นชีวิตของลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก เพราะลูกได้รับอำนาจด้วยการจดจำพ่อ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่ตัดบาปของลูกออกไป ด้วยการจดจำพ่อและการดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัด

ออกไป ลูกต้องจดสิ่งนี้ไว้อย่างดี เป็นสิ่งที่เพียงพอที่จะอธิบายสิ่งนี้ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะไม่ต้องพูดมากนัก เพียงแค่สัญญาคนเดียวก็เพียงพอแล้ว: จดจำพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นนารายณ์จากชายธรรมดา และลักษณะจากผู้หญิงธรรมดา ลูกจดจำสิ่งนี้ใช่ไหม? สิ่งเหล่านี้ไม่เข้าไปในสติปัญญาของใครอื่น ในขณะที่ลูกมาที่นี่ สติปัญญาของลูกก็ตระหนักว่าลูกกำลังจะไปหาบัพตาดาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของโลกใหม่ของสวรรค์ พ่อพูดว่า ด้วยการกลายเป็นผู้คงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เวลานั้นมองดูที่ผู้เดียวที่กำลังทำให้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชร ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีความจำเป็นที่จะเห็นสิ่งใด ลูกเข้าใจสิ่งนี้ด้วยเทพนิมิตเป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนด้วยร่างนี้ ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้ ไม่ว่าเราจะทำอะไรก็ตาม มันคือดวงวิญญาณที่ทำการเหล่านั้นหลังจากที่นำร่างมาใช้ บาปต้องสอนลูก ชื่อของท่านคือชีวาเสมอ ชื่อของร่างกายนั้นเปลี่ยนแปลง ร่างนี้ไม่ใช่ของพ่อ เป็นสมบัติของผู้อื่น ร่างกายเป็นสมบัติของดวงวิญญาณที่เขาเล่นบทบาทของเขา นี่คือนั่นที่สามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดาย มีดวงวิญญาณในแต่ละคนและร่างกายของแต่ละคนก็มีชื่อที่แตกต่างกันไป ผู้เดียวนั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพระเจ้าคือหนึ่งเดียว เป็นผู้สร้างและที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งสร้างที่ได้เล่นบทบาทของพวกเขา ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณมาอย่างไร ในตอนแรกมีดวงวิญญาณของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่น้อยมาก และแล้วในเวลาสุดท้ายพวกเขาก็กลับมามีค่าที่จะมาก่อนเป็นอันดับแรก สิ่งนี้เป็นเหมือนกับลูกประคำของวงจรโลกที่เฝ้าแต่หมุนไปอย่างต่อเนื่อง เมื่อลูกหมุนลูกประคำลูกปิดทุกเม็ดจะถูกหมุนเป็นวงกลม ในยุคทองไม่มีการกราบไหว้บูชาแม้แต่หน่อย พ่อได้อธิบายแล้วว่า โอ้ ดวงวิญญาณ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ แนนอนลูกต้องกลับบ้าน การทำลายล้างเพียงแค้อยู่เบื้องหน้า ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป และจากนั้นลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยจากการถูกลงโทษ ลูกจะได้รับสถานภาพที่ดีด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วจะต้องสัมผัสกับลงโทษอย่างมาก พ่อคือแขกที่ดีมากของลูกๆ พ่อเปลี่ยนทั้งโลก พ่อทำให้โลกเก่าขึ้นใหม่ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าบาปมาทุกๆ วงจรและทำให้โลกเก่าขึ้นใหม่ โลกนี้กลับมาเก่าจากใหม่และใหม่จากเก่า เวลานั้นลูกยังคงคงกงจักรต่อไป พ่อพูดความรู้ที่ท่านมีในสติปัญญาของท่าน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเช่นกันว่าวงจรหมุนไปอย่างไร ลูกรู้ว่าบาปมาแล้ว เรากำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการทำตามศรัทธาของท่าน ลูกจะเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึงและจากนั้นลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะจดจำลูกให้ทำความเพียรพยายาม รูปภาพมากมายๆ ลูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นแรงบันดาลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ลูกอธิบายวงจรของ 84 ชาติเกิดแก่ผู้ที่มาที่นี่ ด้วยการจดจำพ่อลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ซึมซับความรู้อย่างดีมากในสติปัญญาของลูกและให้ท่านชีวิตแก่ดวงวิญญาณมากมาย กลายเป็นผู้คงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง
2. พร้อมกับการหารายได้ของลูกในยุคบรรจบพบกันที่แสนหวานนี้ จงทำตามศรัทธาของพ่อด้วยเช่นกัน และประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่ของลูก ทำให้ชีวิตของลูกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ

พร: พร: ขอให้ลูกทำให้พรของลูกมีผลโดยการใช้พรสำหรับงานในเวลาที่ถูกต้อง และด้วยเหตุนี้กลายเป็นตัวของผลนั้น
เป็นครั้งคราวใช้พรทั้งหมดที่ลูกได้รับมาแล้วจากบัพตาดาสำหรับงานใดงานหนึ่งในเวลาที่ถูกต้อง อย่าได้มีความสุขกับเพียงไดยินพรที่ดีมากในวันนั้น เมื่อลูกใช้พรนั้น พระจะอยู่กับลูกตลอดเวลา พรมาจากพ่อที่ไม่สูญสลาย แต่ลูกต้องทำให้พรนั้นมีผล เพื่อสิ่งนี้ ให้นำแห่งการตระหนักรู้และแสงแดดแห่งความมั่นคงในรูปของพรเหล่านี้เข้าๆ แล้วลูกจะกลายเป็นรูปของพร

คติพจน์: คุณสมบัติพิเศษคือพระเจ้า ประสาท (ของบุชชาจากพระเจ้า) ใช้สิ่งเหล่านี้เพื่องานรับใช้ แบ่งปัน และเพิ่มสิ่งเหล่านี้

กลายเป็นตัวแห่งความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและให้ความร่วมมือพร้อมกับให้การสอน (การแก้ไข)

(บัพดาตาพบปะกับบราเธอร์และซิสเตอร์ชาวมธุบันโดยเฉพาะ)

วันนี้ บัพดาตา มหาสมุทรแห่งความรัก กำลังเฉลิมฉลองการพบปะกับลูกๆของท่านซึ่งเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ ความรักของพระเจ้าเป็นพื้นฐานของการหล่อเลี้ยงลูกๆ เช่นที่ความรักของพระเจ้าเป็นพื้นฐานของชีวิตบราห์มิน ในทำนองเดียวกันพื้นฐานของชุมชนของบราห์มินก็คือความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน เพียงลูกๆเท่านั้นที่จะสัมผัสได้ถึงความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณนี้ ดวงวิญญาณของโลกในทุกวันนี้กระหายความรักที่แท้จริง ที่ไม่เห็นแก่ตัว ที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ที่เป็นของพระเจ้า ไม่มีใครนอกจากลูกดวงวิญญาณบราห์มินที่สามารถได้มาซึ่งความรักที่แท้จริงนี้ได้ ลูกทุกคนที่ดับความกระหายของดวงวิญญาณที่กระหาย ลูกได้สัมผัสว่าตัวลูกเองหลอมรวมอยู่ในความรักของพระเจ้าและความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณในทุกช่วงเวลาหรือไม่? ลูกได้เป็นผู้ประทาน (data) และเทพ (devta) แห่งความรักอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกได้สัมผัสถึงความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณในทัศนคติ สายตา คำพูด ความสัมพันธ์ และสายสัมพันธ์ของลูก นั่นคือในการกระทำของลูกหรือไม่? ไม่ว่าดวงวิญญาณจะเป็นเช่นไร ทัศนคติที่เป็นธรรมชาติของบราห์มินได้กลายมาเป็นธรรมชาติบราห์มินของลูกแล้วหรือไม่? ลูกต้องสร้างสิ่งนี้ขึ้นมาหรือว่ามันถูกสร้างขึ้นมาแล้ว? จงทำตามพ่อ จงทำตามแม่! จดจำช่วงเวลาเริ่มต้นของการเกิดเป็นบราห์มินของลูกไว้ ดวงวิญญาณมากมายที่มีธรรมชาติที่แตกต่างกันล้วนเป็นของพ่อ พ่อ ผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรัก ได้สร้างลูกทุกคนให้เป็นของท่านด้วยธรรมชาติที่คงอยู่ตลอดไปของท่านในรูปของมหาสมุทรแห่งความรัก หากท่านจะมองดูธรรมชาติที่แตกต่างกันทั้งหมดของลูกทุกคน ท่านจะสามารถทำให้ลูกเป็นของท่านได้หรือไม่? ดังนั้น ลูกแต่ละคนจึงควรถามตนเองว่า "ธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของฉันคืออะไร?" ธรรมชาติที่อ่อนแอของใครก็ตาม - อันที่จริง ธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของชีวิตบราห์มินคือการเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรัก ในเมื่อแม้แต่ผู้คนในโลกก็ยังบอกว่าความรักสามารถเปลี่ยนหินให้เป็นน้ำได้ แล้วผู้ที่รับและให้ความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและความรักของพระเจ้าจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงธรรมชาติประเภทต่างๆได้หรือไม่? ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ผู้ที่นั่งอยู่ด้านหลังพุดชิ ผู้ที่เชื่อว่าลูกสามารถทำได้ ยกมือขึ้นข้างหนึ่ง ยกมือขึ้นสูงๆ อย่ายกมือต่ำๆ (ทุกคนยกมือขึ้น) อัจชะ ขอแสดงความยินดี สถานการณ์ก็เกิดขึ้นมาเช่นกัน สถานการณ์ก็ต้องเกิดขึ้นมา สถานการณ์เป็นฉากข้างทางบนหนทางของชีวิตบราห์มิน และฉากข้างทางก็ไม่เคยเหมือนเดิม บางครั้งก็สวยงาม บางครั้งก็สกปรกด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตาม เป็นหน้าที่ของนักเดินทางที่จะผ่านมันไป และไม่พยายามที่จะเปลี่ยนฉากข้างทางเหล่านั้น แล้วบัพดาตาต้องการอะไร? ลูกทุกคนได้กลับมาฉลาดขึ้นในการรู้เรื่องนี้แล้ว

วันนี้ ชาวมธุบันได้รับโอกาสพิเศษ นี่คือการโอกาสทองใช่หรือไม่? การกลับมาของโอกาสทองนี้คืออะไร? ลูกได้คว้าโอกาสนี้ไว้ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก จริงๆ แล้วแม้แต่ผู้ที่นั่งอยู่ข้างล่างก็เป็นชาวมธุบันเช่นกัน (พร้อมกับบราเธอร์และซิสเตอร์ที่อาศัยอยู่ในมธุบันแล้ว ยังมีคนอื่นอีกหลายคนที่กำลังฟังมุรลีในพื้นดาฟาว์น) อย่างไรก็ตามวันนี้เป็นโอกาสที่บาบาจะพบปะกับกลุ่มต่างๆ เมื่อมีลูกมากมายมารวมกัน ก็ดูเหมือนลูกจะอยู่ห่างไกลมาก ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการสร้างกลุ่มเล็กๆขึ้นมา อย่างไรก็ตาม จริงๆแล้วลูกทั้งหมดเป็นชาวมธุบัน ที่อยู่ถาวรของผู้ที่อาศัยอยู่ในศูนย์ทั้งหมดก็คือมธุบันเช่นกันใช่หรือไม่? ดังนั้น บราห์มินจึงหมายถึงผู้ที่ที่มีที่อยู่ถาวรคือมธุบัน บ้านของลูกคือมธุบัน และสถานที่อื่นๆเป็นสถานที่ทำงานรับใช้ ดังนั้นผู้ที่อยู่ข้างล่างไม่ควรคิดว่าวันนี้พวกเขาถูกลบออกจากรายชื่อของผู้ที่อาศัยอยู่ในมธุบันแล้ว ไม่เลย ลูกทั้งหมดเป็นชาวมธุบัน เพียงแต่บัพดาตาต้องการเห็นลูกอยู่เบื้องหน้าท่าน ท่านสามารถทำสิ่งนี้กับกลุ่มเล็กๆได้ แม้แต่ตอนที่ผู้ที่นั่งอยู่ด้านหลังก็ยังมองเห็นได้ไม่ชัดเจนนัก ผู้ที่นั่งด้านหน้ามองเห็นได้อย่างชัดเจน แต่ผู้ที่นั่งด้านหลังนั้นไม่ไกลจากหัวใจ แม้แต่ผู้ที่นั่งอยู่ข้างล่างก็ไม่ไกลจากหัวใจเช่นกัน ดังนั้น บัพดาตาจึงต้องการความสมดุลระหว่างกฎเกณฑ์และความรักในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ให้มีความสมดุลระหว่างกฎเกณฑ์และความรักที่ไม่ใช่แค่รู้สึกเหมือนกฎเกณฑ์เท่านั้น ให้ความรักสัมผัสได้ในกฎเกณฑ์ ลูกได้เห็นพ่อในรูปที่มีตัวตน พร้อมกับกฎเกณฑ์ ท่านให้ความรักมากมายที่คำพูดที่ออกมาจากริมฝีปากของทุกคนคือ "บาบารักฉัน ท่านคือบาบาของฉัน!" แนนอน นำกฎเกณฑ์มาใช้ แต่พร้อมกับกฎเกณฑ์แล้ว ก็ให้ความรักด้วย อย่าให้แค่กฎเกณฑ์ เพราะดวงวิญญาณนั้นอ่อนแอ เมื่อมีเพียงกฎเกณฑ์ ดวงวิญญาณจึงท้อแท้ใจ เมื่อลูกกลายเป็นตัวแห่งความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะสามารถให้ความรักที่มี

จิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณนั้นแก่ผู้อื่นได้ ความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณหมายถึงการร่วมมือกันในการช่วยกันหาทางแก้ไขปัญหาทุกประการ อย่าให้แค่คำสอน พร้อมกับคำสอน ให้ความร่วมมือด้วย สิ่งนี้หมายถึงการกลายเป็นตัวแทนความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้น วันนี้ บัพพาดาจึงเน้นย้ำเป็นพิเศษสำหรับดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดในทุกหนแห่งทั้งในดินแดนนี้และในต่างแดน ให้กลายเป็นตัวแทนความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และกลายเป็นผู้ประทานและเทพผู้ดับความกระหายของดวงวิญญาณสำหรับความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้โอเคไหม อัจชะ

(บัพพาดาได้พูดคุยกับชาวมุขบ้นและให้บริษัติดีกับทุกคนด้วยกันและพาพวกเขาไปอยู่เหนือ)

อะแนคบัพพาดา พบปะกับชาวโรงพยาบาล ชาวอายุ และกลุ่มอื่นๆ:

ลูกทุกคนคิดว่าตนเองมีโชคหรือไม่? จากทั่วทั้งโลก ใครมีโชคที่ยิ่งใหญ่ที่สุด? ลูกแต่ละคนคิดว่าอย่างไร? ว่าโชคของลูกยิ่งใหญ่ที่สุด ทุกคนคิดเช่นนี้หรือไม่? ถ้าลูกมีโชคแห่งความสุข ลูกอยู่อย่างมีความสุขหรือไม่? ลูกอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอหรือไม่? ไม่ใช่ว่าลูกมีความสุขเพียงบางครั้งเท่านั้นใช่ไหม? เนื่องจากบัพพาดาทำให้ดวงดาวแห่งโชคของลูกเปล่งประกาย แล้วลูกอยู่อย่างมีความสุขเมื่อเห็นดวงดาวที่เปล่งประกายหรือไม่? วงดนตรีแห่งความสุขเล่นอยู่ในหัวใจของลูกตลอดเวลาหรือไม่? เล่นหรือไม่? หัวใจของลูกร้องเพลงอะไร? "ว้าว โชคที่สูงส่งของฉัน!" ลูกร้องเพลงนี้หรือไม่? โชคของลูกได้รับการสรรเสริญตลอดทั้งวัน เป็นเวลาครึ่งวันลูกสัมผัสโชคของลูกอย่างเป็นรางวัล และเป็นเวลาครึ่งวันดวงวิญญาณมากมายเฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญโชคของลูก สิ่งพิเศษที่สุดคือ: จากทั้งโลก พ่อชอบใคร ท่านชอบลูกใช่ไหม? มีดวงวิญญาณมากมาย แต่ท่านชอบลูก อะไรจะยิ่งใหญ่มากกว่าการที่พระเจ้าชอบลูก? ดังนั้น พร้อมกับการจดจำระลึกถึงพ่อแล้ว อย่าลืมจดจำระลึกถึงโชคของลูกไว้เสมอด้วย พระเจ้า (ภควันผู้ประทานโชค) และโชค (ภักยา) ตลอดทั้งวันจะมีดวงวิญญาณอื่นใดอีกหรือไม่ที่ได้รับความรักและการระลึกถึง และความรักของพระเจ้าทุกวัน? ลูกได้รับความรักและการระลึกถึงทุกวันใช่หรือไม่? ใครเป็นที่รักที่สุด ลูกคือผู้ที่เป็นที่รักที่สุดใช่หรือไม่? เมื่อลูกระลึกถึงโชคของลูกอยู่เสมอแล้ว สิ่งที่ได้รับประโยชน์ทั้งหมดจะวิ่งหนีไป ลูกจะไม่ต้องขับไล่สิ่งเหล่านั้นไป สิ่งเหล่านั้นจะวิ่งหนีไปเองอย่างง่ายดาย

ขณะนี้ ตามเวลาในปัจจุบัน ลูกต้องเข้าใจความสำคัญของเวลาแห่งยุคบรรจบกัน และทำให้รางวัลของลูกสูงส่งในทุกวินาที อย่าปล่อยให้วินาทีเดียวเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ เพราะทุกวินาทีมีความสำคัญมาก ไม่ใช่แค่เพียงวินาทีเดียวที่เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ แต่เสียเวลาไปอย่างมากโดยเปล่าประโยชน์และลูกจะไม่พบเวลาเช่นนั้นอีกเลย ลูกมีคำแนะนำเกี่ยวกับเวลาที่ชัดเจนอย่างมากแล้วใช่หรือไม่? ลูกยังคงตระหนักถึงสิ่งนี้อยู่หรือไม่? ดูลิ วันนี้ ลูกทุกคนได้รับเวลาพิเศษแล้วใช่ไหม? หากลูกทุกคนมารวมกัน ก็จะมองไม่เห็นลูก ตอนนี้ อย่างน้อย บาบาก็มองเห็นว่าใครอยู่ที่นี้ ลูกทุกคนเป็นดวงวิญญาณพิเศษ เพียงแค่รู้คุณสมบัติพิเศษของลูกและใช้สิ่งนั้นเพื่องานรับใช้ ตามละครแต่ละดวงวิญญาณบราห์มินมีคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่มีใครที่ไม่มีคุณสมบัติพิเศษใดๆ ดังนั้นจงเก็บคุณสมบัติพิเศษของลูกไว้ในสำนึกของลูกและใช้คุณสมบัติพิเศษนั้นเพื่องานรับใช้ วิธีการที่รวดเร็วมากจะถูกสร้างขึ้นตามคุณสมบัติพิเศษของแต่ละบุคคล ใช้คุณสมบัติพิเศษนั้นเพื่องานรับใช้ แต่ไม่ต้องพัฒนาความหยิ่งยโสเกี่ยวกับคุณสมบัติพิเศษนั้น เพราะในยุคบรรจบกันตามละคร ทุกคุณสมบัติพิเศษเป็นของขวัญจากพระเจ้า จะไม่มีความหยิ่งยโสเกี่ยวกับของขวัญจากพระเจ้า ตัวอย่างเช่น ไม่มีใครจะถือว่าปราสาทเป็นปราสาทของเขาหรือของเธอ มันคือปราสาทของพระเจ้า คุณสมบัตินี้เป็นพระผู้ปราสาทเช่นกัน (บางสิ่งที่ได้รับจากพระเจ้า) ปราสาทไม่ได้ใช้เพื่อตนเองเท่านั้น แต่ยังแจกจ่ายอีกด้วย ลูกแจกจ่ายไป ลูกเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ลูกเป็นผู้ประทานพรด้วย ลูกพันดาวและลูกชัคดีเป็นผู้ประทานพรและผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่หรือไม่? ไม่ใช่ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่เพียงแค่หนึ่งหรือสองชั่วโมง แต่เป็นคลังสมบัติที่เปิดอยู่ ด้วยเหตุนี้พ่อจึงถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา (โบล่า บันดารี) ซึ่งคลังสมบัติของท่านเปิดอยู่เสมอ ท่านคือคลังสมบัติที่เปิดอยู่ จงให้หยดหนึ่งแก่ดวงวิญญาณต่อไป มีคิวแถวของขอทานจำนวนมากเช่นนั้น และลูกมีคลังสมบัติที่เปี่ยมล้นเช่นนั้น ลูกมีคลังสมบัติที่ไม่มีวันหมดสิ้น มันจะหมดลงไหม? ลูกไม่ได้ประหยัดในการแจกจ่ายคลังสมบัติเหล่านั้นใช่ไหม? แจกจ่ายสิ่งนี้อย่างใจกว้าง ประหยัดเมื่อต้องสูญเสียบางสิ่งบางอย่างไป แต่เมื่อต้องแจกจ่าย ให้แจกจ่ายด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง

ลูกทุกคนมีความสุขไหม? บางครั้งลูกก็รู้สึกอะไรบางอย่าง ไม่ใช่บางครั้งลูกมี "อารมณ์ไม่ดี" และบางครั้งลูกมีความสุขมากใช่ไหม? ทำตามพ่อ บัพพาดาเคยมีอารมณ์ไม่ดีหรือไม่? ดังนั้นลูกกำลังทำตามพ่อใช่หรือไม่? บัพพาดามีทีวีสำหรับลูกๆบราห์มินพิเศษ อารมณ์ที่แตกต่างกันของทุกคนปรากฏอยู่บนทีวีนั้น มันคงจะสนุกสนานมากเพียงแค่อูสิ่งนั้น อารมณ์ของผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ออย่างสม่ำเสมอไม่เคยเปลี่ยนแปลง ลูกเป็นผู้ประทาน ดังนั้นจงประทานต่อไป การเป็นเทพ (devta,

ผู้ประทาน) หมายถึงการเป็นผู้ให้ ลูกไม่ใช่ผู้รับ (levta) แต่เป็นผู้ให้ (devta) ลูกกลายเป็นเทพกี่ครั้งแล้ว? ลูกกลายเป็นเทพหลายครั้งแล้วใช่หรือไม่? ดังนั้น เทพจึงหมายถึงผู้ที่มีชั้นสการของการให้ ไม่ว่าคนอื่นจะให้สิ่งใด ลูกก็ยังคงให้หยดหนึ่งของความสุข หยดหนึ่งของความสงบ และหยดหนึ่งของความรักต่อไป ผู้คนมีแต่ความไม่สงบและความทุกข์ แล้วพวกเขาจะให้สิ่งใดได้อีก? พวกเขาจะให้เพียงแค่สิ่งนั้นเท่านั้นใช่ไหม? ในขณะที่ลูกมีอะไร? มีความสุขและความสงบ ลูกทุกคนโอเคไหม? อ้อชะ ลูกเฉลิมฉลองการพบปะ ลูกไม่คิดว่าลูกมาในตอนจบแล้วใช่ไหม? ลูกมาเป็นพิเศษโดยเฉพาะ ลูกอาศัยอยู่ใกล้กับมรณภูมิ ลูกได้ล้อมรอบมรณภูมิได้เป็นอย่างดี

ผู้ที่มาจากโรงพยาบาลก็ทำงานรับใช้ที่ดีมากเช่นกัน มีหลายคนที่มีมาจากชาวดิวันที่มาที่นี่เช่นกัน ผู้ที่มาจากกลุ่มเหล่านั้นเป็นกลุ่มที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบแล้ว ลูกมีจำนวนน้อยเพียงไม่กี่คน และด้วยเหตุนี้ลูกจึงจากหายไปนานและเวลานี้ได้พบแล้ว ไม่มีความงามหากไม่มีชาวต่างชาติเช่นกัน ดังนั้นลูกจึงมาเพื่อเพิ่มความงามให้กับทุกกลุ่ม อ้อชะ

อะแนลบัปเตดากับผู้รับใช้:

ลูกทุกคนสร้างโชคในนามของงานรับใช้ เพราะบุญของการรับใช้ที่ยั่งยืนยิ่งใหญ่มาก ลูกรับใช้ด้วยร่างกายของลูกอยู่แล้ว แต่ลูกยังรับใช้ด้วยจิตใจของลูกด้วย ดังนั้นนี่คือการทำบุญสองเท่า คือ การรับใช้ด้วยจิตใจและด้วยร่างกายเช่นกัน ใครก็ตามที่เข้ามา เขาก็มาและเห็นงานรับใช้ที่ลูกผู้รับใช้กำลังทำ พวกเขาเห็นบรรยากาศนี้และจากไปโดยได้รับประโยชน์นั้น ดังนั้น ลูกทุกคนที่มาในช่วงเวลาของการทำงานรับใช้ บุญและพรมากมายนั้นจึงสะสมไว้โดยลูกดวงวิญญาณทั้งหมด ลูกกำลังทำงานรับใช้เช่นนั้นด้วยร่างกายและจิตใจของลูก ลูกเป็นผู้รับใช้สองเท่าหรือเท่าเดียว ลูกเป็นใคร? ลูกเป็นผู้รับใช้สองเท่าหรือไม่? ลูกรับใช้สองเท่า ลูกได้รับผลของการรับใช้ในทันทีต่อไปเรื่อยๆเช่นกัน ตลอดระยะเวลาที่ลูกอยู่ที่นั่น ลูกได้รับความสุขเพิ่มขึ้นใช่หรือไม่? ดังนั้น ลูกจึงรับประทานผลในทันทีและลูกได้สะสมพรด้วย ดังนั้น จึงมีบางสิ่งลูกสร้างขึ้นสำหรับอนาคตของลูกและสำหรับปัจจุบันด้วย บัพเตดาก็รู้สึกยินดีและพอใจเช่นกันที่ลูกๆของท่านทำให้รางวัลของลูกสูงส่งได้อย่างง่ายดาย นั่นคือทั้งหมดที่กล่าวมา – งานรับใช้ งานรับใช้ และงานรับใช้ อย่าเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด การรับใช้หมายถึงการสะสม ไม่ว่าลูกจะมีเวลาเท่าใด ก็ให้หารายได้เป็นสองเท่า รับผลในทันทีและผลในอนาคตด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณได้รับโอกาสในการทำงานรับใช้ บัพเตดามีความรักเป็นพิเศษต่อผู้รับใช้ เพราะบัพเตดาก็เป็นผู้รับใช้โลกด้วย ดังนั้นลูกจึงท้อแท้ใช่หรือไม่? ลูกทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นหรือว่างเปล่า? มรณภูมิหมายถึงการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นอยู่กับการจดจำระลึกถึงและการทำงานรับใช้ ลูกทุกคนอยู่อย่างมีความสุขหรือไม่? ลูกไม่ใช่ผู้ที่มีความสุขเพียงบางครั้งใช่หรือไม่? ลูกเป็นผู้ที่มีความสุขอยู่เสมอ เมื่อเห็นความสุขของลูก แม้แต่คนอื่นก็มีความสุขไปด้วย ลูกผู้รับใช้ได้รับรอบให้มาพบปะ ลูกมีความสุขใช่หรือไม่? ลูกได้รับรอบพิเศษใช่หรือไม่? ลูกได้รับโอกาสทองในนามของชาวมรณภูมิด้วยเช่นกัน จงโยยบินต่อไปด้วยสภาพของความเคารพตนเองของลูก อย่าปล่อยความเคารพตนเองของลูกไป แม้ว่าลูกจะกวาดพื้น ความเคารพตนเองของลูกคืออะไร? "จากดวงวิญญาณทั้งหมดของโลก ฉันเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง" ดังนั้น ในขณะที่ทำงานใดๆ อย่าลืมความเคารพตนเองทางจิตวิญญาณของลูก ลูกมีความซาบซึ้งนี้หรือไม่? ความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณ เวลานี้ลูกเป็นของใคร? ลูกจำโชคของลูกได้ไหม? ลูกไม่เคยลืมสิ่งนี้ใช่ไหม? ไม่ว่าลูกจะมีเวลาทำงานรับใช้แค่ไหน ก็จงใช้เวลาทุกวินาทีอย่างมีค่า อย่าปล่อยให้มันเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ อย่าปล่อยให้มันธรรมดาเช่นกัน ให้เวลาของลูกใช้ไปกับความซาบซึ้งทางจิตและการบรรลุผลทางจิต ลูกรักษาเป้าหมายเช่นนั้นไว้ใช่หรือไม่? อ้อชะ

พร: ขอให้ลูกได้สัมผัสความใกล้ชิดกับการบินแห่งความรักอย่างสม่ำเสมอ และกลายเป็นตัวแห่งความรัก ความรักของบัพเตดาได้หลอมรวมกับลูกๆทุกคน และลูกทั้งหลายกำลังโยยบินไปข้างหน้าด้วยพลังแห่งความรัก การบินแห่งความรักนี้จะนำลูกให้เข้ามาใกล้พ่อด้วยร่างกาย จิตใจ และหัวใจของลูก แม้ว่าลูกทั้งหมดจะตามลำดับกันไปในการรู้ โยคะ และดาร์นนี่ แต่ตามความสามารถของลูกแล้ว ทุกคนก็เป็นอันดับหนึ่งในความรัก ความรักนี้เป็นพื้นฐานหลักของชีวิตบราห์มิน "การรัก" หมายถึงการอยู่อย่างใกล้ชิด ที่ใกล้ชิดและผ่านทุกสถานการณ์ที่เลวร้ายไปได้อย่างง่ายดายมาก

คติพจน์: หลอมรวมพ่อไว้ในดวงตาของลูก แล้วลูกจะได้รับการปกป้องจากสายตาของมายา

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศรีมัทแรกของสัตกูรูคือการละทิ้งสำนักที่เป็นร่างและกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ
- คำถาม:** ทำไมลูกๆ ถึงไม่มีความปรารถนาใดๆ ในเวลานี้?
- คำตอบ:** เพราะลูกทุกคนอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ลูกรู้ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาทางร่างกายของลูก ในเวลานี้จะถูกทำลาย เวลาที่ลูกไม่ต้องการสิ่งใด ลูกต้องกลายเป็นชอทานอย่างสมบูรณ์ หากลูกสวมสิ่งใดที่มีราคาแพง สิ่งนั้นก็จะต้องรังสติปัญญาของลูก และแล้วลูกก็จะเฝ้าแต่ติดกับอยู่ในสำนักที่เป็นร่าง เป็นสิ่งนี้ที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม เมื่อลูกทำความเพียรพยายามและกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ ลูกก็จะได้รับอำนาจในการปกครองโลก

โอมชานติ ลูกๆ นั้่งที่นี้เป็นเวลาครึ่งชั่วโมงหรือ15 นาทีและبابาก็ทำให้ลูกนั้่งที่นี้เป็นเวลา 15 นาทีด้วยเช่นกันเพื่อที่ว่าลูกจะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอ ลูกได้รับคำสอนเหล่านั้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและแล้วลูกก็ไม่ได้รับคำสอนเหล่านั้นอีกเลย ในยุคทอง ลูกจะไม่ได้รับการบอกให้ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ เพียงสัตกูรูเดียวเท่านั้นที่พูดเช่นนั้นและมีคำกล่าวถึงท่านว่าสัตกูรูผู้เดียวพาลูกข้ามฟากและคนอื่นทำให้ลูกจมน้ำ พอกำลังทำให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณที่นี้ ท่านเองมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ เพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก พอพูดว่า พ่อคือพ่อของลูกดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านไม่จำเป็นจะต้องกลับมาปราศจากร่างและจดจำพอ เพียงผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้นที่จะจดจำท่าน มีหลายคนที่เป็นของศาสนาเทพนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา นี่คือบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจอย่างมากและอธิบาย พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของลูกทั้งหมดและท่านก็เต็มไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน ความรู้นี้คงอยู่ในลูกดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณนำสันสการ์ต่างๆไป พ่อมีสันสการ์เหล่านั้นอยู่แล้ว ลูกทั้งหมดเชื่อว่าท่านคือพ่อ คุณสมบัติพิเศษอื่นที่ท่านมีก็คือท่านมีความรู้ดั้งเดิมนี้ ท่านคือเมล็ด เช่นที่พ่อนั้่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ดังนั้นลูกต้องนั่งและอธิบายแก่ผู้อื่น พ่อคือเมล็ดของโลกมนุษย์และท่านคือสัจจะ ผู้มีชีวิตและผู้เต็มไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านมีความรู้ของทั้งต้นไม้ ไม่มีใครอื่นมีความรู้ของต้นไม้นี้ เมล็ดของต้นไม้นี้คือพ่อผู้ที่ถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เช่นเดียวกับต้นมะม่วง เมล็ดของมะม่วงนั้นจะถูกเรียกว่าผู้สร้างของต้นมะม่วง ราวกับว่าเมล็ดนั้นคือพ่อแต่เมล็ดนั้นไม่มีชีวิต หากเมล็ดนั้นมีชีวิตก็จะรู้ว่าทั้งต้นไม้ออกมาจากมันอย่างไร แต่เมล็ดนั้นไม่มีชีวิต เมล็ดนั้นลูกเพาะอยู่ใต้ดิน ผู้เดียวนี้คือเมล็ดที่มีชีวิต ท่านอาศัยอยู่เบื้องบน ลูกกลายเป็นเมล็ดที่ยิ่งใหญ่ ลูกได้รับความรู้จากพ่อ ท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเช่นกัน ลูกต้องการสถานภาพที่สูงในสวรรค์ ผู้คนไม่เข้าใจว่ามีอาณาจักรของเทพในสวรรค์ ราชา ราชนี ผู้ที่ยากไร้ ผู้ที่มั่งคั่ง ปวงประชาทั้งหมด ฯลฯ ลูกสร้างขึ้นในอาณาจักรได้อย่างไร? เวลาที่ลูกรู้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้รับการก่อตั้งขึ้นมาอย่างไรและใครกำลังก่อตั้ง พระเจ้ากำลังก่อตั้ง พ่อพูดว่า ลูกๆ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้น สิ่งนั้นก็เกิดขึ้นตามแผนของละคร ทุกคนถูกผูกไว้กับละคร พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อถูกผูกโดยละคร พ่อก็ได้รับบทบาทเช่นกันและพ่อก็เล่นบทบาทนั้น ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ผู้อื่นทั้งหมดถูกเรียกว่าพี่น้องเพศชาย ไม่มีใครอื่นสามารถถูกเรียกว่าเป็นพ่อ ครู และกูรู ท่านคือพ่อสูงสุด ครู และเป็นสัตกูรูด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ต้องไม่ถูกลืม อย่างไรก็ตามลูกๆ ลืมเนื่องจากอาณาจักรนั้นได้รับการก่อตั้งตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ในไม่ช้ามันก็จะกลับมาปรากฏให้เห็นว่าลูกแต่ละคนนั้นทำความเพียรพยายามอย่างไร และไม่ว่าลูกจะจดจำพอหรือไม่ และไม่ว่าลูกจะกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณหรือไม่ ก็สามารถเข้าใจได้จากกิจกรรมของใครบางคนว่าเขาฉลาดในความรู้นี้หรือไม่ พ่อไม่ได้พูดอะไรกับใครโดยตรงในกรณีที่เขากลับมาสันติและชุ่มฉ่ำไม่พอใจเกี่ยวกับสิ่งที่بابาพูดและสิ่งที่ผู้อื่นพูด พ่อสามารถบอกได้ว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งกำลังทำงานรับใช้อย่างไร ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับงานรับใช้ พ่อมาและทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน เป็นลูกๆ ที่ต้องจดจำพอ วิชาของการจดจำระลึกถึงนั้นยาก พ่อสอนโยคะและความรู้นี้แก่ลูก ความรู้นี้ง่ายดายมาก เป็นในการจดจำระลึกถึงที่ลูกๆ ลืมเหลว พวกเขากลับมามีสำนักที่เป็นร่าง และแล้วพวกเขาก็ได้มีความคิดขึ้นมา เช่นที่ว่า ฉันต้องการสิ่งนี้ ฉันต้องการสิ่งที่ดีมากนี้ พ่อพูดว่า ที่นี้ลูกอยู่ในสถานะของการถูกเนรเทศ เวลาที่ลูกต้องไปสู่สภาพของการปลดเกษียณดังนั้นลูกไม่สามารถสวมใส่อะไรเช่นนั้น(ราคาแพง) หากลูกมีสิ่งต่างๆ ทางโลกเช่นนั้นสิ่งเหล่านั้นก็จะดึงดูดลูก แม้แต่ร่างของลูกก็จะดึงดูดลูกและทำให้ลูกเข้าไปสู่สำนักที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถรับอำนาจในการปกครองโลกโดยที่ไม่ทำความเพียรพยายาม ลูกทำความเพียรพยายามและจะทำความเพียรพยายามต่อไปตามลำดับกันไปเวลาจรรแล้วจรรเล่า ผลลัพธ์ก็จะได้รับการเปิดเผยอย่างต่อเนื่อง

ในโรงเรียนเช่นกันก็มีการโยกย้ายนักเรียนไปตามลำดับกันไป ครูก็จะเข้าใจว่าคนนั้นคนนี้ทำความเพียรพยายามที่ดี เขามีความใส่ใจในการสอนผู้อื่นเขามีความรู้สึกนั้น ที่นั่นได้มีการโยกย้ายพวกเขาจากชั้นเรียนหนึ่งไปสู่อีกชั้นเรียนหนึ่งและแล้วก็ไปสู่ชั้นที่สองและแล้วก็ชั้นที่สาม ที่นี้ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อลูกมีความก้าวหน้าต่อไป ยิ่งลูกเข้ามาใกล้มากเท่าไร ทุกสิ่งก็ยิ่งมีการเปิดเผยมากขึ้นเท่านั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย และแล้วลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าบางคนกลายเป็นราชาและราชินีและคนอื่นก็กลายเป็นสิ่งอื่น ปวงประชามากมายก็ถูกสร้างขึ้นเช่นกัน ทุกสิ่งสามารถรู้ได้จากกิจกรรมของพวกเขาว่า ผู้ที่อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างไร? ผู้ที่มีความรักต่อพ่อมากแค่ไหน ลูกต้องรักพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่ใช่พี่น้องเพศชาย ลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากความรักสำหรับพี่น้อง ลูกทั้งหมดกำลังจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า ลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป นี่คือสิ่งหลักๆ ลูกจะได้รับพลังกำลังด้วยการจดจำระลึกถึง แต่ละวันแบบเตอร์ของลูกก็จะถูกชำระอย่างต่อเนื่องเพราะลูกเข้าถึงความรู้นี้ ลูกศรัยงคงถูกยิงอย่างต่อเนื่อง แต่ละวันลูกเฝ้าแต่ทำความก้าวหน้าตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ผู้เดียวนี้คือพ่อ ครู และสัตว์กูรเท่านั้นที่ให้คำสอนแก่ลูกเพื่อที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครสามารถให้คำสอนเหล่านี้ได้ พวกเขาทั้งหมดมีสำนึกที่เป็นร่าง ไม่มีใครได้รับความรู้ที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถเป็นพ่อ ครูหรือกูร แต่ละคนกำลังเล่นบทบาทของเขาเอง ลูกเฝ้าดูสิ่งนี้อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางอย่างต่อเนื่อง ลูกต้องมองดูการละเล่นทั้งหมดอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกต้องมีการกระทำด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้สร้าง ผู้กำกับและเป็นผู้แสดง ซึ่งพบบาบาและกระทำ ท่านคือพ่อของทุกคน ท่านมาและให้มรดกแก่ลูกสาวลูกชายทั้งหมด ท่านคือพ่อเดียวเท่านั้นและดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย มรดกนี้ได้รับจากพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกไม่ได้จดจำสิ่งใดของโลกนี้ในสติปัญญาของลูก พ่อพูดว่า สิ่งใดก็ตามที่ลูกสามารถเห็นทั้งหมดนั้นสูญสลาย เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ผู้คนเหล่านั้นจดจำธาตุบราห์ม นั่นคือพวกเขาจดจำบ้าน พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม นั่นถูกเรียกว่าความรู้ สิ่งใดก็ตามที่ผู้คนพูดถึงการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตเป็นสิ่งที่ผิด ไม่ว่าวิธีใดที่พวกเขาสร้างขึ้นมามีทั้งหมดนั้นก็ผิด พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่แสดงให้เห็นหนทางที่ลูกต้อง พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกไปเป็นราชาเหนือราชาตามแผนของละคร บางคนพูดว่าสิ่งนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของเรา บาบทำให้เราสามารถเปิดปากของเรา มีเมตตา! พ่อพูดว่า ไม่มีเรื่องของการที่บาบาจะสิ่งใดเช่นนี้ สิ่งหลักคือการที่ลูกต้องทำตามคำแนะนำ เพียงจากพ่อเท่านั้นที่ลูกได้รับคำแนะนำที่ลูกต้อง คำแนะนำทั้งหมดของมนุษย์เป็นสิ่งผิด เพราะทุกคนมีกิเลสทั้งห้าในตัวเขา ในขณะที่ลูกลงมาเรื่อยๆ ลูกก็กลับมาผิดต่อไปเรื่อยๆ ดูซิว่าผู้คนนั้นเฝ้าแต่ใช้พลังลึกลับมากมายเพียงใด ไม่มีความสุขในสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าทั้งหมดนั้นคือความสุขชั่วคราว สิ่งนั้นถูกเรียกว่าความสุขที่เป็นเหมือนกับหนึ่งหยดของมูลก ลูกต้องอธิบายภาพบันไดและต้นไม้อย่างดีมาก ลูกสามารถอธิบายให้แก่ใครจากศาสนาใดก็ตามว่า ผู้ก่อตั้งศาสนาของคุณมาในเวลานั้นๆ พระคริสต์จะมาในเวลานั้นๆ ผู้ที่เคยเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นก็จะชอบศาสนานั้นและจะมาที่นั่นในทันที ที่เหลือก็จะไม่ชอบสิ่งนี้ ดังนั้นพวกเขาจะสามารถทำความเพียรพยายามได้อย่างไร มนุษย์ก็นำมนุษย์เข้าไปในทะเลแ่ง แต่ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว นี่เป็นทะเลแ่งแ่งที่แสนหวานมาก สติปัญญาของดวงวิญญาณเชื่อมโยงในโยคะกับพ่อ ดวงวิญญาณได้รับการบอกให้จดจำพ่อ ทะเลแ่งแ่งเหล่านี้คือทะเลแ่งแ่งแห่งการจดจำระลึกถึง พ่ออาศัยอยู่เบื้องบน ท่านรู้ว่าเราเป็นดวงวิญญาณและเราต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ร่างกายเหล่านี้ต้องมีการละทิ้งที่นี้ ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้ ลูกกำลังทำอะไรขณะที่นี่? ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปอยู่เหนือเสียง พ่อพูดว่า ทุกคนต้องมาหาพ่อ ดังนั้นท่านคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ความตายนั้นรับได้เพียงครั้งเดียวและความตายนั้นที่จริงแล้วไม่ได้เป็นบุคคลที่มาและรับใครไปเลย ทั้งหมดนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ดวงวิญญาณจากไปด้วยตนเองในเวลาของเขา พ่อนี้พาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปกับท่าน ดังนั้นโยคะของสติปัญญาของลูกทั้งหมดคือการกลับบ้าน การละร่างของลูกนั้นก็ถูกเรียกว่าการตาย เมื่อร่างกายตายดวงวิญญาณก็จากไป เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อ บาบได้โปรดมาและพาเราไปจากโลกนี้เถิด เราไม่ต้องการที่จะอยู่ที่นี่อีกต่อไป เวลานั้นตามแผนของละครเราต้องกลับไป ผู้คนพูดว่า บาบามีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี่ เราไม่ต้องการที่จะอยู่ที่นี่อีกต่อไป นี่คือโลกที่สกปรกมาก ทุกคนต้องตายอย่างแน่นอน เป็นสภาพของการปลดเกษียณของทุกคน เวลานั้นลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง ความตายจะไม่มาหาลูก ลูกไปในความสุข คัมภีร์ทั้งหมดกลายเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและคัมภีร์เหล่านั้นจะปรากฏขึ้นอีกครั้ง นี่คือเรื่องที่มหัศจรรย์มากของละคร ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นในเวลานี้ เทปนี้ นาฬิกาเหล่านี้ ทั้งหมดนั้นจะปรากฏขึ้นอีกครั้ง ไม่จำเป็นต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ การชำระรอยของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกหมายความว่าสิ่งนั้นชำระรอยเหมือนเดิมทุกประการ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพอีกครั้งและลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่น้อยในสิ่งนี้ ลูกเข้าใจทุกสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและเป็นครูและสัตว์กูรด้วยเช่นกัน ไม่สามารถมีมนุษย์เป็นเช่นนั้น ลูกเรียกผู้นี้ว่าบาบา ลูกเรียกท่านว่าราชาบิดาบราห์มา ผู้นี้ก็พูดเช่นกันว่า ลูกจะไม่ได้มรดกจากฉัน บาบาคันธีจีไม่ใช่พ่อของปวง

ประชา พ่อพูดว่า อย่าสับสนเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ บอกพวกเขาว่า: เราไม่ได้เรียกบราห์มาว่าพระเจ้าหรือเทพ พ่อได้บอกเราแล้วว่าท่านเข้ามาในผู้นี้ในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขาในสภาพของการปลดเกษียณของเขาเพื่อที่จะชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ ดูที่ภาพต้นไม้และท่านกำลังยืนอยู่ที่ยอดสุดนั้นอย่างไร ทุกคนนั้นอยู่ในสภาพตมโประธานของความเสื่อมโทรมของตนเองโดยสิ้นเชิง ผู้นี้ก็กำลังยืนอยู่ในสภาพที่ตมโประธานด้วยเช่นกันและมีรูปลักษณะเดียวกันเหล่านั้น พ่อเข้ามาในตัวเขาและให้ชื่อเขาว่าบราห์มา มิฉะนั้นแล้วจงบอกเราชื่อว่าชื่อบราห์มาจากไหน ผู้นี้ไม่บริสุทธิ์และผู้นี้บริสุทธิ์ เทพที่บริสุทธิ์เหล่านั้นใช้ 84 ชาติเกิดและกลายเป็นมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่กำลังจะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เหล่านี้เป็นเรื่องที่มีศรัทธามากและต้องมีความเข้าใจ ผู้นี้(บราห์มา)กลายเป็นผู้หนึ่ง(วิษณุ)ในหนึ่งวินาทีและแล้วเขาก็ใช้ 84 ชาติเกิดและกลายเป็นผู้นี้(บราห์มา) พ่อเข้ามาในผู้นี้และสอนเขา ลูกก็ศึกษาด้วยเช่นกัน มีราชวงศ์ของเขาด้วยเช่นกัน มีวัดที่สร้างให้แก่ลักษมีและนารายณ์ และเราได้และกษณะด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าเราได้และกษณะเป็นเจ้าหญิงและเจ้าชายองค์แรกผู้ที่ต่อมากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ จากขอทานผู้นี้จะกลายเป็นเจ้าชาย และแล้วเจ้าชายก็กลายเป็นขอทาน เรื่องเหล่านี้ง่ายดายมาก! เรื่องราวของ 84 ชาติเกิดอยู่ในรูปภาพทั้งสองเหล่านี้ ผู้นี้กลายเป็นสิ่งนั้น เนื่องจากเป็นคู่ พวกเขาจึงถูกแสดงให้เห็นด้วยสี่แขน ซึ่งเป็นหนทางของครอบครัว เพียงสัตกูรูเท่านั้นที่พาลูกข้ามฟากไป พ่ออธิบายให้กับลูกอย่างชัดเจนมากแต่ลูกก็ต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน หากลูกจะต้องถามสามัคคีหนึ่งเกี่ยวกับภรรยาของเขา หรือถามภรรยาเกี่ยวกับสามีของเธอ แต่ละคนก็จะบอกลูกทันทีว่าอีกฝ่ายหนึ่งมีข้อบกพร่องอะไร พวกเขาจะพูดว่า ผู้นี้รับกวนนั้นในเรื่องนี้ หรือที่ทั้งสองกำลังก้าวเดินไปด้วยกันด้วยดี หรือพวกเขาจะพูดว่า เราทั้งสองก็ไม่ได้รับกวนกันและกัน เพราะเราทั้งสองกำลังก้าวไปด้วยกันอย่างเป็นมิตรและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน บางคนก็พยายามทำให้อีกคนหนึ่งล้มลง พ่อพูดว่า ลูกต้องเปลี่ยนธรรมชาติของลูกให้ดี ทุกคนนั้นมีธรรมชาติที่เป็นเช่นปีศาจ เหล่าเทพมีธรรมชาติที่สูงส่ง ลูกรู้ทุกสิ่งเหล่านี้ ไม่มีสงครามระหว่างปีศาจกับเทพ ผู้คนของโลกเก่าจะสามารถพบปะกับผู้คนของโลกใหม่ได้อย่างไร พ่อพูดว่า ผู้คนนั้นและเขียนเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นในอดีตและสิ่งเหล่านั้นถูกเรียกว่าเรื่องเล่า เทศกาลทั้งหมด ฯลฯ อ้างถึงเวลานี้ พวกเขาได้เฉลิมฉลองเทศกาลเหล่านั้นตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา พวกเขาไม่ได้เฉลิมฉลองเทศกาลในยุคทอง เรื่องทั้งหมดนี้ต้องเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูก เนื่องจากสำนึกที่เป็นร่างของพวกเขา ลูกๆ บางคนจึงล้มหลายประเด็น ความรู้ที่ง่ายตาย ความรู้ทั้งหมดนี้สามารถซึมซับได้ในเจ็ดวัน ก่อนอื่นใดต้องมีการใส่ใจต่อการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในขณะที่กำลังกระทำในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ จงเฝ้าดูการละเล่นทั้งหมดในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง อย่าได้กลับมาสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ขณะที่เห็นสิ่งใดๆในโลกนี้อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกจดจำสิ่งนั้น
2. เปลี่ยนธรรมชาติที่เป็นเช่นปีศาจของลูกและสร้างสมธรรมชาติที่สูงส่ง กลายเป็นผู้ช่วยเหลือกันและกันในขณะที่ลูกก้าวไปอย่าได้ทำให้ใครเป็นทุกข์

พร: ขอให้ลูกสัมผัสพลังทั้งหมดที่เกิดขึ้นในตัวลูกและกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จ
ผู้คนในโลกนี้มีรูปแบบของพลังในตัวพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของความมั่งคั่ง สติปัญญา ความสัมพันธ์หรือสายใย ดังนั้นพวกเขาเชื่อว่านั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่ บนพื้นฐานของพลังนั้นพวกเขาได้รับความสำเร็จ ลูกมีพลังทั้งหมด ลูกมีพลังแห่งความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายอยู่กับลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกมีพลังของสติปัญญาของลูกและลูกยังมีพลังของตำแหน่งของลูกด้วยเช่นกัน ลูกมีพลังทั้งหมดในตัวลูก เพียงแค่สัมผัสกับพลังเหล่านั้นที่จะเกิดขึ้นในตัวลูก และแล้วลูกจะได้รับความสำเร็จในเวลานั้นด้วยวิธีที่ถูกต้องและดังนั้นจึงกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จ

คติพจน์: พิจารณาจิตใจของลูกว่าเป็นสมบัติของพระเจ้าเสมอและใช้สิ่งนั้นเพื่องานที่สูงส่ง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ขจัดขยะของกิเลสออกไปจากดวงวิญญาณของลูกและกลายเป็นดอกไม้ที่บริสุทธิ์ เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ขยะทั้งหมดจะถูกขจัดออกไป
- คำถาม:** ลูกๆ ที่จะกลับมาบริสุทธิ์ต้องทำตามพ่อในหนึ่งประเด็นใด
- คำตอบ:** พ่อ นั้นบริสุทธิ์ที่สุด และไม่ปะปนกับดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยขยะ ท่านคงอยู่อย่างศักดิ์สิทธิ์มาก ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ ที่จะกลับมาบริสุทธิ์ต้องทำตามพ่อด้วยเช่นกัน อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย

โอมชานติ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ ทั้งสองท่านคือพ่อ หนึ่งลูกเรียกว่าพ่อทางจิตและอีกหนึ่งลูกเรียกว่าพ่อทางร่าง ร่างของทั้งสองคือร่างเดียวกัน และดังนั้นจึงเป็นราวกับว่าพ่อทั้งสองกำลังอธิบาย แม้ว่าผู้หนึ่งกำลังอธิบายและอีกผู้หนึ่งกำลังทำความเข้าใจ นั่นก็ยังคงลูกกล่าวว่าทั้งสองกำลังอธิบาย มีการสะสมสิ่งสกปรกไว้อย่างมากมายในดวงวิญญาณที่แสนเล็กเช่นนั้น ดังนั้นการสูญเสียอย่างมากมายเกิดขึ้นเมื่อมีการสะสมสิ่งสกปรก กิเลสและขาดทุนนี้ปรากฏให้เห็นเมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างของพวกเขา ลูกรู้ว่าเมื่อเราดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์เราจะได้รับร่างที่บริสุทธิ์เหมือนร่างของลักษมีและนารายณ์ ในเวลานี้มีการสะสมขยะมากมายในดวงวิญญาณ เมื่อมีการเก็บน้ำผึ้งก็มีการกรองน้ำผึ้งนั้น และดังนั้นสิ่งสกปรกมากมายก็จะถูกขจัดออกไป แล้วน้ำผึ้งที่บริสุทธิ์นั้นก็ถูกแยกออกมา ดวงวิญญาณก็เช่นกันได้กลับมาสกปรกอย่างมาก ดวงวิญญาณนั้นเคยสะอาดและบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ และร่างของเขานั้นก็สวยงามอย่างมาก ดูซิว่าร่างของลักษมีและนารายณ์นั้นสวยงามเพียงใด ผู้คนก็กราบไหว้บูชาร่างกายเท่านั้น พวกเขาไม่เห็นดวงวิญญาณ พวกเขาไม่มีการตระหนักถึงดวงวิญญาณ ในตอนแรกดวงวิญญาณสวยงามและเขาได้รับร่างที่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกเองก็ปรารถนาที่จะกลายเป็นเช่นพวกเขา ดังนั้นลูกดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์เช่นนั้น ดวงวิญญาณลูกกล่าวว่าโอมประธานเพราะเต็มไปด้วยขยะ ดวงวิญญาณมีขยะของสำนึกที่เป็นร่างและขยะของตัณหาและกิเลสและความโกรธด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะนำขยะออกไปจากบางสิ่งมันก็จะถูกกรอง เมื่อบางสิ่งถูกกรองแล้วสีสันของสิ่งนั้นก็เปลี่ยนไป หากลูกนั่งและคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้เป็นอย่างดี ลูกก็จะรู้สึกว่ามีขยะอยู่มากมายภายในลูก มีการคงอยู่ของราวันในดวงวิญญาณ ด้วยการที่อยู่ที่ในการจดจำระลึกถึงพ่อของลูก ในเวลานี้, ขยะก็จะถูกขจัดออกไป สิ่งนี้ต้องใช้เวลาเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: เนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่าง จึงมีขยะอย่างมากของกิเลส ขยะของความโกรธนั้นก็ไม่ยิ่งหย่อน ราวกับว่าผู้ที่โกรธนั้นก็เผาไหม้อยู่ภายใน หัวใจของเขาเผาไหม้ด้วยสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ใบหน้าของเขาก็แดงก่ำเหมือนกับทองแดงด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกนั้นกลับมาถูกเผา เวลานั้นลูกรู้ว่ามิใช่สิ่งสกปรกอยู่ในดวงวิญญาณมากมายเพียงใด มีผู้คนน้อยนิดมากที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ดอกไม้ชิ้นหนึ่งก็เป็นที่ต้องการในสิ่งนี้ มีข้อบกพร่องอยู่มากมายในเวลานี้ ลูกต้องขจัดความอ่อนแอทั้งหมดและกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลักษมีและนารายณ์นี้มีความบริสุทธิ์มาก ในความเป็นจริงไม่มีใครมีสิทธิ์ที่จะสัมผัสพวกเขา ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปและสัมผัสรูปบูชาของเทพที่บริสุทธิ์และสูงส่งเช่นนั้นได้ พวกเขาไม่มีค่าที่จะสัมผัสผู้ที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถสัมผัสขวาได้ ท่านไม่มีตัวตน และดังนั้นท่านจึงไม่สามารถถูกสัมผัสได้ ท่านบริสุทธิ์ที่สุด ผู้คนก็เก็บภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตของท่านไว้ เนื่องจากไม่มีใครสามารถสัมผัสสุดที่แสนเล็กเช่นนั้นได้ เมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกาย, ร่างกายก็เจริญเติบโตขึ้น ดวงวิญญาณนั้นไม่ได้กลับมาใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง นี่คือโลกของขยะ มีขยะมากมายในดวงวิญญาณ ชีพบาบาศักดิ์สิทธิ์อย่างมาก ท่านบริสุทธิ์มาก ที่นี้ทุกคนถูกทำออกมาให้เหมือนกัน พวกเขาแม้กระทั่งพูดกับกันและกันว่า เธอ นั้นเป็นเหมือนสัตว์! ภาษาเช่นนั้นไม่ถูกใช้ในยุคทอง เวลานั้นลูกดวงวิญญาณรู้สึกว่ามีสิ่งสกปรกสะสมอยู่มากมายในลูก ดวงวิญญาณไม่มีค่าที่จะจดจำพ่ออีกต่อไป มายาก็คิดว่าดวงวิญญาณนั้นไม่มีค่าด้วยเช่นกันและผลักพวกเขาออกไป พ่อสิ่งศักดิ์มาก! ดูซิว่าเราดวงวิญญาณได้กลายเป็นเช่นไรจากสิ่งที่เราเคยเป็น! เวลานั้นพ่ออธิบาย: ลูกเรียกหาพ่อให้มาและทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณนั้นก็เต็มไปด้วยขยะมากมาย ไม่ใช่ว่าดอกไม้ทั้งหมดในสวนจะชิ้นหนึ่ง พวกเขาตามลำดับกันไป พ่อคือนายของสวนดอกไม้ ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์อย่างมากและแล้วก็กลับมาสกปรกอย่างมาก! พวกเขากลายเป็นเช่นหนาม มีขยะของสำนึกที่เป็นร่าง, ตัณหาและกิเลสและความโกรธในดวงวิญญาณ มนุษย์มีความโกรธอย่างมากมายในตัวพวกเขา เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกก็ต้องการที่จะเห็นหน้าของใคร-ไม่เห็นสิ่งที่เลวร้าย! ลูกต้องไม่แม้แต่จะมองดูผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยซ้ำ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์และได้รับร่างใหม่ที่บริสุทธิ์ พวกเขาจะไม่เห็นขยะใดๆเลย โลกแห่งขยะได้จบสิ้นลง พ่ออธิบาย: ลูกได้กลายเป็นขยะเช่นกันด้วยการกลับมาสำนึกที่เป็นร่าง ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกร้องเรียกหา: บาบา ฉันมีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธในตัวฉัน บาบา ฉันมาหาท่านเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าพ่อ นั้นบริสุทธิ์

เสมอ ผู้คนประณามผู้ทรงอำนาจสูงสุดอย่างมากด้วยการเรียกว่าท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกก็ยังไม่ชอบตนเองมากด้วยเช่นกันเพราะลูกสามารถเห็นสิ่งที่ลูกเคยเป็นและสิ่งที่ลูกกลายเป็นในเวลานี้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายเป้าหมายและวัตถุประสงค์นี้ในชุมนุมทางจิตอื่นใดหรือในวิทยาลัยใดๆ ฯลฯ เวลาที่ลูกๆ เข้าใจว่าดวงวิญญาณเฝ้าแต่สะสมขยะอย่างไร มีการลดลงของสององศาและแล้วสี่องศา และดวงวิญญาณก็ยังคงเต็มไปด้วยขยะในวิธีนี้ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าโม่ประชัน บางคนถูกเผาในความละโมภและบางคนก็ถูกเผาในความผูกพันยึดมั่นและตาย พวกเขาจะเผาไหม้และตายในสภาพนั้น เวลาที่ลูกๆ ต้องละร่างของลูกในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา, ผู้ที่กำลังทำให้ลูกกลายเป็นเช่นพวกเขา พ่อทำให้ลูกลักษมีและนารายณ์กลายเป็นเช่นนั้น ดังนั้นลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก พายุมากมายจะมา มีเพียงพายุของมายาเท่านั้นไม่มีพายุอื่นใด ในท่านองเดียวกันพวกเขามีเรื่องราวของหนุมาน ฯลฯ ในคัมภีร์ พวกเขาพูดว่า พระเจ้าสร้างคัมภีร์ พระเจ้าพูดสาระของทุกพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมด พระเจ้าให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นทำไมท่านต้องเขียนคัมภีร์? พ่อพูดว่า อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! ลูกไม่สามารถกลับมาสูงส่งได้ด้วยคัมภีร์เหล่านี้ ฯลฯ พ่อเน้นแยกออกจากทั้งหมดนั้น ไม่มีใครตระหนักรู้จักพ่อ ไม่มีใครรู้ว่าพ่อคืออะไร พ่อรู้ว่าใครทำงานรับใช้ของท่าน นั่นคือเพียงผู้ที่กลายเป็นผู้ที่ให้คุณประโยชน์และให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นเท่านั้นที่ป็นขึ้นไปสู่หัวใจของพ่อ บางคนก็เป็นเช่นนั้นที่พวกเขาไม่รู้จักรักแม่แต่งงานรับใช้ ลูกๆ ได้รับความรู้ของการพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ แม้ว่าลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์, ร่างกายของลูกก็ยังคงไม่บริสุทธิ์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างกิจกรรมของดวงวิญญาณผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์และผู้ที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ สามารถที่จะรู้ได้จากพฤติกรรมของพวกเขาด้วยเช่นกัน ไม่มีการกล่าวถึงชื่อของใคร หากจะมีการกล่าวถึงชื่อของใคร พวกเขาอาจจะกลับมายิ่งแย่ลงไปอีก เวลาที่ลูกสามารถเห็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ลูกเคยเป็นและสิ่งที่ลูกต้องกลายเป็น ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธา ขยะทั้งหมดที่อยู่ภายในลูกต้องถูกขจัดออกไป ในความสัมพันธ์ทางโลกเช่นกัน พ่อก็เหนื่อยหน่ายกับลูกๆ ของเขาหากพวกเขาสกปรกมาก เขาจะพูดว่า จะเป็นการดีกว่าหากเขาจะไม่มีลูกเช่นนั้น มีกลิ่นหอมในสวนดอกไม้ อย่างไรก็ตาม ตามละครมีขยะด้วยเช่นกัน ไม่มีใครแม้แต่จะต้องการดูแลดอกอีก อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกไปที่สวน สายตาของลูกก็จะจับจ้องอยู่ที่ดอกไม้ทั้งหมด ดวงวิญญาณจะพูดว่า คนนี้เป็นดอกไม้หนึ่งดอกไม้นี้ ลูกจะสูดกลิ่นหอมจากดอกไม้ที่ดี พ่อก็ได้เห็นด้วยเช่นกันว่าบางดวงวิญญาณอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงมากเพียงใด และพวกเขาได้กลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร และพวกเขาทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์เหมือนกับตัวเองได้อย่างไร และพวกเขาได้ถ่ายทอดความรู้มากแค่ไหน สิ่งหลักคือการมี “มานมานะบาฟ” พ่อพูดว่า จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นดอกไม้ที่บริสุทธิ์ ลักษมีและนารายณ์เป็นดอกไม้ที่แสนจะบริสุทธิ์ ชีพบาบายังคงศักดิ์สิทธิ์มากกว่านั้น ผู้คนไม่รู้ว่าชีพบาบาทำให้ลักษมีและนารายณ์กลายเป็นเช่นนั้น ลูกรู้ว่าพวกเขากลายเป็นเช่นนั้นด้วยการทำความเพียรพยายามนี้ พ่ออธิบายอย่างมาก: ประการแรกลูกต้องอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงที่ขยะสามารถถูกขจัดออกไปได้และลูกดวงวิญญาณสามารถกลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนมากมายมาหาลูกที่พิพิธภัณฑสถานฯ ลูกๆ ต้องมีความใส่ใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ ลูกต้องไม่ละทิ้งงานรับใช้และไปนอน ลูกต้องคงอยู่อย่างถูกต้องแม่นยำอย่างมากในงานรับใช้ ลูกๆ ปล่อยเวลาพักผ่อนให้กับตัวเองแม้แต่ในพิพิธภัณฑสถานฯ ลำคอของลูกกลับมาเหนื่อยล้าและลูกก็ต้องกิน แต่ทั้งวันทั้งคืนลูกก็ควรจะมีสมาธิหรือร่อนอยู่ในลูกเองที่จะชี้หนทางให้กับใครก็ตามที่มา หากผู้คนมาในช่วงเวลาอาหาร ลูกก็ต้องให้ความใส่ใจกับพวกเขาก่อนและแล้วจึงรับประทานอาหารของลูก ลูกควรจะเป็นผู้ที่ทำงานรับใช้เช่นนั้น บางคนมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมากและพวกเขาก็กลายเป็นท่านลอร์ดที่รักการพักผ่อน พ่อต้องบอกลูกว่า ทั่วหน้าที่ของท่านลอร์ดนี้! พ่อจะให้มันด้วยเช่นกัน ดูสุขภาพของลูก ลูกนำหวานของสำนึกที่เป็นร่างไว้ที่เท้าของตัวเอง ลูกๆ มากมายก็แข่งขันกับบาบา โอ! นี่คือพาหนะของชีพบาบา และพาหนะนี้ต้องได้รับการดูแล มีบางคนที่นี่ผู้ที่รับประทานมากมายจากหม้อ บาบาพูดว่าลูกต้องรักษาร่างกายของลูกให้มีสุขภาพดี แต่ลูกต้องมองดูสภาพของลูกด้วยเช่นกัน หากลูกรับประทานในการจดจำระลึกถึงบาบา, จะไม่มีสิ่งใดทำให้ลูกได้รับอันตรายใดๆ ด้วยการจดจำระลึกถึงลูกจะเต็มไปด้วยพลัง อาหารของลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์อย่างมาก อย่างไรก็ตาม ลูกยังไม่มีสภาพนั้น บาบาพูดว่า อาหารที่ลูกเตรียมโดยปราศจากมันนั้นสูงสุดในบรรดาอาหารทั้งหมด แต่นั่นก็ต่อเมื่อพวกเขาเตรียมอาหารขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้น ด้วยการเตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึง ผู้ที่เตรียมอาหารนั้นจะได้รับประโยชน์ และผู้ที่รับประทานก็จะได้รับประโยชน์ด้วยเช่นกัน มีผู้คนมากมายที่เป็นเหมือนกับดอกไม้ ผู้คนที่ยากจนและนำเสนอเหล่านี้จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด พ่อมีความเมตตาต่อพวกเขา อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วด้วยเช่นกันสำหรับบางคนที่จะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ ลูกต้องไม่กลับมามีความสุขกับสิ่งนั้น บางคนไม่แม้แต่จะคิดว่า ฉันต้องกลายเป็นเช่นนั้น แทนที่จะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ มันจะดีกว่าที่ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง และแล้วลูกก็จะสามารถมีสาวใช้และคนรับใช้ พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและได้รับความสุขจากการจดจำพ่อผู้เลื่อมใสศรัทธาและสร้างลูกประจำเพื่อหมั้น นั่นคืองานของผู้เลื่อมใสศรัทธา พ่อเพียงแต่พูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็น

ดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ก็เท่านั้นเอง ลูกไม่ต้องสวดมนต์หรือหมั่นลูกประจำ ลูกต้องรู้จักพ่อและจดจำท่าน ลูกไม่ต้องพูดคำว่า “บาบา บาบา” ด้วยปากของลูก ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของเราดวงวิญญาณ ด้วยการจดจำท่านเราจะกลับมาสโตประธาน นั่นคือเราดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ง่ายมาก อย่างไรก็ตามนี่คือสนามรบ ลูกต้องรบรา กับมายา เธอตัดโยคะของสติปัญญาของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ยิ่งใครมีสติปัญญาที่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างมากเท่าไร เขาก็จะยิ่งประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ลูกต้องไม่จดจำใครนอกจากผู้เดียว ในวงจรก่อนหน้านี้เช่น กันบุคคลเช่นนั้นก็ได้ปรากฏตัวขึ้นและกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะ ลูกประจำของรูตราคือลูกประจำของบร่าห์มิน ผู้ที่เป็นของสกลบร่าห์มินและผู้ที่ได้ทำความเพียรพยายามที่แผ่กว้างอย่างมาก ความรู้ก็แผ่ทั่ว พ่อรู้จักแต่ละคนเป็นอย่างดี ผู้ที่เคยพิจารณาว่าเป็นคนที่ดีมากก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกแล้วในวันนี้ มีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมากมายและพวกเขา ก็ไม่สามารถจดจำระลึกถึงพ่อได้ มายาตอบตีพวกเขาอย่างหนักมาก มีน้อยมากที่ลูกประจำสามารถสร้างขึ้นมาจากบุคคล เหล่านั้น ดังนั้นพ่อจึงคงอธิบายแก่ลูกๆ เฝ้าแต่มองดูตนเองว่าลูกเคยเป็นเทพที่บริสุทธิ์เพียงใด และจากเทพที่บริสุทธิ์นั้น ลูกกลายเป็นเช่นขยะได้อย่างไร เวลาที่ลูกได้พบกับชีพบบาแล้ว และดังนั้นลูกต้องทำตามคำแนะนำของท่าน ลูกต้องไม่จดจำผู้ที่มีร่างกาย ลูกต้องไม่จดจำใครอื่น ลูกต้องไม่แม้แต่จะเก็บรูปภาพของใครไว้ ให้มีการจดจำระลึกถึงชีพบบาผู้เดียวเท่านั้น ชีพบบาไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง พ่อใช้ร่างนี้มาใช้เพียงชั่วคราวเท่านั้น ท่านเพียรพยายามอย่างมากมายที่จะ ทำให้ลูกกลายเป็นเทพเหมือนกับลักษมีและนารายณ์ พ่อพูดว่า ลูกเชื่อเชียวพ่อให้เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อชำระลูก ให้บริสุทธิ์และลูกก็ไม่แม้แต่จะเชื่อเชียวพ่อเข้าไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ท่านจะทำอะไรที่นั่น? งานรับใช้ของท่านคือการชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ พ่อรู้ว่า ลูกนั้นเคยถูกเผาไหม้อย่างมากที่ลูกกลายเป็นเหมือนถ่าน พ่อมาเพื่อให้ลูกสวยงาม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างถูกต้องแม่นยำอย่างมากในการทำงานรับใช้ ให้มีความกระตือรือร้นสำหรับการทำงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน อย่าได้ละทิ้งงานรับใช้และไปพักผ่อน กลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์เช่นพ่อ
2. กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรักด้วยการจดจำระลึกถึงผู้เดียวและขจัดขยะออกไปจากภายในตัวลูก กลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับโลกแห่งขยะนี้

พร: พร: ขอให้ลูกทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมั่นคงบนที่นั่งของสภาพที่สูงส่งของลูกและกลายเป็นตัวของทาปาเซีย
ทาปาสวีจะทำทาปาเซียเสมอในขณะที่นั่งอยู่บนที่นั่งใดที่นั่งหนึ่ง ที่นั่งของลูกดวงวิญญาณทาปาสวีคือสภาพนางฟ้าเทวดาที่มั่นคงของลูก การทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในสภาพที่สูงส่งนี้หมายถึงการนั่งอยู่บนที่นั่งของลูก ร่างกายนั่งอยู่บนที่นั่งทางกายภาพ แต่ลูกทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกนั่งอยู่บนที่นั่งที่สูงส่งนี้ ทาปาสวีเหล่านั้นยืนบนขาข้างเดียว ในขณะที่ลูกทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอ ของพวกเขา คือหัตถะโยคะ ขณะที่ของลูกคือโยคะที่ง่ายดาย

คติพจน์: ลูกๆของพ่อ,มหาสมุทรแห่งความรัก อยู่อย่างเป็นแม่น้ำคงคาแห่งความรักที่เต็มเปี่ยม

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การอยู่ในการจดจำระลึกถึงเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน โดยการมีการจดจำระลึกถึงนี้ที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป

คำถาม: อะไรคือสาเหตุที่บางคนสามารถยอมรับสิ่งที่พ่อพูดได้อย่างง่ายดายในขณะที่ผู้อื่นพบว่าสิ่งนั้นยาก?

คำตอบ: ลูกๆ ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลานาน ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่มาเป็นเวลาครึ่งวงจรสามารถยอมรับทุกสิ่งที่พ่อพูดได้อย่างง่ายดายเพราะพวกเขาได้รับผลของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา ผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่จะพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจทุกสิ่ง ผู้คนของศาสนาอื่นไม่สามารถแม้จะเข้าใจความรู้นี้

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน ลูกๆ ทั้งหมดกำลังทำอะไร? การจดจำระลึกถึงของลูกนั้นไม่มีสิ่งใดเจือปน หนึ่งในคือการจดจำระลึกถึงที่มีสิ่งเจือปน และอีกหนึ่งคือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกทั้งหมดมีการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน เป็นการจดจำระลึกถึงใคร? การจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกก็ถูกตัดออกไปและลูกจะไปถึงที่นั่น ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และจากนั้นก็ไปสู่โลกใหม่ ดวงวิญญาณต้องไปที่นั่น เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกกรรมด้วยอวัยวะเหล่านี้ พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มนุษย์ทั้งหมดจดจำผู้อื่นมากมาย ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกต้องจดจำผู้เดียว ในตอนแรกลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งพบาบาทที่สูงสุดเหนือสิ่งใดเท่านั้น นั่นเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน พ่อผู้สร้างคือผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกทั้งหมดได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ลูกไม่ได้รับมรดกจากพี่น้องชาย ลูกที่เป็นผู้ชายได้รับมรดกจากพ่อของเขาเสมอ ลูกสาวก็ได้รับเล็กน้อยด้วยเช่นกัน จากนั้นพวกเขาก็ไปและกลายเป็นหุ้นส่วนครึ่งหนึ่ง (half partners) ที่นี้ลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณและพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียว ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับมรดกของเขาจากพ่อ แม้ว่าลูกอาจจะมียาร่างกายเป็นชายหรือหญิง ลูกทั้งหมดคือพี่น้องชาย ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องกัน ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่พูดเพื่อให้ได้พูด ชาวฮินดูและมุสลิมเป็นพี่น้องกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เวลาที่ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น “บราเธอร์” หมายความว่าดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกของพ่อผู้เดียว และแล้วในฐานะที่เป็นลูกของพระชาติบาปบราห์มา ทั้งหมดคือพี่น้องชายหญิง เวลานั้นลูกรู้ว่าทุกคนต้องกลับไปที่นี่จากโลกนี้ บทบาทของมนุษย์ทั้งหมดกำลังมาถึงจุดจบในเวลานี้ พ่อมาเพื่อพาลูกไปจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ ท่านพาลูกข้ามฟากไป ผู้คนร้องเพลง: โอ คนพายุเรือ พาเราข้ามฟากไป! นั่นคือพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุข แน่หนอนว่าโลกเก่านี้ต้องเปลี่ยนแปลงและกลายเป็นโลกใหม่ เริ่มต้นจากโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกมีแผนที่ของทั้งโลกในสติปัญญาของลูก เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้อาศัยของดินแดนที่แสนหวานดินแดนแห่งความสงบ ลูกเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก เมื่อเราอยู่ในโลกใหม่ในยุคทอง ดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดก็อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณไม่มีวันลูกทำลาย ดวงวิญญาณมีบทบาทที่ไม่สูญสลายบันทึกไว้ในพวกเขาซึ่งไม่มีวันลูกทำลายได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าบางคนเป็นวิศวกรดังนั้นในอีก 5,000 ปีต่อมาเขาก็จะกลายเป็นวิศวกรในลักษณะเดียวกัน เขามีชื่อ รูป เวลา และสถานที่เดียวกัน เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด การละเล่นนี้จะอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย และช่วงระยะเวลาของละครคือ 5000 ปี ไม่สามารถยาวกว่าหรือสั้นกว่าแม้ 1 วินาทีได้ นี่คือการที่ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป ทุกคนได้รับบทบาทของเขาเอง ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าดูการละเล่นอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง พ่อไม่ได้มีร่างของท่านเอง ท่านคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และเป็นแม่ลัด และดวงวิญญาณทั้งหมดที่อาศัยอยู่เบื่องบนในโลกที่ไม่มีตัวตนก็ลงมาที่นี่ตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของเขา อันดับแรกนั้นเป็นของเหล่าเทพ มีรูปภาพของราชวงศ์ลำดับที่หนึ่ง และต่อมาก็มีรูปภาพของจักรพรรดิ สูงสุดคืออาณาจักรของสุริยวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ ไม่มีมนุษย์ใดรู้ว่าอาณาจักรของพวกเขาได้มีการก่อตั้งขึ้นเมื่อไหร่หรืออย่างไร พวกเขาได้เขียนว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นหลายแสนปี พวกเขาไม่รู้จักราชประวัติของใคร พวกเขาควรจะรู้เกี่ยวกับชีวประวัติของลักษมีและนารายณ์ เป็นสิ่งที่ผิดที่จะก้มลงอยู่เบื้องหน้าลักษมีและนารายณ์หรือร้องเพลงสรรเสริญพวกเขาโดยที่ไม่รู้จักพวกเขา พ่อหนึ่งท่านและบอกลูกถึงชีวประวัติของคนหลักๆ เวลานั้นลูกรู้ว่าพวกเขาได้ปกครองอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร ศรีภุชณะมีชีวิตอยู่ในยุคทอง ดินแดนของศรีภุชณะมีการก่อตั้งขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ศรีภุชณะเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ ลูกเข้าใจว่าอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ได้มีการก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร ลูกประค่านั้นก็มีการสร้างขึ้นตามลำดับกันไป ผู้หนึ่งผู้นี้จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ แต่ในขณะที่กำลังก้าวไป

บางคนก็พ่ายแพ้ มายาทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ จะมีคำกล่าวถึงผู้ที่อยู่ในกองทัพว่า ผู้นี้คือผู้บัญชาการ ผู้นี้คือผู้นั้นผู้นี้ และจากนั้นพวกเขาก็ตาย ที่นี้การตายหมายถึงการสูญเสียสภาพของลูก นั่นคือการพ่ายแพ้ต่อมายา จากนั้นพวกเขาก็ตาย มีผู้ที่เคยตะลึงงันกับความรู้, รับฟังความรู้และถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่นและแล้วพวกเขาก็จากไป โอ้ มายา! พวกเขากลายเป็นผู้ที่หย่าขาดจากพ่อ พวกเขาตายขณะมีชีวิต พวกเขาเป็นของพ่อแล้วพวกเขาก็จากอาณาจักรของรามและไปสู่อาณาจักรของราวัน สงครามที่พวกเขาได้แสดงไว้ระหว่างมรวาสและพินดาวาสนั้นก็อยู่บนพื้นฐานของสิ่งนี้ พวกเขาได้แสดงให้เห็นสงครามระหว่างเทพและปีศาจด้วย พวกเขาควรจะแสดงเพียงสงครามเดียว! เหตุใดจึงมีสอง? พ่ออธิบายว่าสิ่ง เหล่านี้หมายถึงที่นี้ สงครามหมายถึงความรุนแรง นี่คือนาสนาเทพที่สูงที่สุดของความไม่ก้าวร้าวรุนแรง เวลานั้นลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ของลูกเป็นเรื่องของพลังโยคะ ลูกไม่ได้ทำอะไรกับผู้อื่นด้วยอาวุธฯลฯ ชาวคริสต์เถียนเหล่านั้นมีพลังมากมายที่จะทำเช่นนั้น รัสเซียและอเมริกาคือสองพี่น้อง พวกเขาแข่งขันกันในการทำระเบิดฯลฯ แต่ละคนก็มีพลังมากกว่าอีกคนหนึ่ง พวกเขาที่มีพลังมากที่หากพวกเขาจะรวมเป็นหนึ่งเดียวกันพวกเขาก็สามารถปกครองโลกได้ อย่างไรก็ตามไม่ใช่กฎที่ใครก็ตามจะสามารถได้มาซึ่งการปกครองโลกด้วยพลังทางวัตถุ พวกเขาได้แสดงเรื่องราวของแมวสองตัวรบกัน และแมวตัวที่สามที่อยู่ระหว่างกลางก็กินเนย พ่ออธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดในเวลานี้ ผู้นี้ไม่รู้สิ่งใด พ่อมีรูปเหล่านี้ ฯลฯ ทำด้วยนิมิตที่สูงส่ง และเวลานี้ท่านกำลังอธิบายด้วยเช่นกันว่าผู้คนเหล่านั้นรบบราห์มกันและกันอย่างไร ลูกรับอำนาจในการปกครองของทั้งโลก พวกเขาทั้งสองมีพลังอย่างมาก พวกเขาทำให้ประเทศอื่นรบบราห์มกันและกัน และหลังจากนั้นก็ให้การช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง เพราะธุรกิจของพวกเขานั้นทรงพลังมาก ก็ต่อเมื่อแมวสองตัวต่อสู้รบราซึ่งกันและกันเท่านั้นที่อาวุธยุทโธปกรณ์ ฯลฯ ทั้งหมดจะถูกใช้งาน พวกเขาได้ทำให้สองประเทศรบบราห์มกันและกัน ก่อนหน้านั้นฮินดูสถานและปากีสถานเคยแยกจากกันมาก่อนหน้าหรือไม่? ทั้งสองเคยเป็นหนึ่งเดียวกัน ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ ผู้คนเหล่านั้นรบบราห์มกันและกัน และในระหว่างกลางลูกก็ได้รับประทานเนย ลูกได้รับเนย นั่นคืออำนาจในการปกครองโลกและลูกได้รับสิ่งนั้นในวิธีที่ง่ายมาก พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอนลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ นั่นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส, โลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ แน่แน่นอนว่าทุกสิ่งต้องผ่านสภาพสโตปุระสถาน สโต ราโจ และตโม พ่ออธิบายว่า: ลูกไม่มีปัญญาก่อนหน้านี้ เพราะพวกเขาเขียนเกี่ยวกับเวลาว่าเป็นหลายแสนปีในคัมภีร์ ความเลื่อมใสศรัทธาคือความมืดของความไม่รู้ ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งนี้ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าผู้คนเหล่านั้นพูดว่ายุคเหล็กจะดำเนินไปอีกเป็นเวลาอีก 40,000 ปี อัจชะ อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อลูกไปถึงจุดสิ้นสุดของ 40,000 ปี? ไม่มีใครรู้ เหตุนี้เองจะมีคำกล่าวว่า พวกเขากำลังนอนในการหลับไหลของความไม่รู้ ความเลื่อมใสศรัทธาคือความไม่รู้ มีเพียงพ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ ลูกคือแม่น้ำแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน พ่อมาและสอนลูกๆ นั่นคือลูกๆ ดวงวิญญาณของท่านคือพ่อ ครู และสัจกูรู ไม่มีใครที่จะพูดว่า ผู้นี้คือพ่อครูและกูรูของเรา นี่คือนิยายที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือพ่อ ครูและสัจกูรูที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านเองนี่ที่นี้และอธิบายแก่ลูก: พ่อคือพ่อสูงสุดของลูก และลูกทั้งหมดคือลูกของพ่อ ลูกพูดว่า บาบาท่านคือผู้เดียวนั้น พ่อก็พูดเช่นกันว่า พ่อพบลูกทุกๆวงจร ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด, ผู้สูงสุด ท่านมาที่นี้และอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆ เป็นการพูดเท็จอย่างแท้จริงที่จะพูดว่าช่วงระยะเวลาของยุคเหล็กนั้นคือ 40000 ปี ทุกสิ่งรวมอยู่ใน 5000 ปี ลูกเชื่อในสิ่งที่พ่อบอกลูกและลูกเข้าใจสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าลูกไม่เชื่อสิ่งนั้น หากลูกไม่เชื่อ ลูกก็จะไม่มาที่นี้ หากลูกไม่ได้เป็นของศาสนานี้ ลูกก็จะไม่เชื่อสิ่งนี้ พ่อได้อธิบายแล้วว่าทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายต้องได้รับผลของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา พวกเขาคือผู้ที่ได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ,เป็นนายของโลก มีเพียงอีกไม่กี่วันเท่านั้นที่เหลืออยู่ การทำลายล้างโลกเก่านี้ได้มีการแสดงไว้ สิ่งเช่นนั้นไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์อื่นใด มีเพียงกิตะเท่านั้นที่เป็นคัมภีร์ศาสนาของภารต แต่ละคนควรจะศึกษาคัมภีร์ศาสนาของตนเอง และพวกเขาควรจะรู้จักผู้เป็นหนึ่งเดียวที่ก่อตั้งศาสนานั้นด้วยเช่นกัน เช่นที่ชาวคริสต์เรียนรู้จักพระคริสต์ พวกเขารู้จักพระคริสต์และกราบไหว้บูชาเขาเพียงผู้เดียว ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และดังนั้นลูกจึงกราบไหว้บูชาเหล่าเทพเท่านั้น อย่างไรก็ตามทุกวันนี้ผู้คนพูดว่าพวกเขาเป็นของศาสนาฮินดู เวลานั้นลูกๆ กำลังศึกษาราชโยคะ ลูกคือราชาฤๅษี ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นคือพระโยคะฤๅษี มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน การสละละทิ้งของพวกเขาในการละทิ้งบ้านและครอบครัวนั้นอ่อนแอและมีขีดจำกัด การสละละทิ้งและการวางเฉยของลูกคือการละทิ้งทั้งโลกเก่านี้ ก่อนอื่นลูกจะไปยังบ้านของลูก,บ้านที่แสนหวาน และจากนั้นก็ไปสู่ยุคทองในโลกใหม่ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังมีการก่อตั้งขึ้นด้วยบราห์มา ในเวลานี้คือโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ เรื่องราวเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อ นี่คือนิยายที่จริงแท้แน่นอน ไม่มีเรื่องของการไม่มีศรัทธาในสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนความรู้นี้ พ่อเป็นครูด้วยเช่นกันและเป็นสัจกูรูที่แท้จริงผู้ที่พาเรากลับไปกับท่าน กูรูเหล่านั้นก็ทิ้งลูกไว้ครึ่งทางและจากไป เมื่อกูรูจากไปพวกเขาก็ทำให้อีกคนหนึ่งเป็นกูรู พวกเขาจะทำให้สาวกของกูรูนั้นนั่งบนกัณฑ์ ที่นี้เป็นเรื่องของพ่อกับลูกๆ ที่นั้น

คือครูและสิทธิของสาวกที่มีต่อมรดกนั้น มรดกจะสามารถได้รับจากเพียงพ่อเท่านั้น ชีพบาปมาในบาร์ดเท่านั้น ผู้คนเฉลิมฉลองกลางคืนของชีวาและกลางคืนของศรีกฤษณะ ไม่มีดวงชะตาของชีวา ดังนั้นใครจะทำนายอะไรได้? ไม่มีเวลาหรือวันที่แน่นอนสำหรับท่าน พวกเขาได้แสดงเวลาและวันที่ของศรีกฤษณะผู้เป็นอันดับหนึ่ง การเฉลิมฉลองดีพวาลีคือสิ่งที่ผู้คนในโลกทำ ดีพวาลีไม่ได้เป็นไปสำหรับลูกๆ ปีใหม่ของเราและโลกใหม่ของเรานั้นเรียกว่ายุคทอง เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ผู้คนมากมายไปที่กุ่มกเมล่าเหล่านี้นะละ เมล่าเหล่านี้นอยู่บนริมฝั่งแม่น้ำ มีเมล่ามากมายที่เกิดขึ้น พวกเขาที่มีองค์การที่ปกครองตนเองเช่นกัน บางครั้งภายในองค์การก็มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเองอย่างมาก เพราะพวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง ที่นี้ไม่มีเรื่องของการทะเลาะเบาะแว้งๆลา พ่อเพียงแต่พูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รักที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อ ลูกดวงวิญญาณกลับมาได้ไม่ประธานจากสโตประธาน ลูกมีอัลลอยะปะปนในลูก และสิ่งนั้นจะถูกขจัดออกไปได้ด้วยไฟโยคะเท่านั้น ช่วงทองที่รู้สิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อคือช่างทองสูงสุด ท่านขจัดอัลลอยของทุกคนและทำให้พวกเขากลายเป็นทองแท้ ท่านวางทองคำลงบนไฟนี้คือโยคะ นั่นคือไฟของการจดจำระลึกถึง เพราะด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะสามารถถูกเผา ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน ไม่ใช่ทุกคนจะกลับมาสโตประธาน ทุกคนจะทำความเพียรพยายามอย่างที่เขาเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ บทบาทของดวงวิญญาณสูงสุดนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน และสิ่งใดก็ตามที่ลูกกำหนดไว้แล้วก็จะเกิดขึ้นต่อไปเรื่อยๆ มันไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ม้วนฟิล์มก็หมุนไปเรื่อยๆ พ่อพูดว่า เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป พ่อก็จะบอกสิ่งที่ลึกล้ำขึ้นแก่ลูก ก่อนอื่นใจจงมีศรัทธาว่าท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ จงจดจำท่าน: นี่คือความหมายของ “มานมานะบาฟ” ไม่สามารถมีการพูดว่าพระเจ้ากฤษณะพูด หากจะเป็นศรีกฤษณะพูดแล้วทุกคนก็จะไปหาเขา ทุกคนก็จะตระหนักและรู้จักเขา ในกรณีนั้นแล้วเหตุใดจึงจะมีคำกล่าวว่า เพียงกำมือเดียวเท่านั้นจากหลายล้านที่รู้จักพ่อ? พ่ออธิบายสิ่งนี้และเหตุนี้เองผู้คนจึงเห็นว่าเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ สิ่งเดียวกันได้เกิดขึ้นมาก่อนหน้านี้เช่นกัน พ่อมาและก่อตั้งศาสนาเทพ คัมภีร์เหล่านี้ทั้งหมดดลาลา จะหายไป และคัมภีร์เดียวกันก็จะปรากฏขึ้นอีกครั้งในเวลาของตนเองในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในยุคทอง ไม่มีแม้แต่คัมภีร์เดียว ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้เป็นอาณาจักรของความเลื่อมใสศรัทธา ในบรรดาผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือผู้ที่เรียกตนเองว่าศรี ศรี 108 จักกัตกูรู ทุกวันนี้พวกเขาแม้กระทั่งเรียกตนเองว่า 1008! ในความเป็นจริงลูกประคานันหมายถึงที่นี่ เมื่อผู้คนหมุนลูกประคำพวกเขาก็รู้ว่าผู้้นั้นเป็นตัวแทนของผู้ที่ไม่มีตัวตน จากนั้นก็มีลูกปิดคู้ บราห์มาและสรัสวดีคือลูกปิดคู้ เพราะนี่คือหนทางครอบครั้ว ผู้คนของหนทางครอบครั้วนั้นจะให้สิ่งใดแก่ผู้คนของหนทางสันโดษหากพวกเขาจะทำให้บุคคลเหล่านั้นเป็นกูรูของพวกเขา? พวกเขาจะต้องศึกษาหะฐะโยคะ มีหะฐะโยคะมากมายหลายประเภท แต่มีเพียงราชาโยคะประเภทเดียวเท่านั้น มีเพียงการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเดียวเท่านั้นที่เรียกว่าราชาโยคะ ที่เหลือทั้งหมดคือหะฐะโยคะเพื่อสุขภาพของร่างกาย เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนราชาโยคะนี้ สิ่งแรกคือดวงวิญญาณและจากนั้นก็ป็นร่างกาย ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกายแทนที่จะเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็กลับมาผิดทาง เวลานี้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าดูบทบาทของแต่ละคนในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางในละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วซึ่งไม่สูญสลายและคงอยู่ตลอดไปนี้ จดจำบ้านที่แสนหวานของลูกและอาณาจักรที่แสนหวานของลูก ขจัดโลกเก่านี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก

2. อย่าฟ่ายแผ่วมา ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการเผาบาปของลูกในไฟของการจดจำระลึกถึง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาโดยการปลุกเรียกสถานภาพเทพของลูกในวิธีที่ถูกต้องสำหรับดีพมาลา

ก่อนหน้านี้ ในวันดีพมาลา ผู้คนจะจุดประทีปอย่างเป็นระบบและให้ความใส่ใจว่าประทีปเหล่านั้นจะไม่ดับ พวกเขาจะเทน้ำมันลงไปและทำการปลุกเรียกอย่างถูกวิธี เวลานี้แทนที่จะใช้ประทีป(ตะเกียง) พวกเขา

เพียงใช้หลอดไฟ เวลาที่พวกเขาไม่ได้เฉลิมฉลองดีพมาลาแล้ว เพราะดีพมาลาได้กลายเป็นเพียงรูปหนึ่งของความบันเทิงเท่านั้น วิธีการปลุกเร้า นั่นคือ ความพยายามทางจิตวิญญาณได้จบสิ้นไปแล้ว ความรักได้สิ้นสุดลงแล้ว และเหลือเพียงแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวเท่านั้น และด้วยเหตุนี้เองลักษณะซึ่งเป็นรูปของผู้ประพันธ์ที่แท้จริง ไม่ได้มาหาใคร อย่างไรก็ตามลูกทั้งหมดได้ปลุกเร้าสถานภาพเทพของลูกอย่างถูกต้อง และด้วยเหตุนี้ลูกเองจึงกลายเป็นเทพ

คติพจน์: จงมีทัศนคติ สายตา และสภาพที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างสม่ำเสมอ เพราะเพียงเมื่อนั้นงานของการให้คุณประโยชน์ต่อโลกจะสำเร็จเสร็จสิ้น

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ออกคำสั่งนี้แก่วิญญาณปีศาจร้าย โอ้ วิญญาณชั่วร้าย เจ้า อย่ามาหาฉัน ทำให้วิญญาณปีศาจร้ายนั้นหวาดกลัวแล้วพวกมันจะหนีไป
- คำถาม:** อะไรคือความสวยงามของชีวิตของลูกๆ ที่มีความซาบซึ้งของพระเจ้า?
- คำตอบ:** งานรับใช้คือความสวยงามของชีวิตของลูก เมื่อลูกมีความซาบซึ้งจากการได้ดูรางวัลตลอดเตอรีของพระเจ้า นี่ ลูกก็จะมีใจสนใจในการทำงานรับใช้นั้น อย่างไรก็ตามลูกควรระวังตรงเป่าเมื่อไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายใดๆ อยู่ภายในตัวลูกเท่านั้น
- คำถาม:** ใครที่มีสิทธิ์ที่จะได้ชื่อว่าเป็นลูกของชีพบาบา
- คำตอบ:** ผู้ที่มีศรัทธาว่าพระเจ้าคือพ่อของพวกเขา และพวกเขาเป็นลูกของพ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่มีความซาบซึ้งเช่นนั้นและมีคำคือผู้ที่มีสิทธิ์ที่จะเรียกว่าเป็นลูกของชีพบาบา หากลักษณะนิสัยของพวกเขาไม่ดีและกิจกรรมของพวกเขาไม่สูงส่ง พวกเขาก็ไม่สามารถเรียกว่าเป็นลูกของชีพบาบาได้

โอมชานติ ลูกกำลังจดจำชีพบาบาหรือไม่? ลูกกำลังจดจำอำนาจในการปกครองสวรรค์หรือไม่? เมื่อลูกกำลังนั่งที่นั่นมันควรที่จะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่า เราคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และเรากำลังจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ เราไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกของเราโดยที่ไม่มีกรจดจำท่าน มรดกของอะไร? ของความบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามที่เหมาะสมสำหรับสิ่งนั้น ไม่มีสิ่งใดที่เป็นกิเลสสามารถเข้าอยู่เบื้องหน้าเราได้ ไม่ใช่เพียงแค่เรื่องของตัณหาราคะ ไม่ใช่เพียงวิญญาณปีศาจร้ายเพียงอย่างเดียว แต่ไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายใดๆ สามารถมาหาเราได้ ลูกต้องมีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์เช่นนั้น เราคือลูกๆ ของพระเจ้า ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด และดังนั้นเราลูกๆ ก็เป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดเช่นกัน พฤติกรรมและการปฏิสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่นต้องสูงส่ง พ่อสามารถเข้าใจได้จากพฤติกรรมของใครบางคนว่าเขาไม่มีค่าแม้แต่ดวงค์เดียวอย่างแท้จริง เขาไม่มีสิทธิ์ที่จะเรียกว่าเป็นลูกของพ่อ พ่อทางร่างก็จะรู้สึกเช่นนั้นด้วยเช่นกันเมื่อเขาเห็นว่าลูกของเขาไม่มีค่า ผู้เดียวนั้นเป็นพ่อเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังสอนเรา แต่มีบางคนที่ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่มีศรัทธาและความซาบซึ้งว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังอธิบายแก่เรา สติปัญญาของลูกๆ ควรจะสูงส่งอย่างมาก เราคือลูกของพ่อที่สูงส่งเช่นนั้น พ่ออธิบายแก่เราอย่างมากมาย ภายใน เพียงแต่คิดว่า : เราคือลูกของพ่อเช่นนั้น ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นบุคลิกภาพของเราควรจะสูงส่งอย่างมาก ค่ายกย่องของเหล่าเทพควรจะเป็นค่ายกย่องของเราเช่นกัน ไม่มีค่ายกย่องใดๆ ของปวงประชา เพียงลักษมีและนารายณ์เท่านั้นที่ได้มีการแสดงไว้ ดังนั้นลูกๆ ควรจะทำงานรับใช้ที่ดีเช่นนั้น ทั้งลักษมีและนารายณ์ทำงานรับใช้นั้น สติปัญญาที่สูงส่งเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เลยในลูกบางคนเมื่อพวกเขาฟ่ายแพ้ต่อมายา พวกเขาก็ยังเสียหายมากขึ้น ไม่เช่นนั้นก็ควรจะมีซาบซึ้งอย่างมากมายอยู่ภายใน: เราคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า ฝ่าแแต่ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน เป็นเพียงด้วยงานรับใช้เท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสวยงาม และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถปีนขึ้นไปสู่หัวใจของพ่อ ลูกควรจะเป็นเช่นนั้นที่เขาได้นั่งอยู่ในหัวใจของพ่อ พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อลูกๆ ของเขา เขาให้ลูกๆ ของเขานั่งอยู่บนหัวของเขา เขามีความผูกพันยึดมั่นอย่างมากมายต่อลูกของเขา แต่นั่นก็เป็นความผูกพันยึดมั่นที่มีขีดจำกัดของมายา นี่ไม่มีขีดจำกัด จะมีพ่อที่จะไม่มีความสุขเมื่อได้เห็นลูกของเขาหรือไม่? แม่และพ่อจะมีความสุขอย่างมาก เมื่อลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่ ลูกควรจะเข้าใจว่าบาบากำลังสอนลูก บาบาคือครูที่เชื่อฟังของเรา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดต้องทำงานรับใช้บางอย่างอย่างแน่นอน เพราะด้วยเหตุนี้เองท่านจึงได้รับการจดจำนี่เป็นเรื่องที่มหัศจรรย์มาก! ท่านได้รับการยกย่องอย่างมาก! ขณะที่กำลังนั่งที่นี้ควรจะมีซาบซึ้งเช่นนั้นในสติปัญญาของลูก ชันยาสซีเป็นของหนทางสันโดษ ศาสนาของพวกเขาแยกออกไป พ่ออธิบายสิ่งนี้ในเวลานี้เช่นกัน ลูกไม่ได้รู้เกี่ยวกับหนทางของการสละละทิ้ง ลูกเคยมีชีวิตอยู่ในหนทางครอบครัวและทำความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ เวลานั้นลูกได้รับความรู้แต่ผู้คนเหล่านั้นจะไม่ได้รับความรู้นี้ ลูกกำลังศึกษาการศึกษาที่สูงส่งเช่นนั้นและลูกกำลังนั่งที่นี้บนพื้นในลักษณะที่ธรรมดา ในวัดดิลาลาลูกเช่นกันกำลังนั่งอยู่เบื้องล่างท่าทาปาเซีย และเบื้องบนนั้นก็ได้มีการแสดงให้เห็นสวรรค์หรือดินแดนสุขาวดี จากการได้เห็นดินแดนสุขาวดีบนเพดาน ผู้คนก็คิดว่าสวรรค์ต้องอยู่เบื้องบน ดังนั้นลูกๆ ควรจะเข้าใจอยู่ภายในว่านี่คือโรงเรียน ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี้ เมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกไปเดินเล่นหรือท่องเที่ยวไปที่ใด หากลูกมีความคิดเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกจะทำให้ตนเองนั้นมีความสุขอย่างมาก ไม่มีใครในโลกรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเคยเห็นคนที่โง่เขลาเช่นนั้นที่ไม่รู้จักชีวิตประวัติของพ่อของเขาหลังจากที่เป็นลูกของเขาหรือไม่? เพราะด้วยไม่รู้จักท่าน พวก

เขาจึงพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาพูดถึงพระเจ้าว่า ท่านมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกๆ ของเราจะมีความสุขอย่างมากอยู่ภายใน เราเคยสูงส่งมากและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วเราก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาตัวเราเอง ชีพบาบาทำให้ลูกสูงส่งมาก และแล้วตามละครลูกเป็นผู้ที่เริ่มกราบไหว้บูชาท่าน โลกไม่รู้ว่าความเลื่อมใสศรัทธาได้เริ่มขึ้นเมื่อไหร่ พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ ทุกวัน: ในขณะที่ลูกกำลังนั่งที่นั่นลูกควรมีความสุขอยู่ภายในตัวลูกด้วยการรู้ว่าใครที่สอนลูก พระเจ้าเองมาและสอนลูก ลูกจะไม่เคยแม้กระทั่งได้ยินสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่ากฤษณะเป็นพระเจ้าแห่งกิตะ และดังนั้นจึงคิดว่ากฤษณะต้องสอนลูก อัจชะ แม้ว่าลูกจะคิดว่าเป็นกฤษณะ แม้กระนั้นก็ตามสภาพของลูกควรจะสูงส่งมาก มีหนังสือที่ได้มีการเขียนเกี่ยวกับคำแนะนำของมนุษย์และคำแนะนำของพระเจ้า เหล่าเทพไม่จำเป็นต้องรับคำแนะนำ ผู้คนต้องการคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้า เหล่าเทพได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่นั้นเรียบร้อยแล้วในชาติเกิดก่อนหน้าของเขาคือทำให้เขาได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง เวลานั้นลูกๆ ได้รับศรีมัทที่ จะกลับมาสูงส่ง มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างคำแนะนำของพระเจ้าและคำแนะนำของมนุษย์ คำแนะนำของมนุษย์บอกอะไร? และคำแนะนำของพระเจ้าบอกอะไร? ดังนั้นลูกต้องทำตามคำแนะนำของพระเจ้าอย่างแนบแน่น เมื่อลูกไปพบใครบางคน ลูกไม่ได้นำสิ่งใดไปกับลูกเลย ลูกไม่แม้จะจดจำว่าลูกควรจะให้ของขวัญอะไรแก่ใครบางคน ความแตกต่างระหว่างคำแนะนำของมนุษย์และคำแนะนำของพระเจ้านั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก เมื่อเป็นมนุษย์ ลูกทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ในขณะที่เวลานี้ลูกได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้า มีความแตกต่างอย่างมากในสิ่งนั้น คัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นเขียนขึ้นโดยมนุษย์ พ่อมาที่นั่นหลังจากที่ได้อ่านคัมภีร์ใดๆ หรือไม่? พ่อพูดว่า พ่อเป็นลูกของพ่อบางคนหรือไม่? พ่อเป็นสาวกของกูรูที่พ่อได้เคยศึกษากับเขาหรือไม่? ดังนั้นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องมีการอธิบายด้วยเช่นกัน แม้ว่าท่านจะรู้ว่าลูกมีสติปัญญาที่เป็นลิง ลูกก็คือผู้ที่กลายเป็นผู้ที่มีความค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน มีผู้คนมากมายที่ทำตามการกำหนดของมนุษย์ แต่ลูกก็บอกพวกเขาว่าลูกกำลังจะกลายเป็นอะไรด้วยการทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าและที่ท่านกำลังสอนลูก เป็นพระเจ้าที่พูด เราไปเพื่อศึกษาเล่าเรียนกับท่าน เราไปหาท่านทุกวัน เป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงหรือ 45 นาที ลูกไม่จำเป็นต้องใช้เวลามากเกินไปในชั้นเรียน ลูกสามารถอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ทั้งความรู้และโยคะนั้นง่ายดายมาก อัลฟาก็เป็นเพียงตัวอักษรเดียว ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคัมภีร์อยู่มากมาย หากลูกต้องรวบรวมคัมภีร์ทั้งหมด ทั้งบ้านก็จะเต็มไปด้วยคัมภีร์ ต้องมีค่าใช้จ่ายอย่างมากกับสิ่งนั้น เวลานั้นพ่อกำลังแสดงบางสิ่งที่ง่ายดายมากแก่ลูก: เพียงแค่จดจำพ่อ และแล้วลูกจะได้รับมรดกของอำนาจในการปกครองสวรรค์ของพ่ออย่างแนบแน่น ลูกเคยเป็นนายของโลก บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ลูกลืมสิ่งนั้นไปแล้วหรือ? นั่นก็จะกล่าวได้ว่าเป็นชะตากรรมของละครด้วยเช่นกัน เวลานั้นพ่อได้มาแล้ว ท่านมาเพื่อสอนลูกทุก 5000 ปี มรดกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นจะเป็นสวรรค์ของโลกใหม่อย่างแนบแน่นใช่ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากเนื่องจากมีการกล่าวว่าเป็นเวลาหลายแสนปี จึงเป็นเหมือนราวกับว่าสติปัญญาของพวกเราได้ถูกล็อคและล็อคนั้นก็จะไม่เปิดเลย สติปัญญานั้นถูกปิดล็อคในลักษณะเช่นนั้นที่ผู้คนไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ง่ายดายเช่นนั้นเลย พ่ออธิบายว่า เพียงเรื่องเดียวเท่านั้นที่เพียงพอแล้ว ลูกต้องไม่สอนอะไรมากมาย ที่นี้ลูกสามารถทำให้ใครบางคนเป็นชาวสวรรค์ในเพียงแค่วันหนึ่งวัน ใอย่างไรก็ตามนี่คือโรงเรียน และเหตุนี้เองการศึกษาของลูกจึงดำเนินไปตลอดเวลา พ่อซึ่งเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้ความรู้อย่างมากมายแก่ลูก ที่ถึงแม้ว่าลูกจะทำให้มหาสมุทรเป็นหมึก และป่าทั้งหมดเป็นปากกา จะไม่มีที่สิ้นสุดของความรู้นี้ เป็นเวลายาวนานแค่ไหนตั้งแต่ลูกเริ่มสั่งสมความรู้นี้ เป็นเวลาครึ่งจรวดตั้งแต่ลูกได้เริ่มทำความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับความรู้ที่เพียงพอแค่ชาติเกิดเดียวเท่านั้น พ่อกำลังสอนลูกเพื่อโลกใหม่ ในโรงเรียนทางโลกลูกศึกษาเป็นเวลายาวนาน ลูกศึกษาต่อเนื่องตั้งแต่อายุ 5 ขวบ จนถึงประมาณ 20 หรือ 22 ปี หากลูกมีรายได้ไม่น้อยมากและใช้จ่ายมากก็จะมีหนี้สูญเสียใช่ไหม? พ่อทำให้ลูกมั่งคั่งอย่างมาก และแล้วลูกก็กลับมาล้มละลาย ดูซิว่าสภาพของบาร์ตเป็นเช่นไรในเวลานี้! ลูกควรจะอธิบายด้วยความซาบซึ้ง ผู้เป็นแม่ควรจะตื่นตัวมาก ได้มีการจดจำถึงลูกๆ ว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ไม่ได้มีคำกล่าวว่า “ขอคารวะ” ต่อแม่ธรณี คำคารวะนั้นให้แก่มนุษย์ ลูกๆ ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะเท่านั้นที่สามารถทำงานรับใช้นี้ได้ เช่นที่พวกเขาได้เป็นอิสระจากบ่วงพันธะในวงจรก่อนหน้านี้ ดังนั้นพวกเขาก็ยังคงเป็นอิสระต่อไปในเวลานี้ ผู้ที่ไร้เดียงสาถูกทำร้ายอย่างมาก ลูกรู้ว่าลูกได้พบพ่อแล้ว และดังนั้นลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องทำงานรับใช้ของพ่อ ผู้ที่พูดว่าพวกเขามีบ่วงพันธะก็เป็นเหมือนกับแกะ รัฐบาลไม่สามารถบอกลูกว่าไม่ต้องทำงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกต้องการความกล้าหาญที่จะพูด ผู้ที่มีความรู้ก็สามารถเป็นอิสระจากบ่วงพันธะได้อย่างง่ายดาย ลูกสามารถแม้กระทั่งอธิบายให้แก่ผู้พิพากษา: ฉันต้องการจะทำงานรับใช้ทางจิต พ่อทางจิตกำลังสอนเรา ชาวคริสต์เดียนอย่างน้อยก็พูดว่า ปลดปล่อยเรา! เป็นผู้นำทางของเรา! ความเข้าใจของพวกเขาที่ยังดีกว่าความเข้าใจของผู้คนของบาร์ต ในบรรดาลูกๆ ผู้ที่รู้จักอย่างมากมีความใส่ใจอย่างดีในการทำงานรับใช้ พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาจะถูกปลดปล่อยรางวัลใหญ่ด้วยการทำงานรับใช้ของพระเจ้า บางคนก็ไม่แม้แต่จะเข้าใจลอร์ดเตอรัลล่า แล้วพวกเขาก็จะไปที่นั่นและกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ พวกเขารู้สึกในหัวใจ

ของพวกเขาวา: มันก็ดีถ้าฉันจะกลายเป็นสาวใช้หรือสัปปะหรือ เพราะอย่างน้อยฉันก็จะอยู่ในสวรรค์ กิจกรรมของพวกเขาก็มองเห็นได้ว่าเป็นเช่นนั้นเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังอธิบายแก่ลูก ดาदानีอธิบายด้วยเช่นกัน พ่อกำลังสอนลูกๆ ด้วยผู้นี้ บางคนไม่เข้าใจสิ่งนี้มากนัก ทันทีที่พวกเขาไปจากที่นี่ ทุกสิ่งก็จบสิ้นลง ในขณะที่กำลังนั่งที่นี่ก็เหมือนราวกับว่าพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย สติปัญญาของพวกเขาร่อนไปข้างนอก และพวกเขาก็ล้มลุกคลุกคลานต่อไป แม้กระทั่งหนึ่งวิญญานปีศาจร้ายก็ไม่ได้ถูกขจัดออกไป ใครกำลังสอนลูกและลูกจะกลายเป็นอะไร? บางคนจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ของผู้ที่มั่งคั่งเช่นกันใช่ไหม? แม้กระทั่งเวลานี้ผู้ที่มั่งคั่งก็มีสาวใช้และคนรับใช้มากมาย ลูกควรจะเป็นโยบีนในงานรับใช้อย่างแท้จริง ลูกๆ กลายเป็นเครื่องมือเพื่อก่อตั้งความสงบ ลูกกำลังก่อตั้งความสงบและความสุขในโลก ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งสิ่งนี้ในทางปฏิบัติด้วยการทำตามศรัทธา ต้องไม่มีความไม่สงบใดๆ เลยในสิ่งนี้ บาบาคเคยเห็นบ้านที่ดีเช่นนั้นมากมายที่นี่เช่นกัน ในหนึ่งบ้านจะมีลูกสะใภ้หกถึงเจ็ดคนอยู่ด้วยการด้วยความรักอย่างมาก จะมีความสงบอย่างแท้จริงที่นั่น พวกเขาพูดว่าพวกเขามีสวรรค์อยู่ที่นั่น ไม่มีความขัดแย้งรูปใดเลย ทุกคนนั้นเชื่อฟัง ในเวลานั้นบาบาก็เคยมีความคิดของการสละละทิ้งด้วยเช่นกัน ท่านเคยมีความเอือมระอาในโลก เวลานี้คือการวางแผนที่ไม่มีความจำกัด ไม่ควรมีสิ่งใดที่จะต้องจดจำ บาบาก็จะลืมชื่อทั้งหมด ลูกๆ พูดว่า บาบ่า ท่านจำฉันได้ไหม? บาบ่าพูดว่า พ่อต้องลืมทุกคนอย่าได้ลืมและอย่าได้จำ มีการวางแผนที่ไม่มีความจำกัด ทุกคนต้องถูกลืม เราไม่ใช่ผู้อาศัยของสถานที่นี้ พ่อมาเพื่อให้มรดกของสวรรค์ของท่านแก่ลูก พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า จดจำพ่อแล้วลูกจะกลายเป็นนายของโลก เข้มกัลดัดหน้าอกนี้ดีมากที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น หากใครบางคนขอ เข้มกัลดัดนั้น บอกเขาว่า: ก่อนอื่นจงเข้าใจสิ่งนี้และรับไป ด้วยการเข้าใจ เข้มกัลดัดนี้ ลูกก็สามารถได้รับอำนาจในการปกครองโลก ซึ่งบาบากำลังให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติผ่านบราห์มานี้: จดจำพ่อและนี่คือสิ่งที่ลูกจะกลายเป็น ผู้ที่ศึกษาก็ตะและผู้ที่ป็นของศาสนาเทพจะเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก บางคนก็แม้กระทั่งถามคำถามว่า: ทำไมเหล่าเทพจึงตกลงมา? อ้า! แต่ความจริงนี้หมุนไปเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง พวกเขาทั้งหมดยังคงกลับมาใช้ชาติเกิด และดังนั้นพวกเขาก็จะลงมาใช้ไหม? วงจรต้องหมุนไป มันเข้าไปในหัวใจของแต่ละคนอย่างแน่นอน: ทำไมฉันถึงไม่สามารถทำงานรับใช้ได้? ต้องมีบางสิ่งขาดหายไปในตัวฉันอย่างแน่นอน วิญญานปีศาจร้ายของมายาได้คว้าจุมูกลูกไว้ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน และจากนั้นลูกก็จะไปสู่โลกใหม่และปกครองที่นั่น ลูกคือนักเดินทางใช่ไหม? ลูกมาที่นี่จากดินแดนที่ห่างไกลเพื่อเล่นบทบาทของลูก เวลานี้มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดินแดนแห่งความตายนี้กำลังจะจบสิ้นลง พ่ออธิบายอย่างมาก ลูกต้องซึมซับสิ่งนี้อย่างดีมาก ลูกควรจะเฝ้าแต่ย่อยสิ่งนี้ พ่ออธิบายแล้วเช่นกันว่า โรคภัยของความทุกข์ทรมานของกรรมจะปรากฏขึ้น มายาจะรุกรานลูก แต่ลูกต้องไม่สับสน หากแม้กระทั่งสิ่งเล็กน้อยเกิดขึ้น ผู้คนนั้นก็ถูกรบกวนอย่างมาก ในระหว่างที่มีความเจ็บป่วย ผู้คนก็จะจดจำพระเจ้ามากยิ่งขึ้น ในเบงกอลเมื่อผู้คนล้มป่วย เขาก็ได้รับการบอกให้พราชื่อราม เมื่อพวกเขาเห็นว่าใครบางคนกำลังจะตาย พวกเขา ก็พาคนนั้นไปที่แม่น้ำคงคาและให้เขาพราชื่อของ“ฮารี” แล้วเหตุใดพวกเขาจะต้องพาเขากลับมาและทำพิธีเผา? แล้ววางเขาลงในแม่น้ำคงคา! เขาก็จะกลายเป็นอาหารของจระเข้และปลา อย่างน้อยร่างกายนั้นก็จะมีประโยชน์! ชาวพาสีจะวางร่างไว้เหนือบ่อน้ำ และกระดูกเหล่านั้นก็จะมีประโยชน์ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ลูกต้องลืมทุกสิ่งอื่นและจดจำพ่อ อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาเป็นอิสระจากปวงพันธะและทำงานรับใช้ที่แท้จริงของบารัต อธิบายด้วยความซาบซึ้ง: พ่อทางจิตกำลังสอนเรา เวลานี้เราอยู่ในงานรับใช้ทางจิต ให้มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานรับใช้ของพระเจ้า

2. อย่าได้สับสนและถูกรบกวนด้วยโรคภัยใดๆ ของความทุกข์ทรมานของกรรมหรือจากพายุของมายา เฝ้าแต่ย่อยความรู้ที่พ่อให้แก่ลูก และอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญานที่สูงส่งและเฉลิมฉลองอนุสรณ์ของรูปที่ไม่มีตัวตนและรูปที่มีตัวตนของลูกตามระเบียบวินัย
ดีพมาลา (เทศกาลแห่งพวงมาลัยแห่งแสง) เป็นอนุสรณ์ของตะเกียงที่จุดแล้วที่ไม่สูญสลายมากมาย ลูกดวงวิญญานที่เปล่งประกายนั้นลูกมองเห็นว่าเป็นเปลวไฟของตะเกียง และดังนั้นอนุสรณ์ของแสงที่สูงส่งของลูกดวงวิญญานที่เปล่งประกายจึงถูกแสดงออกมาในรูปของแสงตะเกียงทางกายภาพ ดังนั้นในด้าน

หนึ่งมีอนุสรณ์ของลูก ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน และอีกด้านหนึ่งก็มีอนุสรณ์ของรูปที่สูงส่งที่มีตัวตนใน
อนาคตของลูกเช่นลักษมี ดิพมาลาทำให้ลูกแต่ละคนได้รับสถานภาพเทพ ดังนั้นลูกดวงวิญญาณที่สูงส่ง
จึงเฉลิมฉลองอนุสรณ์ของตนเอง

คติพจน์: เพื่อที่จะเปลี่ยนสิ่งใดก็ตามที่เป็นลบให้เป็นบวก ให้ความรู้สึกลูกบริสุทธิ์และไม่มีขีดจำกัด

***** โอม ชานติ *****